

உள்ளே

கார்த்திகை - மார்கழி 2001

பவள இதழ்

2001

விடுதலைப் புலிகள் கலை, பண்பாட்டுக் கழகம்

படிப்பகம்

தாயகம் தாங்கிய நெஞ்சம் வாழிய பல்லாண்டு

கண்களில் உண்மை யொளியெனும் காந்தம்
கைகளில் கவினும் கீர்த்தி.
விண்வரை எட்டும் நின்திரு நாமம்
வெற்றிகள் குவிக்குமுன் வீரம்.
புண்படக் கிடந்த தமிழரைத் தூக்கிப்
புதுக்கிய வல்லமை மிடுக்கு.
என்கவி யுன்னை வாழ்த்திடும் பேறு
எடுத்தவா! வாழ்கபல் லாண்டு.

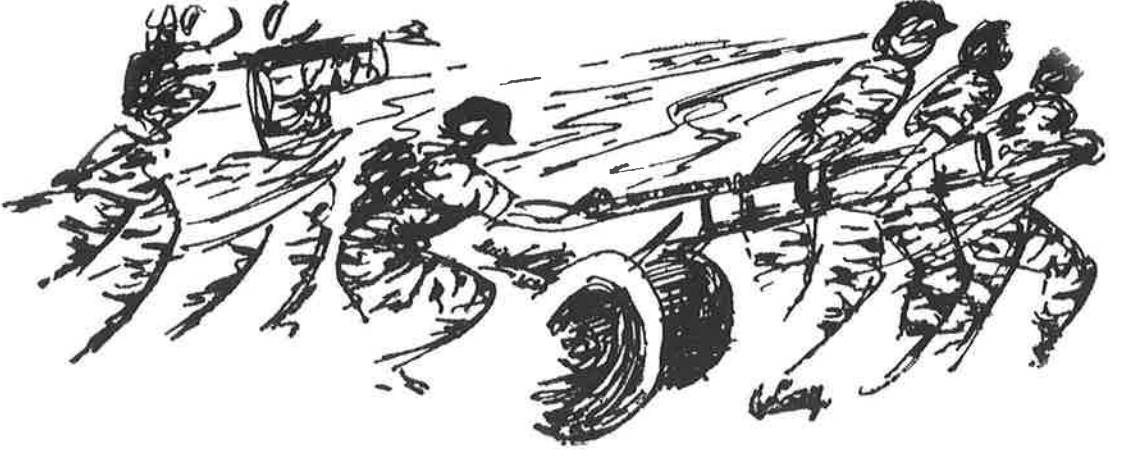
தாய்மனச் செம்மை; தளர்ந்திடா துறுதி
தாயகம் தாங்கிய நெஞ்சம்.
பாய்விரித் தோய்ந்து படுத்திடா துழைப்பு
பகைபயந் தொழித்திடும் கோபம்.
வாயினில் நாளும் வாழ்ந்திடும் சிரிப்பு
வார்த்தைகள் அளந்திடும் பேச்சு.
தேய்விலா துந்தன் செயற்திறன் யாவும்
செழித்திட வாழ்கபல் லாண்டு.

- புதுவை இரத்தினதுரை

26 - 11 - 2001 அன்று 47வது அகவைகாணும் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்களை 'வெளிச்சம்' பல்லாண்டுவாழ வாழ்த்துகின்றது.

படிப்பகம்

நல்லனயாவும் நமக்கெனவாகும்

ஏவளசிசம்
பவாகுதத்
2001

ஏவளிச்சம் புராணம் 2001

வாழ்த்து

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
வே. பிரபாகரன்
சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன்
பழ. நெடுமாறன்
உணர்ச்சிக் கவிஞர்
காசி ஆனந்தன்
வே. மனோகரன்

கட்டுரைகள்

வண பிதா ஜெகத் கஸ்பார்
க.வே. பாலகுமாரன்
ச. பொட்டு
மலைமகள்
எழில்
புயலவன்
தமிழ்க்கவி
நிலாந்தன்
கே.பி. நெஜி
கு. கவியழகன்
தூயவன்
எஸ். பாலா
ந. கேசவராஜன்
கு. மேகநாதன்
சி. விபுலேந்திரன்
வா. கணேஸ்வரன்
ஜெயராஜ்
சி. சிவபாலன்
அ. அன்ரனி
மு. திருநாவுக்கரசு
ராதேயன்

நாடகம்

செ. இளங்கோ

கவிதைகள்

இன்குலாப்
 மாலிகா
 புதுவை இரத்தினதுரை
 மயிலை தர்மராஜா
 சத்திய மலரவன்
 அ. அன்பரசன்
 த. நாராயணன்
 அம்புலி
 அமரதாஸ்
 சந்திரபோஸ் சுதாகர்
 பொன் காந்தன்
 த. அகிலன்
 வேலணையூர் சுரேஸ்
 ச.வே. பஞ்சாட்சரம்
 தி. உதயசூரியன்
 அநாமிகன்
 செங்கதிர்
 கலைக்கதிர்
 சமர்விழி
 சித்தாந்தன்
 நா. கானகன்
 பா. அகிலன்
 உலகமங்கை
 அக்னி
 தமிழவள்
 பிரஞ்ஞன்
 கண்மணி சி. சேரன்
 விண்ணரசி
 யாத்திரிகன்
 த. மலர்ச்செல்வன்
 திருநகருர் ஜெகா
 புவனசிங்காரன்
 இளந்தா
 நாவேந்தன்
 நிலாந்தன்
 மா. ஆதவன்
 சோழநிலா
 பிரமிள்
 வளநாடன்
 ப்ரியா ஜெயக்குமார்
 மேகன்
 க. வாமக்காந்
 த. இளந்தளிர்
 இத்தாவில் க. சிவராசா
 கருணாகரன்

ஏழளச்சிட்டு
புறநாடு
2001

ஏவளிச்சம் பயாத்தம் 2001

சிறுகதைகள்

ஞானரதன்
ஆதிலட்சுமி சிவகுமார்
தாமரைச் செல்வி
அன்ரன் அன்பழகன்
சு. மகேந்திரன்
த. ம. சேந்தன்
கருணைரவி
சுதாமதி
தீபா குமரேஸ்
பெருமாள் கணேசன்
விழிசிட்டி க. சிவராசா
முல்லைக்கோணைஸ்
பிரதீபகுமரன்
முல்லை யேசுதாசன்

மொழிபெயர்ப்பு

சோ. பத்மநாதன்
மயன்-2

தொகுப்பு

ஆசிரியர்குழு

அச்சுப்பதிப்பு

வவுனியா வடக்கு

ப.நோ.கூ..ச

பதிப்பகம்

புதுக்குடியிருப்பு

புகைப்படங்கள்

விடுதலைப்

புலிகளின்

புகைப்படப்பிரிவு

கண்ணிப்பதிப்பு

மு. அன்புமணி

சி. வசந்தன்

கலைக்கோன்

அட்டைப்பதிப்பு

றெஜி

மாறன் பதிப்பகம்

தருமபுரம்

வெளியீடு

விடுதலைப் புலிகளின்

கலைபண்பாட்டுக்கழகம்

நடுவப்பணியகம்

தமிழீழம்

ஓவியர்கள்

முல்லைக்கோணைஸ்

ராஜன்

நிலாந்தன்

பயஸ்

மருது

தோழன்

ஐரோப்பியப் பதிப்பு - 2002

கார்த்திகை - மார்ச்சு 2001

இதழ் 75

வெளிச்சத்தில் தொடர்ந்து பயணிப்போம்

இது வெளிச்சத்தின் எழுபத்தைந்தாவது இதழ். வெளிச்சம் வெளிவரத் தொடங்கி பதினொரு வருடங்கள் பூர்த்தியாகின்றன.

கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில்; ஈழத்தமிழர் விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்படைந்த வேளையில், போர் தீவிரம் அடைந்த சூழ்நிலையில் வெளிச்சம் வெளிவரத் தொடங்கியது.

இது வெளிவந்த காலகட்டத்தின் சிங்கள பேரின வாத ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக தன்னைப் பிரகடனப் படுத்தி இருக்கிறது. 90களின் ஈழத்தமிழர் வாழ்க்கை, போராட்டம், விடுதலைப் புலிகளின் வளர்ச்சியும் செயற்பாடுகளும் என சகலவற்றினது பிரதிபலிப்புகளையும், உள்ளடக்கத்தையும் அது தன்னுள் கொண்டிருந்திருக்கிறது. அதேவேளையில் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியிலும் தன்னை இணைத்திருக்கிறது; அடையாளப்படுத்தி இருக்கிறது.

கடந்த அரைநூற்றாண்டுகால ஈழத்தமிழர் வாழ்வும் இலக்கியமும் அரசியல் மயப்பட்டுவந்த வழிமுறையின் தீவிரமுகமே வெளிச்சம். அரசியல் சார்ந்த கலை, இலக்கியப் படைப்புகளும் நிலைப்பாடுமே வெளிச்சத்தின் பிரதான உள்ளடக்கம்.

இந்த உள்ளடக்கத்திற்கு தமது படைப்புகள் மற்றும் சிந்தனை மூலம் பலர் பங்களித்திருக்கிறார்கள்; வலுவூட்டியிருக்கிறார்கள்.

விடுதலைப் போராட்டம் ஒன்றின்போது கலை இலக்கிய ஏடு ஒன்றின் பங்கும் பணியும் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை வெளிச்சம் உணர்ந்திருக்கின்றது. அது வெளிவர ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை ஈழத்தமிழர் சந்தித்த அத்தனை நெருக்கடியையும் தானும் சந்தித்து மக்களுடன் இணைந்து தனது புரட்சிகரப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

நவீன தமிழ் இலக்கிய ஏடு ஒன்று போர்ச்சூழலில் நெருக்கடிக்க காலகட்டத்தில் வளப்பற்றாக்குறைக்கு மத்தியில் இத்தனை காலமும் தளர்ந்துவிடாமல் வளமாக வெளிவர தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் உட்பட படைப்பாளிகள், வாசகர்கள், பொதுநிறுவனம் சார்ந்தோர் விடுதலைப் பற்றுடைய இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எனப் பலரும் பங்களித்திருக்கிறார்கள்.

நாம் பயணிக்க வேண்டிய தூரம் இன்னும் இருக்கிறது. எங்களுடைய அரசியல் பிரச்சினை இன்று சர்வதேசம் நன்கறிந்த பிரச்சினையாகிவிட்டது. அதே வேளை பாஸ்தீனர்களுடையதைப்போல, ஆபிரிக்கர்களுடையதைப்போல, குர்தீஸ்களுடையதைப்போல, லத்தீன் அமெரிக்கர்களுடையதைப்போல இன்னும் விடுதலைக்காகப் போராடிய, போராடிக்கொண்டிருப்போருடைய படைப்புகளைப்போல நாம் எமது இலக்கியத்தினூடாக எமது பிரச்சினையை தாக்கமுடன் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

எங்களுடைய பிரச்சினையை இனிமேல் சிங்களவர்கள் தாம் நினைத்தமாதிரி கையாளமுடியாது. அந்த எவுக்கு எங்களின் போராட்டம் வலுப்பெற்றுவிட்டது. தமிழர் பலம்பெற்றுவிட்டனர். நமது படைப்பும் பங்களிப்பும் இதற்கு சமாந்தரமாக பலத்துடனும், வளத்துடனும், வலுவடனும் இருக்கவேண்டும்.

புதிய அனுபவங்களும், புதிய பிரச்சினைகளும், புதிய சிந்தனையும் நிரம்பிய புதுப்பரப்பில் புதியமுறையில் சிறப்புடன் நமது படைப்பை முன்வைத்து அனைத்து வழிகளிலும் நாம் முன்செல்வோம். வெளிச்சத்துடன் தொடர்ந்தும் பயணிப்போம்.

வெளிச்சம்

இது வெளிச்சத்தின் எழுபத்தைந்தாவது இதழ் பவள மலர். முன்னுறாறு பக்கங்களில் மலர் வேலை ஆரம்பித்தபோது இது சாத்தியமாகுமோ என்ற சந்தேகம் எனக்கிருந்தது. இன்று மலர் வேலையை முடித்தபோது அந்தச் சந்தேகம் சந்தோஷமானது. பலரின் பங்களிப்பின் வடிவமே இந்தப் பவள மலர். இரவு பகல் பாராது எத்தனை பேர் இதற்காகப் பணி புரிந்தனர். அவர்களின் கடின உழைப்புத்தான் இந்தக் கச்சிதம். மெத்தச் சந்தோஷத்தில் மிதக்கிறேன் நான்.

வெளிச்சத்தின் இந்தப் பவள மலர் கூட ஒருங்கிணைந்த எம் கலைஞர்களினதும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளினதும், விடுதலைப் பணியின் ஒரு பாய்ச்சல்தான். எமது தாயக விடுதலைப் போராட்டத்தின் சத்தியவார்ப்பாகவே வெளிச்சத்தின் பணியில் நாம் ஈடுபட்டுள்ளோம். மண் விட்டகலாதோரின் மனச்சாட்சியாகவும், சூயியெய்க்கும் புலம்பெயர்ந்து போன உறவுகளுக்கு எம் தேசத்தின் ஆன்ம ஒலியாகவுமே வெளிச்சத்தை வெளியிட்டு வருகின்றோம்.

எந்த விடுதலைப்போராட்டமும் கலை, இலக்கியப் படைப்பாளிகளை ஒன்றுதிரட்டி நின்றே வென்றிருக்கிறது. இங்கும் எமது விடுதலைக்கான செல்வழியில் வெல்லும்போது மகிழ்ந்தும், துன்பம் சூளும்போது துணிவைக்கொடுக்கும் நம்பிக்கைப் பாடல்களை இசைத்தும், விடுதலையின் வீராப்பை வெளி உலகுக்குச் சொல்லியும் வெளிச்சத்துடன் இணைந்து எம் தேசத்தின் கலைஞர்களும், இலக்கிய சிருஷ்டிகளும் ஆற்றி வரும் காலப்பணி இன்று மட்டுமல்ல விடுதலையை வென்றெடுத்த பின்பும் விதந்துரைக்கப்படும்.

அண்மைக் காலமாக விடுதலைச் சக்தி மையம் கொண்டுள்ள வன்னியிலிருந்து புதிய படைப்புத் திறனொன்று புத்துயிர் பெற்று வருகின்றது. அவற்றின் பவதுக்குப் பின்னே விடுதலைப் புலிகள் கலை, பண்பாட்டுக் கழகமும் வெளிச்சமும் தாங்கு சக்தியாக நிற்பதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இதைத்தவிர பவள இதழுக்கென்று தனியாகச் சொல்வதற்கு எதுவுமேயில்லை.

இந்தப் பவள மலர் கணமும் கச்சிதமும் கொண்டுவருவதற்கு மூல காரணமானவர் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் வே. பிரபாகரன் அவர்கள். அவர் தந்த ஒத்துழைப்பும், உறுதுணையுமே எம்மை உற்சாகப் படுத்தின. எமது அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. சு. ப. தமிழ்ச்செல்வன் அவர்கள் மலர் வேலை அனைத்துக்குமே பக்கத்துணையாக இருந்து எமக்குப் பலம் சேர்த்தார். வேண்டியதனைத்தும் நல்கி இம்மலரின் அழகுக்கு ஆதரவு தந்தார். இவர்களுக்கு வெளிச்சத்தினதும், கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தினதும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஒரு இலக்கிய இதழின் கால நீட்சியில் பதினொரு வருடங்கள் என்பது மிக நீண்டது தான். வெளிச்சத்தின் இந்தப் பதினொரு வருடங்களிலும் திரு. கருணாகரன் அவர்களே ஆசிரியராக இருந்து வெளிச்சத்தை வெளிச்சமாக்கியுள்ளார். இன்று வெளிச்சம் எங்கும் பேசப்படுகின்றதென்றால் அதற்கு இவரின் பங்கும் பணியுமே பெரிது. இந்தப் பவள இதழிலும் இவரின் பணி மிகக் கணிசமானது. நல்லாசிரியன் ஒருவன் கிடைப்பது நன்மை பயக்கும். வெளிச்சத்திற்கும் இது பொருந்தும். கருணாகரனுக்கும், எமது பண்பாட்டுக் கழகத்தைச் சேர்ந்த போராளி வளநாடனுக்கும் எனது நன்றிகள். பவள இதழ் பற்றி இனி எம்முடன் நீங்களே பேசவேண்டும். தொடர்ந்தும் ஒன்றிணைந்து முன்னேறுவோம்.

‘புலிகளின் தாயகம் தமிழீழத் தாயகம்’

தாயக விடுதலைப் போரின் சத்திய வார்ப்பே வெளிச்சம்

புதுவை இரத்தினதுரை

பொறுப்பாளர்,
விடுதலைப் புலிகள்
கலை பண்பாட்டுக்
கழகம்.

தமிழீழம்.

12.11.2001

படைப்பாளிகள் வாசகர்களுக்கு,
வணக்கம்.

வெளிச்சத்தின் எழுபத்தைந்தாவது இதழ் பவள இதழாக வெளிவருகின்றது. புதிய நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், ஈழத்தில், போராடும் மையப்பரப்பிலிருந்து இந்த இதழ் வெளிவருகிறது.

நவீன தமிழுக்கு ஆயுதப்போராட்டமும் யுத்தமும் புலம்பெயர்வும் அகதி வாழ்வும் புதியன. இவற்றின் உணர்வுகளையும் அனுபவங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இந்த இதழ் இருக்கிறது. ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான குரல், போராடவேண்டியதன் அவசியம், போராட்டத்தின் சிறப்பும் இயல்பும் போராட்டத்தை நடத்தும் விடுதலைப் புலிகளின் வியத்தகு செயற்றிறன்கள் என பல்பரிமாணங்களையும் கொண்டு இது வெளிவருகிறது.

நமது அரசியற் பிரச்சினையின் ஒரு வெட்டு முகத்தை இந்த இதழின் படைப்புகளுடாக நீங்கள் உணரமுடியும். அதேபோல விடுதலைப் போராட்டத்தினையும் அதன் குணம்சத்தினையும் உணரலாம்.

இந்த இதழை தமது படைப்புகளினூடாக முழுமைப்படுத்தியிருக்கும் தேசியத் தலைவர், தமிழீழ உணர்வாளர்கள் மற்றும் படைப்பாளிகளுக்கும் எமது நன்றிகள். பல வழிகளிலும் போரின் நெருக்கடிகளும் வளப் பற்றாக்குறைகளும் படைப்பாளிகளுடனான தொடர்புச் சிரமங்களும் இருக்கின்றபோதும் அவற்றையெல்லாம் யீறி இங்கே ஒரு சங்கமிப்பு ஒன்றுகூடல் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இந்த ஒன்று சேரவில் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களுடன் எமது தேசத்தின் அநேக படைப்பாளிகளும் மற்றும் வெளியுலகத்தின் தமிழீழ உணர்வாளர்களும் பங்கெடுத்துள்ளார்கள். இது எமது போராட்டத்தின் செல்வழியில் கலை, இலக்கியப் படைப்புகளுடான ஒரு முன்னெடுப்பு. இது இன்னும் வலுவுடனும் சிறப்புடனும் தொடரவேண்டும்.

பவள இதழ் சிறப்புடன் வெளிவர ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் எங்கள் நன்றிகள்.

ஒரு
சங்கமிப்பு;
பல
வெளிச்சங்கள்

கருணாகரன்
(‘வெளிச்சம்’ ஆசிரியர்)
தமிழீழம்.

வாசல் பரவும் வெளிச்சத்திற்கு தேசியத் தலைவர் வழங்கிய வாழ்த்தும்; வரவேற்பும்

**தலைமைச் செயலகம்,
தமிழ்நீர் விடுதலைப் புலிகள்,
தமிழ்நீர்.**

01.10.2001

விடுதலை வரலாறு படைக்கப்படும் ஒரு புரட்சிகரமான சமூகப் புற நிலையில்தான் உன்னதமான விடுதலை இலக்கியம் பிறக்க முடியும். தமிழீழமாகிய எமது தாயக மண்ணில் ஒரு விடுதலை வரலாறு படைக்கப்பட்டுவருகிறது. எனவே எமது மண்ணில்தான் உயர்ந்த விடுதலை இலக்கியப் படைப்புகள் தோன்றுவது சாத்தியம்.

விடுதலைப் போராட்டத்தையும், அந்தப் போராட்ட வாழ்வின் மெய் நிலைகளையும் ஆழமாகத் தரிசிக்கும் ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளையே விடுதலை இலக்கியம் எனலாம். இவ் விடுதலை இலக்கியப் படைப்புகள் எமது தேசத்தின் வாழ்வியக்கத்தை ஊடுருவிநிற்கும் இன ஒடுக்குதலின் கொடுரத்தை சித்தரித்துக் காட்டுவதோடு எமது மக்களிடையே விழிப்பு

ணர்வையும் விடுதலைப் பற்றுணர்வையும் தூண்டிவிடவேண்டும். இத்தகைய படைப்புக்கள் எமது மண்ணில் வளர்ச்சிகண்டு வருகின்றன. இந்த விடுதலை இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு களம் அமைத்துக்கொடுத்துவரும் பெருமை எமது கலை, பண்பாட்டுக் கழகத்தின் கலை, இலக்கிய ஏடான 'வெளிச்சம்' சஞ்சிகையையே சாரும்.

'வெளிச்சம்' தனது எழுபத்தைந்தாவது இதழைப் பவள மலராக, அழகும் ஆழமும் செறிந்தாக உருவாக்கி வெளியிடுவதையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்தப் பவள மலர் வெளியீடானது வெளிச்சத்தின் ஆக்கபூர்வமான இலக்கிய வரலாற்றுப் பணிக்கு சான்றாக அமைகிறது.

விடுதலை என்ற விழுமியத்தின் உன்னதத்தைத் தேடும் வெளிச்சத்தின் இலக்கியப் பயணம் நீண்டது. இடர்கள் நிறைந்தது. பத்தாண்டு கால துணிச்சலான விடாமுயற்சியின் வரலாற்றைக் கொண்டது. எமது தேசத்தின் விடுதலைக்குரலாக 'வெளிச்சம்' ஆற்றிவரும் அரும்பணியை நான் நன்கறிவேன். போரும், பேரவலமும், பெருந்துயரும் நிறைந்த இருப்பிற்கு மத்தியில், வளங்கள் அனைத்துமே முடக்கப்பட்ட சூழலுக்கு மத்தியில், இப்படியானதொரு தரமான இலக்கியச் சஞ்சிகையை நீண்ட காலமாக, தொடர்ச்சியாக வெளிக்கொண்டுவருவது மிகவும் சிரமமான பணியாகும். இந்தச் சிக்கலான பணியை திறமே செய்துவரும் வெளிச்சத்திற்கும், வெளிச்சத்தின் ஆசிரியர் திரு. கருணாகரன் அவர்களுக்கும், வெளிச்சத்தின் உருவாக்கத்திற்கு மூலபிதாவாக நின்று முழுமுச்சுடன் உழைத்துவரும் புதுவை அண்ணா (புதுவை இரத்தினதுரை) அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள். இந்தக் காலப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தி, கடந்த பத்து வருடங்களாக வெளிச்சத்துடன் இணைந்து பணியாற்றிவரும் எமது மண்ணின் கலைஞர்களுக்கும், ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

கலை, பண்பாட்டுக் கழகத்தின் உழைப்பிலும், வழிநடத்தலிலும் வெளிச்சத்தின் விடுதலைப் பணி எமது போராட்ட வரலாற்றுடன் இணைந்து என்றென்றும் தொடரவேண்டும். வெளிச்சத்தின் இந்தப் பவள இதழ் வெளியீடானது இந்த விடுதலைப் பணியின் ஒரு முன்னேற்றப் பாய்ச்சல்தான்.

வெளிச்சத்தின் பவள இதழுடன் தம்மை இணைத்துள்ள கலைஞர்களையும், இலக்கிய சிருஷ்டிகர்த்தாக்களையும் பெருமிதத்துடன் வாழ்த்துகிறேன்.

'புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்'

வே. பிரபாகரன்

தலைவர்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

தமிழீழம்.

வெளிச்சம் பரவும் திசைகள் இன்னும் விரிந்து விசாலிக்கட்டும்

வெளிச்சம் கலை, இலக்கிய சஞ்சிகை தனது வெள்ளி இதழ், தங்க இதழ் வரிசையில் இன்று பவள இதழையும் வெளியிடுவதை அறிந்து நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எம் மண்ணுக்கு வரும் அனைத்திற்கும் கட்டுப்பாடுகளும் தட்டுப்பாடுகளும் அதே நேரம் நெருக்கடிகளும் நிலவும் காலத்தில் வெளிச்சம் எழுபத்தைந்து இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளதே பாராட்டுக்குரியது. எமது கலை, பண்பாட்டுக் கழகம் ஆற்றி வரும் அரியபணிகளில் ஒன்று வெளிச்சம் சஞ்சிகையின் வெளியீடாகும்.

ஈழத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் ஓரிரண்டு இதழ்களுடன் நின்றுபோவதே வழக்கமாகிவிட்டது. இன்று தொடர்ந்து வெளிவரும் இதழ்களில் வெளிச்சத்தின் பங்கும் பணியும் உறுதியானதும், உயர்வானதும் ஆகும். எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் உண்மை ஒளியையும் சத்திய தரிசனத்தையும் உலகுக்குக் காட்டுவதுடன், வதை சுமந்து நிற்கும் எம் வாசல்களின் கதைகளையும் கூறுவது மட்டுமன்றி போராடும் தாயக மக்களுக்கு விடுதலையுணர்வின் உன்னதத்தையும் புகட்டி வருவதால் வெளிச்சத்தின் பங்கு மறறைய இதழ்களிலிருந்து சில படிகள் உயர்ந்து நிற்கின்றது.

விடுதலைச் சக்திகளை ஒன்றிணைத்து எமது பயண வழிக்கு துணை நிற்பதுடன் நாளைய வாழ்வு நிஜமெனும் நம்பிக்கையையும் வெளிச்சம் முன்வைக்கின்றது. எம் தேசத்தின் ஆற்றல் மிக்க படைப்புக்களையும், அரும்பி முளைகொள்ளும் இளைய இலக்கிய கர்த்தாக்களின் படைப்புக்களையும் இனங்கண்டு வாப்ப்பளிப்பதுடன், இன்றைய இலக்கியப் போக்கில் 'தமிழீழ இலக்கியத்' திறகோர் தனி வரலாற்றுப் பதிவை உருவாக்கியது வெளிச்சமே என்பதனை மறுக்கமுடியாது.

விடுதலை நோக்கிய பயணத்தில் தாயக விடுதலையை முன்னெடுப்பதுடன் எமது சமூகத்தின் சகல ஓடுக்குழறைகளுக்கும் எதிராகக் குரல் கொடுத்தபடி தன் படைப்புக் களிநூடாக வெளிச்சம் காட்டிவரும் சமூக அக்கறையானது வரவேற்கத்தக்கது. எமது பண்பாட்டு வேர்கள் அறுந்து போகாமல் காப்பதுடன் பழைமையின் மூடத்தனமான நியதிகளை மறுதலித்து புதிய கருத்துக்களையும் நவ உலகிற்கான நாற்றுக்களையும் நாட்டுவதில் வெளிச்சம் வெற்றிகண்டுள்ளது.

எமது தேசியத் தலைவர் தம் கனவாக வரித்திருக்கும் புதிய தேசம், புதிய வாழ்வு, புதிய இலக்கியங்கள், தமிழருக்கான புதிய வீரியம், விடுதலைக்கான தொடர்ந்த முன்ன கர்வுகள் என்பவற்றை தன் சக்திக்குட்பட்டு சாத்தியமாக்கி வருகின்றது வெளிச்சம். இந்தத் திசைவழியில் இனிவரும் காலங்களிலும் வெளிச்சம் பெரும் பாய்ச்சலைக்கண்டு முன்னே விரைய எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். சமதர்மமான, சமத்துவமான தமிழீழத் தாயகத்தை வென்றெடுக்கப் போராடும் விடுதலைப் புலிகளுடன் எம் தேசத்தின் கலை, இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் இணைந்து உறுதியுண்டெழு வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. இங்கும், உலகெங்கும் வாழும் தமிழரை இணைத்து விடுதலைக்கு உழைக்க வேண்டிய தருணம் வந்தாகிவிட்டது. இந்த வகையில் வெளிச்சத்தின் பணி கணிசமானது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

இந்த, எழுச்சிக் காலத்தில் கலை, இலக்கியங்களுக்கூடாக புதிய திசைகளை எட்ட வேண்டும். உலக இலக்கியங்களுக்கு நிகராக எம் படைப்புத் தளம் விரிவடைய வேண்டும். ஓடும் நீரில் எற்றுண்டு கரையொதுங்காமல், கால வெள்ளத்தில் எதிர்நீச்சல் போட்டு முன்னேறி வருபவையே உன்னதமான இலக்கியங்கள். அந்த இலக்கியங்களுக்கான வாய்ப்பு தமிழீழத்தில்தான் காணப்படுகின்றது. இந்த காலவாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி எமது படைப்பாளிகள் உயரிய உன்னதமான விடுதலை இலக்கியங்களை உருவாக்கவேண்டும். அதற்கான தளத்தை வெளிச்சம் அமைத்துக்கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. வெளிச்சத்தின் எந்த விடுதலைப் பணிக்கும் எனது நல்லாதரவும் துணையும் என்றும் இருக்கும்.

கண்ணீரில் கரைந்து போவதல்ல மனித வாழ்வு. கவலைக்குள் சிக்குண்டு கிடக்கப் போவதில்லை தமிழரின் வரலாறு. எம் காலத்தின் தேவையுணர்ந்து நம்பிக்கைப் பொறியை நெருப்பாக வளர்க்கும் படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்வதன் மூலம் வெளிச்சம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு தொடர்ந்து வலுவூட்ட வேண்டும்.

பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக வெளிச்சம் ஆற்றிவரும் இலக்கியப் பணியும் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அது வழங்கிவரும் துணையும் நாளை நிச்சயம் பெரும் புகழைப் பெறும். பவள இதழாக விரியும் வெளிச்ச மலருக்கு மீண்டும் எமது வாழ்த்துக்கள். வெளிச்சத்துடன் இணைந்திருந்து காலத்தின் தேவையுணர்ந்து சேவையாற்றும் கலைஞர்களுக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள். ஈழத்தின் இலக்கியத்திசை இருட்டிவிடாமல் இருக்க வெளிச்சம் இதழ் உண்மையான வெளிச்சத்தை வெளியிட்டு இதுவரைகாலமும் வெளியாக அயராது உழைத்துவரும் எமது அன்பிற்குரிய புதுவை அண்ணா அவர்கட்கும், வெளிச்சம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. கருணாகரன் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும். வெல்லப்போகும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் எல்லோரும் இணைந்து நிற்போம்.

‘புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்’

சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன்

பொறுப்பாளர்

அரசியல்துறை

தமிழீழம்.

வரலாற்றில் வெளிச்சத்தின் தொண்டு அழியாதிருக்கும்

'வெளிச்சம்' பத்திரிகையின் பவள இதழ் வெளிவர இருப்பதை அறிய மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அடிமை இருளில் தவித்துக்கிடக்கும் தமிழீழ மக்களுக்கு ஒளிவீசி வழிகாட்டும் பணியை மேற்கொண்டிருக்கும் 'வெளிச்சம்' இதழின் தொண்டு அளப்பரியதாகும்.

சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் மக்கள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு எழுச்சியூட்டும் பணியினை இதழ்களே செய்துள்ளன. வெள்ளை ஆதிக்கத்தின் பிடியில் இருந்து விடுதலை பெற இந்திய மக்கள் போராடியபோது 'இந்தியா' என்ற பெயரில் ஒரு இதழினை பாரதி நடத்தினார்.

அறியாமையிலும் மூடநம்பிக்கையிலும் மூழ்கிக் கிடந்த மக்களைத் தட்டி எழுப்ப 'குயில்' என்னும் இதழினை புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் நடத்தினார். விடுதலைப் போரிலும், சமுதாயத்தைத் தட்டி எழுப்புவதிலும் இதழ்கள் ஆயுதங்களாக மாறி எதிரிகளை வீழ்த்தி இருக்கின்றன.

போர்க்களத்தின் நடுவில் இருந்து பரணி பாடுவதைப்போல 'வெளிச்சம்' இதழ் புலிவீரர்களின் வீரத்தையும், தியாகத்தையும் பறைசாற்றுகிறது. வெங்கொடுமை சாக்காட்டில் திளைத்தபோதிலும் தமிழீழ மக்கள் எத்தகைய எழுச்சி பெற்றவர்களாகத் திகழுகிறார்கள் என்பதை 'வெளிச்சம்' படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.

தமிழீழ மக்களின் குருதியால் ஆன செந்நிற சேற்றில் முளைத்து மணம் பரப்பும் செந்தாமரை, வெளிச்சம் இதழாகும். வாராது போல வந்த மாமணியான தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனின் களத்தொண்டுக்குத் துணை நிற்கும் 'வெளிச்சம்' என்றும் நின்று நிலவ வாழ்த்துகிறேன்.

வரலாற்றில் 'வெளிச்சத்தின்' தொண்டு என்றும் அழியாதபடி பொறிக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழர் தேசிய இயக்கத் தலைவர்
திரு. பழ. நெடுமொறன்

தொடர்க 'வெளிச்சத்தின்' தொண்டு

எந்தமிழ் மாமணி ஈழம்
மாற்றான் கால் செருப்பின் கீழ்
இழிந்த நாளில்
கொந்தளித்த புலி எழுச்சிப்
பேரலையில் ஓரலையாய்
குமுறி மண்ணில்
வந்த பகை தனை மோதித்
தமிழ் நெருப்பாய் வசை எரித்த
'வெளிச்சம்' என்னும்
வெந்தழவை வாழ்த்துகிறேன்
பவள இதழ் வெற்றிநடை
தொடர்க என்றே!

()

தண்டமிழால் தம்வயிற்றை
வளர்த்து வரும் எழுத்தாளர்
தலை மிதித்து
வண்டரித்த மரமாகி
நின்ற தமிழ் மண்வேரில்
பசளை கொட்டி
பண்டு நின்ற புகழ் மீண்டும்
ஈழத்தில் பழுக்க வரும்
'வெளிச்சம்' ஏட்டின்
தொண்டுதனை வாழ்த்துகிறேன்
பவள இதழ் வெற்றிநடை
தொடர்க என்றே!

()

காற்றினிலே வெம்புலாய்
தீயினிலே எரிமலையாய்
களத்தே நிற்கும்
சீற்றமிகு தமிழ்ப்புலிகள்
கைக் குண்டின் வேகத்தில்
சினந்து பாயும்
ஆற்றலின் செந் தமிழ்ச் சொற்கள்
தாங்கிப் போர் ஆற்றிவரும்
தமிழ் 'வெளிச்சம்'

ஏற்றபணி வாழ்த்துகிறேன்
பவள இதழ் வெற்றிநடை
தொடர்க என்றே!

()

நாடுபுகழ் அருந்தலைவர்
பிரபாகரன் வழியில்
நடைமேற் கொள்ளும்
பீடுமிகு தமிழீழ
மண்ணின் பேராற்றலினர்
விடுதலைப் போர்
குடுபெறத் தமிழ் சொரியும்
ஈடிணை இலா நெருப்பாய்
'வெளிச்சம்' என்னும்
ஏடுதனை வாழ்த்துகிறேன்
பவள இதழ் வெற்றிநடை
தொடர்க என்றே!

()

பனை இருக்கும் ஈழநிலம்
தமிழோலை ஏடுபல
படைத்த நாடாம்...
தனை மறந்து களமாடும்
புலிவீரன் வரலாற்றை
தமிழீழத்தின்
முனை முகத்துப் பேரேடாய்
இன்றைநாள் முரசறையும்
'வெளிச்சம்' ஏட்டை
எனைமறந்து வாழ்த்துகிறேன்
பவள இதழ் வெற்றிநடை
தொடர்க என்றே!

உணர்ச்சிக் கவிஞர்
காசி ஆனந்தன்

காலம் கடந்தும் வெளிச்சம் வாழும்

தலை, இலக்கிய சஞ்சிகைகள் ஓர் வரலாற்றின் பொக்கிசங்கள். புறநானூற்றுப் பதிவுகளிலிருந்துதான் சங்ககாலத் தமிழர்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் என்று எமக்குத் தெரியவருகின்றது. இவைதான் கடந்த காலங்களை ஆராய எமக்கு உதவுகின்றன.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் வே. பிரபாகரன் காலத்தில் ஈழத்தமிழர்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் என்பதை உலகம் அறிந்துகொள்ள வெளிச்சம் சஞ்சிகை தன் வரலாற்றுக் கடிமையை செய்துவருகின்றது.

விடுதலைக்குப் போராடும் ஈழத்தமிழர்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளை, பிரதிபலிப்புக்களை, அவர்களின் வாழ்வியல் துன்பங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதில் 'வெளிச்சம்' சஞ்சிகை முன்னிற்பது வரலாற்றுக் கடமை மட்டுமல்ல ஓர் வரலாற்றுத் தேவையும்கூட.

ஈழத்தின் போர்க்கால இலக்கியங்கள் எப்படி அமைகின்றன என்றும், எப்படி அமைந்தன என்றும் ஆய்வு செய்வதில் பல பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் முன்நின்றாள்ளனர். இவ்வகையில் வெளிச்சம் இதழும் அதன் உள்ளடக்கங்களும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

இத்தகைய சஞ்சிகை தனது பவள இதழை வெளியிடவுள்ளது கண்டு நாம் உவகையடைகின்றோம். தனது வரலாற்றுக் கடமையை வெளிச்சம் இதழ் மேலும் தொடர்ந்திட எமது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இப்படிக்கு,
வே. மனோகரன்
அனைத்துலக செயலகம்.

வருவேன் வன்னியே

புல்லும் இலையும்
பூக்களும் சருகும்
எல்லா மண்ணிலும் போல்தான்
உன்
மண்ணிலும்
இருக்கலாம்
வன்னியே

எனினும் இதுவரை,
கண்டதில்லை உன் மண்ணை
மண்ணில்
நிமிர்ந் தோங்கி நிற்கும் மரங்களை
மரங்களில்
முகங்கள் பார்க்கும்
பறவை எதனையும்.

இருப்பினும்
புலம் பெயர்ந்து வந்த
முகங்களில் பார்த்தேன்
புல்லில் தொடங்கும்
வன்னியின் வேர்களை.

அலைகளில் கேட்டேன்
மலைகளை இழந்த
பாரி மகளிரின்
அதே பாடலை.

கானலில் அலையும்
வாழ்க்கையின் தாகம்
விடுதலை ஊற்றுக் கண்ணில்
தணியும்.

வானமும் மண்ணும் காற்றும்
மரங்களும்
மறுபடி விடுதலை வெளியில்
விரிவதை

உலகம் பார்க்கும் அன்று
வன்னியே
உனது மண்ணில்
என் சுவடும்
இருக்கும்.

கவிஞர் இன்குலாப்

வெளிச்சம்

நீங்களே வரலாற்றின் பிள்ளைகள் எங்களின் செல்வங்கள்

வெளிச்சம் பொருத்தமான பெயர். தமிழீழ விடுதலை முயற்சிக்கு சரியான குறியீடு. சூரியனுக்கும், ஆதவனுக்குமான சிறியதோர் வேறுபாடும் அதற்குள் உண்டு. சூரியன் சுடும். வெம்மையும், வெக்கையுமாக நிர்மலமும் நிம்மதியும் இல்லாத ஒன்று. அதிகாலை வெளிச்சமே பிரபஞ்ச உயிரின் உன்னதப்பாட்டு. அது கவிந்த இருளை கவனமாக அகற்றும், ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருப்போரை அரவமின்றித் தட்டியெழுப்பும், பூக்களைத் தழுவிப் புன்சிரிக்க வைக்கும், பறவைகளின் சிறகுகளை உசுப்பிவிடும், பள்ளியெழுச்சி பாடவைக்கும், இருள் போர்த்துக் களையிழந்திருக்கும் இயற்கை மகனுக்கு முகங்கழுவிவிடும். இன்னும் என்ன வெல்லாமோ செய்யும். வெளிச்சமென இங்கு நான் குறிப்பிடுவது வெய்யிலை அல்ல, ஒளியை. பைபிளின் கடவுள் ஆதியில் உலகைப் படைத்தபோது முதலில் உரைத்த சொற்கள் 'ஒளியுண்டாகு'

பல நாறு ஆண்டுகளாய் இருளில் மூழ்கி பாதையையும் பயணத்தையும் இழந்து நின்ற தமிழ் வரலாற்றுக்கு தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் ஒளியும் வழியும் தந்திருக்கிறது. வன்முறையும், வலியும், துயரங்களும் இந்த வழியில் அதிகம்தான். அது தவிர்க்க முடியாதது. காரணம் இது பொம்மை செய்கிற அலுவலல்ல. இது பிரசவம், புதிய பிறப்பு, இலட்சியம் என்கிற தவவனத்தில், இரத்தத்தில் காவியுடை தரித்து தலைமுறைகளின் மீட்புக்காகத் தம்மையே ஆகுதியாகிற பிள்ளைகளே நீவிர் எம் செல்வங்கள். எமக்கேனும் பரலோகமும் வைகுண்டமும் பரிசாக உண்டு. உமக்கு என்ன உண்டு? உங்களது தலைமுறைகளேனும் நலமாக வாழும் என்ற கனவுமட்டும் தானே உங்களுக்கான பரிசு. நீவிர், எம்மை விடவும் பெரியவர்கள். பரலோகத்தையும் வைகுண்டத்தையும்விட மேலான ஒரு இடத்தை உங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய பரமபிதாவை மன்றாடுவேன்.

வண. பிதா ஜெகத் கஸ்பார்

மலைமகள் என்ற தங்கை புதுக்குடியிருப்பிலிருந்து 1999ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாள் தேதியிட்டு எழுதிய கடிதமொன்று என் நெஞ்சில் நிரந்தரமாய்ப் பதிந்துவிட்ட ஒன்று. 'தந்தை வீரச்சாவு அடைய தன் மகனை களத்திற்கு அனுப்பினாள் தாய் என்று படித்திருக்கிறேன்.

ஆனால், களத்திலே வீரச்சாவடைந்த தன் மகனுக்கு போராளித் தந்தை மண் போட்டதை நான் கண்டிருக்கிறேன். திருமண நாள் நிச்சயிக்கப்பட்ட தன் போராளித் துணைவியின் உடல் களத்தில் சிதறிட அவளுக்காக நினைவுக்கல் நாட்டிய போராளிக் காதலனை நான் கண்டிருக்கிறேன். பிறந்து 45 நாட்கள் மட்டுமே ஆன தன் பெண் குழந்தையைப் பின்னால் ஒரு போராளி சுமந்துவர முன்னே தன் போராளிக் கணவனின் வித்துடலை தன் தோளிலே சுமந்து நடந்து விதைகுழியில் வைத்து மண்போட்டு மூடிய போராளி மனைவியின் அருகில் நின்றிருக்கிறேன்.

ஒருவருக்கு மற்றவர் சொல்லாமல் சண்டைக்களத்திற்குப் போய் நின்று தொலைத்தொடர்புக் கருவியில் குரல்கேட்ட பின்னரே தான் மட்டுமல்லாமல், தன் துணையும் களத்தில் நிற்பதை அறிந்து கொண்ட போராளித் தம்பதியரை நான் அறிந்திருக்கிறேன். அடுத்த வேளை சமைக்க அரிசியில்லை என்று தெரிந்தும் களைத்துப் போய் வந்து தன் வீட்டுத் திண்ணையில் சாய்ந்திருக்கும் புலிப்பிள்ளைகளுக்கு உணவு சமைக்கிற ஏழைத் தாய்மார்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன்' இதையெல்லாம் எழுதிவிட்டு தங்கை மலைமகள் ஆதங்கத்தோடு கேட்டிருந்தார். 'இவையெல்லாம் உலகத்துக்குத் தெரியுமா?'

மலைமகள் தங்காய், யாரது அங்கீகாரம் எவருக்கு வேண்டும்?

அங்கீகரிப்பவர்களுக்கும் ஒரு தகுதி வேண்டாமோ? நீ சொன்னாயே அடுத்த

வேளைக்கு அரிசியில்லையென்று தெரிந்தும்

களைத்துப்போய் வந்து நிற்கும் எங்கோ பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு உணவு சமைக்கிற ஏழைத்தாய்மார்கள்... இவர்களது புனிதம் போப்பாண்டவர்களினதும், சங்கராச்சாரிகளினதும் புனிதத்தைவிட மேலானது. இவர்கள்தான் நமது உலகின் வெளிச்சம் - ஒளி. இருளின் அங்கீகாரம் இவர்களுக்கு அவசியமில்லை.

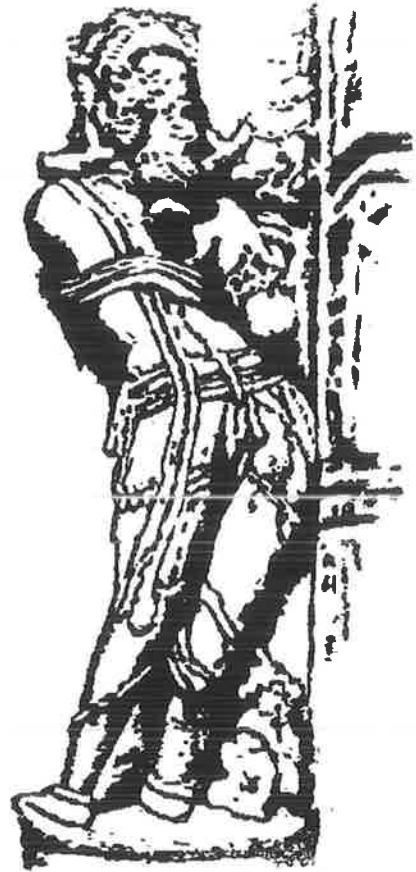
ஆயினும் நீங்களே அறியாமல் உங்களுக்காய் அழுகிறவர்கள், உங்களை நேசிக்கிறவர்கள் - நீங்களே எம் செல்வங்கள் எனப் பெருமிதத்துடன் ஓங்காரமாக முழங்கிறவர்கள் ஏராளம் பேர் இருக்கிறார்கள். 1996ஆம் ஆண்டு கொழும்பு நகரில் இருந்துகொண்டு சகோதரி சிவசங்கரி எழுதிய கடிதம் 'வெரித்தாஸ்' வானலையில் வந்ததே நினைவிருக்கிறதா? 'எம்மைப்பொறுத்தவரை மடிந்துபோன எம் உறவுகளின் உயிர்களைவிடவும், முடமாக்கப்பட்ட எமது சகோதரர்களின் கால்களை விடவும், பழிக்கப்பட்ட எம் மக்களின் சந்தோசங்களை விடவும், தெருவோர வீடுகளில் தொலைக்கப்பட்ட சிரிப்புகளை விடவும், அழிக்கப்பட்ட எமது தாய்மாரின் வாரிசுகளை விடவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விடுதலை வேள்விக்கு தம்மையே ஆகுதியாக்கிக்கொள்ளும் அந்த அத்தனை போராளிகளின் உயிர்களை விடவும் பெறுமதியானது இந்த உலகில் எதுவும் கிடையாது'

தமிழகம், மலேசியா, ஐரோப்பா, கனடா, அமெரிக்கா என லட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் சகோதரி சிவசங்கரியின் இதய உணர்வுகளோடு உங்களுடன் நிற்கிறார்கள்; நான் உட்பட. நீங்கள் வரலாற்றின் பிள்ளைகள்; எங்களின் செல்வங்கள்.

வெரித்தாஸ் தமிழ்ப்பணி
மனிலா.

வெளிச்சம்

■ இலைமேல் உளியிறக்கி
 சிவை வடித்தான் சிற்பி.
 அழகுச்சிவை ஆடாதிருந்ததெனினும்
 அது பேசும்.
 காலை சிவைக்கு நெற்றி வியர்த்து
 காற்சிலம்பெடுத்துக் கண்திறந்தது.
 தாம்பூலம் தரிக்கக் குந்தியிருந்த கல்தச்சனுக்குக்
 கேட்டதோர் குரல்.
 சன்னக் குரல்
 வெகு பழக்கமான வெண்கலக் குரல்.
 திரும்பிப்பார்த்தான் சிற்பி
 பேசியது சிவை.
 டேய் சிற்பி!
 ஒருமையிலெழுந்தது அதன் உரிமைக்குரல்.
 சிவையென என்னதான் கிழிக்கிராய் நீ?
 பெருத்த மார்பு,
 சிறுத்த இடை,
 கொட்டைப்பாக்களவு தொப்பிள்,
 யானைக்கிருப்பதுபோல் பெருத்த பிருஷ்டம்.
 தோளில் முகம் சரித்து ஒருக்களித்து
 தலைவாரும் சாயலில் என்வடிவம்.
 இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கென்றுதான் இவை?
 இராஜராஜனின் அந்தப்புரத்திலும்
 மகேந்திரவர்மனின் நீராழி மண்டபத்திலும்
 முன்னருன் பரம்பரையும்
 முலையைத்தானே மெருகு செய்தது?
 சத்தியம் செய்
 மதன கலசத்தை என்னில் செதுக்கிய போது
 உனக்குச் சபலமில்லை?
 முனிபுங்கராகலா என்னில் முலைவடித்தாய்?
 பிச்சையேற்பவனை ஒரு சிவையாய்
 விறகு விற்பவனை ஒரு சிற்பமாய்
 களத்தில் வீழும் பிள்ளையை ஒரு வடிவமாய்
 எழுதியதா உன்னை?
 கண்ணீர் நதி,
 வறுமை நெருப்பு,
 களவாழ்வின் ஓர்மம்,
 யாவுமீ மென்மையற்றதென்றா
 என் முலையிற் தொங்குகிராய்?
 இன்றுணர்ந்தேன்
 உன் விரல்படும் போதெல்லாம்
 எனக்கேன் வியர்த்துக் கொட்டுகிறது என்று.
 நீ தொடத் தொட உயிர் பெறுகிறேன்
 ஆயினும் வேண்டாம்
 நான் அகலிகைபோல் கிடந்தாலும்
 என்னைத் தொடவேண்டாம் நீ.

— மாலிகா —

வெளிச்சம் தனது பவள இதழை வெளியிடும் இவ்வேளையில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் புத்துயிர்ப்புடன் பன்முகப் பரிமாணம் கொண்ட ஒரு புதிய பாய்ச்சலை நிகழ்த்தியிருப்பதை, வெளிச்சத்தில் பதிவு செய்வதில் மகிழ்வடைகின்றோம். வரலாற்றின் வெளிச்சத்தில் விடுதலைப் போராட்டத்தின் புதிய கோணங்களை இனம் காண்பிப்பதில் பெருமையடைகின்றோம். தமிழீழத்தின் தேசிய ஆன்மாவை ஏறி மிதித்து அதன் குருதியை வடியச் செய்து இயல்பாக வாழ்ந்தவர்களை ஏதுமற்றவர்களாக்கினார்கள். எம்மக்கள் திகைத்து செயலற்று நின்ற பொழுது 'கற்பனையில் மட்டும் காலம் கழிக்காது செயல் ரீதியாக எதையாவது செய்யவேண்டும் என எண்ணினேன். எமது தமிழினத்திற்கு செயற்பாட்டுத் தன்மையே தேவையானது என நம்பினேன்' என நம்பியவர் அணிசெயற்படத் தொடங்கியது. சிங்கள அரசு வன்முறைக்கெதிரான அவ்வணியின் சார்பான தொடக்கநிலை வன்முறைகள் அன்று காட்டிய கோலங்களை அதன் உடனடி விளைவுகளை கண்டு விபரீதப்பட்டோர் இன்று தமது பட்டறிவின் வெளிச்சத்தில் தவறுகளை திருத்தி பாதைகளை சரிபார்த்துக் கொள்கின்றனர்.

ஏனெனில் உண்மையிலேயே, ஒரு விடுதலைப் போராட்டம் உண்மையானதாகவிருந்தால் அது தான் சார்ந்த இனத்தின் தேசத்தின் விடுதலையோடு மட்டுப்படுவதில்லை. தனது தளைகளை கட்டறுக்கும் வேளையில் இன்னும் பலரது தலைகளையும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ கட்டறுத்துவிட உதவிடுகின்றது. ஒரு பெரும் வரலாற்று மாயைக்குள், சதிக்குள் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருக்கும் சிங்கள மக்கள், தமிழீழம் படிப்படியாக விடிவினைக்கானும் போராட்டத்தின் போதே தமது தளைகளையும், கட்டறுக்கும் வாய்ப்பினையும் பெறுவர். தமிழீழ மக்கள் தமது விடிவினைப் பெற வரலாறு வழங்கும் வாய்ப்பே சிங்களவரும் அழிவு நிலையிலிருந்து ஆக்க நிலைக்கு தம்மை இட்டுச்செல்ல வழிவகுக்கும். முன்னாள்/இன்னாள் மாக்கியவாதிகள் ஏன் இன்றைய ஜே.வி.பி.காரர்கள் என்ன

வரலாற்றின் வெளிச்சத்தில் புதிய கோலங்கள்

வெளிச்சம்

சொல்கின்றார்கள்? சிங்கள, சர்வதேச முதலாளி மார்களுக்குத்திராக இருவினத்தாரும் சேர்ந்து போரை வெற்றி கண்டாலே விடிவு என்கிற அவர்களது வருக்க சிந்த(?)னைக்கு மாற்றாக இவர்கள் குறிப்பிடும் ஆதிக்க வருக்கசக்திகளை தனித்துப் போராடி பலவீனமடையச் செய்வதின் மூலம் சிங்களவர்க்கும் ஒரு வாய்ப்பு புலிகளால் வழங்கப்படுகின்றது. சொல்லிச் சொல்லியே செய்யாமல் மயங்குகின்றனர் தத்துவவாதிகள். சொல்லாமலே சொல்லாமலே செய்கின்றனர் புலிகள்.

ஏனெனில், 'எல்லாவற்றிலும் ஒரு பெயர்வு நகர்வு இருக்கின்றது; ஒரு மலர்வு இருக்கின்றது; காலம் என்பதும் இயக்கம்; வாழ்வு என்பதும் இயக்கம்; இருப்பு என்பதும் இயக்கம்; வரலாறு என்பதும் இயக்கம்; இந்த இயக்கத்தின் இயக்கத்தில் ஒரு நிலைமாற்றம் நிகழ்கின்றது; ஒரு புத்தாக்கம் பிறக்கின்றது; இயக்கம் எல்லாவற்றையும் வளர்ச்சிப் பாதையில் முன்னோக்கி நகர்த்தி உயர் நிலைக்கு இட்டுச்செல்கின்றது'² உதாரணம்: தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் இவ்விதிக்கமையவே இன்று முன்னோக்கி நகர்கின்றது. ஆனால், அதே வேளையில் சிங்களத்தின் நிலை எவ்வாறிருக்கின்றது? சிங்களத்தின் பிதாமகரான அனகாரிக தருமபாலரால், 'ஆரியரின் மைந்தர்கள்' என பெருமையாக அழைக்கப்பட்ட சிங்களவர் கதி எவ்வாறிருக்கின்றது? அண்மையில் பொன்விழாவைக் கொண்டாடிய ஒரு இளைய புதிய தேசம் திரை கிழடு தட்டி நோய்ப்படுக்கையில் சரிந்ததேன்? வளங்கள் நிறைந்த ஈரலிப்பான தேசம் மனிதநேயம் வற்றி வறட்சி கண்டதேன்? சிறீலங்காவிற்கு நடந்த வரலாற்று விபத்து என்ன? அதன் வரலாறே இப்போது விபத்தாகிவிட்டது. இன்றைய சிங்களத்தின் நிலையை எண்ணும்போது,

உழுத்த மாளிகையின்
இடுக்குகள் எங்கணும்
ஆலம் விதைகள்³

என்கிற கவிதை வரிகளே மீண்டும் மீண்டும் நினைவிற்கு வருகின்றன. உழுத்த மாளிகைக்குள் சிங்களம் உக்கிர இறந்துபடப்போகின்றதா? இன்னொரு புதிய மாளிகை கட்டி குடிபுகுந்து புதிய வாழ்வு காணப்போகின்றதா? 21ம் நூற்றாண்டின் இனி வரும் முதன்மை வரலாற்று வினா இதுதான்; விடை எவ்வாறுருக்கப் போகின்றது?

(2)

கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாக கூறப்படும் சிங்களத்தின் முதன்மை வரலாற்று நூலாக அவர்களால் கருதப்படும் தீபவமிசம் இவ்வாறுதான் ஆரம்பிக்கின்றது. 'சிங்களத்தை தாபித்தவனும் அதன் முதற் குடிமகனுமான விசயனை முன்னிறுத்தி சிங்களத்தின் வழிவந்ததால் சிகல எனப்படும் லங்கா தீவின் வரலாற்றினை இங்கு விபரிக்கப் போகின்றேன்; கேளுங்கள்'⁴ அனகாரிக தருமபாலர் 1902ம் ஆண்டில் இவ்வாறு குரலெழுப்பினார். 'இன்றைக்கு 2446ம் ஆண்டுக்கு முன்னே வங்காளத்தின் சிங்கபுர நகரிலிருந்து ஆரியர் குழுவொன்று படகுகளேறி புதிய வளமான பகுதிகளைத் தேடிக்கிளம்பினர். ஆயுதம் தாங்கிய சிங்கள மன்னனாக சிங்கபாகுவினால் உருவாக்கப்பட்ட சிங்கபுரத்தின் ஆரியக் குடியேற்றவாசிகளே சிங்களவர் என அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாயுதம் தாங்கிய சிங்கள மன்னனின் வழித்தோன்றல்களே இன்றைய சிங்களவர்'

செருமானியரே தூய ஆரிய இனத்தார் என பொய்மைக் கருத்தொன்றைப் பரப்ப கிட்லருக்கு உதவிய கோயபெல்சைத்தான் உலகமறியும். ஆனால் கோயபெல்சிற்கு முன்னரே மகாநாமரிருந்ததை உலகமறியாது. உண்மையிலே கோயபெல்சுக்கே இரண்டாவது அல்லது இன்னொரு மகாநாமர் என்றே வசைமொழிப்பட்டம் சூட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். மகா விகாரத்துள் முடங்கிக்கிடந்த மகாநாமர் என்ன செய்தார் பாருங்கள். அன்று அவருக்கு அவரினம் சார்ந்து சில நெருக்கடிகள் நிர்ப்பந்தங்கள் இருந்தமையை எம்மால் உணர முடிகின்றது. ஆனால் அதற்காக முழுப்புசுணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பது போல் விபரீத வரலாற்று ஐதீக மொன்றை அவர் எழுதியமை நூட்பமாக ஆராயப்பட வேண்டியது. வட இந்தியாவில் தோன்றிய பௌத்தம் தென்னிந்தியாவில் இலங்கையில் பரவியது. இலங்கையில் வாழ்ந்த பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் மத்தியிலும் செறிந்தது. அநுராதபுரத்தின் அரச மதமாகியது. ஆனால், முதலாம் நூற்றாண்டளவில் தேரவாதம், மகாயானம் என இரு பிரிவுகளாக பிளவுண்டது. தென்னிந்தியாவில் மகாயானம் பரவியது. இங்கு தேரவாதம் நிலவியது. அங்கிருந்து இலங்கைக்கும் மகாயானம் பரவவே இங்கு மதமோதல் வெடித்தது. தென்னிந்தியாவிலிருந்து மகாயானம் வந்ததால் இம்மோதல் தென்னிந்திய

தமிழர்க்கெதிரான மோதலாக வடிவம் பெற வாய்ப்பு நேர்ந்தது. எரிகிற நெய்யில் எண்ணெய் ஊற்றியது போல கி.பி. 3ம் நூற்றாண்டளவில் தமிழ் பிக்குவான சங்கமித்தர் சிங்கள மகாசேன மன்னனை மகாயானத்திற்கு மாற்றவே மகாவிகாரையில் மையம் கொண்டு வாழ்ந்த தேரவாதப் பிக்குகள் வெகுண்டனர். மகாசேனவினர் பாதிக்கவும் பட்டனர்.⁶

இதுவொரு நெருக்கடி, மற்றைய நெருக்கடி இந்தியாவில் இந்து சமயத்தார் புத்த சமயத்திற்கெதிராக எதிர்ப்பியக்கம் நடத்தி இறுதியில் இந்து சமயக்கடவுள் ஒருவரின் அவதாரமே புத்தர் என பெரும் நுட்பமான புளுகு மூட்டையை அவிழ்த்துவிட்டு இந்து சமயத்தினை விட்டு வெளியேறிய புத்தரையே உள்வாங்கி விழுங்கிக்கொண்டனர். பல முற்போக்கான புதிய எண்ணக் கருத்துக்களைக்கொண்ட மகாயானமே ஈற்றில் அருகிப்போனது. தேரவாதத்

கண்டு ஒரு பகுதியில் திராவிட மரபிலமைந்த கோவில்களும் மறுபகுதியில் விவகாரங்களும் என்றானது.

இத்தகைய பின்னணியில் முன்பின்னாக வாழ்ந்த மகாநாயர் புத்தியிலே புத்த சமயத்தை பாதுகாக்கும் வித்து உதித்து மகாவமிசமாகி கைமுறு - எல்லாளன் போரை இன மதப் போராக மாற்றியதும் இராட்சத நச்சு மரமாக வளர்ந்த இம் 'மகாவம்சக் குணக்குறியின்' விளைவுகள் நாமறிந்தவை; நாமனுபவித்தவை. இவ்விபரீத சிங்கள பௌத்த ஐதீகத்தின் பொருளென்ன? 'தம்பதீப என உரைக்கப்படும் இக்கோட்பாடு இலங்கை பௌத்தத்தின் பொருட்டு புத்தர்பிரானாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது, விஜயனே இலங்கையின் முதல் மனிதன். அவனே அரசு என்பதை இங்கு உருவாக்

தினைக் காத்தலே தமது இருப்பிற்கான உத்தரவாதம் என்பது மகாவிகாரப் பிக்குகளுக்கு நன்றாகவே உறைத்தது. இக்கட்டத்திலே கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டளவில் தென்னிந்தியாவிலே பல்லவர், பாண்டியர் காலத்திலே பக்தியியக்கம் தோன்றி இலங்கையிலும் குறிப்பாக தமிழர் மத்தியில் தனது தாக்கத்தை நிகழ்த்தியது. இப்பக்தியியக்கமே இலங்கையில் பௌத்த, இந்துமத வேறுபாடுகளை தோற்றுவித்து இனப்பண்பாடு என்கிற வேற்றுமைகளை தமிழர், சிங்களவர் மத்தியில் வளர்த்தது என்கிறார் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் கே.எம்.டி. சில்வா.⁷ பெருங்கற்கால பண்பாட்டு நிலை மாற்றம்

கினான். விசயனும் அவனது வழிவந்தோருமே பௌத்தத்திற்கென்றே தெரிவுசெய்யப்பட்டவர்கள். இவ்வாறாக இனம், மதம், மொழி, நாடு, அரசு என்கிற இவ்வைந்து அம்சங்களும் ஒன்றாகவே பின்னிப் பிணைந்து உருவானதே இந்த ஐதிகம்⁸

இக் கருத்துருவாக்கத்தை நுணுகிப் பார்த்து அரசியல் மொழியில் கூறினால் சிங்கள மக்களின் இறைமை, அவர்களின் அரசருவாக்கம், அதற்கான தேசியக்கருத்தாக்கம், இன்று சிங்களவர் விடாப்பிடியாகவும், அவர்களை விடாப்பிடியாகவும் பற்றிநிற்கும் ஒற்றையாட்சி வேதாளம் எல்லாமே

வெளிச்சம்

மகாநாமரினதும் அவரது வழி வந்த கருத்துரு வாக்கிகளினதும் கைவண்ணமே என்பது புலனாகும். இக்கருத்துருவாக்கத்தினை எவ்வாறு 1948இன் பின் சிங்கள அரசுகள் தமது இருப்பினை உறுதிப்படுத்த பயன்படுத்தினர் என்பது நொம் சோம்ஸ்கி போன்ற ஆய்வாளர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியவை. இக்கருத்துருவாக்கத்தின் இன்றைய, இக்கண விளைவென்ன?

குடை விரித்த பனைமரங்கள்
'குறாவிய் போய்' தள்ளாட

.....

பெந்தோட்ட மாத்தறை
கடலத்தை, கனேமுல்லை
என்றேங்கோ இருந்தவர்கள்
குடத்தனையில் குழைக்காட்டில்
குஞ்சர் கடைச் சந்தியிலும்
ஏன் கிடந்து காய்கின்றார்?
ஏதோ பெருந்துயரம் நெஞ்சள்ள...⁹

(5)

ஏதோ பெருந்துயரம் எம் நெஞ்சையும் அள்ளுகின்றது. ஆயினும் என்று தீரும் இப்பெருந்துயர் என எண்ணிய காலம் முடிவிற்கு வருகின்றது என்பதே இன்றைய எம் பெருநம்பிக்கை. இதற்கான அடிப்படை என்ன? தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் என்பது வெறுமனே போராட்டம் என்கிற இறுதிச் சொல்லை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டதா? எத்தகையதொரு பகைமை நிறுவனத்தை இப்போராட்டம் எதிர்கொள்கின்றது? ஐதிகவியல், அரசியல், பண்பாட்டியல், உளவியல் எல்லாமே கலந்த மிக அபாயகரமானதாக மிகுந்த உணர்ச்சிகரமானதான மருமங்கள் மாயங்கள் நிறைந்த கருத்தியல் கோட்டை அதனைப் பாதுகாக்கவென அதிநவீன கொல்கருவிகள் கொண்ட பெரும்படை, அதன் கையிலோ இன்று சருவதேசத்தால் தடைசெய்யப்பட்ட வெளிச்செலுத்தினால் வளியில் பற்றியெரியும் 'சிமெல்' எறிகணைச் செலுத்திகள்; இத்தகையதொரு பேரினவாதக் கோட்டைக்குள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ பணயக் கைதிகளாகவிருக்கும் 2 கோடியை நெருங்கும் சிங்கள மக்கள்.

அவ்வாறாயின் இத்தனைக்குமெதிரான விடுதலைப் போராட்டம் எத்தனை தளங்களில் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும்? தமிழ்ச் சமூகம் மட்டுமன்றி சிங்கள சமூகத்தின் சருவதேச சமூகத்தின் முதன்மைக் கூறுக்கும் இங்கு நீதிக்காக

குரலெழுப்பி செயற்பட வேண்டும். எனவே விடுதலைப் போராட்டத்தின் செல்நெறி குறித்து கவலையுற்ற பலரும் கலவரப்பட்ட சிலரும் மூன்று பெரும் வினாக்களை எழுப்பினர். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அவர்களது உண்மையான எதிரி யார் என்பதை உணர்த்தி மனமாற்றத்தினை எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது? இது முதலாவது, சருவதேசத்தின் கவனத்தை எவ்வாறு ஈர்த்து எமது தரப்பு வாதத்தை, நியாயத்தை முன்வைப்பது? இது இரண்டாவது. மூன்றாவது பொதுவான; பாரியது. எமது இருப்பின் அதன் தாயகத்தின் நீண்ட தொடர் வரலாற்றின் அதன் இறைமை இழக்கப்பட்ட விதத்தின் அதனை திரும்ப பெறவேண்டியதன் அவசியத்தின் தருக்கத்தை எவ்வாறு சருவதேசத்திற்கு அறிவித்து அதனை ஏற்க வைப்பது? கலங்கினர் அறிவாளர். இடையில் விட்டு மயங்கினர் பலவியக்கத்தார்; முடியாது முடியாது மெத்தக் கடினம் எனக் கருதினர் பலர். அதற்கான பதிலையும் தொடர்ந்து போராடுவோர் மீது சுமத்தினர்.

உண்மையிலே இவ் விடுதலைப் போராட்டம் அதிகாரம் பற்றிய வன்முறை தழுவியதாக இருந்திருந்தால் இத் தோல்விகளுக்கான விடையென்றுமே கிடைத்திராது. இவ் வினாக்களுக்கு உடன் விடையீறுக்காத புலிகள் இவ்விலைக்களை மனதில் சுமந்து திரிந்தனர். உலகில் தொன்மைக் குடிகளுக்குள் தொன்மை வாய்ந்த குர்திக மக்களுக்கு முதலாம் உலகப் போர் தொட்டு வழங்கிய வாக்குறுதிகளை காற்றில் பறக்கவிட்டதால் அம்மக்கள் படும் அவலங்களை கண்ணுற்றனர். வரலாற்று வழிவந்த தாயகத்தினைக் கொண்ட பாலத்தீனிய மக்கள் நாடும் சிதைக்கப்பட்டு அணுவணுவாக வதைக்கப்பட்டும் கொல்லப்படும்போதும் கொல்லப்படும் மக்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்தும் இசுரேலுக்கு ஆயுதம் வழங்கியும் தனது நீதியை நிலைநாட்டிய மேலாதிக்க நாடுகளின் போக்கினையும் அவாதானித்தனர். மனதிலே அசை போட்டவர்கள், வசை யார் மீதும் பாடாது இசையொழுங்கின்படி போராட்டத்தினை இடைவிடாது இன்றும் தொடர்கின்றனர்.

இதனாலே ஆனையிறவு வீழ்ச்சியின்பொழுது ஒரு அபூர்வமான தலையங்கத்தை சண்டேரைம்ஸ் ஆசிரியர் சின்க ரணதுங்கா எழுதினார். தப்பித் தவறி வந்துவிட்ட மெய்மையிது. அவரது தலையங்கத்தின் தலைப்பே 'இது பலத்தின் போரல்ல; மனத்தின் போர் (War of

mind not of force)' தலையங்கத்தின் இறுதிப் பகுதி இவ்வாறிருந்தது. 'புலிகளோடான போரென்பது மூர்க்கத்தனமான சக்தியொன்றோடான போரல்ல. அது கற்பனையோடான போர் (It wouldn't be correct to suggest that the war with the L.T.T.E. is not a war of brute force but one of imagination)' இவ் வார்த்தைகள் தலைவர் பிரபாகரன் போராளிகளைச் சந்திக்கும்போது கூறிவரும் வார்த்தைகள் என்பது நிச்சயமாக ரணதுங்காவிற்கு தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. மிக அண்மையில் அக்கினிச்சவாலை முறியடிப்புச் சமர்ப் போராளிகளை அவர் சந்தித்த பொழுது களத்தில் நிற்கையில் தான் கட்டற்ற கற்பனை வேண்டும் என்ற தொடரைப் பயன்படுத்தினார்.

(4)

கடந்த 25 வருடங்களுக்கு மேலாக இடைவிடாது தொடரப்படும் இவ் விடுதலைப் போராட்டத்தின் செல்நெறியினை எவ்வாறு தொகுத்துப் பார்ப்பது? அரசியல் நிலைமைகள் பற்றி மாவோ எழுதுகையில் ஒரு அரசியல் சிக்கலை தீர்ப்பதற்காக வழமையான அரசியற் செற்பாடுகளை பயன்படுத்தி அவை ஒரு அரசியல் வளர்ச்சி நிலையை அடைகின்ற போது அதற்கப்பால் நகர முடியாத பெரும் தடையேற்படும்பொழுது போர் வந்துதிக்கும். இத்தடை சிதறடிக்கப்பட்டு அரசியல் இலக்கு அடையப்படும் வரை போர் தொடரும் என்கிறார். ஆகவே மாவோவின் கருத்துப்படி போரை புலிகள் இன்றளவும் இனியும் இலக்கு அடையப்படும் கணம் வரையும் தொடர்வர். ஆயினும் இப்போர் எத்தகையது? போர் என்பது வெற்றி - தோல்வி, தாக்குதல் - தற்காப்பு, முன்னேறல் - பின்வாங்கல் எல்லாம் இணைந்தது. ஒன்றின்றி மற்றதில்லை. ஒன்றைச் சார்ந்தே மற்றது இயங்கும்; ஒரே வேளையில் இவை ஒன்றோடொன்று மோதுகின்றன எனக் கூறும் மாவோ, இவை போரின் வளர்ச்சியை உந்தித் தள்ளி போரின் முழுமையை உருவாக்குகின்றன. அதன் சிக்கல்களுக்கு தீர்வு காணுகின்றன¹⁰ என்கிறார்.

இவைதான் இற்றைவரை நடந்தவை. 'விடுதலையுணர்வும், வியப்பு மிக்க துணிச்சலும் கொண்ட' சிவகுமாரனை 1974ம் ஆண்டு யுன்மாதம் 5ம் திகதி இழந்தபோது, 1975ம் ஆண்டு யுலை மாதம் 27ம் திகதி பிரபாகரனும் அவரது தோழர்களும், முதன்மைத் துரோகி துரை

யப்பாவை அழித்தபோது, 1976ம் ஆண்டு மே 5ம் திகதி தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் வரலாற்றுப் பிறப்பின்போது, 1977ம் ஆண்டளவில் புலிக்கொடி உருவானபோது, 1978 ஏப்ரல் 7ம் திகதி பஸ்தியாம்பிள்ளை குழு கொல்லப்பட்டபோது, 15.10.81 அன்று இராணுவத்தின் மீதான முதல் தாக்குதலை சீலன் நடத்தியபோது, என்ன எண்ணம் தமிழ் மக்கள் மனதிலே தோன்றியது? அது எதுவாகவிருந்தாலும் இப்போது முறையாக பதிவுகொள்ள வாய்ப்பு வந்துள்ளது. இப்பதிவோடு 1995ம் ஆண்டின் பின்னான காலப்பகுதியையும் வெளிச்சத்தில் சிறப்புப் பதிவாக்க விரும்புகிறோம்.

ஏனெனில் இதன் பின்னரே போரின் சகல கூறுகளும் வேகமாக இயங்கி போர் முழுமையாக கப்பட்டு சகல தரப்பின் முரண்பாடுகளும் மிகக் கூர்மையாக்கப்பட்டு அவை முட்டி மோதி சிக்கல்களுக்கு தீர்வுகாணும் கணத்தை நெருக்குகின்றன; நெஞ்சை நெருடும் இவ்வரலாற்றினை இக்கணத்தில் மீளவும் நினைக்கின்றோம். ஐந்து இலட்சம் மக்கள் கட்டிய துணியோடு கண்ணீர் மல்க கைதடி தாண்டியபோது பாராமுகம் காட்டிய உலகம்; கிளாலிக் கடனீரேரி தாண்டி வன்னி வந்து எம் மக்கள் இடையறாது இடம் பெயர்ந்து பட்ட அவலம்; ஈவிரக்கமோ கூச்ச நாச்சமோமின்றி ஆயுத, நிதி, இதர ஆலோசனைகளை அள்ளியள்ளி வழங்கிய உலகின் அபத்தம்; விடுதலைக்கான தமது பங்காக இராணுவ பிடியினில் சிக்கிய வட தென் தமிழீழ மக்கள் அனுபவித்த வதைப்படலம், இத்தனைக்கும் மத்தியிலும் ஓயாத அலைகள் தொட்டு ஜெயசிக் குறு எதிர் முறியடிப்புச்சமர் வழி ஆனையிறவு அக்கினிச்சவாலை வரை புலிகளும் மக்களுமாக சுமந்த பாரம் உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல இடுக்கண் களைந்த புலம்பெயர் தமிழ் மக்களின் காலத்தால் செய்த உதவி; மிகமிக குறுகிய காலத்தினுள் வேகமாக அரங்கேறிய நிகழ்வுகளுக்கு ஈடு கொடுத்து நிலை குலையாது உலகையும், காலத்தையும் ஒருங்கே வென்ற தலைவனின் மனவுலகின் முதிர்ச்சி பட்டறிவின் பாங்கு இவற்றின் விளைவு பன்முகம் கொண்ட புதிய பாய்ச்சல்களாக அவை நிகழ்கின்றன.

(5)

இப்பாய்ச்சல்களின் விளைவு முப்பரிமாண மாற்றம் விடுதலைப் போராட்டம் என்னும்

வெளிச்சம்

அரசு மரத்தின் கீழ் சிறீலங்கா இந்தியா சருவ தேசம் பெறும் ஞானபோதம் இத்தனைக்கும் நிமித்த காரணம், 'மிகையொலி அதிவேக அதி ரடித்தாக்குதல்' என சிறப்பு அடைமொழி பெற்றுவிட்ட கட்டுநாயக்க வான்படைத்தளம், சருவதேச விமான நிலையம் மீதான தாக்கு தல், இது தாக்குதலா? இல்லவேயில்லை. தமிழ் மக்களின் நெஞ்சக் கொதிப்பின் கனல் வீச்சு, கொதி குழம்புத்தெறிப்பு. ஊர், பெயர் தெரிய வாழ்ந்து கெட்டவர்களுக்காக ஊர், பெயர் தெரியாத உன்னதமானவர்கள் 'உறவு யூத்த கிளையிலிருந்து இறகை எடுத்துப் போனார்கள்' கட்டுநாயக்கவில் 'உயிரை வீசியெறிந்து தூரம் பறந்த பறவையானார்கள்'

புலிகள் எமது பகைவரல்லர், புலிகளோ டான போர் என்றுமே வெல்லப்படமுடியா தது. இப்போர் உண்மையிலே தங்களுக்கேயெதி ரானது என உணர்பவர்கள் சிங்களத்தார். அமெரிக்க - பாக்கிஸ்தான் - சீன முக் கோண அரசியல், தகிடுதத் தங்கள் அம்மையாரின் கிளைதாவும் மந்திக்குணம். ஞானம் பெறுபவர் இந்திய தீபகற்பத்தார்¹³. கதிர்காமர் கதை கேட்டு ஏமாளியா னோம், ஏய்த்துப்பிழைக்கும் சந்திரிகாவை நம்புதல் ஆபத் தானது, இவர்கள் கதை கேட்டு தமிழ் மக்கள் தலை மையை பலவீனப்படுத்தல் தீராப்பழிக்கு தம்மை இட் டுச்செல்லும். இது சருவதேசம் மட்டுமன்றி இந்தியாவும் கூடவே பெறும் ஞானம்.

ஆகவே எண்ணிப் பார்த்திட்டால் எஞ்சியி ருப்பது என்ன? வரலாற்றில் மிஞ்சியிருப்பது என்ன? எமது தாயகத்தின் நீண்ட வரலாற்றுப் பெருமையை அதன் இறைமையை மீட்கும் எங்கள் நாட்களல்லவா?

'கி.மு. 543ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு விசயன் வந்ததாக கூறப்படுவதற்கு முன்னரே இங்கு பெருங்கற்காலப் பண்பாடு மட்டுமன்றி ஏறத் தாழ் பத்தாயிரமான்குள் முற்பட்ட குறுங்கற் பண்பாடும் நிலவியுள்ளது. யாழ். குடாநாடு தவிர்ந்த இலங்கைத் தீவடங்கிலும் மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் இப்பண்பாட்டெச்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

யாழ். குடாவிற் கு சம்பமாக பூநகரிப் பகுதியி லும் யாழ். குடாநாட்டிலும் பெருங்கற் காலப் பண்பாடு நிலவியதை ஆய்வுகள் பல செய்த கலாநிதி பொ. இரகுபதி அறிவுபூர்வமாக தெளி வாக நிரூபித்துள்ளார்.¹⁴ குஞ்சுப்பரந்தன் பொன்பரப்பியின் ஈமத்தாழிகளும் நாவாந் துறை மட்கலங்களும் ஆனைக்கோட்டை மாந்தை எலும்புக்கூடுகளும் கந்தரோடை, பூநகரி ஆட்சிமைய எச்சங்களும் கூறும் செய்தி களை¹⁵ இப்போது சிறீலங்காவின் தொல்லி யல் திணைக்கள ஆணையாளர் அநுராதபுரம் பகுதியில் தான் மேற்கொண்ட தொல்லியல் ஆய்வுகள் மூலமும் நிரூபிக்கின்றார். கலாநிதி சிறான் தெரணியகல கூறும் என்ன அந்த வரலாற்று உண்மைகள்? விசயன் வந்ததாக கூறப்படுவதற்கு முன்னரே இங்கு தொன்மை நாகரிகமுள்ள இரும்பினை பயன்படுத்திய,

நெற்பயிர் செய்த, குதிரை வளர்த்த கி.மு. 5ம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட மக்கள் இங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். அனுராதபுரத்தை மையமாக வைத்து இலங்கை முழுவதையும் ஆண்ட முதல் மன்னன் பண்டுகாபயன் என்கிற மகா வமிச மாயையும் இப்போது அடிபட்டு போய் விட்டது.

இப்படியாக சிங்களத்தின் பேரினவாத கோட்டைகளை தகர்க்கும் இவ்வரலாற்று அணுக்குண்டுகளை முன்னரே பயன்படுத்த முடியாமையே சிங்களப் பேரினவாதத்தின் அடக்குமுறை தலைவிரித்தாடியமையே காரணம். ஆனால் இன்று? அன்று மெலிதாகவும் வலுவற்றும் ஒலித்த வரலாற்றின் குரல்கள் ஓங்கியொலிக்கின்றன. நூல்கள் பல வெளிவரு கின்றன. தனது வரலாற்றை மீளவும் எழுத

வேண்டிய நிலைக்கு சிங்களம் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனை தற்போது அவுத்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் கலாநிதி கா. இந்திரபாலா தனது நூலான 'இலங்கையில் திராவிடக் கட்டடக்கலை' இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரையில் இவ்வாறு அண்மையில் எழுதியதன் மூலம் உறுதிசெய்கின்றார். '...இத்தகைய பின்னணியிலிருந்து இலங்கை வரலாற்றினை நோக்கினால் ஆரியர் வருகை, அவர்கள் குடியேற்றம், சிங்களவர் வருகை, அவர்களது குடியேற்றம் என்கிற கருத்துக்கள் அர்த்தமற்றவையாகின்றன. சிங்கள மக்கள் முதலில் வந்தார்களா தமிழ் மக்கள் முதலில் வந்தார்களா என்கிற கேள்விக்கேயிடமில்லை' ஆகவே மிஞ்சியிருக்கும் கேள்வி என்ன?

தமிழர் தாயகத்தின் இறைமை பற்றி எமது குரலை ஓங்கியொலிக்கச் செய்ய வேண்டிய காலமிது. காலம் கி.பி. 1619ம் ஆண்டு. யாழ்ப்பாணத்தின் கடைசி மன்னன் சங்கிலிகுமாரன்; அவனை வீழ்த்த போர்த்துக்கேய தளபதி பிலிப்பு டி. ஒலிவேரா தலைமையில் தரைவழி கடல்வழி படையெடுப்பு; வண்ணார்பண்ணையில் தோற்ற மன்னன் பின் கோவாவில் தூக்கில்.

மாசி 3ம் திகதி நல்லூருக்குள் தளமமைத்த ஒலிவேரா நல்லூர் கந்தன் கோவிலை இடித்து கோட்டை கட்ட உத்தரவு. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் முறையான உரித்துக்காரன் என போர்த்துக்கேயர் கருதிய எதிர் மன்ன சிங்களின் மூன்று புதல்விகள் கோவாவிலும் லிஸ்பனிலும் மதம்மாறி உயர்கல்வி ஊட்டப்பட்டமை. இறுதியில் வேளை வந்தது. மூத்த புதல்வி டொனா கொன்ஸ்தந்தினா அவரது இரு சகோதரிகளான மரியா, இசபெல்லா ஆகிய மூவரும் யாழ். இராச்சியத்தின் மீதான தமது உரிமையை ஆவணமொன்றின் மூலம் போர்த்துக்கேயருக்கு கைமாற்றம் செய்தனர். (Royal Instrument of Transfer)¹⁶

இவ்வாறு கைமாறி பந்தாடப்பட்ட தமிழ் மக்கள் இறைமை மீண்டும் அவர்களிடம் வந்து சேர்வதை வரலாற்றின் வெளிச்சத்தில் இவ்வரிகளை வாசிக்கும் வாசகர்கள் காண்பர்.

நன்றிகள்.

1. வே. பிரபாகரன் 'நினைவலைகள்' செவ்வி 'வெளிச்சம்' சித்திரை, வைகாசி 1994

2. பிரம்மஞானி - 'மனிதனும் வரலாறும்' 'வெளிச்சம்' தொடர் 1996
3. கி.பி. அரவிந்தன் - 'இனியொரு வைகறை' கவிதை நூலில்
- 4-5. சச்சி பொன்னம்பலம் - 'சிறீலங்கா- தேசியச் சிக்கலும் தமிழர் விடுதலைப் போராட்டமும்'
- 6,8. மு. திருநாவுக்கரசு - 'இலங்கை இனப்பிரச்சினையின் அடிப்படைகள்'
7. ப. புஸ்பரத்தினம் 'கல்முனை தொட்டு அரசபுரம் வரை புராதன தமிழ் குடியிருப்புக்கள், 'வெளிச்சம்' வெள்ளி இதழ்.
9. 'துவைதிலி' விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு நகரின் பாடல், தினக்குரல் 19.10.1998.
10. மாசேதுங் - 'முரண்பாடுகள் பற்றி'
11. நோகன் குணரத்தின - 'அண்மையில் வெளிவந்த 'புரொண்ட்லைன்' இதழில் உலகின் முன்னை இராணுவ வல்லுனர்களான அமெரிக்கரான Dr. புறாஸ் கொலீம்னும், பிரான்சைச் சேர்ந்த Dr. சாலியண்டும் 1998, 1999களில் வடகிழக்கு போர்முனைகளுக்கு குறிப்பாக ஆனையிறவிற்கு வருகை தந்து அவதானிப்புகள் மேற்கொண்டமை பற்றி விபரிக்கிறார்'
12. புதுவை இரத்தினதுரை - கடற்கரும்புலிகள் ஒலிப்பேழை, பாகம்-3
13. இக்பால் அத்தாஸ் - 26.08.2001ம் திகதி சண்டேரேம்சில் சிறீலங்காவிற்கு விற்க விருந்த உலங்குவானூர்திகள் விற்பனையை இந்தியா நிறுத்திவிட்டது பற்றி விபரம் தந்துள்ளார்.
14. கலாநிதி பொ. இரகுபதி - 'யாழ்ப்பாணத்தின் ஆதிக்குடியேற்றங்கள்'
15. வெ. இளங்குமாரன் - தமிழ் ஈழ வரலாறு பற்றி அவரது ஆக்கங்கள்.
16. K.J. இராசசிங்கம் - மாசி 1621 'தமிழர் இறைமை முடிவுற்ற காலம்' வீக்கென்ட் எக்ஸ்பிரஸ், ஏப்ரல் 1999.

ஒரு நிலாக்கால இரவில் காற்றொழுதிப் போன கவிதை

- புதுவை இரத்தினதுரை -

நிலவு என்னவோ அழகுதான்.
அதுவரும் வழியெங்கும்
அழகாய் புதிதுடுக்கிறது உலகு.
நெருஞ்சியேறிய நெஞ்சிற் கூட
வலிதெரிவதில்லை.
இருளும் நிலவும் பிணையும்போது
சூழி கல்யாணச் சிலிர்ப்பில் பொலிகிறது.
எப்போதுமே நிலாக்காலம் இப்படித்தான்.
வாரிச்சுருட்டி தனக்குள்ளே வைத்துக்கொள்கிறது.
மன்மதனாட்டம் ஒரு மாயப்பூவெறிந்து
வசப்படுத்தி விடுகிறது.
மெல்லிய மெட்டொளி சப்திக்கும்
பள்ளியறையின் பரவசம் நிறைக்கிறது.
வனத்தின் மீதும்
வயலின் மீதும்
குளத்தின் மீதும்
உருகித்தவழும் வாய்க்கால் மீதும்
யாருமற்ற சாமத்தில் அடிவளவுத் தென்னை மீதும்
ஓவென்று காற்றறையும் ஆட்காட்டி வெளி மீதும்
கடல் மீதும்
சொக்குப் பொடி தூவி விடுகிறது நிலவு.
என்னையும் உன்னுளே வைத்துக்கொள் என்பதாய்
படுத்துமொரு பாடு.
பகலில் கானலடிக்கும் பற்றைவெளி கூட
என்னமாய் நிலவு வந்ததும் ஒளிக்கின்றது.
நிலவு என்னவோ அழகுதான்
மண்ணின் மனநிலைக்கு ஏற்றதாய்.
நிலவுக்குச் சகடயோக ஜாதகம்.
வாழ்வும் தாழ்வுமான பலன்.
கண்ணிரடி போல அள்ளியும் சொரியும்
பாவம் ஒரு பரதேசி போலவும்
இரந்தபடியும் உலவும்.

() ()

30.10.1995 அன்று
 ஒற்றையிரலில் ஊர்பிரிந்த மறுநாளும்
 நிலவிருந்தது.
 நிலவு தின்னும் பசியிற்றான் எவருமில்லை
 செம்மணி கடந்து
 நாவற்குழி வந்தாறிய இரலில்
 ஊமைக்காய வலியுடன்
 சோகத்தலையில் தானுமழுதபடியிருந்தது.
 அன்று பரதேசி நிலவின் யாசிப்புலா.
 தேஜஸ் முழுதும் கருகி
 எட்டத்தில் புகாராய் தெரியும் நிறுற்காட்சியாய்
 நிலவு வரைந்தது நீர் வண்ண ஓவியம்
 மெல்லிய பட்டுத்திரையுள்ளே
 குத்து விளக்கொளியில் குடியிருக்கும் வெளிச்சம்
 அன்று செம்மணியிலிருந்து
 நாவற்குழி வரை தயிராடையாய் படர்ந்திருந்தது.
 வயல்களில் உள்ளிறங்கி மீளவும்,
 சேற்றில் புதைந்த காவலடுத்து வரம்பேறவும்,
 தோளின் சுமை வீழும் போதில்,
 கைக்கணக்கில் தேடியெடுக்கவும்
 வறுமையுற்றிருந்த நிலவு வாய்ப்பானது.
 ஊரின் வேரிழுத்த வெப்பிசாரத்தில்
 மூச்சுத்திணறிய முதிர்கொடிகளை
 நாவற்குழிப் பாலத்தருகே கையால் வறுகி
 புதைத்தேக வசதியாய்
 அன்றும் நிலவிருந்தது
 மூக்கொழுகும் நீரும் பெருமூச்சும் கொண்டு
 அழுதபடி.

() ()

வெளிச்சம்

இரண்டு மாரியின் பின்
 யீண்டும் கிளிநொச்சியின் கபாடம் திறந்து
 குடை, கொடி ஆலவட்ட மேந்தி
 குடிபுகுந்தோம் ஊரில்.
 இடியுண்ட கற்குவியலுக்குள்ளே
 அத்திவாரங்கள் மட்டும் அழுதபடி.
 மீட்ட மையத்தில் கொடியேற்றிய போது
 நெஞ்சினுள்ளே நீரோற்பலம் பூத்தது.
 அவிழ்த்துக் கலைத்த மாடுகள்
 எம்மை அடையாளம் கண்டன.
 அதுவொன்றே போதுமென
 கண்டிவீதியை கையாற் தழுவினோம்.
 முற்றத்திருந்த மாதுளை
 சற்று உப்பிப் பெருத்திருந்தது.
 கிணற்றைத்தபோது எலும்பாகிய இரண்டு தமிழர்
 வெளிவந்தனர்.
 கொஞ்ச நாள்தூக்கம் தழுவாத நயனத்தினராய்
 முற்றத்தில் கூத்தும் பாட்டும்.
 எத்தனை காலத்தின் பின்னே எம் வளவு
 எத்தனை காலத்தின் பின்னே எம் வீடு
 திரும்பும் திசையெங்கும் திருவிழா என
 விருந்தும் விளையாட்டும்.
 இரவுணவை எம்மோடுண்டது நிலவு.
 இரணைமடுக் குளத்திலிறங்கி
 நிலவின் பிம்பம் நீராடியது.
 வயலின் மீதும்
 வாய்க்கால் வரம்பின் மீதும்
 நடப்பில் நடந்தது நிலவு.

() ()

ஆனையிறவு
 பரணிக்ஞரிய பாட்டுடைப்பொருளாய்
 மூவாயிரத்துக்குமதிமகான பிள்ளைகளின் குருதியில்
 மீட்கப்பட்ட வெளியது.
 உப்பேரி உள்ளாலும்
 கண்ணிவெடி வயலாலும்
 சுற்றிவளைத்து பிள்ளைகள் புகுந்து
 காத்திருந்த நாட்டுதாட்டுக் காரிருட்டு.
 வென்றன்று மட்டும் வெளிச்சம்.
 துலாக்கால் போட்ட சோதனைச் சாவடி
 நிலாக்காலம் ஒன்றில் தான்
 யீண்டும் நிலமாந்தர் வசமாச்சு
 'ஆனையிறவின் மேனிதலி
 போனது போனது பூங்காற்று'
 பாடலை இன்றும்தான் பாடுகிறது நிலவு.
 நாங்கள் அழுத போதும் நிலவிருந்தது.
 சந்தோஷம் கட்டிச் சதிரிடும் போதும் நிலவிருக்கிறது.
 உலகெங்கும் நிலவு உளது
 அழகென்னவோ இங்கு தான்.

✦ ✦

‘ஆவிகொடுக்க அசையாத்திடம்’ கொண்டவரும் கொள்ளாதவரும்

❖ மாவீரர் நினைவாக

— க.வே. பாலகுமாரன் —

டந்த இரு வருடங்களாக ‘வெந்து தணிந்த காடுகள்’ என்கிற தலைப் பில் மாவீரர் ஈகம் எனும் பெருநெருப்பு வெந்து தணிந்த எமது அடிமை மனநிலையெனும் காடுகள் பற்றியும் எம்மைப் பாதுகாக்கும் உருக்குக் கவசமாக மாவீரர் மாண்பு இருப்பது பற்றியும் எழுதியிருந்தோம். ஒவ்வொரு ஆண்டினதும் மாவீரர் நாள் கழிய எமது விடுதலைப் போராட்டம் விடுவிப்பு எனும் பணியினை முழுமையாக்க ஆயத்தமாகி வருவதை உணர்த்தினோம். இன்றோ தமிழீழத்தில் அதி சிறப்பான மானிடர் தொகுதியொன்றுள்ளது. இவர்களுக்கு இறப்பு என்பது என்றுமில்லை; ஏனெனில் இவர்கள் இறந்த பின்பும் வாழ்கின்றார்கள்; உலகிலே மனிதர்கள் இறக்கின்றார்கள்; தமிழீழத்திலோ மாவீரர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதுவொரு புத்துயிர்ப்பான உன்னதமான ஒரு நெறி. இதனை மீளவும் தனது வரலாற்றுப் பேழையிலிருந்து எமது மண் புதுப்பிக்கின்றது. இம் முறை தமிழரின் விழுமியமாக இனியது அறியப்படும் என்பதனை பதிவாக்குகின்றோம்.

இதனை இன்றைய உலகில் விளங்கிக் கொள்ளல் எளிதல்ல. இதனையே தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் இடைவிடாது எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பது பலருக்கு கடினமான புரிதலாகிவிட்டது. பல நூற்றாண்டுக்கால பழமைக் காரணங்களைக் கொண்ட ஒருசில விடுதலைப் போராட்டங்களே இன்னமும் தொடர்கின்றன. இங்கே தொடர்தல் என்பது ஒரு சாதனையாயிருந்தபோதும், எமது விடுதலைப் போராட்டம் மட்டுமே தனது விடுவிப்புப் பணியினை பூரணமாக்கும் நிலையை நோக்கி நகர்கின்றது என்பது இன்றைய உண்மை. சென்ற நூற்றாண்டின் முப்பது நாற்பது களில் 2ம் உலகப் போர் கால கட்டத்தில் கருக்கட்டி அதன் பின்னான நான்கு பத்தாண்டுகளில் விழிப்புக் கண்டு 1989களின் பின்னான அடுத்த பத்தாண்டுக்கால புதிய உலக ஒழுங்கில் வளர்ச்சி கண்டு புதிய புத்தாயிர மாண்டிலும் உறுதியாக கால் பதித்து இப்போது செப்டெம்பர் 11ம் திகதி தாக்குதலின் பின்னான இன்னொரு உலக ஒழுங்கிலும் புதிய வீச்சுடன் விடுதலைப் போராட்டம் நகர்கின்றது. இது எவ்வாறு இயலுமையாகின்றது? ஒன்றில் என் பக்கம் அல்லது என் எதிரிப்பக்கம், இப்போது என்னோடு இல்லாதவர் எப்போதுமே என்னோடு இல்லாதவர் என விளம்பும் அமெரிக்க அதிமேதாவித்தனத்தின் அச்சுறுத்தலான கன்னை பிரிப்பு வேளையிலும், புலிகள் கலங்காது தம்பாட்டில் விட்டுக்கொடுப்போ, சமரசமோ, பின்வாங்கலோ, தலைமறைவோ இல்லாமல் தலை நிமிர்ந்து இயங்கும் நிலை எவ்வாறு வாய்த்தது?

வெளிச்சம்

இன்றளவும் சிங்களவரை மனத்தளர்ச்சிக்கும் கொதிப்பிற்குமுள்ளாக்கிய அந்த அமெரிக்க அறிக்கை என்ன சொன்னது? பொதுத்தேர்தல் என்பது சறுக்கு மரமான நிலையிலும் மேற்குலகம், சென்று லண்டனில் குந்தியிருந்து பெருத்த திரை மறைவு முயற்சிகளை செய்து சருவதேச மதிப்பு வாய்ந்த விளம்பர ஊடக நிறுவனமொன்றை வாடகைக்கு அமர்த்தி பி.பி.சி. சி.என்.என். வரிசையாக செவ்விகளை வழங்கி 'எம் நிலை பாரீர்' உண்மையான பயங்கரவாதி யாரென்பதை உணர்வீர் மனம் இரங்கீர்' என இரங்கற்பா பாடவைத்து அம்மையாரை அலைக்கழித்த அமெரிக்க அறிக்கை இவ்வாறுதான் கருத்து வெளியிட்டது. அவ்வறிக்கையை வெளியிட்டு செய்தியெழுதிய சண்டே ரைம்ஸ் (23/9) தனது தலைப்பினை 'சருவதேசப் போரிலிருந்து அமெரிக்கா புலிகளை விலக்கிவிட்டது' என இட்டது. அதாவது சருவதேச பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான சருவதேசப் போரின் இலக்கிலிருந்து புலிகள் விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதே இதன் விரிவு. கொழும்பிலுள்ள அமெரிக்க தூதரக பேச்சாளர் ஸ்ரீபன் கோல் கேத இந்த (மத்தியகிழக்கு, ஆப்கான்) பயங்கரவாதிகளுக்கும் புலிகளுக்கும்டையில் வேறுபாடுள்ளது. இந்தப் பயங்கரவாதிகள் எதனையும் வேண்டுகைகளாக விடுக்கவில்லை. பேச்சுவார்த்தைகளுக்கும் வருகிறார்களில்லை. அமெரிக்கரை கொல்வதே இவர்கள் நோக்கம். எனவேதான் புலிகளோடு பேச்சுவார்த்தைக்கு செல்லுமாறு கூறிவரும் எமது நிலைப்பாட்டில் 'மாற்றமில்லை' இந்த அறிக்கை தமது எண்ணத்தில் மண்ணைப் போட்டுவிட்டது என்று சிங்கள கொள்கை வகுப்பாளர் மனவருத்தத்துடன் ஒப்புக்கொள்கின்றார்கள்.

அமெரிக்க இவ்வறிக்கை புலிகளை விடுதலைப் போராளிகள் என அமெரிக்கா ஏற்றுள்ளதாகவோ அமெரிக்க சான்றிதழ் பெரு மதிப்பிற்குரியது என்றோ இங்கே பொருள் கொள்ளப்படவில்லை. அமெரிக்கா பயங்கரவாதிப்பட்டம் சூட்டினாலே அது உண்மையான விடுதலை இயக்கத்திற்கு கிடைக்கும் உரிய மதிப்பு என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் இவையெல்லாவற்றையும் மீறிய அரசியல் யதார்த்தத்தை, மண் நேசிப்பில் விடுதலைப் பற்றின் மூலமாக திகழும் மாவீரரின் போராட்ட வீச்சினையே இவை புலப்படுத்துவதாக நாம்

பொருள் கொள்கின்றோம், எத்தனை நாடுகளில் விடுதலைப் பற்றாளரின் இறப்புக்கள் விழலுக்குப் பாய்ந்த நீராகிவிட்டன. தக்கதொரு நெறிப்படுத்தலின் பரிசுத்தமான அன்பின் எதிரியின் முரண்பாடுகளை நூட்பமாக கையாளும் ஆற்றலின் ஆளுமை கைவரப்பெற்ற தலைவனுக்கும் அவனது எண்ணங்களை கிரகித்து அதனை செயற்படுத்துவதில் உயிரையே ஈயவும் ஆயத்தமாக செயற்பட்ட மாவீரர்களுக்குமிடையிலுள்ள உணர்வுப் பிணையலின், மன இணைவின் அரிய வெளிப்பாடிது. இப்போது எமது மண்ணின் மாவீரர் மாண்பு இன்றைய உலகின் அதி முதன்மை வலு என்று நாம் சொன்னால் அது பொய்யாகுமா? நாம் பெருமை கொள்ளும் நேரம்து. பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமிடும் பசிய கவிஞன் முருகையன் இயற்றிய புதுக்குறள் இரண்டினைப் பாருங்கள். அக்கவிஞரின் அரசியலறிவின் ஆழம் எத்தகையது?

1. கொல்வோரை மோதி கொடுபட்ட

இன்னுயிரை

எல்லா உயிரும் தொழும்.

2. ஆவி கொடுக்க அசையாத்திடங்கொண்ட

மாவீரர் வாழும் மண்.

எம் மாவீரர் மாண்பு இவ்வாறுதான் உலகிற்குணர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. இதனை எவ்வாறு உலகு புரிந்திருக்கின்றது? இப்போது தொடுக்கப்பட்டிருக்கும், அதி நவீன தொழில் நூட்பப் போரின் கொல் கருவிகளின் அடிப்படையை நாம் புரிவதன் மூலம் இதனை விளங்க முயலலாம். இன்று நடக்கும் போர் மூன்றாம் உலகப் போரின் தொடக்கமா? சருவதேசப் பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான சருவதேசப் போரா? அணுவாயுதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டபோதும் போரா? நச்சுவேதியல் உயிரியல் போரா? உண்மையில் இது ஊடகப் போர். ஊடகங்களினால் நடத்தப்படும் போர். எனவேதான் இப்போர் பற்றிய செய்திகளை கேட்போர், வாசிப்போர், உருக்காட்சிகளுடன் பார்ப்போர் வாய்கள் 'ஆ' வென அகல திறக்கப்படுகின்றன. மூளைகள் விறைத்து மரத்துப் போகின்றன; உடல்கள் அச்சத்தால் நடுங்குகின்றன. வானத்திலிருந்து வந்திறங்கிய சாத்தானின் கொடுங்கரங்கள் போல் அமெரிக்க அதி நவீன தொழிநூட்ப கொல்கருவிகளின் அழிவாற்றல் தோற்றம் கொடுக்கின்றது. அவை

பற்றி தகவல்கள் மூளையில் நிரம்பி வழியத் தொடங்குகின்றன. இனி யாரும் தப்பமுடியாது என வாய்கள் மெல்லவே முணுமுணுக்கின்றன.

மனங்களோ யு.எஸ்.எஸ் என்டர்பிறைஸ் கார்ள் வின்சென்ற், தியோடர் ரூஸ்வெல்ட் எனப்படும் அணுச்சக்தியாலியங்கும் பாரிய நகரங்கள் போல் கடலில் மிதக்கும் விமானம் தாங்கி கப்பல்களின் பெயர்களை எப்-14, ரொம்கற் எப் 18 கோர் கெற், போயிங் பி 52, சி130, பி1, பி2 என பெரும் குண்டுகளை வீசும் விமானங்களின் பெயர்களை குறுாஸ் ஏவுகணை, நவீன லேசர் ரக குண்டுகள் தொகுப்பு வகை (கிளஸ்டர்) குண்டுகள் என குண்டுகளின் பெயர்களை மனனம் செய்கின்றன. அதே வேளை விண்வெளிக்குச் செல்லும் வீரர் போல் தலை தொட்டு கால்வரை மறைத்து கருவிகள் பூட்டி செயற்கை ரோபோ மனிதர் போல காட்சி தரும் விசேட படையணியி னரை பார்த்து உலகமே பரபரப்படைகின்றது. ஆனால் இவையெல்லாவற்றினதும் நோக்க மென்ன? இவற்றினைப் பார்த்து விட்டு தலி பான்கள் ஓட்டம் பிடிக்கவும் இடிபாடுகள் மத்தியிலிருந்து பின் லேடன் கைகளை உயர்த்தியபடி என்னை நானே அமெரிக்க அதிபதியிடம் ஒப்படைக்கின்றேன் என வெளிவரவும் நேருமா? 'போகாதே போகாதே என் கணவா' என்கிற மாதிரியாய் ஆப்கானில் முன்னர் படை நடத்தியவர்கள், பயிற்சி கொடுத்தவர் எஸ்.ஏ.எஸ் அதிரடிப்படையினர் என்ன சொல்கின்றார்கள்? அதுவொரு கொலை வலயம். எத்தனை செய்மதிகளையனுப்பினாலும் வைக்கப்பட்டடையில் போட்ட ஊசியை தேடுகின்ற மாதிரித்தான் இருக்கும். அங்கு செல்லும் படைவீரனுக்கு நல்ல காலமிருந்தால் உடனடிச் சாவு கிடைக்கும். அல்லாவிட்டால் துண்டு துண்டாக நறுக்கப்பட்டு சாக நேரிடும். அவ்வளவுதான் விடயம் என்கிறார்கள். இது அமெரிக்காவிற்கு தெரியாதா? திமிர் கண்களை மறைக்கின்றதா? ஒவ்வொரு முறையும் அமெரிக்கா படையெடுக்கும்போது அப்போதைக்கு அதிநவீனமான கொல்கருவிகளோடுதான் செல்வது வழக்கம். ஆனால் நடப்பது என்ன?

இங்கேதான் பெரும் உண்மையொன்று மறைந்துள்ளது. வியட்னாம் கொடுத்த பாட மிது. ஆயிரக்கணக்கில் கொல்லப்பட்ட அமெ

ரிக்க படை வீரர் சடலங்கள் கண்டு அன்று அமெரிக்காவே அதிர்ந்தது. அதன்பின் ஒரு அமெரிக்க படை வீரன் சடலம் பொதியில் கொண்டு வரப்பட்டால் அது அமெரிக்காவில் ஏற்படுத்தும் உணர்வலைகள் கொஞ்ச நஞ்ச மல்ல. எனவே இம்முறை அவமானம் தாளாமல் ஆப்கானுக்கு படையை அனுப்ப நேரிட்டாலும் வெகு அவதானமாக ஒவ்வொரு அமெரிக்கப்படை வீரனதும் உயிரை பொத்தி பொத்தி பாதுகாப்பதே அமெரிக்காவின் முதன்மைப் பணியாய் வீராப்பு வெறும் வெற்று வேட்டு. எனவேதான் தனது உள்ளோட்ட உணர்வினை மறைத்து ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய் அடிக்க திட்டமிட்டு ஆயுதக்கோலம் காட்டி அச்சுறுத்துகின்றது. இப்படி அப்படியென புரியாத தொழிற்ப மொழியில் பேசி பிரமிக்க வைக்கின்றது. பாவம் அமெரிக்கா என எம்மால் அனுதாப்பப்படத்தான் முடியும். ஒரு அமெரிக்க உயிரை காத்திட எத்தனை கருவிகள் கவசங்கள் எத்தனையாயிரம் மில்லியன் டொலர் செலவுகள்?

எனவேதான் அமெரிக்கா உள்ளிட்ட மேற்குலகம் முன்னைய தம் நிலையை மாற்றி புலிகளைப் பார்த்து மலைக்கின்றார்கள். உள்ளூர்தோன்றும் மதிப்பை உணர்கின்றார்கள். உயிரை உருவி வெளியிலெடுத்து கைகளில் தாங்கி வீரச்சா நேரம் குறித்து இயங்கும் வீரர் உயிரையே ஆயுதமாக்கி களங்களிலே ஆதியுயர் சாதனைகளை படைத்த மேற்குலக போர்த்திட்டங்களை 'பூ' வென ஊதிவிடும் வீரர், களமாடும் புலிவீரர் கண்டு இவர்கள் மாறுபட்டவர்கள், வேறுபட்டவர்கள், விசேடமானவர் என உணரத்தொடங்குகின்றனர். இதன் விளைவுகளை காலம் இனி சொல்லும்.

எனவேதான் இக்கார்த்திகை மாதம் மாவீரர் காலம் சொரியும் மழைத்துளியாகவும் அவர் முகம் தேடும், எம் கண்ணீர்த்துளிகளாகும் காலம்.

வானில் பறக்கும் புளூஸ்டர் - நான்
மண்ணில் தீரியும் விலங்குகல்லாம் - நான்
தானில் வளரும் மரமல்லாம் - நான்
காற்றும் புனலும் கடலும் நானே

(பாரதி)

என மாவீரர் இசைக்கும் பாடல் கேட்கும் காலம்.

வெளிச்சம்

தொண்ணூறுகளின் தொடக்கத்தில்,
 ஈழப்போர் கடுமையாக

நடந்துகொண்டிருந்த வேளையில் 'வெளிச்சம்' யுத்தத்திற்குள் பிறந்த குழந்தையாக வெளிவரத் தொடங்கியது. போராட்டத்தின் ஊக்கவிசையாக வெளிச்சம் ஆரம்பமானபோதும் அது யுத்தகளத்திலும் யுத்த காலத்திலுமே பிறந்ததால் யுத்தத்தின் நெருக்கடிகளும் தாக்கங்களும் அதனைப் பின் தொடர்ந்து வந்தவண்ணமிருக்கின்றன. யுத்தத்தை எதிர்கொள்ளும் போராளும் தரப்பு வெளியிடுவதனால் அந்த எதிர்கொள்ளலும் அதற்கான போராட்டமே வெளிச்சமாகியது.

தொண்ணூறுகளின் தொடக்கமே யுத்தமும் தீவிர நெருக்கடியும்தான். ஆனாலும் எல்லா நெருக்கடிகளையும் எதிர்கொண்டவாறு விடுதலைப் புலிகளின் செயற்பாடுகள் ஒரு தேச நிர்மாணிப்புக்கான கட்டமைப்புக்களுடன் விரிவாக்கம் பெற்றதும் அப்போதுதான். இதில் விடுதலைப் புலிகள் கலை, பண்பாட்டுக் கழகமும் முக்கியமானதொன்று. போராட்டத்தை மேலும் உத்வேகப்படுத்தும் நோக்கோடு கலாச்சாரச் செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைத்துச் செயற்பட்டுவந்தது கலை, பண்பாட்டுக்கழகம். இச்செயற்பாட்டின் இன்றொரு அம்சமாக அது கலை, இலக்கிய சமூக இதழொன்றாக 'வெளிச்சம்' இதழை தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களின் பேராதரவுடன் வெளியிட்ட தீர்மானித்தது.

வெளிச்சத்தின் முதல் இதழ் வெளிவந்த சூழல் இராணுவ முற்றுகளையும், பொருளாதாரத்தை, மின்சாரமின்மை, எரிபொருள் தட்டுப்பாடு, அச்சத்தான் மற்றும் அச்சமையுக்குரிய மூலப்பொருள் தட்டுப்பாடுகள் என்றெல்லாம் பெரும் இறுக்கமாக - நெருக்கடியாக இருந்தது. சிறீலங்கா அரசு திடீரென பெரும் தடையை விதித்து கடும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியிருந்த தருணம் அது. இதையெல்லாம் மீறி மிக அழகாக, நேர்த்தியுடன் 60 பக்கங்களில் தனது முதலாவது இதழை 1991 புரட்டாதி, ஐப்பசி இதழாக வெளியிட்டது வெளிச்சம்.

விடுதலைப் போராட்டமொன்றின்போது கலை, இலக்கியப் பங்களிப்பின் முக்கியமும் அவசியமும் மிகப்பெரிது. இந்தப் பங்களிப்பை நிறைவேற்றும்பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட வெளிச்சம், அது எத்தகைய சூழ்நிலையில் - பின்னணியிலும் காலகட்டத்திலும் -

தொடங்கப்பட்டதோ அதற்கமைவாக தனது நிலைப்பாட்டை வரித்துக்கொண்டது.

01. விடுதலைப் போராட்டத்தை உத்வேகப் படுத்தவும் சிங்களப் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையை பகிரங்கப்படுத்தி அதை எதிர்க்கவும் வேண்டிய தேவை.
02. போராடும் காலத்தின் பதிவாக போராட்டச் செயற்பாடுகளை, போராட்டக் காலகட்டத்தை, போராட்ட வாழ்வை பதிவு செய்யவேண்டியதன் அவசியம்.
03. சமூக, அரசியல், இலக்கிய விடயங்களில் உலக ரீதியிலும் தமிழ்ப்பரப்பிலும் ஏற்பட்டுவரும் வளர்ச்சிகள் - மாற்றங்களில் கவனம்கொண்டு சமந்தரமாக துணையும் தனது சூழலையும் வளப்படுத்துதல்.

ஒரு ஒளிச்சுடராக

வெளிச்சம்

பயணித்த திசைகள்

இத்தகைய அடிப்படைகளுடன் வெளிவரத் தொடங்கிய வெளிச்சத்தின் முதலாவது இதழிலேயே அது ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளிகள் 'போராளிப் படைப்பாளிகள்' இளைய-புதிய படைப்பாளிகள் எனச் சகலரையும் இணைத்திருந்தது. அத்துடன் அப்போதுதான் நடந்து முடிந்திருந்த ஆனையிறவு, ஆ.க.வெ. சமர் பற்றிய போர்க்களப் பதிவுகள், அன்றைய அரசியற் சூழ்நிலை மற்றும் சமகாலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கவிதைகள் சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் என்பன அவ்விதழில் இடம்பெற்றிருந்தன. முதல் இதழுக்கான அட்டை ஓவியத்தை ஓவியர் தயா வரைந்திருந்தார்.

முதல் இதழ் வெளியீட்டின்போது ஆதரவற்ற நிலையில் முதுமையிலிருந்த ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளிகளான அ.வெ.முருகானந்தன், அல்லை ஆறுமுகம் ஆகியோருக்கு தலா 10,000 ரூபா கலை, பண்பாட்டுக்கழகத்தால் வழங்கிக் கொளவிக்கப்பட்டதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் சூழலிலும் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்ப்பரப்பிலும் வெளிச்சம் ஒரு புதுவரவாகவே அமைந்தது. விடுதலைக்காகப் போராடும் ஆயுதமேந்திய போராட்டத்தின்போது, போராடும் அமைப்பினால் வெளியிடப்படும் கலை, இலக்கிய சமூக இதழ் என்றவகையிலும், போராடும் களத்திலிருந்தே வெளிவருகின்றது என்ற அடிப்படையிலும் போராடிகளும் போராடும் மக்களும்—கலைஞர்களும் பங்கேற்கிறார்கள் என்ற ரீதியிலும் இது முக்கியமாகியது. அத்துடன் போராட்ட வாழ்வையும் போர்க்கள அனுபவங்களையும் போராட்டப் பாதையையும் அது சொல்லி நின்றதாலும் இது தமிழ்ச் சூழலிலும் பிரத்தியேகமாக அமைந்தது.

ஆரம்பத்தில் ஒருவருடங்கள் வரையில் இருமாக இதழாக வெளிவரத் தொடங்கிய வெளிச்சம் பின்பு மாத இதழாக வெளிவந்தது. அத்துடன் அது ஈழத்தில் என்றழைக்கப்படாத அளவுக்கு ஐயாயிரம் பிரதிகள் வரையில் அச்சிடப்பட்டது. இது தமிழ் கலை, இலக்கியச் சூழலில் இதுவரை எங்கும் இல்லாத அளவு தொகை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. அத்துடன் ஈழத்திலக்கியச் சூழலில் அதுவரையில் நிகழ்ந்திராத இன்னொரு புதுமாற்றமும் நிகழ்ந்தது. பலவகையான இலக்கியக் கோட்பாடுகள், சித்தாந்த நிலைப்பாடுகள் கொண்ட பல அணியினரும் வெளிச்சத்தில் ஒன்றிணைந்தனர். இதில் ஈழத்தின் முக்கியமான அத்தனை படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள், அறிஞர்களும் சங்கமித்திருந்தனர். ஒரு தேசியப் பணி என்ற உணர்வுடன் தமது கலாச்சாரப் பங்களிப்பினை அவர்கள் வழங்கினர்.

இனப்பிரச்சினையும் போரும் ஈழத்தமிழரனைவருக்கும் நெருக்கடியைத் தந்ததனால் அனைவரும் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்கும் நோக்கோடு ஒருமுகப்பட்டு நின்றனர். அத்துடன் விடுதலைப் புலிகளின் தீவிர வளர்ச்சியும் பல்வேறு கட்டமைப்புகளையுடைய தேச நிர்மாணச் செயற்பாடுகளும் அனைவரும் ஒன்றுதிரளக் காரணமாயின. இந்தப் பின்புலத்தில் வெளிச்சம் ஒரு புதுப் பயணத்தைத் தொடங்கியது.

இச்சூழலில் வெளிச்சத்தின் அறிமுகவட்டம் மெல்ல விரிவடையத் தொடங்கியது. அது ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்துடன் மட்டும் நின்று சுழலாமல் தேசத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் பரவியது. எல்லாவகையான தடைகளையும்

கடந்து அது புதியதொரு சுழற்சி வேகத்தை எடுத்துக் கொண்டது. சகல படைப்பாளிகள், விமர்சகர்கள், போராடிகள் பிறகுறை சார்ந்த அறிஞர்களுடன் இயக்கத்தின் ஏனைய பிரிவினரும் பங்கேற்கும்; ஆதரவு நல்கும் ஒரு மையமாக வெளிச்சம் மாறியது. இதழின் உள்ளடக்கமும் சிறுகதைகள், கவிதைகள், அரசியல், வரலாறு, தத்துவம், மொழி, பண்பாடு, கலை, இலக்கியம் சார்ந்த கட்டுரைகள், மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகள், விமர்சனம், போர்க்களப் பதிவுகள், போராடிகளின் உணர்வுப் பகிர்வுகள், நேர்காணல்கள், நூல்கள்; வீடியோப்பட ஒலிப்பேழை; இசைப்பாடல் ஒலிப்பேழை என்பவற்றுக்கான மதிப்பீட்டுரைகள், நாடகங்கள் எனப்பலவகை வெளிச்சத்தின் படைப்புத்தளமும் விரிவடைந்தது.

சிறப்பிதழ்கள்:

வெளிச்சம் முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் சில சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. முதலாண்டு நிறைவிதழ், இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவிதழ், வெள்ளி இதழ் (இருபத்தைந்தாவது இதழ்) நான்காமாண்டு நிறைவிதழ், மாவீரர் நாள் சிறப்பிதழ், கேணல் கிட்டு நினைவிதழ், தவளை நடவடிக்கைச் சிறப்பிதழ், கவிதைச் சிறப்பிதழ், சிறுகதைச் சிறப்பிதழ், ஓயாத அலைகள்-2 சிறப்பிதழ், ஓயாத அலைகள்-3 சிறப்பிதழ், ஆணையிறவு வெற்றிச் சிறப்பிதழ் என இவை வெளிவந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சிறப்பிதழ்களிலும் அதனதன் பிரதான விடயங்கள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தச் சிறப்பிதழ்களில் கேணல் கிட்டு நினைவிதழ் கிட்டு அவர்களின் ஆளுமையைப் பேசியது. அவரதும் அவர் தோழர்களதும் சாவு நிகழ்ந்த பின்னணியையும் இறுதித் துயர நிலையையும் வெளிப்படுத்தியது.

இது போன்று 'தவளை நடவடிக்கை' இதழ் பூநகரி இராணுவ முகாம் மீதான புலிகளின் வீரம்செறிந்த தாக்குதலின் பரிமாணங்களைப் பதிவு செய்தது. 1993 மாவீரர் நாள் சிறப்பிதழ், மாவீரர் பற்றிய உணர்வுகளையும் அவர் மாண்பினையும் வெளிப்படுத்தியது. தமிழர் மரபின் வீரவழிபாட்டுப் பண்பையும் அது பேசியது.

வெளிச்சம்

இதைப்போன்றே பின்வந்த ஓயாத அலைகள் நடவடிக்கைச் சிறப்பிதழ்களும் அத்தாக்குதல்களையும் அவற்றின் இராணுவ அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் விவரித்தன. இந்நடவடிக்கைகளை யொட்டிய கவிதை, சிறுகதைப் படைப்புகளும் இவற்றில் இடம்பெற்றிருந்தன.

இலக்கிய ரீதியாக கவிதைச் சிறப்பிதழும், சிறுகதைச் சிறப்பிதழும் வெளிவந்திருந்தன. இரண்டிதழ்களிலும் கணிசமான படைப்பாளிகள் பங்கேற்றிருந்தனர்; குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள் பிரசுரமாகியிருந்தன.

நேர்காணல்கள்:

வெளிச்சத்தின் இன்னொரு சிறப்பம்சமாக அமைந்தது இவற்றில் இடம்பெற்றிருந்த நேர்காணல்கள். இதுவரையில் 35 நேர்காணல்களுக்கு மேல் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. ஈழத்தின் முக்கியமான ஆளுமைகளுடன் நிகழ்ந்த நேர்காணல்கள் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் அவசியத்தையும் அதன் தாற்பரியத்தையும் அதற்கான மக்களினதும் படைப்பாளிகள் கலைஞர்களினதுமான பங்களிப்பினையும் கோர் நின்றன. அத்துடன் ஈழத்தின் கலை, இலக்கியச் செல்நெறி பற்றிய கருத்துக்களையும் பிரச்சினைகளையும் அவை பேசியுமிருந்தன.

தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களுடனான நேர்காணலிலிருந்து துறைசார்ந்த பலருடைய செவ்விகள் வெளிச்சத்தில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. வெளிச்சம் வெள்ளி இதழில் தலைவர் விரிந்ததோர் செவ்வியை வழங்கியிருந்தார்.

இந்த நேர்காணல்களில் இசையமைப்பாளர் கண்ணன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், கவிஞர்கள் தா. இராமலிங்கம், சோ. பத்மநாதன் மற்றும் செம்பியன் செல்வன், கோகிலா மகேந்திரன், சிரித்திரன் சிவஞானசுந்தரம் (சுந்தர்), பண்டிதர் வீ. பரந்தாமன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், ஞானரத்ன, நா. யோகேந்திரநாதன், சாந்தன், தாமரைச்செல்வி, ஓவியர் தயா, இணுவையூர் சிதம்பரதிருச்சந்திரநாதன், பாடகர்கள் சாந்தன், சகுமார், பண்டிதர் சுவே. பஞ்சாட்சரம், நாக பத்மநாதன், சதா வேல்மாறன், தி. தவபாலன், பொ. தாசன், எஸ். பாலா, முருகையன், கோமல்

சுவாமிநாதன் எனப்பலதுறைசார்ந்தோர் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

கடந்து பத்துப்பதினொரு ஆண்டுகளுள் கூடுதலான நேர்காணலை வெளிச்சமே செய்திருக்கிறது என்றே கூறமுடியும். அதிலும் போராட்டத்தின் பக்கம் தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தும் ஆளுமைகள் ஒரு முகமாக நின்று தம் கருத்தியல் நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்தியமையும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுகதைகள்:

வெளிச்சத்தில் இதுவரையிலான எழுபத்தைந்து இதழ்களிலும் ஏறக்குறைய இருநூற்று முப்பது சிறுகதைகள் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. மூத்த படைப்பாளிகளான வரதர் அ.செ.மு. உட்பட செம்பியன் செல்வன், சாந்தன், க. தணிகாசலம் என நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் தம் கதைகளை எழுதியிருக்கின்றனர்.

தொண்ணூறுகளின் ஈழத்தமிழர் வாழ்வின் பதிவாக, போராட்ட வாழ்வின் சுவடுகளாக, போர்க்கள உணர்வுகளின் தொகுப்புகளாக இவை அமையப்பெற்றிருக்கின்றன. இதில் புதிதாக எழுதிய படைப்பாளிகளில் பலர் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்களையும் தந்திருந்தனர்.

கவிதைகள்:

ஈழக்கவிதைகளின் இன்னொரு காலகட்டக் கவிதைகளை வெளிச்சம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 200 பேருக்குமேல் தம் கவிதைகளை வெளிச்சத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். போர் அனுபவங்கள், இடப்பெயர்வுகள், அகதி வாழ்வு, போராளிகளிடையேயான உறவும் உணர்வும், தலைவர் மீதான பிரியம், மாவீரர் மாண்பும் அர்ப்பணிப்பும், தியாகமும் குறித்த வெளிப்பாடுகள், போர்க்கள வெற்றிகள், தாயக நேசிப்பு, பேச்சுவார்த்தை நாடகம் மீதுள்ள எதிர்ப்பு, விமானத்தாக்குதல்கள், இராணுவத்தாக்குதல்களின் மீதான கண்டனம் என இவை பல்பரிமாணங்களில் விரிந்தன.

சிறுகதைகளைப் போல கவிதைகளிலும் புதியவர்கள் வந்துசேர்ந்தார்கள், புதிய குறிப்பிடக்கூடிய படைப்புகளும் இடம்பெற்றன. இதில் நெடுங்கவிதைகளும் அடங்கும்.

கட்டுரைகள்:

வெளிச்சத்தின் இன்னொரு முக்கிய அம்சம் கட்டுரைகள், முன்பே குறிப்பிட்டிருப்பது போல பல விடயங்கள் குறித்த பல கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. தத்துவம் சார்ந்த கட்டுரைகளை அதிகளவில் பிரம்மஞானி எழுதினார். தயிலீழப் பெண்கள் குறித்த தொடர் கட்டுரையை அடேல் ஆன் எழுதிவந்தார். இவர்களுடன் வே. பாலகுமாரன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, ப. புஸ்பரட்ணம், சி.க. சிற்றம்பலம், செ. கிருஷ்ணராசா, சே. கிருஷ்ணராஜா, சபா. ஜெயராசா, முருகையன், க. சிதம்பரநாதன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், கோகிலா மகேந்திரன், யசோதா பத்மநாதன், நிலாந்தன், முல்லைமணி, நா. யோகேந்திரநாதன், விவேக், சொக்கன், அ.

ஓவியங்கள், புனைப்படங்கள்:

வெளிச்சம் ஓவியங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்திருக்கிறது. அட்டை ஓவியங்களுடன் உள்ளே கோட்டோவியங்களும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இதில் தயா, ரமணி, அ. மாற்கு, ராஜன், ஞானகுரு, முல்லைக்கோணேஸ், லங்கா, பயஸ், கோபாலி, பிரம்மா, செம்மலையான் ஆகியோர் வரைந்திருக்கின்றனர்.

புனைப்படங்களுக்கும் வெளிச்சம் அதிக இடமளித்திருக்கிறது. விடுதலைப் புலிகளின் புனைப்படப் பிரிவினரின் கூடுதலான புனைப்படங்கள் குறிப்பாக களக்காட்சிகள் அட்டையிலும் உட்பக்கங்களிலும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. அத்துடன் பிற

யேசுராசா, ஜெயராஜ் எனப் பலர் கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தனர். இவர்களுடன் போராளிகளான வளவன், ச. பொட்டு, கரும்பறவை, பாவரசன், எழில், கே.பி.நெஜி, அ. அன்ரனி, மலைமகள், தயிலீவன் ஆகியோரும் புதியவகையிலான கட்டுரைகளை எழுதினர். இதில் தொண்ணூறுகளின் ஈழக்கவிதைகள் பற்றிய விரிவான தொடர்கட்டுரையை சொக்கனும் ஈழத்தமிழர் வரலாறு பற்றிய தொடரை ப. புஸ்பரட்ணமும் எழுதியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புனைப்படக் கலைஞர்களின் படங்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது.

கருத்தரங்குகள்:

'வெளிச்சம்' பல கருத்தரங்குகளையும் நடத்தியது. ஆரம்பத்தில் கலை, பண்பாட்டுக்கழக கேட்போர் கூடத்தில் ஞாயிறு வாராந்தக் கருத்தரங்குகள் நடந்தன. இதில் பல படைப்பாளிகள் தமது படைப்பனுபவங்களையும் படைப்புப் பற்றிய பிரச்சினைகளையும் பகிர்ந்து

வெளிச்சம்

கொண்டனர். அதேவேளையில் படைப்பாளிகள் போராளிகள் சந்திப்புகளும் அங்கே நடந்தன. போர்க்கள அனுபவங்களை பகிர்ந்துகொள்ளும் விதமாக இச்சந்திப்புகள் அமைந்தன. போர்க்கள விபரம் மற்றும் ஆயுதங்கள் பற்றியும் ஆயுத பிரயோகமுறை பற்றியும் போராளிகள் படைப்பாளிகளுக்கு தெளிவுபடுத்தினர்.

சந்திப்புகள்:

சந்திப்புகள், போராளிகள்-படைப்பாளிகள் சந்திப்பு மட்டுமல்லாது பிற பிரத்தியேகச் சந்திப்புகளும் இடம்பெற்றன. தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களுடனான படைப்பாளிகள்-கலைஞர்கள் சந்திப்பொன்று 1991 ஒக்டோபர் 09ம் திகதி வெளிச்சத்தினாலும் விடுதலைப் புலிகள் கலை, பண்பாட்டுக் கழகத்தினாலும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது படைப்பாளிகள் தமது படைப்பின் அரசியல் மற்றும் விடுதலை வரலாற்றின் போக்கும் பாதையும் பற்றி தெளிவுடன் அறிய வழிவகுத்தது.

இதைத்தவிர கேட்போர்கூடத்தில் நடந்த பி.பி.சி. தமிழோசையைச் சேர்ந்த ஆனந்தி சூரியப்பிரகாசம் மற்றும் சுபமங்கலா ஆசிரியர் கோயல் சுவாமிநாதன் ஆகியோருடனான படைப்பாளிகளின் சந்திப்புகளும் குறிப்பிடக்கூடியன.

இக்காலப்பகுதியில் புதிய வீடியோ ரிகழ்ச்சிகள், பிற கலை இலக்கியத்துறை சார்ந்த ஒன்றுகூடல்கள் சிலவும் நடத்தப்பட்டன.

இவைதவிர 'தமிழின உணர்வு' இலக்கியமும் என்ற தலைப்பிலும் வெளிச்சத்தில் வெளிவந்திருந்த சிறுகதைகளை இணைத்து தேசிய இனப்பிரச்சினைச் சிறுகதைகள் பற்றிய ஆய்வினையும் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் செய்திருந்தார். இந்த ஆய்வரங்கு யாழ்ப்பாணம் நாவலர் மண்டபத்தில் இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றன. முதல் நாள் அரங்குக்கு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியும் இரண்டாம் நாள் அரங்குக்கு பேராசிரியர் அ. சண்முகதாசும் தலைமை தாங்கினர். இந்த அரங்கு பலத்த விவாதங்களை ஏற்படுத்தியது சுவரவ்ஷயமானது.

இதற்கடுத்த கட்டமாக வெளிச்சமும் விடுதலைப் புலிகள் கலை, பண்பாட்டுக் கழகமும் இணைந்து நல்லூர் இளங்கலைஞர் மண்டபத்தில் 1995 மார்ச் மாதத்தில் மூன்று நாள் கருத்தரங்கை நடத்தின. யாழ். குடாநாடு மற்றும் வன்னி

முழுவதிலுமிருந்தும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட படைப்பாளிகளும் பேராளர்களும் இதில் கலந்திருந்தனர். மூன்று முழு நாள் அமர்வுகள் நடந்தன. கலை, இலக்கியம், அரசியல் சார்ந்த பல விடயங்கள் பேசப்பட்டன. பேராசிரியர்கள் கா. சிவத்தம்பி, அ. சண்முகதாஸ் மற்றும் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், முருகையன், கோகிலா மகேந்திரன், த. கலாமணி, சபா. ஜெயராசா, வண. பிதா. பிரான்சிஸ் ஜோசப், நாச்சியார் செல்வநாயகம், சொக்கன், ஓவியர் தயா, மு. இராதாகிருஷ்ணன், நா. யோகேந்திரநாதன், விவேக், சே. பத்மநாதன், முல்லைமணி, க. சட்டநாதன், சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன், கலாநிதி நா.

சுப்பிரமணியன், சங்கீத பூசணம் சு. கணபதிப்பிள்ளை, சாந்தன், கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை, ஏ.சி. பொன்னுத்துரை, ந. வீரமணி ஐயர், பண்டிதர் வீ. பரந்தாமன், காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை, தில்லைச்சிவன், வே. பாலகுமாரன், சு. இரவீந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். இக்கருத்தரங்கில் ஓவியக் கண்காட்சி, விடுதலைப் புலிகளின் நூற்கண்காட்சி என்பனவும் இடம்பெற்றிருந்தன.

இதன்பின்பு வன்னியில்-புதுக்குடியிருப்பில் இரண்டுநாட் கருத்தரங்கு நடந்தது. ஜூலை 1998இல் நடந்த இக்கருத்தரங்கில் விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய உறுப்பினர் வே. பாலகுமாரன், அரசியல் ஆலோசகர் அன்றன் பாலசிங்கம், விடுதலைப் புலிகள் கலை பண்பாட்டுக்கழகப் பொறுப்பாளர் புதுவை இரத்தினதுரை, அரசியல்

துறையைச் சேர்ந்த விதுரன், நகுலன், புலிகளின் குரல் பொறுப்பாளர் தமிழன்பன் உட்பட சு. மகேந்திரன், தமிழ்க்கவி, புதுவை அன்பன், எஸ். பாலா (பாலா மாஸ்டர்) கருணாகரன், வளநாடன், இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம், இசையமைப்பாளர் கண்ணன், நா. யோகேந்திரநாதன், ஓவியர்கள் லங்கா, ராஜன் ஆகியோர் கருத்துரைத்தனர்.

நூல் வெளியீடு:

வெளிச்சம் தனது நான்காண்டுகள் நிறைவடைந்த நிலையில் நூல் வெளியீட்டு முயற்சியிலும் கால் பதித்தது. வெளிச்சத்தில் வெளியான சிறுகதைகளிலிருந்து தேர்ந்த கதைத்தொகுப்பொன்றாக முதலில் வெளிச்சம் சிறுகதைகள் வெளிவந்தது, தொடர்ந்து 'வெளிச்சம் கவிதைகள்' வெளியிடப்பட்டது.

இந்த இரண்டு நூல்களும் அச்சிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு, வன்னிக்கான இடப்பெயர்வு என இரண்டு இடப்பெயர்வுகள் நடந்தன. இரண்டின்போதும் ஏற்பட்ட பல சிரமங்களினாலேயே இவை வெளி வந்திருந்தன.

பின்பு செம்மணிப் புதைகுழிகள் எம்மக்களிடையே ஏற்படுத்திய கொதிப்புணர்வின் வெளிப்பாடாக 'செம்மணி' கவிதைத்தொகுதி

காலத்தின் தேவையுணர்ந்து வெளியிடப்பட்டது. இது முக்கிய கவனிப்பையும் பெற்றது.

இதேபோன்று ஆனையிறவு வெற்றியின் பூரிப்பில் 42 கவிஞர்களின் கவிதைகளடங்கிய கவிதைத்தொகுதி 'ஆனையிறவு' என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. இவை இரண்டும் காலத்தின் பதிவாக வெளிவந்தன. வெளிச்சம் நூல் வெளியீட்டுத்தொடரின் ஐந்தாவது நூல் 'வாசல் ஒவ்வொன்றும்' சிறுகதைத்தொகுதி வெளிச்சத்தில் ஏற்கனவே பிரசுரமாகியிருந்த கதைகளிலிருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட 19 சிறுகதைகள் இதில் இடம்பெற்றிருந்தன.

இந்த நூல் வெளியீட்டுப் பணி பெரும் நெருக்கடிகளுள் முடங்கிப்போயிருந்த தமிழீழப் புத்தக வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு ஆதர்சமாக அமைந்தது. இதன்பின் தொடர்ந்து பல நூல்கள் படைப்பாளிகளாலும் பிற வெளியீட்டு நிறுவனங்களாலும் வெளியிடப்படுவது ஆரம்பமாயிற்று.

வாசகர் வட்டங்கள்:

வெளிச்சம் சஞ்சிகையின் பரவலாக்கத்தின் ஓர்சமமாக அதன் வாசகர் வட்டங்கள் அமைந்தன. வன்னியின் பல பகுதிகளிலும் இந்த வாசகர் வட்டங்கள் இயங்குகின்றன. சில இடங்களில் இயங்கும் வாசகர் வட்டங்கள்

வெளிச்சம்

வெளிச்சத்தின் வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைத்துடன் கவிதை, நாடகம் பற்றிய சிறு கருத்தமர்வுகளையும் செய்திருக்கின்றன.

இதில் அக்கரையன்களும், கிளிநொச்சி, பரந்தன், புதுக்குடியிருப்பு, தருமபுரம், வண்ணேரிக்குளம் ஆகிய இடங்களில் செயற்பட்ட வாசகர் வட்டங்கள் குறிப்பிடக்கூடியன.

கடந்த பதினொரு ஆண்டுகளில் எழுபத்தைந்து இதழ்கள் வரையில் வெளிவந்த வெளிச்சத்தின் தொடர் வரவுக்குப் பின்னாலும் வெளிச்சத்தின் பிற செயற்பாடுகளின் வெற்றிக்குப் பின்னையும் உறுதுணையாக இருந்த பலரும் ஆதரவும் மிக முக்கியமானது. இந்தப் பதினொரு ஆண்டுகால கொதிநிலையும் நெருக்கடியும் போரும் அவலமும் இடப்பெயர்வுகளும் வளப்பற்றாக்குறைகளும் சாதாரணமானவையல்ல. இத்தகைய பெரும் நெருக்கடிச் சூழலை எதிர்கொண்டவண்ணம் ஒரு பத்திரிகையோ வெளிச்சம் போன்ற சஞ்சிகையோ வெளிவருவதென்பது எத்தனை முயன்றாலும் இயலாத காரியமே. ஆனால், இவையெல்லாவற்றையும் கடந்து இதனைச் சாத்தியப்படுத்த துணை நின்றவர் எமது தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள். வெளிச்சத்தின் வளர்ச்சியிலும் அதன் தொடர்வரலிலும் அவர் காட்டி வந்த ஆர்வமும் அக்கறையும் மிகப்பெரிது. இந்த ஆதரவே வெளிச்சத்தை இத்தனை சிறப்புக்கும் அது ஆழ வேர்விடுவதற்கும் உதவியது.

ஆரம்பம் முதலே வெளிச்சத்தின் தாங்கு சக்தியாக இருந்து இதழின் உள்ளடக்கத்திறனை மேலும் கனதியாக்குவதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறிவந்தவர் அரசியல் ஆலோசகர் அன்றன் பரவசிங்கம் அவர்கள். அத்துடன் தானும் முன்னின்று பல கட்டுரைகளை எழுதி இதழை வளப்படுத்தி, எப்போதும் வெளிச்சத்தின் ஊக்கியாக நின்றவர். வெளிச்சம் பல தரப்பிலும் கவனம் பெறுவதற்கு இவரது பங்களிப்புக் கூடுதலாகவே இருந்தது.

இதேபோன்று, அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. சு. ப. தமிழ்ச்செல்வன் அவர்களின் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் எப்போதுமிருந்து வந்ததும், வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வெளிச்சத்தின் வளர்ச்சியில் அவர் காட்டிவரும் அக்கறையும் அதன் சிறப்பில் அவர் அடையும் மகிழ்வும் அதிகம். வெளிச்சம் எங்கும் பரவ இது உதவுகின்றது.

இன்னும் வெளிச்சத்தின் வளர்ச்சிக்காக எமது

இயக்கத்தின் பல பிரிவுகளின் பொறுப்பாளர்களும் பிரிவுகளும் அக்கறையுடன் உதவிவந்திருக்கின்றார்கள்; உதவியுள்ளன. இவ்வாறு சமூகமட்டத்திலும் பொது நிறுவனங்கள், கூட்டுறவாளர்கள், வணிகர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எனப்பலரும் வெளிச்சத்தின் வளர்ச்சிக்காக ஆர்வமுடன் உழைத்திருக்கின்றார்கள்.

கடந்த பதினொரு வருடங்களிலும் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகள், அச்சுப்பொருட் தட்டுப்பாடுகள் விநியோகப் பிரச்சினைகளின் மத்தியிலும் வெளிச்சம் தளர்ந்துவிடாமல் தொடர்ந்துவர அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே உழைத்துவரும் வெளிச்சத்தின் ஆரம்பகத்தாவாகிய எமது பொறுப்பாளர் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களின் பணி இங்கே முதன்மையானது. முழுமச்சாக நின்று வெளிச்சத்தின் தொடர்வரவை அவர் சாத்தியமாக்கியிருக்கிறார். எல்லோரையும் இணைத்து இந்த செயற்பாட்டில் வெற்றியீட்டியிருக்கிறார். வளப்பற்றாக்குறைகள் வந்தபோதும், விநியோகப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டபோதும், அவற்றுக்கான மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்து வெளிச்சத்தை தளர்ந்துவிடாமல் முன்னகர்த்தியிருக்கிறார். ஓவ்வொரு இதழின் வருகைக்காவும் அவர் காட்டிவந்த அக்கறை மிகமிகப் பெரிது. போராட்டத்தின் உந்து சக்தியாகவும் தலைவரின் சிந்தனைக்கமைவாகவும் வெளிச்சம் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடு வெளிச்சத்தை வழிநடாத்தி வந்திருக்கிறார். இது வெளிச்சத்தை நிலைநிறுத்தியிருக்கிறது.

இவையெல்லாவற்றையும் இப்பொழுது இந்த எழுபத்தைந்தாவது சிறப்பிதழை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் மீளவும் ஒருதரம் உங்களுடன் மீட்டுப்பார்க்கின்றோம். கடந்து வந்த பதினொரு ஆண்டுகாலப் பாதையிலும் பயணத்திலும் வெளிச்சம் ஆற்றிவந்த பணிகளை ஒருங்குசேர்த்து மீளப்பார்க்காத ஒரு முயற்சி இது. இன்னும் வெளிச்சம் ஆற்றவேண்டிய பணிகள் நிறையவுண்டு. அவற்றை நோக்கிய பயணத்தில் அது தொடர்கின்றது. தொடர்ந்தும் அனைவரது ஒத்துழைப்பையும் நல்லாதரவையும் அது வேண்டுகிறீர்களது அனைவரையும் அரவணைத்தபடி நீற்கும் ஒரு ஒளிக்குழந்தையாக.

- ஆசிரியர் குழு

தாயகத்தின் தாய்

அம்மா எமக்கு அறிமுகமான அந்தநாள் இப்போது நினைவில் இல்லை. அது பணிமனைக் கோவைகளை பரிசீலித்தே அறியவேண்டியதான ஒன்றாக எம் நினைவுப்பதிவுகளில் இருந்து மறந்து போய்விட்டது.

ஏதோவொரு இலக்கத்தாலும், நினைவில் வைத்திருக்கவாகாததெரிவு செய்யப்பட்ட வழமையல்லாத ஏதோவொரு பெயராலும், குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக்கூடிய அம்மாவின் கோவையும் பணிமனையின் எல்லாக் கோவையையும் போல் ஒன்றாகத்தான் தூங்கும். ஆனால் அம்மா எல்லோரையும் போன்ற வரல்ல.

என்றென்றும் மறக்கப்பட முடியாதவராக அந்த அம்மா எம் நினைவுப்பதிவுகளில்... கரீர் என்ற கறுப்பு நிறமும், பொலிவான மலர்ந்த முகமும் சளசள வென்ற ஓயாத கதையுமாய்... நகைச்சுவை உணர்வுமிக்க ஒரு புலனாய்வாளனால் தமிழகத்து சிரிப்பு நடிக்கைகளது பெயரில் ஒன்றை புனைபெயராக தெரிவு செய்யவைக்கும் பண்புகள்தான் அம்மாவில் வெளிப்பார்வைக்குத் தெரியும்.

சில பெண்பிள்ளைகளுடன் இளையவனாய் ஒரேயொரு மகன் என்பது அந்த மகன் மீது அந்த அன்புக்கு காரணமாய் அமைவது இயல்புதான். அம்மாவுக்கும் அப்படித்தான், சில பெண் சகோதரிகளுடனான

அந்த ஒரேயொரு மகன் மீது கொள்ளைப்பாசம்.

காலத்தின் தேவையாக அந்த ஒரேயொரு மகன் போராளியாக ஆனபோது, அம்மாவின் அந்த அத்தீத பாசத்திற்கு சோதனை வந்தது. அந்தச் சோதனை எல்லா அம்மாமாருக்கும் வருவது போன்ற பாசத்தின் தளத்தில் எழும் வேதனை மட்டுமல்ல.

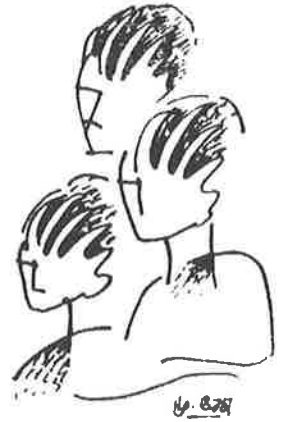
அம்மா அந்தக்காலத்து பழசுதான். ஆனால் வெறுமனே பழமையில் ஊறிய பிற்போக்குவாதியல்ல. இளமைக்காலத்தில் இருந்தே சமூகத்தின் மீதான பார்வையை செலுத்தக்கூடியவர். எம்மினத்தின் அரசியல் பணத்தின் அம்சங்களை காலத்தால் அறிந்தவர். மென்முறையில் எழுந்த அரசியல் கோரிக்கைகள் ஆக்கிரமிப்பு வன்முறைகளால் ஒடுக்கப்பட்டதை கண்ணால் கண்டறிந்து குமுறியவர். அரசியல் மென்முறைகள் ஆக்கிரமிப்பு வன்முறைகளால் ஒடுக்கப்பட்டதன் மறுவடிவமாக அரசியல் வன்முறை வடிவம் கொண்டதை ஆரம்பகாலத்தில் இருந்தே வியப்புடன் பார்த்தவர்.

காலம் தன்பாட்டில் ஓடி, அம்மா குடும்பமாகி, பிள்ளைகள் பெற்று வளர்த்து... ஒரு சராசரி பெண்ணாய், தாயாக

ச. பொட்டு

ஆனார். இதுவரை அம்மாவால் அப்படித்தான் ஆகவும், வாழவும் முடிந்தது. ஆனாலும் மனதில் ஆயுதப் போராட்ட நியாயக்கருத்துக்கள் ஆழப்பதிவாகி இருந்தன. அந்த நியாயத்தின் கடமைக்காய் தன் கடைசிப் பிள்ளை அம்மாவின் பாசத்தை கொள்ளையாய் கொண்ட செல்லமகன் - ஆயுதம் ஏந்தப் புறப்பட்டதை அம்மா எப்படி எதிர்கொள்வது? பெற்றபாசமா? இனத்தின் சோகமா? என்ற தர்ம சோதனையில் அம்மா குழம்பி மகனது ஆயுதப்போர் வடிவத்தெரிவை மனதால் ஏற்று சமநிலைக்குவர காலம் பிடித்தது.

இப்போது மகன் போராளி, தெருவில் போகவர அம்மா வை

மு. ஜே.

எதிர்கொள்வான். மகன் இப்போது வளர்ந்துவிட்டான். வளர்ந்தவனையே கூட குழந்தையாய் பார்க்கும் அம்மா மனம், இப்போது மகனைக் கண்டு வியந்தது. தன்ர சின்னப் பிள்ளை இப்போது பெரிய ஆளாய், ஏதேதோ வேலையாய் அங்கிங்கு ஓடித்திரிவது அம்மாவுக்கு சொல்லமுடியாத பெருமைதான்.

வெளிச்சம்

இயக்கத்தில் இணைந்த காலத்தில் மகன் சின்னப்பொளடியன். வயதுக்கே உரிய வேகமான செயற்பாடும் குழப்படியும் கொண்ட இளைய போராளி. அவன் செய்யும் குழப்படிகள், வாங்கும் தண்டனைகள் எதுவும் அம்மாவுக்கு தெரிய நியாயமில்லைத்தான். அதேபோல் வடமராட்சி பொறுப்பாளர் தண்டனை கொடுத்து களைத்துப்போயோ அல்லது இவன் தான் தண்டனை செய்து களைத்துப்போயோ என்னவோ ஆள் நெல்லியடியில் இருந்து சாவகச்சேரிக்கு நடந்தே வந்து சேர்ந்ததும் அம்மாவுக்கு தெரிய எந்த நியாயமும் இல்லைத்தான்.

இதற்கிடையில் மகன் சண்டைக்களத்தில் என்ற செய்தியை மட்டுமே கேள்விப்பட்டு கவலைப்பட்டா அம்மா. கடும் சண்டை என்ற செய்தியால் எல்லா அம்மாக்களையும் போல அம்மாவும் பதறிக்கொண்டிருந்த ஒரு பொழுதில் மகன் காயமடைந்த செய்தி, பதறிய மனத்துடன் அம்மா ஓடித்திரிந்ததும், மகனின் நண்பர்கள் மூலம் அவன் நிலையறிந்து துடித்ததுமாக கழிந்தன நாட்கள். அம்மாவுக்கு மகனின் சுகநலன் அறியும் தொடர்புகளும் ஏற்பட்டுவிட்டன. 'அதுவொரு சின்னக்காயம் இன்னும் கொஞ்ச நாள்ள காம்புக்கு வந்திடுவான்' என்று பொறுப்பாளர் சொல்லும் பொய்யான கதையை மீறி 'வயிற்றுக்காயம்' 'பதினைந்து தையலுக்கு மேல போட்டிருக்கு' 'இன்னும் சாப்பிடத்தொடங்கேல்ல' என்று உண்மைகளை அறிந்துவிடும் அளவுக்கு அம்மாவுக்கு தொடர்புகள் ஏற்பட்டு அதனைத் தொடர்ந்து மருத்துவமனைக்கு போய்வரவும் தொடங்கிவிட்டார்.

மருத்துவமனை; 'செதியா என்னை துண்டு வெட்டி விடுங்கோ, உடனே சண்டைக்கு போகவேணும்' உறுதியின் வெளிப்பாடுகள்.

'என்ற இடத்தில் ஆரியினர் பொடியும் ஆயுதமும் இருக்கு, காவு குழு அனுப்புங்கோ'

'.....' எம்மையா? எதிரியையா? என சிந்திக்க வைக்கும்.

எழுத்தில் சொல்லமுடியாத வசவுகள், மருந்தின் மயக்கத்தில் தம் நிலை மறந்த உளறல்கள்.

'ஐயோ தாங்கேலாமல் கிடக்கு பெத்தடினைப் போடுங்கோ... ஓ'

'வேதனை தாங்கேலாமல் கிடக்கு இந்தக் காலை வெட்டுங்கோ' கேட்போரின் கண்களில் இரத்தம் கசிய வைக்கும் வேதனைக்குரல்கள்.

மருந்துகளின் நெடியை மீறிய புண்களின் மணம்.

○○○○

மகனைப் பிரிந்துருந்த அம்மா தனது பாச உணர்வுக்கும் அடிமனத்து விடுதலை உணர்வுக்கு மாக ஒரு வடிகாலை தேடிக்கொள்ள, காயமடைந்த போராளிகளை பராமரிப்பவர்களில்

“

**வீழ்ந்தவர்கள் எல்லாம்
விதையாகிப் போனதால்தான்
விடுதலைப்போர் இன்னும்
தொடர்கின்றது**

”

கமீழ்ந்த தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன்

ஒருவராகிவிட்டார். இந்தக் காலம் அம்மாவுக்கு விடுதலைப் போரை முன்னெவிட கூடுதலாகவே அறிமுகம் செய்துவைத்தது. காயமடைந்த போராளிகளுடனான பரிச்சயமும், பழக்கமும் அம்மாவுக்கு போராட்டத்தின் இன்னொரு பக்கத்தை அறிமுகம் செய்துவைக்க அவருக்கே தெரியாமல் அம்மா கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மாறிப் போனார்.

வெளியில் இருந்து போராட்டச் செய்திகளை மட்டும் கேட்பதற்கும், வெற்றிகளைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைவதற்கும் அப்பால் அந்தச் செய்திகளின் உருவாக்கத்தின் யதார்த்தம் அம்மாவை அதிகமாக சிந்திக்க வைத்தது.

விட்டுக்கொடுக்கப்பட முடியாததான இவ்விடுதலைப் போராட்டம் இத்தனை கடினமானதா? இவ்வளவு கண்ணீரை வரவழைப்பதா? இழப்புக்களை குறைத்தோ அல்லது குறைக்கவோ ஏதாவது செய்யமுடியாதா? அம்மா அரசியல், இராணுவ வித்தகத்துடன் சிந்தித்தாவோ? இல்லையோ? அம்மாவாகச் சிந்தித்தா. எல்லாப் போராளிகளையும் தன் பிள்ளையாய் பார்த்த அம்மாவாக சிந்தித்தா.

○○○○

எம் தாயகத்தில் எதிரி விளைவிக்கும் ஆக்கிரமிப்பு கொடுமையின் ஒரு சிறு பங்காவது எதிரியின் கோட்டைக்குள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுவது அம்மா திருப்தியுடன் பார்க்கும் செய்தி தான். அதுவுமல்லாது எதிரியின் பெரும் நிலைகள் அவ்வப்போது ஆங்காங்கே அழிக்கப்படுவதும், அது எதிரிக்கு ஏற்படுத்தும் அதிர்ச்சியும் அம்மா அறிவார்.

அதில் எம் போராளிகள் இங்கு போல் பெரும் இழப்புக்களை சந்திப்பதில்லை என்பதும் அம்மாவுக்கு தெரியும்.

ஏற்கனவே எரிபற்றுநிலையில் இருந்த அம்மாவின் மனம் தான் இந்த வழியை நாடிப் போனதோ அல்லது அம்மாளை அறிந்து சந்தித்த அந்த போராளிகள்தான் அம்மாவின் மனதில் தீயை மூட்டினரோ? என்னவோ? அம்மா இப்போது வேறு ஆளாக மாறிப்போனா. ஆம், அம்மா இப்போது புலனாய்வுத்துறையின் ஆள், முகவராம், வெளி வேலைக்கான முகவராம்.

அம்மா இப்போது மாறி விட்டா. முன்பு குடும்பம், அயலவர் என்று எல்லா இடமும் செய்தி சொல்லி மருத்துவமனை சென்றுவருபவர். இப்போது அமுக்கமாக வேறெங்கோ தனியாகப் போய் வரத்தொடங்கி விட்டா. மருத்துவமனை போய் வர நேரம் இருக்குதோ இல்லையோ அம்மா இப்ப அங்கை எல்லாம் போகக் கூடாதாம். மருத்துவமனை என்றில்லை. இயக்கம் இருக்கிற இடம் ஒன்றுக்கும் போய்வரவும் கூடாதாம். இயக்கத்திற்கு ஆதரவாக கதைக்கக்கூட கூடாதாம்.

அம்மாவுக்கு தன்னையே நம்பமுடியாதபடி ஆச்சரியம் கலந்த பெருமை. சிஐஏ, கேஜிபி, மொஷாட் என்று புலனாய்வு அமைப்புக்கள் பட்டியலிடுவதுடன் எங்கட வேலைத்திட்டம் என்று ஏதேதோ விளக்கங்கள். அம்மாவுக்கு எதுவெது விளங்குகிறதோ? இல்லையோ? மனதுக்குள் குறுகுறுவென்று ஆர்வமுனைப்பு.

அம்மாவுக்குள் இப்போது வேறொரு உலகம் அறிமுகம்

செய்யப்பட்டுவிட்டது. அவர் இப்போது இன்னொரு ஆளாகவும் செயற்படக்கூடியவராக ஆகிவிட்டார்.

'தலைநகர் அதிர்ந்தது' 'தற்கொலையாளி அடையாளம் காணப்பட்டார்' 'புலிகளை தேடிவலை விரிப்பு' 'சூத்திரதாரி தலைமறைவு' 'அடையாளம் காணப்பட்டவரின் பெயர் போலியானதென பொலிசார் தெரிவிப்பு' உலகமே செய்திகளை வியப்புடன் நோக்கும். சூழ உள்ள சுற்றத்தினரும் கூட தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்பதுபோல செய்திகளும் கற்பனைகளுமாக கதைகதையாய் பீற்றித்திரிவர். எல்லாவற்றையும் அமைதியாக, அமத்தலாக பார்த்தபடி பட்டுக்கொள்ளாமல் இருப்பா அம்மா.

ஆக, அம்மாவுக்குள் இப்போது வேறொரு உலகம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுவிட்டது. அவ்வப்போது வந்து அன்பு மகனை பார்த்துச்செல்வது தவிர மற்றும் படி எவ்வளவோ மாறிப்போனா அம்மா.

இதற்கிடையில் அம்மாவுடன் மகனுக்கு சரியான கோபமாம். அம்மாவின் அக்கா - பெரியம்மா - மூலமாக செய்தியனுப்பியிருந்தான். 'எட இவர் பெரிய மனுசனாகி இப்ப இவருக்கு கோபமும் வருமே' என செல்லமாய் சொல்லி விட்டிருந்தா அம்மா.

இவனது போராளி நண்பனொருவன் ஊர்ப்பக்கமாய் வந்தபோது 'சின்னதாய் ஒரு மூஸ் அடித்து' அம்மாவிடம் போய் இவனது சுகநலன் சொல்லியுள்ளான். அவனுக்கு சாப்பாடு கொடுக்காமல் அனுப்பிவிட்டாவாம் அம்மா.

போய்வந்தவன் குறையாகவோ இல்லை பகிடியாகவோ சொன்னானோ அல்லது அவன் சொல்லாமல்விட இவன்தான் கதை விட்டு அறிந்தானோ என்னவோ? ஆளுக்கு சரியான கோபம்.

அம்மா வழமையில் அப்படியில்லை. எல்லோரையும் குறிப்பாக 'போராளிகளை' உபசரிப்பதில் அதுவும் சக்திக்கு மீறியே உபசரிப்பதில் முன்னிற்பவர்தான். அன்று அந்த ஏழைத் தாய்க்கு என்ன கஸ்ரமோ? வசதிக்குறையோ?

வீம்புக்காக அம்மாவில் கோபம் போட்டாலும் அவ்வப்போது பெரியம்மாவின் வீடுவந்து 'அம்மாவில் இப்போதும் கோபம்தான்' என்று செய்தி சொல்லிப் போவான் பிள்ளை.

மகன் பெரியம்மா வீடுவந்து, அம்மாவில் கோபம் சொல்லி நிற்பதும், அம்மாவின் சமையல் வேலிகளுக்குள்ளால் பயணித்து பெரியம்மா வீடுவந்து மகனிடம் சேர்வதும் நல்லதொரு நாடகம். அம்மாவின் கைமணம் தெரிந்தும் தெரியாதது போல நல்ல சாப்பாடு என பெரியம்மாளை புகழ்ந்துவிட்டு போகும் பிள்ளையை வேலியால் பார்த்திருப்பா அம்மா. தான் பார்ப்பது தெரிந்தால் அவருக்கு இன்னும் எழுப்பமாய்ப் போய்விடும் என அம்மா மறைவாய் நின்று சிரிப்பது தெரியாமல் அம்மாளை தேடுவான் பிள்ளை.

அன்றைய சுகமும் இன்றைய சோகமுமாய் ஆகிப்போன சின்னச்சின்ன ரூபகங்கள் இப்படி எத்தனை?

வெளிச்சம்

காலம் கொஞ்சம் ஓடிப்போக மகன் இப்போது முதிர்ந்தவனாகிவிட்டான். அம்மா எதிர் பார்க்க முடியாதபடி ஏன் அவனே கூட எதிர் பார்க்காமல் பொறுப்புள்ளவனாகிப்போனான். இயக்கத்தின் ஆசிரியர் அணியொன்றின் உதவியாளன் என்பதும், அவ் ஆசிரியர் அணியுடனும் அவர்தம் பணியுடனும் அவனுக்கேற்பட்ட ஈடுபாடுமாக அவனை படிப்படியாக முதிர்ந்தவனாக ஆக்கி விட்டதோ?

சண்டை அணியில் நிற்கும் போது நண்பர்கள் செய்தது போல அவனும் கரும்புலி விண்ணப்பக்கடிதம் எழுதிக் காத்திருந்தது பழையகதை. இப்போது மொழிபெயர்ப்புத் திரைப்பட உருவாக்கப் பொறுப்பை கைமாற்றிக் கொடுத்துவிட்டு, அவன் கரும்புலிக்கான அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டதே புதியநிலை.

அணிசேர்ப்பு, தொடர்வகுப்பு, கரும்பயிற்சி, எதிரியின் தலைநகர் அறிமுகமென தயார்ப்படுத்தல்களுடன், தனிமைப்படுத்தப்பட்ட முகாம் வாழ்வுமாக மகனும் இப்போ வேறொரு உலகிற்கு மாறிப்போனான்.

www

மகன் வழிதெருவில் எதிர்ப்படாமல் போனதும், வழமை போல தேடிப்போன இடத்தில் சரியான பதில் இல்லாதுபோனதும் அம்மாவுக்கு என்னவோ போலானது. காணாத மகனை தெருவில் கண்டபோது அவனது புதிய கூட்டாளிகளும், வழமையல்லாத நடை, உடை, பாவனையும் அம்மாவுக்கு எதையெதையோ எண்ணவும் வைத்தது. அம்மாவும் இப்போதும் பழைய அப்பாவி அம்மா இல்லையே.

மகன் இவ்வழியில் கரும்புலியாய் தெரிவுசெய்யப்பட்டுவிட அம்மா வெளிவேலைகளில் இருந்து நிறுத்தப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாக ஆனது. 'தேவை ஏற்படும் போது அவசரமாக அழைக்கப்படுவீர்கள்' என்ற விளக்கத்தை அம்மாவால் முற்றாக நம்பவோ, புறக்கணிக்கவோ முடியவில்லை. தனக்கு கூறப்படுவது போலிக்காரணம் என்று தெரிந்தாலும், அதற்கு மேல் அம்மாவாலும் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் போக அம்மா, வழமையான அம்மாவாக வாழத்தொடங்கிவிட்டா.

அம்மாவின் சந்தேகத்தை இன்னும் அதிகரிக்க அல்லது தீர்த்துவைக்க காரணமான இன்னொரு செய்தியும் வந்து சேர்ந்தது. அம்மாவின் உறவுக்கார பெண்மணியொருவர் கொழும்பில் இருந்து வந்திருந்தார். மகனை கொழும்பில் கண்டதை அம்மாவுக்கு சொன்னது மட்டுமன்றி, தன்னைக் கண்டதை அம்மாவுக்கு சொல்ல வேண்டாமென்று அவன் சொன்னதையும் வலு கவன

மாய் மறக்காமல் சொல்லிவிட்டுப்போனார்.

அம்மாவின் மனப்புதிர் மெல்ல மெல்ல விடுபட்டுப்போகும் காலத்தின் ஒரு நாளில், 'சொல்லாமல் கொள்ளாமல் திடுதிப்பென்று' வீடு வந்தான் மகன். பழைய கோபத்தை நினைவூட்டுவதும் செல்லம் கொஞ்சுவதுமாய், அதே பழைய மகனாய்... ஒரே கொண்டாட்டம். வீடு நிறைந்துபோனது. அப்பாவி அப்பாவுக்கும் அக்காக்களுக்கும், உறவுகளுக்கும் மகனது வீடுவருகையின் காரணம் தெரியாமல் ஒரே கொண்டாட்டம். அம்மாவுக்கு மட்டும் என்ன தெரியும்? ஒன்றுமே தெரியாதுதானே. 'மகனது புதிய நடை, உடை, பாவனையின் வித்தியாசம் விளங்காது' 'அவன் கொழும்புக்கு போனதும் தெரியாது' 'அவனது அன்ரி வந்து ஒன்றுமே சொல்லவும் இல்லை' ஒரே மகிழ்ச்சி வீடு நிறைந்த மகிழ்ச்சி.

பிள்ளை 'அம்மாவை தனக்கு சாப்பாடு ஊட்டிவிடக் கேட்டது' 'அம்மாவுக்கு நான்தான் தீத்துவேன்' என்று கூறி உணவூட்டிவிட்டதும் ஏன் என்று வீட்டில் மற்றயோருக்கு தெரியாது. 'தம்பி இப்பதான் செல்லம் கொஞ்சுது' என்று அவர்கள் பரிகசித்து பேசும்போதும் அம்மா கண்ணீர் மறைத்து, முகம் சிரித்து, 'உணர்வு மறைத்து உணவூட்டி...' வீட்டில் ஒரே சிரிப்பும், கொண்டாட்டமும் தான். அம்மாவுக்கும் தான் ஒன்றும் தெரியாதே.

மகன் முகாம் திரும்ப முன்பு போல் அவசரப்படவும் இல்லை. எல்லோரிடமும் விளையாட்டும், கதைகளுமாய் கொண்டாடி, உணவுண்டு, பாய்போட்டு நித்திரை கொண்டு அவன் முகாம்

திரும்பும் வேளையில் அன்றைய பொழுது இரவைத் தொட்டு விட்டிருந்தது.

அன்று அவன் சொல்லி விட்டு போனதுபோல சில நாட்களில் வந்தபோது தனியாக வரவில்லை. அரை டசினுக்கும் அதிகமான அவனது புதிய நண்பர்களால் வீடு மீண்டும் களைகட்டியது. அவனது அம்மா, அப்பா, அக்காக்கள், வந்திருந்த அனைவருக்கும் அம்மா, அப்பா, அக்கா ஆயினர். அத்தனை பிள்ளைகளும் மாறி மாறியும், ஒன்றாயும் 'அம்மா...' என்று உறவு சொல்லி அழைக்க, வீடு களைகட்டியது.

ஒன்றுமே தெரியாத அப்பாவி அப்பாவும் அக்காக்களும் அவனது புதிய நண்பர்களின் உற்சாகத்தில் கரைந்துபோயினர். அம்மாவும்தான், அவவுக்கும்தான் ஒன்றுமே தெரியாதே. அவவும் சேர்ந்து அந்த உற்சாகத்தில்... வந்திருந்த எல்லோர்க்கும் தடல்புடலாய் சமையல், சாப்பாடு என்று வீடு அமார்களப்பட்ட போதும், குசினியும் முற்றமுமாய் பம்பரமாய் சுழன்றபோதும், அப்பாவி அப்பாக்கும், அக்காக்களுக்கும் ஒன்றுமே தெரியாது. அம்மாவுக்கும் தான் ஒன்றுமே தெரியாதே... அம்மாவுடன் வீடே வாசல் வரை வந்து வழியனுப்ப அவர்கள் புறப்பட்டுப் போயினர்.

○○○

அவர்கள் விடைபெற்றுப் போயினர். அந்தத்தாயின் வழியனுப்பலின் பின்னர், அவர்கள் தாயகத்திடமும் விடைபெற்று போய்... போய்விட்டனர்.

நல்ல 'சூரியனின் பெயரால், கொடியோரின் ஆக்கிரமிப்புக் கதிர்கள் வலிகாமத்து மண்ணை

சுட்டெரித்த காலத்தின் ஒரு பொழுதில் அவர்கள் எதிரியின் கோட்டைக்குள் புதுவரலாறு படைத்தனர்.

வீரமும், அர்ப்பணிப்பும் மட்டுமன்றி மனிதாபிமான நிதானமும் நிறைந்த அவர்களது வெற்றிச் செய்தியால் உலகமே உறைந்து நின்றவேளையில், தமிழீழத்து எல்லோரையும் போலவே அவனது குடும்பத்திலும் மகிழ்ச்சி வெளிப்பாடுகள், ஆனால் அம்மா மனதில்?....

○○○

மகனது பொறுப்பாளர்களை அம்மா சந்திக்கும் அந்த நாள் வந்தேவிட்டது. மகன் எங்கே? என்பதற்கான வழமையான பதில்கள் அம்மாவிடம் எடுபடாமல் போக, சந்திக்க வேண்டியது தவிர்க்கமுடியாததாக ஆகிப்போனது.

'மனுசியினர் வாயை முதலே அடைச்சுப்போட வேணும். கதைக்கவிட்டால் தப்பேலாது' என்ற சிந்தனையில் மகன் நிற்குமிடம், அவனைச் சந்திப்பதில் உள்ள வசதிக்குறைவு... என பொருத்தமற்ற பொய்யான பதில்களுடன் பொறுப்பாளர்.

'மகன் தூரத்தில... மட்டக்களப்பில... நிற்கிறான்... வர கொஞ்சம் காலம் செல்லும்' அம்மாவின் முன்னால் இரத்தம் நீராகிப்போன பொறுப்பாளரின் வார்த்தைகள்.

அவரது உயிரற்ற வார்த்தைகளை மீறி அம்மாவின் உறுதியான கேள்வி.

'எப்படி என்ற மகன் கடைசி வரைக்கும் சரியாக செயற்பட்டவனே...?'

“

**‘மற்றவர்கள்
இன்புற்றிருக்க
வேண்டும்
என்தற்காக
தன்னை
இல்லாதொழிக்கத்
துணிவது
தெய்வீகத்
துறவறம், அந்தத்
தெய்வீகப்
பிறவிகள்தான்
கரும்புலிகள்’**

”

தமிழ்மூத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன்

வெளிச்சம்

‘எனக்கு எல்லாம் தெரியும்; நான் பெத்து வளத்த பொடியன் அவன் சொல்லிற்று பொய் என்று எனக்குத் தெரியாதே’

‘உப்பிடி எத்தனை பொய்களை எனக்கு நீங்கள் சொல்லித் தந்திருப்பீங்கள்’

‘வீட்ட வந்து அவன் நித்திரை கொள்ளேக்க அவன்ர பொக்கற்றுக்குள்ள பார்த்தனான். வட்டுக்கோட்டை அடையாள அட்டை வைச்சிருந்தவன்’

‘என்ற பிள்ளை அம்மாக்கு சொல்லேலாதெண்டு எனக்குத் தெரியும். இதில நான் ஏதும் சொல்லப்போக பிள்ளை அதைப் பற்றி கூடுதலாக யோசிச்ச வேலையில் ஏதும் பிழை விட்டிடக் கூடாது என்றுதான் நானும் அவனோடே ஒன்றும் கதைக் கேல்ல’

‘செய்தியை கேட்டுப்போட்டு அக்காவீட்டை ஓடிப்போய் ரூபவாகினிதான் பார்த்தனான்’ ‘முகம் தெரியாததால் ஒருத்த ருக்கும் விளங்கேல்லை. பெத்ததாய் எனக்கு தெரியாமல் போகுமே..’

‘றெயில் தண்டவாளத்துக்குப் பக்கத்துல கிடக்கிறான் என்ற பிள்ளை...’

அடக்கி வைத்ததெல்லாம் வெடித்ததால் குமுறி அழும் அம்மாவிடம் சொல்ல வார்த்தைகள் இல்லை.

உலகத்தில் உள்ள பொய்கள் எல்லாம் எங்கோ ஓடிப்போக விகித்து நின்றவரிடம் அம்மா அந்தக்கடித்ததை கொடுத்தா.

தன் வீரச்சாவு வெளிப்படும் வேளையில் அம்மாவுக்கு கொடுக்கவென மகன் எழுதிய கடிதம். எங்கோ பிசகுப்பட்டு முன்கூட்டியே அம்மாவின் கையில்.

எண்ணற்ற தடவைகள் படித்துறைந்து போன அந்தக்கடி தத்தில் அவன் எல்லாம் எழுதியிருந்தான்.

முத்தாய்ப்பான வரிகள்.

‘உன் கடன் தீர்க்காமல் போகிறேன்மா தமிழீழத்தில் அடுத்த பிறப்பில் உன்வயிற்றில் பிள்ளையாகவே என்னைப் பெற்றிடு அம்மா’

‘இப்பிறப்பில் தீர்க்காத உன் கடன் எல்லாம் அப்பிறப்பில் தீர்த்திடுவேன் அம்மா’

அம்மா தாயே உங்களை ஏமாற்ற உங்களின் பிள்ளைகள் நாங்கள் எத்தனை திட்டங்கள் போட்டோமம்மா. அத்தனை பற்றியும் அன்றன்றே தெரிந்திருந்தும்... ஒன்றுமே கூறாது நீ நின்றதும் வென்றதும் எவ்வண்ணம் தாயே...

தாயகத்தின் தாயே உங்களிடம் நாங்கள் தோற்றுத்தான் போனோமம்மா.

வெளிச்சம் பவள இதழுக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்.

ttn
தமிழ் ஒளி

TAMIL TELEVISION NET WORK

தரணி
எங்கும் வாழும்
தமிழர்களின்

பிம்பம்

ttn

தமிழ் ஒளி

5-7 Rue Emile zola
La Courneuve
Paris
FRANCE

Tel. (+33)01 48 39 34 29
Fax. (+33)01 48 39 31 36

யாரிவள்? சாயலைப் பார்த்தால் அரியாத்தை போலுள்ளதே. அட! அரியாத்தையேதான். ஒரு அங்குசத்துடனும் வடக்கயிற்றுடனும் அப்படி எங்கேதான் போகிறாள் இவள்? கணவனின் குலத்தொழிலை கையிலெடுத்துவிட்டாள்போலும், அட! கதைத்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கண் மறைவாகிவிட்டாள் அரியாத்தை. காட்டுக்குள் புகுந்துவிட்டாள். இந்தக் காட்டுக்குள்தான் அந்த அலியன் யானை அலைகின்றது என்பது அரியாத்தைக்குத் தெரியாதா? எதற்காகத் தனியாக, மிக வேகமாக, ஏதோ சாதிக்கப்போகின்றவள் போல் போகிறாள்? ஏதேனும் அபாயம் நேர முன்னர் வாருங்கள், நாமும் அவளுடன் ஓடிப்போவோம்.

காட்டுக்கொடிகளை, மரங்களை ஊடுருவியவாறு உட்புகுந்து நாம் திகைத்துப்போனோம். கத்தவும் வாய்வராமல், அருகே நெருங்கவும் துணிவின்றி விறைத்த கட்டைகளாய் நாம் நிற்க கண் முன்னே பெரும் போர், போர்தான் நடந்தது.

வியர்த்துக் களைத்த அரியாத்தை, தன் அங்குசத்தால் அடக்கிய அலியன் யானையின் காலிலே வடக்கயிற்றால் முடிச்சிட்டுவிட்டு, முந்தானையால் முகத்தைத் துடைத்தவாறு நிமிர்ந்தவள் எம்மைப் பார்த்ததும் புன்னகைத்துவிட்டு, யானையை இழுத்தவாறு நடக்கலானாள். வரலாறு அவள் பின்னே நடந்தது.

நாறு நூறு வருடங்களின் பின், யானையொன்று அரசு கட்டிலேறியது. முடி சூடிக்கொண்டது. அரியாத்தையிடம் அடிவாங்கி மகநீர் வற்றிக்கிடந்த அதே அலியன் யானைதான் மறுபடியும் உச்சிக்கு மதமேறி, கட்டி அவிழ்க்க ஆளில்லாமல் அரசு செய்கின்றதோ?

திட்டமிட்ட சிங்களக் குடி யேற்றம், மகாவலி கங்கை திசை திருப்புத் திட்டம், தரப்படுத்தல், அது இதுவென அலியனின் அட்டகாசம் கட்டிலடங்காது போயிற்று.

பொறுத்திருப்போம், அன்னை மண்ணில் கண்முடிய அரியாத்தையின் அடி வேரிலிருந்து புதிய

யா
ரோ

யா
ரி
வ
ரி

யா
ரோ

மலைமகள்

வீரங்களைகள் துளிர்விடத் தானே வேண்டும்.

அல்லது போனால்,

மண்ணுள் புதையுண்டிருக்கும் அரியாத்தையின் மரபணுக்களை அகழ்ந்தெடுத்து உயிர் கொடுக்க ஒரு தமிழ் வீரன் புறப்படும் நிகழ்வுவென்றாவது வெகுவிரைவில்

வெளிச்சம்

நடந்தேற வேண்டுமே.

ஆயிரம் வருடங்களுக்கொரு தடவை, உலகறியும் வல்லமையுடன் ஒரு தமிழ் வீரன் வெளிவர வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டதல்லவா? அவன் எங்கு பிறந்திருக்கின்றானோ? எத்தகைய இடர்பாடுகளிடையே தன்னை அவன் பட்டை தீட்டிக்கொண்டிருக்கின்றானோ?

பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரம் அந்த நெடுங்காட்டிடையே ஒளி வீசியவாறு இருந்தது. மணலாற்றுக் காட்டிடையே மறைந்திருந்தவாறு இடையிடையே பளிர்வென ஒளிவீசி பகைவரின் தலைகளில் இடியாய் முழங்கியவாறிருந்த அந்த அபூர்வ வைரத்தைத் தேடி நேரு பேரனின் தூதர்கள் வலை வீசித்திரிய, வைரமோ ஆர்ப்பாட்டம் எதுவுமின்றி, காட்டுத்தடிகளால் அமைக்கப்பட்ட இருக்கை ஒன்றில் வீற்றிருந்தவாறு ஈழத்தமிழரின் தலைவியை தீர்மானித்துக்கொண்டிருந்தது. அரியாதையின் பூட்டப் பெண்கள் சிலர் வைரத்தின் ஒளியால் ஈர்க்கப்பட்டு, போர்க்கோலம் பூண்டு, கள அணுபவங்களையும் சுமந்தவாறு வனம் புகுந்திருந்தனர்.

வனத்தில் இருந்து வெளிவருகையில் இவர்களின் விழிகளும் ஒளி பொருந்தியவாறிருந்ததை எல்லோருமே அவதானித்தனர்.

முற்றுக்கை வளையம் இறுகி விட்டது. அதோ பாருங்கள் தெரிகிறது கோட்டை, காஸித்துக்குக் காலம் எம்மை அடக்கியாள வந்தோரை நினைவுபடுத்தியவாறு இன்னமும் நிமிர்ந்து நிற்கும் அடிமைச்சின்னம். அதற்குள் இப்போது வானேந்திய சிங்கத்தின் வாரிசுகள். இம்முறை விடுவதேயில்லை என்ற வீறுடன் வெளியே வேங்கைகள்.

இவர்கள் நிற்கும் நிலையைப் பார்த்தால் இன்று முன்னேறித் தாக்கப்போகின்றார்கள் போல் மனதுக்குப்படுகின்றது. அட! நினைத்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே சண்டை தொடங்கிவிட்டது. சரி, என்னதான் நடக்கின்றது என்று நின்றுதான் பார்ப்போமே!

சண்டையின் வேகத்தில் கோட்டைவாசலை நோக்கித் தனியே ஓடிப்போவது சங்கீதானானே? இந்தச் சின்னப் பெண்ணுக்கு இத்தனை துணிவா? என் கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை. எதிரிக்கும் இதே நிலமையான போலிருக்கின்றது. பாருங்கள் அந்த இராணுவ வீரன்

கறையான்களின் இறப்பு

பூப்பிடிக்கும் காலத்து நினைவுகளும்....!

சீலிர்த்துப் பூப்பிடித்து மதாளித்து நின்றது
அந்தப் பெருவிருட்சம்
தினம் தினம் பூக்கள் சிந்தும் தேனில்
குழைந்து போகிறது மனசு
காற்றின் சின வெறிக்கிளர்வு
விருட்சத்தினதும், சுற்றுப் புறத்தினதும்
இருப்புக்களை சப்புகிறது.
கறையான்கள், வெட்டுக்கிளிகள், சந்துகுத்திகள்
என
ஆயுளை அரிக்கும் ஐந்துகளின் ஆக்கிரமிப்பில்
மெளனமாய் துக்கித்துக் கொள்வதாகவே
அதன்வாழ்வு கழிந்தது
வெடித்துவரும் தரையில்
உதிரும் சருகுகளில்
அதன் அவலம் வழிந்து மேவுகிறது.
விருட்சத்தினதும் சுற்றுப்புறத்தினதும்
விசும்பல்கள்
கேட்பவர் யாருமின்றியே
சூனியத்தில் கரைந்து மறைகிறது
காலத்தின் பாதங்கள் நகரும் ஓசையில்
மனசு மீளவும் சந்தோஷிக்கின்றது.
பூப்பிடிக்கும் காலத்தை நினைந்து நினைந்து
வடிந்து ஓழுகும் துயரம் உலர்ந்து போகிறது
அந்த ஐந்துக்களின் இறப்புக்காலமும்
அணமித்து விட்டதாக உணரும் பொழுதுகளில்
இப்பொழுதெல்லாம்
புள்ளியாய் துளிர்விடுகிறது விருட்சம்.

மயிலை தர்மராஜா

தன் முன்னே மிக அருகில் சங்கீ தாவைக் கண்ட மலைப்பிலிருந்து இன்னமும் விடுபடவில்லை. துப் பாக்கியைக் கையில் வைத்த வாறு என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல், அப்படியே பார்த்த படி நிற்கின்றான். சங்கீதாவின் துப்பாக்கி தோளுக்கு உயருகின்றது. இப்போதுதான் விழிப்பு வந்ததுபோல் அவனும் தன் துப் பாக்கியை தோளுக்கு உயர்த்த...

கோட்டை வாசலில் சரிந்து கிடந்த லெப், சங்கீதாவிடம் நாமும் போகமுடியாமல் எதிரியும் நெருங்கமுடியாமல்...

புலிக்கொடியை கையிலேந்திய வீரர்களின் வருகைக்காய்கோட்டை வாசலிலேயே காத்திருந்த அவளின் காலடியில் வரலாறு வந்து அமர்ந்துகொண்டது.

புயணம் இப்போது பலாவிப் பகுதியை நோக்கி, விளாணில் மகளிர் படையணி வந்த வேகத்தில் அவசர அவசரமாக நிலைகளை அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எதிரியின் நகர்வொன்றை இரண்டொரு நாட்களுள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள் என்பது அவர்கள் வேலை செய்யும் வேகத்திலேயே தெரிகின்றது. அவர்களின் வேலைக் களைப்பை வெய்யில் மேலும் அதிகமாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. நாம் அந்த வாழைத் தோட்டத்தினுள்ளே அமர்ந்து கொள்வோம். குளிர்ச்சியாக இருக்கும் சண்டை நடக்கும் போது முன்னே போகலாம்.

எங்கோ கவனத்தில் இருந்த எம்மை ஒரு பிறண் LMG யின் ஒலி உலுப்பியது. அடிப்பது நம்ம வர்கள்தான். எதிரியைக் கண்டு விட்டார்கள். சண்டையென்றால் இது சண்டை அளவற்ற சண்டை. தேவானந்தியின் காலிலே பலத்த காயம். நகர முடியாமல் சிரமப்படுகிறாள் பரவலாகச் சண்டை நடக்கின்றது.

அவளின் முகம் அவள் ஏதோ முடிவுக்கு வந்துவிட்டதைச் சொல்கின்றது. அருகிலே எவருமில்லையே, என்ன செய்யப் போகின்றாள்?

கழுத்திலிருந்து குப்பியை வெளியே எடுத்துவிட்டு, தனது கையெறி குண்டின் பாதுகாப்பு ஊசியை கழற்றி, குண்டைத் தனது உடலின் கீழ் வைத்து விட்டு, சயனைட்டைச் சாப்பிடுகின்றாளே! சாவின் பின்னும் தன்னை நெருங்கும் எதிரியைக் கொல்லத் துணிந்த 2ம் லெப். தேவானந்தியின் மன உறுதியில் மலைத்துப்போன வரலாறு ஒரு கணம் அப்படியே நின்றுபோனது.

வரலாறு தன் பழைய பதிலேட்டை மேசையில் வைத்துவிட்டு, புதிய பதிலே டொன்றைத் தூக்கிக்கொண்டு புறப்பட்டது. பின்னே ஓடிய வானே எங்கே பயணம் என்று விசாரித்ததில், 'முன்றாம் ஈழப்போர் தொடங்கிவிட்டது, தெரியாதா?' என்றவாறு வரலாறு போக, பின்னோடு எமது ஓட்டமும் தொடர்ந்தது.

காங்கேசன்துறைக் கடற் பரப்பு ஏன் இன்று கொந்தளிப்பாக இருக்கின்றது? சற்று முன்னர் கடலிலே சண்டையொன்று நடந்த தடயங்கள் இந்த இருளிலும் தெரிகின்றன. உடைந்த படகுத்துண்டுகள், இன்னும் ஏதோ சில பொருட்கள் மிதப்பதைப் பார்த்தால், சண்டை முடிந்து அதிக நேரம் இல்லை போல் தெரிகின்றது.

அது என்ன? ஏதோ அசைகின்றது. மனித உருவம் போல இல்லையா? யாரது? செவ்வானம்! கடற்கரும்புலியல்லவா இவள். சண்டைக்கு இவளது வெடிமருந்துப் படகும் வந்திருந்தா? சண்டையின்போது இவள்

போய் இடிக்கமுன்னரே படகு சேதப்பட்டிருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் செவ்வானமாவது தன் படகை விட்டு விட்டுத் தனியே கடலில் நிற்பதாவது.

மயக்கமடைந்து விழீத்திருக்கிறாள் போலும். இல்லாவிட்டால் தன் சகோதரப் படகுகளைத் தவறவிட்டிருக்க மாட்டாள். கரையே தெரியாத நடுக்கடலில் திசைபிடிக்க முடியாமல் திணறுகிறாள். இன்றைக்கென்று பார்த்து இந்த முகில்களும் நட்சத்திரங்களை மறைத்தபடி, களைத்து விடாதே செவ்வானம். உனக்கென ஒரு இலக்கு இருக்கின்றது. அதை அழிக்கும் வரை நீ இருந்து தானாக வேண்டும். நம்பிக்கையிழக்காமல் மிதந்துகொண்டிரு, முகில் விலகும்.

அப்பாடா! ஒருவாறு நட்சத்திரமொன்றைப் பார்த்துத் திசையறிந்துவிட்டாள். நீந்தத் தொடங்கி விட்டாள்.

பொலபொலவென விடிகிறது. அதோ ஒரு பாறை தெரிகிறது. அது வரையிலாவது நீந்து செவ்வானம்.

களைப்பு மேலிட்டால் பாறையிலேறிப் படுத்துவிட்டாள். அவைகள் அவள் கால்களை உரசிச் செல்கின்றன. இயந்திரப் படகுகள் இரையும் ஒலி கேட்கும் போதெல்லாம் நீரும் அயிழ்ந்து கிடப்பதும், நீல உடையணிந்த பேய்களின் படகுகள் கடந்ததும் பாறையில் படுப்பதுமாக... சோதனைதான் செவ்வானம் பொறுத்திரு இருளட்டும்.

சென்று வா சூரியனே. காலையிலே சந்திக்கலாம் செவ்வானம் தன் தோழமை நட்சத்திரத்தின் துணையுடன் நீச்சலைத் தொடங்கிவிட்டாள். அவளின் கைகள் சோர்வடைகின்றன. அவளின் சீருடை நீச்சலுக்குப் பெரும் தொந்தரவாயிருக்கின்ற

வெளிச்சம்

றது. ஈர உடைகள் உடலை வெட்டுகின்றன. கொஞ்சத்தூரம் நீந்திவிட்டு தன் நீண்ட காற்சட்டையைக் கழுற்றிக் கடலன்னை யிடம் கொடுத்துவிட்டு நீச்சலைத் தொடர்ந்தாள். நீந்துவதும் இடையில் சில நேரம் மிதப்பதுமாக....

கடலின் அடிவாரத்தில் கீறல் கீறலாக ஒளி தெரிகின்றது. இன்

னும் சில நிமிடங்களில் வானம் சிவப்பேறும் ஒரு குத்துமதிப்பில் கரையை நோக்கித் திரும்பினாள். அவளுக்கு மிகவும் பழக்கப்பட்ட பனைமர வரிசை கரையோர ஊர்களை இனங்காட்டியது. ஊர்களைப் பார்த்தவாறே நீந்தியவள், தன்னுடைய தளத்திலிருக்கும் பனைமரக் கூட்டத்தைக் கண்டதும் கரையில் ஏறி மயங்கிப்போனாள். பரவாயில்லை, இனி அவளின் தோழிகள் கவனித்துக்கொள்வார்கள்.

அலைமகளே, உனக்கு நன்றி.

வரலாறே, வேகமாக வா, வேலை இன்னும் இருக்கின்றது.

முன்னர் வைரம் தங்கியிருந்த அதே காடு. பெருங்காடு. சிறுத்தைகள்போல ஓசையின்றி நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் இவர்கள். ஒட்ட வெட்டிய முடி. எதிரி தலைமுடியைப் பிடித்து இழுக்கவும் முடியாது. முட்டைகம்பிகள். கிளைகளுள் சுந்தல் சிக்குண்டு பணி தடைப்படும் அபாயமும் இல்லை இவர்களுக்கு. சிறுத்தைகள்போல ஓசையின்றிய நகர்வு. ஆனால் பாய்ந்தால் பாய்ச்சல்தான். எதிரியின் தலை இவர்களின் கையில் இருக்கும் என்பதில் நீங்கள் எவரும் ஐயங்கொள்ளத் தேவையில்லை.

அந்தோ! பாய்ச்சல் தொடங்கி விட்டது. ஐந்து சிறு தளங்களைக் கொண்ட இராணுவத் தொகுதியில் ஒரு பக்கத் தடையை அணியொன்று உடைத்து வழியமைத்துக்கொடுக்க, மேஜர் மாதங்கி தன் அணியுடன் புயலென உள்ளே பாய்கிறாள். அவளின் பின்னே நாமும் பாய்ந்துபோனால் சரி ஒரு கணம் தாமதித்தாலும் இந்த இருண்ட காட்டிலே தவறிவிடுவோம் வெட்டப்பட்ட முட்டைகம்பிகளிடையே பார்த்துப் பார்த்துக் காலை வையுங்கள். ஓடி வாருங்கள். அட பக்கவாட்டில் நின்று சுட்டுக்கொண்டிருக்கும் எதிரியைப் பொருட்படுத்தாது என்னோடு வாருங்கள் என்னது? மரக்கிளையில் உடை கொழுவிவிட்டதா? இழுத்து அறுத்தவாறு வாருங்கள். கிழிந்தாலும் பரவாயில்லை. பாருங்கள் மாதங்கி அதற்குள் எங்கே போய்ச் சேர்ந்துவிட்டாள் என்று.

ஆட்வறிச் சுடுதளம் பாதுகாத்து நிற்கும் இராணுவத்தினர் மீது சூடுகளைத் தொடங்கிவிட்டார்கள் இவர்கள். குறுக்குச் சூடுகளுள் சிக்காமல் நாம் இந்தப் பெருமரத்தின் மறைவில் நின்று பார்ப்போம்.

இவர்கள் சுடச்சுட, செத்து விழுபவர்கள் போக புற்றில் இருந்து ஈசல் புறப்படுவதுபோல

சனியன்பிடித்தவர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்களே. இவர்கள் கொண்டு வந்த ரவைகள் முடிந்த பின்னும் எதிரியின் வருகை முடிவுறாது போலிருக்கின்றதே. எப்படி எதிரியைச் சமாளித்து ஆட்வறியைத் தகர்க்கப் போகிறாள் மாதங்கி? இருப்புக்கொள்ளவில்லை கை, கால் கள் பரபரக்கின்றன வருகின்ற கோபத்துக்கு ஒரு இராணுவத்தின் காலைப் பிடித்துச் சுழற்றி தலையைச் சிதற அடித்தால் என்ன என்று இருக்கின்றது.

அடியம்மா! நடப்பதைப் பார், மாதங்கி தன் ஆயுதத்தின் பின் புறத்தால் ஓங்கி ஒருவனின் மண்டையில் போடுவதை, விடாதே அடி, எல்லோரும் கைகலப்பில் இறங்கிவிட்டார்கள். அடியென்றால் அடிதான். ஒருத்தி உண்மையிலேயே ஒரு இராணுவத்தினனின் தலையை மரத்தோடு மோதி மண்டையை உடைத்து விட்டாள். கற்பனை செய்ததைப் போலவே இராணுவத்தினனின் காலைப் பிடித்து விழுத்தி மண்டையை நிலத்தில் மோதி...

நிலமை தன் கட்டுப்பாட்டை மீறிப் போகுமுன் மாதங்கி ஆட்வறியைத் தகர்க்கும் பணியில் முனைந்துவிட்டாள். காட்டுப் போர்முறையை வெளிநாட்டுச் சக்திகளிடம் கன கச்சிதமாய் பயின்ற இலங்கையின் சிறப்புப் படைமணியால் மாதங்கியிடமிருந்து தனது ஆட்வறியொன்றைப் பாதுகாக்க முடியாமல் போன அவலத்தைப் பார்த்தீர்கள் அல்லவா?

பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே வெடித்துப் புகை கிளம்பி ஆட்வறிப் பீரங்கி சிதறிப்போக, வந்த வேலை முடிந்த நிறைவுடன் மாதங்கியும் தோழியரும் கண்மூட, இமைக்க மறந்து விழி விரித்தபடி வரலாறு சில கணம் அப்படியே நின்றுவிட்டது.

பள்ளமடுவின் பறட்டைக் காட்டிடையே நிலையமைத்துக் காத்திருந்து சண்டை பிடிப்பதற்குள் காய்ந்து கருவாடாகி விடுவோம். ஆனால் கஜேந்திரியைப் பாருங்கள் ஏதேனும் வாட்டம் தெரிகின்றதா என்று. ஓரிடத்தில் நிற்க மாட்டாதவன், அடிக்கொரு தடவை தொலைத்தொடர்பு கருவி ஊடாக லெப். கேணல் மைதிலியுடன் கதைக்கவில்லை என்றால் மண்டை வெடித்து விடும். வீரசாகசங்களில் ஈடுபடுவதென்றால் இனிப்புச் சாப்பிடுவதுபோல்.

எதிரி ஒரு நடவடிக்கையை செய்யப்போகிறான் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். எந்த வழியால் வரப்போகின்றான் என்று அறியும் ஆவல் கஜேந்திரிக்கு. அங்கே பார் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் எமது காவலரணின் முன்புறமாக அவள் புறப்பட்டுப் போவதை, உதவிக்குக் கூட்டிப் போன போராளியைப் பின்னால் வரவிட்டு, தான் முன்னே போகும் அவளின் துணிவைப் பார், நிலத்தில் எதைக் கூர்ந்து பார்க்கிறான்.

ஆ! எமது கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்பட்டு பாதை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. கஜேந்திரியின் கூர்மையான கண்கள் எதிரி நகர்ந்துவந்த பாதையை இனங்கண்டவாறு முன்னே நடந்தன. எதிரியின் பகுதியை நோக்கிப் போன பாதை. இடையிலே கிளைபிரிந்து எமது பகுதிக்குப் போனது. இது இரண்டாவது பாதை. அதே அங்கேயும் கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுவிட்டான். இது போதுமே இனி எதிரியை எதிரிகொள்ள எதிரிப் பகுதியை நோக்கிப் போகும் பாதையால் சிறிது தூரம் போய்ப் பார்த்துவிட்டு, ஒரே ஓட்டமாய் வந்து மைதிலியிடம் சொல்ல, மைதிலி தன் மேலாளர்களுக்கு அறிவிக்க, அதே பாருங்கள் முன்னணிப்

பகுதியில் சூழ்ச்சிப் பொறிகள் அமைத்து, புதிய வடிவில் கண்ணிவெடிகளை இணைக்கும் வேலை எவ்வளவு வேகமாக நடைபெறுகின்றது என்று.

வரலாறே, இனி நடக்கவிருக்கும் எதிரியின் போர் முடிக்கம் (ரணகோஷ) 5 நடவடிக்கையில் எதிரி முற்றாகத் தோல்வியைத்

‘சமூக விருதலை என்ற எமது குறிக்கோளில் பெண் விருதலை பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றது’

தமிழ்மீத தேசியத் தலைவர்
திரு. சே. பிரபாகரன் அவர்கள்

தழுவுப் போவதையும், நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்ட மேஜர் ஜெனரல் வசந்த பெரேரா ஏனைய படையதிகாரிகள் மத்தியில் அவமானத்துடன் தலை குளியப் போவதையும் நீ இப்போதே குறித்துக்கொள்ளலாம்.

கிளாலிக் கரையில் இருந்து நாகர்கோயில் கரை வரையிலான நீண்ட காவலரண வரிசை அலுப்புச் சலிப்பில்லாத போராளிகளின் இடைவிடாத முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்ட தடுப்புச் சுவர் அது. உயிர்களாலே

நிலம் மீட்டு, தம் உடல்களாலே காப்பிட்டிருந்த அவர்களுக்கு மறுநாள் சண்டை என்பது நன்றாகவே தெரியும். எல்லோரும் தயார் நிலையில்.

விடியவும், எதிரியின் பீரங்கிகள் இடி பொழியவும் அந்தக் காவலரணை உடைத்தவாறு எதிரிகள் வரிசையாய் உள் நுழைந்தனர். அதே நேரம் வேறு வேறு இடங்களிலும் இதேவகையில் எதிரி நுழைய, லெப். இசைப் பிரியா தனது பதுங்கிச் சுடும் துப்பாக்கியைத் தோளுக்கு உயர்த்தினாள். வேலிக்குள்ளால் குதித்து நகர்வுப்பகுங்கு குழியைக் கடந்து பாயும் இரணுவத்தினரை ஒவ்வொன்றாகக் குறி வைக்கத் தொடங்கினாள்.

ஒன்று...
இரண்டு...
...
...
ஒன்பது...
பத்து...
பதி...

இசைப்பிரியா சுட்டு விழுத்திக்கொண்டேயிருந்தாள். பதுங்கிச் சூட்டு வீச்சு எல்லைக்குள் அகப்படாமல் உள்ளோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தவர்களைப் பற்றி அவள் கவலைப்படுவதாகவே தெரியவில்லை. உள்ளே போனவர்கள் பீரங்கிப் படையினருக்குரிய இலக்குகளல்லவா?

பதினாறு...
பதினேழு...
.....

அங்கே பார் நாள் நினைக்கிறேன், இந்த டாங்கியோடு முன்றாவது அல்லது நான்காவது டாங்கி எங்களுடைய பகுதிக்குள் நுழைகின்றது. இசைப் பிரியா அதைப் பற்றியும் அலட்டிக் கொண்டாளில்லை. அவளுக்குத் தெரியும். இவற்றை RPG

வெளிச்சம்

காரர்கள் கவனித்துக்கொள்வார்கள் என்று. அவள் தன் பணியிலேயே கண்ணாக.

.....
இருபத்து மூன்று...
இருபத்து நான்கு...
.....

அந்தா பார்! அந்தப் பெண்... ஓ!... ம... அவளின் RPG ஒரு முறை சீற 'டாங்க்' ஒரு ஆட்டம் ஆடிவிட்டு நிற்கின்றது. பக்கவாட்டாகவும் அந்த டாங்கிக்கு அடி விழுகின்றது. ம் சகோதரப் புலி ஒருவனின் RPGயும் இயங்குகின்றது. ஆ! சக்கரங்களின் இணைப்புச் சங்கிலி அறுந்துவிட்டது. நல்லது பெண்ணே எங்கே உனது அடுத்த அடியையும் பார்ப்போம்.

மறுமுறையும் RPG சீற, டாங்க் மேல் முச்சு, கீழ் முச்சு வாங்கியவாறு திணறிக்கொண்டிருக்கின்றது. இசைப்பிரியாவின் கவனம் கவையவில்லை. கருமமே கண்ணாக.

.....
இருபத்தெட்டு...
இருபத்தொன்பது...
.....
.....

தீச்சுவாவை-1 எதிர் நடவடிக்கையின் வெற்றிக்கான காரணங்களில் ஒன்றான இதையும் உன் பதிவேட்டில் குறித்திருக்கிறாயல்லவா வரலாறே.

துரிய ஒளிபட்டு ஒளிரும் நிலவுபோல வைரத்தின் ஒளிபட்டு மீளிரும் இந்த நிலவுகளைப்பார். இவர்களை நிலவு என்றும் சொல்லமுடியாது. நெருப்புக்கள். தீச்சுவாவையை அடித்து நுர்த்த நெருப்புக்கள்.

வைரத்தின் தகத்தகாயமான ஒளி வெள்ளத்தை தம் விழிகளால் உள்வாங்கி, முளையிலே பதிந்து, அடுத்த செயலுக்காகத்

தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் அவர்களின் திரும்பாராய். தீச்சுவாவையை அணைத்துவிட்ட வீச்சுக்காய் வைரத்தின் அருகிருக்கும் பேறுபெற்ற இவர்களுக்கு

உன் பதிவேட்டில் இருபக்கத்தை ஒதுக்கி வை வரலாறே.

அடிக்குறிப்புகள்:

- + தமிழீழம் - வன்னிப் பகுதியில் சில நாறு வருடங்களின் முன் வாழ்ந்த வீரப் பெண்களில் ஒருத்தியே அரியாத்தை.
- + வெப். சங்கீதா 1990.08.05 அன்று யாழ். கோட்டை வாயிலில் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டார். அவரது வித்துடல் கோட்டை எம் மால் வெற்றிகொள்ளப்பட்ட 1990.09.26 அன்று மீட்கப்பட்டது. இவரது கடைசி நேரச்சம்பவம், சங்கீதாவைச் சுட்ட இராணுவ வீரனின் பத்திரிகை நேர்காணல் மூலம் அறியப்பட்டது.
- + 1992.09.18 அன்று பலாவி - விளான் பகுதியில் முன்னேறிவந்த சிறிலங்காப் படையினருடனான மோதலில் வீரச்ச

சாவடைந்த 2ம் வெப். தேவாநந்தியின் வித்துடலை, சண்டை முடிந்த பின்னர் எடுக்க வந்தபோதே தன் உடலின் கீழ் பாதுகாப்பு ஊசி அகற்றப்பட்ட குண்டை அவர் வைத்திருந்தது தெரிந்தது.

- + கரும்புலி கப்டன் செல்வானம் முதல் தடவை காங்கேசன் துறைக் கடற்பரப்பில் படகில் எதிர்பாராத விதமாக ஏற்பட்ட சிக்கலால் தன் பணியைச் செய்யமுடியாமல் திரும்பி வந்தார். மறுபடி இவர் 1995.10.25 அன்று அதே கடற்பரப்பில் 'வங்கா முடித்' கப்பல் மீதும் அதற்கு துணையாக வந்த டோறா பிரங்கிப் படகுகள் மீதும் நடத்தப்பட்ட கரும்புலித் தாக்குதலின்போது டோறாவைத் தகர்த்து வீரகவியமானார்.

- + விடுதலைப் புலிகளின் சிறுத்தைகள் அணியைச் சேர்ந்த மேஜர் மாதங்கி 1995.07.23 அன்று மணலாற்றில் அமைந்திருந்த ஐந்து இராணுவத் தளங்கள் மீது ஒரே நேரம் எம்மால் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டபோது தன் அணியினருடன் ஆட்லறித் தளமொன்றைத் தகர்த்தபின் வீரச்சாவடைந்தார்.

- + மேஜர் கஜேந்தி/அருந்ததி 1999.09.12 அன்று மன்னார் மாவட்டத்தில் போர்முடிக்கம்-5 எதிர் நடவடிக்கையில் வீரச்சாவடைந்தார்.

- + மாலதி படையணியின் பதுங்கிச் சுடும் அணியில் ஒருவரான வெப். இசைப்பிரியா, தீச்சுவாவை-1 எதிர்நடவடிக்கையின் நான்காவது நாளான 2001.04.28 அன்று பளை - எழுதுமட்டுவாள் பகுதியில் வீரச்சாவடைந்தார்.

சத்தியமலரவனின்

இரண்டு கவிதைகள்

தீப்பயணம்

தீப்பயணம் மீண்டும்
தொடங்கும்
தீப்பற்றியெரிந்த பூமியில்
மீண்டும் தீப்பயணம்
மண்ணின் மடியிலேறிய
மண்தின்னிகள் வீழும்வரை
சாவத்துரத்தி
சவக்காட்டு வெக்கை
தனியும் வரையும்
அனாதரவான பிணங்கள்
இல்லாது வரும் வரைக்கும்
இது தொடரும்.
குடிநீரில் நாறும்பிணங்கள்
இன்னும் இல்லாத வரைக்கும்
என் தங்கை
நடு இரவொன்றில் கைவீசி
வரும் வரைக்கும்
தொடரும்
தொடுநிழலில் சுதந்திரமாய்
பூக்களின் முற்றம் விரியும் வரையும்
தீப்பயணம் தொடரும்.

எழுதுதல்

என்னை எழுதச் சொல்கிறாய்
என்னை நிறைய எழுதச்சொல்கிறாய்
என் காலடி மண்ணையும்
என் உச்சியின் மேல்
வெளிச்சப்புள்ளியாய் தெரியும்
சூரியனையும் சந்திரனையும்
எழுதமுடியும்.
எந் நிலத்தின்மேல்
என் இனத்தின் மேல்
ஓரவஞ்சகமாய்
எழுதி முடிக்கப்பட்ட
எழுத்துச் சாசனங்கள் பற்றியும்
எரிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள் பற்றியும்
சிதைக்கப்பட்ட நகரங்கள் பற்றியும்
எழுதமுடியும்.
இது உனக்குச்சம்மதமாயின்
இன்னும் எழுதமுடியும்
இல்லையெனில்,
சிறைக்கூட படுகொலைகள் பற்றியும்
காணாமல்
புதைக்கப்பட்டோர் பற்றியும்
'கிருசாந்திகள்' பற்றியும்
நானெழுத உனக்குச் சம்மதந்தானே
இன்னும் சமகாலத்தின்
சமாதானப் புறாபற்றியும்
எழுதவேண்டுமா?
உன் முகத்தில் இப்போது எதன் நிழல்
நீண்டிருக்கிறது
சந்தோசப்பூக்கள் எங்களருகில்
நிறையப்பூத்திருப்பதாக உணருகிறேன்
உன்னைப் புரிந்துவிட்டேன்.
எழுதத்தொடங்கியும் விட்டேன்.

வெளிச்சம்

Vasan Printers

45C CRUSOE ROAD, MITCHAM, SURREY CR4 3LG

- Quality Lithographic Printers
- Full Colour Specialists
- Origination & Design Studios
- Drum Scanning
- Direct Plate Making (DTP)

BOOKS

BROCHURES

CALENDES

LEAFLETS

MAGAZINES

MENUS

WEDDING CARDS

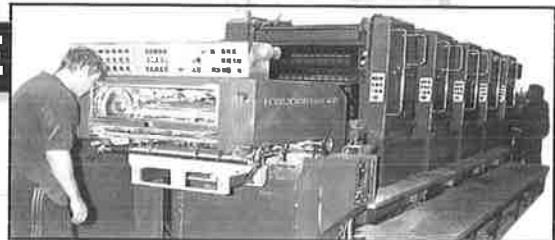
FRIENDLY SERVICE

TEL: 020 8646 2885

FAX: 020 8401 8612

ISDN: 020 8640 8251

MOBILE: 07903 425 671

டாலும் ஒரு வழிக்கு நல்லது தான்.

இரண்டொரு நாட்களின் பின் அசோகா இவர்களுடன் நண்பன் போலப் பழகத் தொடங்கினான். அந்த வார முடிவில் அவன் 'பாக்கைத்' தூக்கியவாறு பொலனறுவை புதிய நகர பஸ் நிலயத்தை நோக்கிப் போனான். பார்ச் சுமையொன்று கீழே இறக்கி வைத்தது போலிருந்தது இவர்களுக்கு.

பொலனறுவை நீதிமன்றத் திலிருந்து அழைப்பாணை ஒன்று வந்திருந்தது. கணேசின் மேசையில் சுப்பிரண்டனின் அவசரக் குறிப்பொன்றுடன் இருந்தது. இரண்டு நாட்களில் அதற்குரிய ஆவணங்கள் அளவைப்படங்கள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுத் தயார் செய்யவேண்டும். நில அளவைத் திணைக்களத்தின் சார்பில் நீதிமன்றம் சென்று சாட்சிசொல்ல வேண்டிய கடமை கணேசுக்குரியது.

வன இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காட்டுப் பிரதேசத்தில் களவாக மரங்கள் வெட்டி லொறிகளில் கடத்தும் போது வன இலாகாவின் திடீர் பரிசோதகர்கள் மூலம் பிடிபட்ட வழக்கு. இதில் சம்பந்தப்பட்ட முதலாளி பொலனறுவை பொலிஸ் நிலைய அதிகாரியின் கையாள். இருந்தும் வன இலாகா உத்தியோகத்தர்கள் மசிந்துகொடுக்கவில்லை. முதலாளிக்குத் தண்டனை கிடைத்தால் வெட்டுக்கொத்து எதிர் பாக்கலாம். கணேசுக்கு எல்லாம் சோதனையாகவே வந்து கொண்டிருந்தன. மரம்வெட்டிய பகுதி வன இலாகாவின் காட்டுப் பகுதிதான் என்பதை நிரூபிப்பது கணேசின் பணி.

இப்பிடிச் சிங்கள முதலாளியளோடை என்னை மாட்டி விடாமல் உவன் ரத்னாயக்கா

சிங்கள சேவயர் ஒருவனை அனுப்பியிருக்கலாம். இந்த வழக்குக்குப் போனால் பிரயாணச் சிலவு கிடைக்குமெண்டால் சிங்களவரிட்டைக் குடுத்திருப்பான். இது பக்கத்திலை இருக்கிற கோட்டுக்குப் போறதுக்கு அஞ்ச சதக்காசம் கிடையாது.

கணேஸ் கழுத்தில் 'ரை' வெள்ளை நிற 'கோட் சூட்' சப்பாத்துகள் அணிந்து படச்சுருள்களையும் எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். இப்பிடியான உடுப்புகள் போட்டு நடக்கேக்கை ஒரு கம்பீரம் தானா வந்திடுது, என்ர நடையிலை வித்தியாசம் எனக்கே தெரியுது. என்ன பயம்; நான் பிளாணை விரிச்சு நீதவான் முன்னாலை வைச்சா எல்லோரும் 'கப்பி'

வழக்கு அழைக்கப்பட்டது. எல்லாமே சிங்கள மயம். கணேஸ் நீதவான் கேட்ட கேள்விக்கு ஆங்கிலத்தில் பதில் சொன்னான். சிங்களத்தில் வாயைத்திறந்தால் சட்டத்தரணிகள் மழுப்பி விடுவார்கள் என்பதால் ஆங்கிலத்தில் பேசினான்.

நில அளவைத் திணைக்களத்தில் ஒரு சிங்கள உத்தியோகத்தரும் இல்லையா இங்கு வந்து சாட்சி சொல்ல; என நீதவான் கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகத்தில் பேசினார். வழக்கு ஒத்திப்போடப்பட்டது. நில அளவை அத்தியட்சகருக்கும் நீதவானின் கடிதம் கிடைத்தது. கணேஸ் சுப்பிரண்டனிடம் விடயத்தைக் கூறினான்.

ரத்னாயக்காவின் நெற்றிப் புருவங்கள் சுருங்கின.

அதன்பின்பு வருடாந்த இடமாற்றல்களுக்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டிருந்தன. கணேசும் மூர்த்தியும் கட்

டாய சேவைக்காலமான இரண்டு வருடங்கள் இன்னும் மூன்று மாதங்களில் முடியும்.

மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வவுனியா, புத்தளம், யாழ்ப்பாணம் என விருப்பத்தெரிவுகளை நிரைப்படுத்தி விண்ணப்பங்களை சுப்பிரண்டனின் சிபார்சுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். சுப்பிரமணியம் இடமாற்றம் கோரவில்லை. சுப்பிரிண்டன் இவர்களை அழைத்து தான் கொழும்பு தலைமைச் செயலகத்திற்குச் செல்லும் போது நில அளவையாளர் நாயகத்துடன் பேசி உங்கள் இருவரின் இடமாற்றங்களை நிச்சயமாகப் பெற்றுத்தருவேன் என அவர்களின் நெஞ்சில் பாலை வார்த்தார். எவ்வளவு தங்கமான மனிசன்.

அதன்பின்பு இருவரும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அடிபாட்டுக் காலத்தில் ஊருக்குப் போவதாக லீவில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் ஊர் போய்ச் சேர்ந்தார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால் பொலநறுவைக்கு மீண்டும் அவர்கள் வரவில்லை.

இந்த உலகில் அநீதியும்- அடிமைத்தனமும் இருக்கும்வரை, சுதந்திரத்தை இழந்து வாழும் மக்கள் இருக்கும்வரை, விடுதலைப் போராட்டங்களும் இருக்கத்தான் செய்யும். இது தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று நியதி.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்

திரு. வே. பிரபாகரன்

1

துயர்ப்பாடல்

மஞ்சள் மயமாகி மினுக்கும்
நம் முற்றங்களிலெல்லாம்
திடுமென
வேலிகளை மேவிய
மரணக்கரு நிழல்கள் படந்து பெருத்தன.

உயிர்களைச் சுருட்டி இடுக்கிக் கொண்டு
வெளியேறி ஓடினோம்
கதவுகள் திறவுண்ட நம் வீடுகளை விட்டு
கொடியில் கிடந்த உடைகளை விட்டு
சமைத்து இறக்கிய சாப்பாடுகளை விட்டு....

அகப்பட்டோரின் புலம்பலைப் பிளக்கும்
அந்நிய மொழிக் கூச்சலும்
வேட்டொலிகளும்
முதுகுகளைத் துளைக்கத் துளைக்க
மூச்சிரைத்துத் தறிகெட்டு ஓடினோம்.

நம் வாழ்வெரிய
ஓலமெழும் ஊரின் மேலே
கரும்புகை படரும் கோரக் காட்சியை
தூரத்திலிருந்து திரும்பியார்த்தோம்
துயர்பெருகித் தழல் மூண்டெரிய.

2

இரங்கற் பாடல்

போகும் போதே
தீர்க்கமாய்த் தெரியும் அவர்களுக்கு
தாங்கள் போகும் இடம்
சாப்பொறிகள் நிறைந்த பகுதியென்று.

உயிர் வாழ
உறவுகளுடன் கூடியிருக்க
ஆசையிருந்தது அவர்களுக்கு
ஆகவே போகவேண்டியிருந்தது.
(அவர்கள் முன்
ஜீவனோபாய வழிகள் யாவும்
அடைக்கப்பட்டிருந்தன.)

கொடிய வறுமை
இட்டுச் சென்றது அவர்களை
இருள் வழியுடே.

விழிகளில் பீதியுறைய
உயிர்களைக் கைகளால்
இறுக்கிப் பொத்திக்கொண்டு
பசிநிறைந்த வயிறுகளையும்
பிள்ளைகளின்
காய்ந்திறுகிய முகங்களையும்
உலர்ந்து சுடும்
உறவுகளின் நினைவுகளையும்
உரப்பைகளையும், சாக்குகளையும்
காவிக்கொண்டு
பதுங்கிப் பதுங்கி அவர்கள் போனது
சொந்த ஊரினுள்
சொந்த வளவுக்குள்
நட்டு வளர்த்த தென்னைகளில்
தேங்காய்கள் பிடுங்க,
சொந்த வீடுகளுள்
கட்டியடுக்கிய நெல்லெடுக்க....

போனவர்கள் திரும்பவில்லை
திரும்பவேயில்லை.

உருமறைத்துக் கிடந்த
அந்நியக் கொடுங்கரங்கள்
கவ்வியழுத்தன அவர்களை.

அவர்களின் அவல மொழிவுகள்
கறுத்துக்கனத்த சப்பாத்துக்களால்

நசியுண்டு உராய்ந்தழிந்தன.
மரணம் சூழ்ந்திருக்கிய
அவ்விறுதிப் பொழுதில்
அவர்கள்
என்ன நினைத்தாரோ?
யாரை நினைத்தாரோ?

3

மகிழ்ச்சிப் பாடல்

பெரும் பிரளயத்தின் பிறகு
நமது ஊரை
நாமே கைப்பற்றினோம்
அந்நியர் கொடும்பிடி தகர்த்து.

கண்ணீரிலும் குருதியிலும்
ஊறிக்கிடந்த கரங்களாலேயே
நமது ஊரில்
நாம் வளர்த்தோம்
நம் கொடியை.

இடியாடுகளுள்ளேயும்
சரிந்து கிடந்த மரங்களின் கீழும்
சாம்பல் படர்ந்த முற்றங்களினதும்
மைதானங்களினதும் அடியிலும்
பத்தைகள் மண்டி முடங்கிக்கிடந்த
தெருக்களின் இடுக்குகளிலும்
சிக்குண்டு
சிதைந்து கிடந்த நம் பெருவாழ்வை
கண்டெடுத்துப் புத்துயிரளித்து மகிழ்ந்தோம்

மகிழ்ச்சி
பெருமகிழ்ச்சி
புதுமகிழ்ச்சி

இனியும்
பட்டினியில் குந்தியிருந்து
அங்கலாய்க்கத் தேவையில்லை
நிவாரணங்களுக்காய்.

நசுக்கிடாமல் வந்து
பிடித்து உழுட்டும்
கொடுநோய்களின் பிடிகளிலிருந்து
தப்பித்தோம்
தப்பித்தோம்.

சாக்கடை நுளம்புகளால்
இனி நம்மைக் காவிச் சென்று
தொலைக்க முடியாது.

மழையும்
வெய்யிலும்
பனியும்
இரவும்
குடைந்து குடைந்தெம்மை
வதைக்க வேண்டியதில்லை.

பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் பற்றி
எண்ணியெண்ணி ஏங்கும் நிலை
இனியில்லை எவருக்கும்.

அகதி முகாம்களுள் அடைந்து கிடந்து
புளுங்கும் அவலம்
தொலைந்தது
தொலைந்தது.

நாங்களே இனித் தீர்மானிப்போம்
நமது உணவுகளை
நமது உடைகளை
நமது உறையுள்களை
நமது வாழ்வை....

காலத்துயர்களை உதறியெறிந்து
காற்றிலே மிதந்து திரிவோம் இனி

மகிழ்ச்சி
பெரு மகிழ்ச்சி
புது மகிழ்ச்சி

பாழடைந்து சீரழிந்து
உறைந்து கிடந்த நமது ஊர்
நம் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில்
பூரித்து செழிக்கத் தொடங்கிற்று.

கரிந்து போய்க்கிடந்த
நம் வயல்வெளிகளெங்கும்
நமது புது மகிழ்ச்சி
பரந்து பரந்து ஒளிர்கிறது
பொன் மணிகளாய்

ஆஹா!
ஓஹோ!

வெளிச்சம்

TAMILINI
CASH & CARRY

தமிழினி பல்பொருள் அங்காடி

உங்களுக்குத் தேவையான

அனைத்து பொருட்களுக்கும்

நீங்கள் நாடவேண்டிய

ஒரே இடம்

TAMILINI CASH & CARRY

இலங்கை, இந்திய உணவுப் பொருட்கள்.

உணவு வகைகள் மரக்கறி வகைகள்,

சுஞ்சிகைகள்

CD, AUDIO & VIDEO

ஒரு முறை விஜயம் சிசய்து பாரூங்கள்.

TAMILINI CASH & CARRY

195-197 The Broadway, Southall,
Middlesex UB1 1LZ

Tel: 020 8606 990

Fax: 020 8843 9429

கடைசிப் பயணியின் குறிப்புகள்

எனது இன்றைய நாட்களோ
துயரமும் கண்ணீருமானவை
வேதனை துலங்கும் இந்த நாளில்
குயில்கள் இறந்து கிடக்கின்றன
ஆட்டு மந்தைகளின் புற்களால் நிறைந்த தோட்டம்
சிதைந்து போயிற்று
மனிதர்கள் வீதிக்கு வருகிறார்களில்லை;
உள்ளே,
நெஞ்சு வெடிக்கும் துயருடன்
குடில்கள் குலுங்குகின்றன.

எல்லா நாட்களிலும் வீதியின் கடைசிப்
பயணியாயிருந்தேன் நான்.
வழிப் பயணிகள் தூங்கிவிட்டார்கள்
அல்லது, நாய்களின் நிழல்கள் துரத்த
மனதால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்;
நான் உணர்ந்தேன்
யாரும் மெளனமாயிருக்கவில்லை.
நட்சத்திரங்களாலான இந்த இரவில் - இருளில் -
வானமென எதுவுமே இருக்கவில்லை.

வீட்டிலிருந்து வெளியேறி தெருவிற்கோ
சில வேளை தெருவிலிருந்து வெளியேறி

வீட்டிற்கோ நான் போகிறேன்;
எல்லா நாட்களிலும் வீதியின் கடைசிப்
பயணியாயிருந்தேன் நான்.

இரவு முழுவதுமான எனது பயணத்தில்
நான் எனது வழிகளை இழந்தேன்.
அதிகாரிகளையும், இடைமறிக்கும்
துப்பாக்கிகளையும் சந்தித்தேன்.
நான் சொன்னவற்றையெல்லாம் கணக்கிடும்
என்னைச் சோதனையிட்டும்
அவர்கள் நம்பிவிட்டார்கள்
நான் தூங்கிவிட்டேன் என்பதை.

எனது தூக்கம் எங்கே நிகழ்ந்ததென்று
யாருக்கும் தெரியாது
வழியனுப்ப யாரும் வராத இந்தப் பயணத்தில்
நான் எனது வழிகளையும்
இரண்டு துளி காதலையும் மட்டுமே உணர்ந்தேன்.

- சந்திரபோஸ் சுதாகர்

ஈழத்து நாட்டார் பண்பாடு அல்லது கலைகள்

- தமிழ்க்கவி

ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும், அந்தந்த நாடுகளுக்குரிய கலை, பண்பாடு உண்டு. அவரவர் வாழ்க்கை முறைகள் தூழல், காலநிலை, உற்பத்திகள், உணவு, தொழில் என்ற பல காரணிகளுடன் தொடர்புபட்டதான கலைகள் நாட்டார் கலைகள் எனலாம்.

நாட்டார் கலைகள் இன்னின்ன வகையுள் அடங்கும் எனக் கூறிவிட முடியாது— பாடல் ஆடல் சடங்குகள், விழாக்கள், பொருட்கள், மணைகுதிர், விலங்கு, ஊரமைப்பு, மட்பாண்டங்கள், பாய், ஆடைகள், மொழி, கதை, விடுகதை, பழமொழி எனக்கூறிக்கொண்டே போகலாம். இங்கே நாம் அனைத்தையும் ஒழுங்கு சேரக் காண்பதும் அரிது. கையால் எழுதி, ஏட்டில் பதிப்பித்து எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் கலைகளை பரப்பும் வசதிகளற்ற காலத்தில் மக்கள் வாய்வழி செவிவழி பரப்பிய கலைகள் இவை.

நாட்டார் பண்பாட்டின் அவசியம் என்ன? என்றொரு கேள்வி இன்று எழுவதில்லை. குறிப்பிடக்கூடிய அளவு நாட்டார் பண்பாட்டி

யல் என்றொரு துறை வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. உலகில் பல நாடுகள் அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு களால் தங்கள் வரலாற்றுச் சின்னங்களை சிதைவு

கனாகக்கூட மீட்க முடியாத நிலையில் அவர்களது பாரம்பரியங்களை நாட்டார் வாழ்வியலே காப்பாற்றிக்கொடுத்தன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. எழுதப்பட்ட வரலாறு இல்லாத ஒரு நாட்டையோ அல்லது இனத்தையோ அதன் நாட்டுப்புறக் கூறுகளிலிருந்து இனங்காண முடியும் என ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இந்த வகையிலே, 1959ல் ஸ்டேன்லி எல்கின்ஸ்தான் என்ற அமெரிக்கர் வெளியிட்ட அடிமைமுறை என்ற நூலில் எழுத்து மூலச் சான்றிலிருந்து வரலாறு எழுதப்படுவதிலும், நாட்டுப்புறக் கூறுகளைக்கொண்டும் வரலாற்றை உருவாக்கலாம்' எனக்கூறியுள்ளார். இக்கூற்றானது இவ்வாய்வு முறைகளுக்கு ஒரு திருப்புமுனையாகவும் அமைந்தது.

கலை, மொழி, மதம், பண்பாடு, வரலாறு என்பன ஒன்றோடு ஒன்று பின்னியுள்ளன. ஆகவேதான் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த பல நாடுகள் கலாச்சார ரீதியில் தமது விடுதலைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வெற்றிகண்டன.

1866ல், தென் அமெரிக்க கறுப்பின மக்களைக் கொண்ட ஒரு பாடற்குழுவினர், ஆசியநாடெங்கும் சுற்றியலைந்து நாட்டார் பாடல்களை இசைத்து தமது விடுதலைப் போருக்கு பணம் திரட்டினர் என்பதை டபிள்யூ ஈ.பி.டியூபோய்ஸ் என்பார் 'கறுப்பினமக்களின் ஆத்மா' என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்.

புதிய பண்பாட்டுக்கு வித்திட்ட சீனப் புரட்சியில் நாட்டார் பண்பாடு சிறப்பாக உதவியுள்ளது. சீனாவில் புதிய கலாச்சார மறுமலர்ச்சியை, நாட்டுப்பண்பாட்டுத்துறை ஏற்படுத்தியது. 1917ம் ஆண்டு மே 04ம் திகதி நிகழ்ந்த இயக்கத்துக்கு முன்னர் சீனாவில் நிலப்பிரபுத்துவக்கலைகளின் செல்வாக்கு ஓங்கியிருந்தது. 'பைகுவா' என்னும் மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது. 'ஹூசி' என்ற பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் தலைமையில் லூ சுன் போன்ற எழுத்தாளர்களால் இப்பைகுவா மொழியில் இலக்கியம் படைக்கப்பட்டதுடன் நாட்டுப் பண்பாடும் முக்கியத்துவம் அடைந்தது.

அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த நாடுகளில் அந்நிய ருக்கெதிராக தமது தேசியக் கலைகளைப் பயன்படுத்திய நாடுகளில் வியட்நாம், கியூபா, அல்ஜீரியா, அயர்லாந்து, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகள் தம் விடுதலை எழுச்சியை நாட்டார் பாடல்கள் மூலமே ஊட்டினர். அமெரிக்காவில், வியட்நாம் யுத்த எதிர்ப்பு பாடல்களாக மக்களைத் தட்டி எழுப்பியவை கிராமியப்பாடல்களே.

நாடுகளின் தேசிய எழுச்சிகளிலும் கலாச்சாரப் புதுமைகட்கும் நாட்டார் கலைகள் பெரிதும் பங்காற்றியுள்ளன.

இவ்வகையிலான ஒரு தளத்தில் நின்றுகொண்டு எமது ஈழத்தின் நாட்டார், கலை, இலக்கியங்கள், வாழ்வியல் கோட்பாடுகள், எவ்வகையான மாற்றங்களை படிப்படியாக கொண்டுள்ளன என்பதை நான் பின்னும் முன்னுமாக காணமுயல்கிறேன்.

ஈழத்தின் தமிழ் நாட்டார் பண்பாட்டு முறைகள் பெரும்பாலும் பன்முகத்தன்மை கொண்டவையாகவே காணப்படுகின்றது. பேச்சு வழக்கிலும், ஆடல் பாடல்களிலும், தமிழே கோலோச்சினும், பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்கள் மாறுபாடு கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. காலத்துக்குக்காலம் நாட்டார் பண்பாட்டுத்துறை வளர்ச்சியடைந்து வரினும் எமக்கு கிடைக்கக் கூடிய ஆதாரங்களுள் 'சதாசிவ ஐயரால்' பதிப்பிக்கப்பட்ட வசந்தன் கவித்திரட்டு (மட்டக்களப்பு) ஆகமுந்திய நூலாகக்காணக்கிடைக்கிறது. இவரைத்தொடர்ந்து FXC. நடராசா, சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, சாரல் நாடன், ஏ.பி. கோமஸ், வட்டுக்கோட்டை இராமலிங்கம் போன்றவர்கள் வரிசையில் நும்மான், இயாலசுந்தரம், சு. வித்தியானந்தன் போன்றோருடன் சி. மெளனகுரு போன்றோர் இக்கலை பற்றிய ஆய்வுகளையும் பாடல்களையும் திரட்டி வெளியிட்டுமுள்ளனர். நாட்டுக்கூத்துகளை சுருக்கி திருத்தி பதிப்பித்தமை திரு. சு. வித்தியானந்தனின் அருமுயற்சிகளில் ஒன்று.

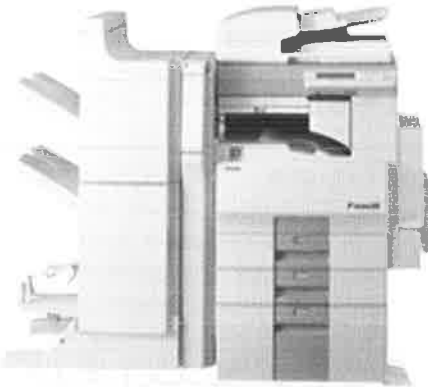
ஈழத்தமிழர்களின் பாரம்பரிய நாட்டார் கலை பண்பாட்டியல்கள் என கூற முடிந்தளவுள்ள நாட்டுக்கூத்துகள் அதன் பாரம்பரியத்தை தென்னிந்தியாவிலிருந்து பெற்றுள்ளமை கண்கூடு. இந்திய தென்கரையும் இலங்கை வடகரையும் மொழியாலும் கலையாலும் ஒன்றியுள்ளன. இங்கு இதுபற்றிய ஆய்வுக்கு நான் இடமளிக்காது தமிழீழப் பண்பாட்டில் நாட்டார் கலைகள் கொண்ட பங்களிப்பை மட்டும் பார்ப்போம்.

தமிழீழ மக்கள்- மட்டக்களப்பு, மன்னார், முல்லை, வன்னி, யாழ்ப்பாணம் எனப்பகுத்து நோக்குமளவு, கலைப்பாரம்பரியம் உள்ளவர்கள். குறிப்பாக மட்டக்களப்பு வசந்தன் பாடல்கள், கொம்புமுறி, மகுடிக்கூத்து, தெம்மாங்கு விவசாயப்பாடல்கள், அம்பாப்பாடல்கள், கண்ணகி வழக்குரை, அம்மன் குளுர்த்தி என அவர்கள்

வெளிச்சம்

copy/com

வெளிச்சம் பள்ளி இதுமுக்கு எமது வாழ்த்துகள்

70A GREENWICH AVENUE
NEW YORK

TEL: (212) 633-8726

FAX: (212) 924-4180

பாடல்களும், கூத்துவகைகளுள் கண்ணகி, கோவலன், வெடியரசன் போன்றவை ஆடப்படுபவை. தற்கால நாகரீக வளர்ச்சியுடன் ஒட்டாத கொம்பு முறி, மகுடிக் கூத்து என்பவை வழக்கொழிந்து போயின. மன்னார், கத்தோலிக்கக் கூத்துகளின் செல்வாக்கு மிகுந்த இடமாக இருந்து வந்துள்ளது. முல்லைத்தீவு அல்லது முல்லை மாவட்டக் கலைகளில் கோவலன், கண்ணகி, காத்தவராயன் போன்ற கூத்துக்களுடன் கத்தோலிக்கக் கூத்துக்களான ஞானசௌந்தரி, புனித நீக்கலாஸ், புனித சூசையப்பர் போன்ற கூத்துக்களும் நாட்டார் பாடல்களிலும் வன்னி வள நாட்டுப்பாடல்கள் வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி போன்றவற்றுடன் பண்டார வன்னியன், சங்கிலியன் போன்ற சில வரலாற்றுப்பதிவுகளும் எம்மிடம் இப்போதுள்ளன.

இவற்றைவிட நாட்டார் பாடல் வரிசையில் பல புதிய பாடல்கள், நாட்டார் பாரம்பரியத்துக்கே உரியதான தோற்றுவாய் தெரியாமல் விரவியுள்ளன. அவைபற்றி 1990களில் வன்னி முல்லை மேடைகளில் பாடப்பட்டு வந்த பாடல்கள் இன்னும் என் செவிகளில் ஒலிக்கும் இனிமையானவை. பல நகைச்சுவை தொனிக்க நாட்டு நிலவரங்கள் கூறுவதாய் அமைந்தன.

தாய்க் கேட்டுத் குவிக்கும் தயிலுக்கு
சமரசமான திட்டமாம் / பேய்ப்பட்டமாம்
காலையில் எழுந்து வேலைக்குப் போனார்
ஊரடங்குச் சட்டமாம் - சட்டமாம்....
அரசியல் திட்டமாம்
புலிகளை ஒழிப்போம் தயிலுரைக்காப்போம்
புதுவிதமான சட்டமாம் - இன்னும்
பம்பர், ஹெலி, சகடை குண்டுகள் வீசி
வீடுகள் அழிப்பது திட்டமாம்
அஞ்சு தயிலுக்கம் அரசுடன் கூடி
ஆளுவதென்றொரு திட்டமாம் கொழும்பில்
ஆளுவதென்றொரு திட்டமாம் கொழும்பில்
அண்டி நடந்த புலிகளின் பேச்சை
துண்டித்ததே சதித்திட்டமாம்
சிங்களவர்க்கொரு சட்டமாம்-
தயிலுக்கொரு திட்டமாம்-
தயிலுரைத் தீர்க்க திட்டமாம்.

இது அன்பர் குமுழமுனை அருளம்பலம் 1990இல் பாடியது. கிராமிய மக்களிடையே பல குறைபாடுகள் காணப்பட்டாலும் கூட்டாகச் சேர்ந்து எதையும் பார்க்கும், செய்யும் தன்மை அவர்களிடம் உண்டு. இது முக்கியமான விடயம்.

கிராமியப்பண்பாடு மனிதநேயத்தை வளர்த்து

வந்துள்ளது என ரஷ்யாவின் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் மாக்ஸிம் கோர்க்கி குறிப்பிடுகிறார். கிராமிய பண்பாட்டுத்தன்மைகள் இராணுவ வன்முறைகளால் திட்டமிட்டு நசுக்கப்படும் இந்தக் காலத்தில் தமிழீழ மக்களிடையே கலாச்சாரப் புரட்சியே தோன்றியுள்ளது எனில் மிகையாகாது.

‘கலாசாரம் என்ற சொல்லின் ஆங்கிலப்பதம் ‘கல்சர்’ கல்சர என்ற லத்தீன் சொல்லிலிருந்து பிறந்தது கல்சர் - கலாசாரம் எல்லாத் துறைகளிலும் மனிதனுடைய நடவடிக்கையின் சாதனைகளை அவனுடைய மூளை, உடல் உழைப்பின் விளைவுகள் மொத்தத்தையும் உள்ளடக்கியதாய் குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கட்டங்கள் சமூகங்கள், தேசிய இனங்கள் மற்றும் நாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட சாதனைகளின் தனித்தன்மையை இனங்காணுகிறது. எல்லாத்துறைகளிலும் மனிதனின் படைப்பு முயற்சிகளும் உழைப்பு பற்றிய அணுகு முறைகளும் கலாச்சாரத்தின் தோற்றுவாயாக உள்ளன. சமூக முன்னேற்றத்தின் குறியீடாகவும் உள்ளது’ என சமூகம் பற்றிய ஆய்வியலாளர் ஒருவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இக்கோட்பாட்டை ஈழ விடுதலைக்கான போர்க்கால நாட்டார் கலைகளில் நாம் போட்டும் பார்க்கலாம்.

ரீஎன்ரீ குண்டோட ஓசை - இந்த
ஓய்யார ஏக்கே மேல ஆசை ஆசை

என்றொரு பாடல் தொடர்ந்து.

ஆனையிறவு வெட்டயில அந்திசாயும்
- நேரத்தில

ஆட்டிலறி குண்டுசத்தம் கேக்குது - நான்
என்னாண்ணு பாக்கயில் எதுக்க நிண்ட
- சனங்குளெல்லாம்

ஓடுது ஓடுது
ரீ என் ரீ குண்டோட ஓசை

சிறுவர்களிடையேயும் போராளிகளிடையேயும் மிகவும் பிரபலமான பாடல். இதே போல இன்னுமொன்று.

ரணசுறு சூரயா என்றுமே பேர் துட்டி
திருமலை அடைகாத்தாய் -
யாழ்ப்பாணம் சிடித்துவிட்டு
யப்பானில் நீ குதித்தால்
ஆயுதம் கையில் விழுமே -
எங்களின் படைபலம் - அது
எங்களின் கையிலே -
கடல்புலி தோற்குமா

கரும்புலி தோற்குமா -
திரும்பிப்பார் வரும் கெட்டியா...

இப்பாடல் எப்போது உருவானது என்பதற்கு சான்று தேவையா? நாட்டார் பாடல்களின் அடியொற்றி எழுந்த பாடல்கள் பல ஆனையிறவு-ஆகாயக் கடல் வெளிச்சம் நடந்தபோது எழுந்த பாடல் முதன்முறையாக மக்கள் போராட்டத்தில் நேரடியாக பங்கேற்று காயமடைந்த போராளிகளைப் பராமரிக்கவும் உணவும் வழங்கவும் களமுனைப்பணிகளுக்கும் சென்ற நேரம்.

ஆண்: ஆனையிறவில் ஆயிக்காரன் அதிகமா
யிட்டான்
அவன் அடக்கு முறையும் துடுக்குத்தனமும்
மோசமாயிட்டான்
மனங்காக்க மறவர்படை புறப்பட்டா
யிற்றாம்
மாவீரர் சேனையோடு கூடி நானும்
போகிறேன்.

பெண்:என்னை

பெண்ணெனவே புறக்கணித்து
போகலாமோ நீர்
பெண் புலிகள் கூட்டம் முன்னே செல்லுது
நானும் போகிறேன்.
கணவனோடு மனைவி கூடி களத்துக்
கேகினான்

கர்மவீரர் காயப்பட்டால் தோளில்
தாங்கினார்
அன்னை தந்தை இருவர் என்பது
இயற்கையின் நியதி
ஆனையிறவு வீரருக்கோ ஆயிரம் உறவு

மீண்டும் பல சம்பவங்களையிட்டு பாடல்கள் உருவாயின. மணலாறு, சிலாவத்துறை போன்ற சமர்களின் போது நொந்துபோன இதயங்களைத் தேற்ற எழுந்த பாடல் கல்மடு செல்வதேவனின்:

‘நானைமலரும் தமிழீழம் - நம்
நாட்டின் அடிமை விலங்குகொடியும்’

இன்று ஒலிப்பேழைக்குள் வந்த பாடல் அது.

‘ரத்தம் தோய்ந்த மண்ணில் நாங்கள்
யுத்தம் செய்கிறோம்’

என்ற பாடலும் அன்றைய வரவு. இதே காலப்பகுதியில் யாழ். மண்ணில் வெளிவந்து இன்று இசைப்பேழையுள் புகுந்த பாடல்

புலியாட்டம் ஆடு - பூபாளம் பாடு

வெளிச்சம்

என்றும்

பருப்போலே வந்தவினை... உனக்கு
பார வினை யாச்சுதோணை...

என்றும்..

பலவாறு ஒப்பாரி வரிகள் உண்டு. இவற்
றோடு நிகழ்காலத்தையும் பின்னி முடிந்து பாடு
தலே ஒப்பாரி, மாவீரர் ஒருவருடைய வித்துடல்,
வள்ளியம்மாவின் நவீன ஒப்பாரி.

பொன்னரளிப் பின்னலிலே... பொன்னரளிப்
பின்னலிலே

ஒரு வேடன் வந்துநீக்கறதாய்.

ஒரு வீமன் வந்து சொன்னாரா...

ஐயாநீங்க... வெள்ளாணை மேலேறி

வெடிமருந்துங்கை பிடிச்சு

வேடன் சுடப் போகையிலே

வெள்ளாணை கால்தவறி வெடிமருந்து

கைதவறி

இன்றைக்கு வேங்கைப்புலி சாஞ்சு தென்ன...?

கறுத்தாணை மேலேறி கரிமருந்து கைபிடிச்சு

கள்ளன் சுடப்போகையிலே - ஐயா

கறுத்தாணை கால்தவறி கரிமருந்து கைதவறி

கரும்புலியா சாஞ்சு தென்ன...?

இன்று ஓஷி நபடாக்களில் கர்நாடக இசையு
டன் கூடிய சுரவரிசைகளில் கேட்கும் சோக
கீதமும் ஆங்கிலப்பறையும், தமிழருக்கென்றொரு
தனிப்பண்பாடு எங்கேயெனக் கேள்வியெழுப்ப
கிறது. தமிழ்த் தயாரிப்புகள் எனக்கூறப்படும்
கலை வடிவங்களில் வேற்று நாட்டாரின் கலை
மரபுகளைக் கலந்து அதையே நவீனம் என்கின்ற
செயல் இடம்பெறுகிறது.

உடுக்கு, மத்தளம், சல்லரி போன்ற வாத்தியங்
கள் அருகிவிட்டன. எமது வாத்தியங்களுள் சிறு
பறை, துடி எனப் பல பெயர்களில் விளங்கும்
உடுக்கு பாடலுக்குரிய தாளவாத்தியமாகும்.
உடுக்கு அடித்தால் கலை பிறக்கும் என்பார்கள்.
'உடுக்கடிக்கு ஆடாதவன் பிணம் என்பர்' உள்
ளத்தைக் கிளர்ச்சிகொள்ள வைத்து ஆடவைக்கும்
சக்தி உடுக்குக்கு உண்டு. கலைஞர் சகாதேவன்
குழுவினரின் உடுக்குச் சிந்தான விடுதலைக்குரிய
பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களைத் தன் வயப்
படுத்தியது. மறக்கமுடியாது. இன்னும் 'ஊரெங்
கும் போர்ப்பாட்டு' என்ற நிகழ்ச்சியும் கூட தோல்
வாத்தியமான தவில் சேர்த்து களை கட்டியது.

எமக்கென்றொரு கலை பண்பாடு கலாச்சார
வடிவங்கள் உண்டு. இது எமதென்று மற்றவர்க

ளால் உரிமை கொண்டாட முடியாததும், எம்
மால் இடையூறின்றி இலகுவாக மனம்பொருந்
திட அனுபவிக்கக்கூடியதே எமது உடமை. ஆயிரம்
நாடுகளுக்கு நாங்கள் போகலாம், வாழலாம்.
ஆனால், அந்நாடுகளை எம்முடையதாக உரிமை
கொண்டாட முடியாது. இதுபோன்றதே கலையும்.

பிற மொழிக்கலைகளும், பிறநாட்டு வடிவங்
களும், எமது கலைகளுடன் கலந்து புதிய வடி
வங்கள் ஏற்படின் அது விரைவில் கலையும்
மண்வாசனையோடு கூடிய கலைகளை புதிய
உத்திகளைக்கொண்டு புதிய வரலாற்றை ஏற்று
வளர்ப்பதால் மட்டுமே வேரோடிப் போயுள்ள
மூடநம்பிக்கைகளைக் களைய முடியும். எமக்
கென உள்ள பாரம்பரியத்தை நிறுவமுடியும்.

தமிழீழத்து நாட்டார் பண்பாடு பல திசைக
ளிலும் பரந்து செழித்து வளர அது வரலாற்றைப்
பிரதிசெய்தால் மட்டும் போதாது. அவற்றை வழி
பாட்டுக்குள் கொண்டுவரவும் வேண்டும். வழி
வழி பேணப்பட்டு வருவதே அழியாத சொத்தா
கும். ஆட்சியுரிமை மண்ணுக்கு மட்டுமல்ல, மண்
னின் மரபுகளுக்கும் வேண்டும். பேணப்படாதது
வீணாப்போகும் என்பது நாட்டார் பழமொழி.

♦♦

வெளிச்சம் பவள
இதழுக்கு எமது
வாய்த்துக்கள்

LUNE
INTERNATIONAL

12 Rue Perdonnet

75010 Paris

FRANCE

விழகான குட்டிகள்
அசைந்தார்கள்
அரைகுறை ஆடையோடு
சின்னத்தனங்கள்: சிலுமிசங்கள்
தூண்டப்படும்

ஏனோ!
அந்தத் தம்பிகள் கண்ணில்
பனந்தோப்பு மட்டும்.

'அடல்ஸ் ஒன்லிகள்'
சந்திக்குச் சந்தி
விலைக்கின்பத் தசைகள் கூடவே
மல்லியின்
விரல்கள் நங்கியின்
இடைலூரும் பீச்சுகள்

ஏனோ!
தம்பிகள் நெஞ்சுள்
செம்மண் வீதிகள் பூவரசுகள்
சிதைக்கப்பட்ட வீடுகள்
கருகிய வயல்கள்
எலும்புக் கூடுகள்.

கொக்கா கோலாவின்
முக்கோணத்தொடர்
ஆட்ட நாயகன்
யாரென்ற கேள்விகள்

இடைவிடாத 'கொமணறி'
'எல்லா கவர்களையும்' தாண்டி
பந்து பாய்கிறது.

ஏனோ!
தம்பிகள் நினைவுகள்
அண்ணனின் பக்கம்
தாயின் முகத்தில்
தங்கையின் சிரிப்பில்
தம்பியின் குறும்பில்

மினிஸ்ரர்களின்
மாடிகள் முக்கியமானது
பாராளுமன்றம்
மிக முக்கியமானது
அலரி மாளிகை
அதி முக்கியமானது

ஏனோ!
தம்பிகள் மனது
நவாலி சென்பீற்றர்
தேவாலயத்தில்
வவுனிக்குளத்தில்
மந்துவிலில்...
நின்றது.

கடைசியாய்
இரும்பு வானம் பொடியான
இராட்சியின் இதயம் எரிந்த
கைமுனுக்களின் வாய்கள்
கைகள் பதறிய
அயல் இராச்சியத்தார்
வாய் பிளந்த
கட்டு நாயக்கா
தம்பிகள் நெஞ்சில் கண்ணில்

**தம்பிகள்
தம்பிகள்தான்**

நினைவுகளில்
மொத்தத்தில் மேனியெல்லாம்
இருந்ததே!
கடவுளே! உனக்கும்
தெரியாதா!!
தம்பிகள் தம்பிகள்தான்!!!

பொன்காந்தன்

சிறை நிழல்

வழமைபோலவே அவளின் அன்றைய உணர்வுகளும் நாட்குறிப்பின் பக்கங்களில் பதிந்து கொள்கிறது. ஆனாலும் தொடர்ந்தும் எழுத முடியாமல் கைகள் நடுங்கத் தொடங்கிவிட்டது. மேசை மீது முகம் பதித்து கண்களை மூடிக்கொண்டாள். இப்போதெல்லாம் இப்படித்தான்... எழுதத் தொடங்கவே கைகள் நடுங்கத் தொடங்கிவிடும். ஆனாலும் அவளால் எழுதாமல் இருக்க முடியாது. மனதுக்குள்ளேயே இறுகிப்போயிருக்கும் துயரமும், ஆதங்கமும் இளகி கண்ணீராய்கரையும் நேரம் இது. இந்த மிகச்சில நிமிட அறுதலுக்காகவே பசுலெல்லாம் சுமக்கின்ற துயரத்தை அவள் பொருட்படுத்துவதில்லை.

இந்த நாட்குறிப்பு எழுதும் பழக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தது அவன்தான். அவள் படித்துக் கொண்டிருந்த நாட்களில் ஒரு பொங்கல் நாளில் நாட்குறிப்புப் புத்தகத்தை மணிவண்ணன் அவளிடம் நீட்டினான். அன்றிவிருந்து ஒவ்வொரு வருஷமும் எழுதி வருகிறாள். ஆரம்ப நாட்களில் எத்தனை சந்தோசத்துடன் எழுதினாள்... இப்போதோ தாங்க முடியாத துயரத்துடன்...

தலையே பிளந்து விடுமள

வுக்கு வலித்தது. நாட்குறிப்பை மூடிவைத்துவிட்டு அவள் எழுந்து குடிசைக்கு வெளியே வந்தாள். இரவு பத்துமணி, வீட்டில் யாரும் உறங்கவில்லை. படுக்கையில் படுத்தபடியே அப்பாவோ அம்மாவோ அல்லது அண்ணாவோ அவளின் நடமாட்டத்தைத்தான் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். வாய் விட்டுக்கதைத்தும் ஆற்றிக்கொள்ள முடியாத உணர்வு...

அவள் முற்றத்து வேம்பின் அடிவேரில் அமர்ந்தாள். இலைகளின் இடைவெளிகளில் தெறித்த நிலவின் ஒளி... வைகாசி மாதத்து காற்றில் இன்னும் குறையாதிருந்த வெப்பம்... வேப்பம் பூ வாசனை.. இவைகளில் எதுவுமே மனதில் ஓட்டவில்லை.

தெரு அடங்கிக் கொண்டிருந்தது. மறுபடியும் கிளிநொச்சி நகரத்துக்கு மக்கள் திரும்பிக் கொண்டிருந்ததனால் ஸ்கந்த புரத்து வீதிகளில் சனநடமாட்டம் வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது.

தென்றல் ஒலிப்பதிவுக் கலையகத்தை யோகன் இடம் மாற்றி விட்டதால் இப்போது பாட்டுச் சத்தமும் இல்லாமல் அமைதியாக இருந்தது. இல்லாவிட்டால் ஈடுவைச்சு ஈடுவைச்சு

நந்தலாலா அலறியபடியிருக்கும். இப்போது எங்கோ வெகு தூரத்தில் கேட்கின்ற மோட்டார் சைக்கிளின் இரைச்சல் தவிர வேறு சத்தமில்லை.

இந்த அமைதி மனதுக்குள் ஒருவித மிரட்சியை ஏற்படுத்துகிறது. எமக்குரிய இயல்பான வாழ்வு இது அல்ல. அந்த இனிமை தொலைந்துபோய்சில வருடங்களாகிவிட்டன.

வீடு வாசல் இழந்து ஓடிவந்த போதோ இடப்பெயர்வு வாழ்வு கஷ்டங்களைத் தந்த போதோ கையில் பணம் இல்லாமல் நகைகளை விற்று வாழ்நேர்ந்த போதோ இத்தனை துக்கம் இருந்ததில்லை. அந்த கஷ்டமான வாழ்க்கையிலும் நல்ல கனவுகள் இருந்தன. எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கைகள் இருந்தன. மணி வண்ணனுடனான வாழ்க்கை பற்றிய எதிர்பார்ப்பு அத்தனை சிரமங்களையும் மறக்கச் செய்திருந்தது.

மணிவண்ணன் ஏரம்பு மாமாவின் மகன். சிறு வயதிலிருந்து பழகிய பாசம். அது காதலாய் மாறிய பிறகு யாரும் எதிர்க்கவில்லை. ஏரம்பு மாமாவே நேராக வந்து அப்பாவிடம் கேட்டு கல்யாணத்தை நிச்சயம் செய்துவிட்டார். மூன்று

வருஷத்துக்கு முந்திய நிகழ்வு அது. அந்த நேரத்து சந்தோஷங்களை அவள் அதற்கு முன் எப்போதுமே அனுபவித்ததில்லை. இனிமேலும் அனுபவிக்கப்போவதில்லை.

நெஞ்சுக்குள் துயரம் பந்தாக வந்து அடைத்துக்கொண்டது. நாடிநரம்பெல்லாம் சுள்ளென்று வலித்தது. தலை பாரமாய்க் கணத்தது. அய்யோ... ஏன் இப்படி நிகழ்ந்தது... இத்தனை மனவதைப்படுவதற்கு என்ன குற்றம் செய்தோம்....

மல்லாவியிலிருந்து காலையில் ஏரம்பு மாமா வந்துபோன திலிருந்து இந்த பதைபதைப்பும், துயரமும் அதிகரித்துவிட்டது. கண்கள் பொங்கி வழிய சத்தமில்லாமல் விம்மல் அடுத்தடுத்து தொண்டைக்குழிக்குள் எழுந்து அடங்கியது. யாருக்கும் தெரியாமல் அழுவது சிரமம். விம்மலின் ஒலியை அடக்குவது கடினம்.

முகத்தைக் கைகளில் தாங்கி ஐந்து நிமிடம் சத்தமில்லாமல் அழுதாள். எந்த நேரமும் சிரித்த முகமாய் இருக்கும் மணிவண்ணன்... சகமனிதர்களை நேசிக்கும் இயல்புள்ள மணிவண்ணன் தன்னுடைய ஆசிரியத் தொழிலை விருப்போடு செய்து வந்த மணிவண்ணன்.... தேடிவந்த வெளிநாட்டு வாழ்க்கையை தவிர்த்து இந்த மண்ணிலேயே வாழவிரும்பிய மணிவண்ணன்..

அவன் ஏன் கொழும்புக்குப் போனான் மூன்று வருஷம் என்பது மிகவும் நீண்ட காலம்... வன்னிக்கும் கொழும்புக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் கூட மிகவும் நீண்டதுதான். முகங்களை காணமுடியாத தூரம்... செய்திகளை சுலபமாக அறிந்துகொள்ள முடியாத தூரம்....

மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் ஆவணி மாத விடுதலையின்

போது தங்கையின் திருமண ஒழுங்குகள் செய்வதற்காக அவன் கொழும்புக்குப் போயிருந்த போதுதான் அது நிகழ்ந்தது. வெள்ளவத்தையில் நடந்த சுற்றி வளைப்பில் அவன் கைது செய்யப்பட்டதை அறிந்தபோது பயம் ஏற்பட்டாலும் விசாரித்து விட்டு விடுவித்து விடுவார்கள் என்றுதான் எல்லோரும் நம்பியிருந்தார்கள். ஏரம்பு மாமா கொழும்பில் நின்று அவனை விடுவிக்க எவ்வளவோ முயன்றார். அவனைத் தடுத்து வைத்

செல்லாம் உலர்ந்துபோய்விடும். ஒரு பிடி சோறு தொண்டைக்குள் இறங்கவில்லை. சிறையில் வதைபடும் வலியை அவளே அனுபவிப்பதுபோல உணர்ந்தாள். இடிவிழுந்த மலர்வனம் போல வீடு நொறுங்கிப்போனது. அவர்களால் நேசிக்கப்பட்ட மணிவண்ணனின் துயரம் அவர்களுக்குமானதாய் மாறிப்போனது.

திருந்த இடத்தைக்கண்டு பிடிக்கவே பத்து மாதங்களாயின.

மகனின் கோலத்தைக் கண்டு அவர் வாய்விட்டு அழுதுவிட்டார். அங்கே நடக்கக்கூடிய சித்திரவதைகளை அவளாலும் கற்பனை செய்துபார்க்கமுடிந்தது. நாலு சுவர்களுக்குள் அவன் எத்தனை நாட்கள் கதறியிருப்பானோ....

அதை நினைத்தாலே நெஞ்

மணிவண்ணனை நேசித்த ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், சகதோழர்கள், அவன் பற்றி விசாரிக்க வந்ததில் மாமாவின் துயரம் மட்டும் அல்ல, இவர்களின் துயரமும் பன்மடங்காகியது. இத்தனை பேரின் அன்புக்கு ஆளாகியிருந்த அவனை நினைத்து பிரமிப்பு ஏற்பட்டது. எந்நேரமும் அவனின் யோசனைதான் அடிமனம் வரை ஊடுருவியிருந்தது.

தாமரைச்செல்வி

வெளிச்சம்

தலைகீழாய் அவனைக் கட்டித்தொங்க விடுவார்களோ... நகக்கண்களில் ஊசிகளை ஏற்று வார்களோ... மினகாய்த்துளை கண்களில் தூவுவார்களோ... பெற்றோலில் தோய்ந்த பைகளை முகத்தில் கட்டுவார்களோ... எத்தனையோ வருடங்களாய் எத்தனையோ தமிழருக்கு நேர்ந்த கொடுமைகள் இவனுக்கும் நேர்ந்திருக்குமோ...

மயங்கி விழுந்த பின்னாலும் சப்பாத்துக் கால்களால் மணி வண்ணனை பல பேர் மிதிப்பதுபோல எத்தனை நாட்கள் கனவு வந்திருக்கிறது. காலில் ஆணி ஏறியபோது ஏற்புசி போட்டதற்கே முகம் சுழித்தவன் நகக்கண் பிய்க்கப்பட்ட போது எப்படித்தாங்கினான்... எப்படி வலி பொறுத்தான்... காரணமில்லாமல் தண்டிக்கப்பட்டபோது எழுந்திருக்கக் கூடிய கோபத்தை எப்படி அடக்கிக்கொண்டான்...

இந்த மூன்று வருஷங்களிலும் பாதி நாட்கள் மாமா கொழும்பிலேயே நின்றுகொண்டார். இத்தனை நாட்களிலும் மணிவண்ணன் ஒரே தடவை தான் அதுவும் கைதுசெய்யப்பட்ட ஒரு வருடத்தின் பின் ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தான்.

வழக்கு நடப்பதாயும் விரைவில் வெளிவர முடியும் என்று நம்புவதாயும் நாலு வரிகள் தான் எழுதியிருந்தான். அந்த எழுத்துக்களின் நடுக்கமும் காகிதத்தில் கண்ணீர்த்துளி சிந்தி உலர்ந்துபோன அடையாளமும் அவன் மனதை பதைபதைக்க வைத்தது. அந்த நான்கு வரிகளையும் கூட அவன் அழுது கொண்டே தான் எழுதியிருக்கிறான் என்று புரிந்தது. அதன் பிறகு இரண்டு வருஷங்களாக அவனுடைய கடிதம் எதுவும் வரவில்லை. வழக்கும் இழுபட்

டுக்கொண்டே போனது. மாமாவன்னிக்கும் கொழும்புக்குமாக அடிபட்ட பந்துபோல அலைந்து திரிந்தார். மாமி அழுது அழுதே தேய்ந்து போனாள். மல்லாயில் இருந்த வயற்காணியும் திருவையாற்றில் இருந்த தென்னங்காணியையும் மாமா விற்று காசாக்கிக்கொண்டு போனார். அவளின் குடும்பமும் தங்களிடமிருந்து நகைகளை விற்று காசாக கொடுத்தனுப்பியது. எப்படியேனும் மணிவண்ணனை மீட்டுவிட வேண்டும் சிரிப்பும் சந்தோஷமுமாக இருக்கும், அந்த மணிவண்ணனை மறுபடி பார்க்கவேண்டும். அந்த ஒரே சிந்தனைக்கும் அப்பால் காசு பணம் எதுவும் பெரிதாய் தெரியவில்லை. கொழும்பில் வழக்கு நடக்கும் நாட்களில் மாமாவின் கடிதத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த நாட்கள் வாழ்வின் மிக பரிதவிப்பான கணங்கள். விடுதலை என்பது தள்ளிப்போனபோது மனம் தாங்கமுடியாத துயரத்தில் சுருண்டு கொண்டது. என்ன நடக்கப்போகிறதோ என்ற திகில் மனதை முழுவதுமாய் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. நாலு மாதங்களாக மாமாவிடமிருந்து எவ்வித தகவலும் வராமல் இருந்தபோதே ஏதோ விபரீதத்தை மனம் எடைபோட்டது.

சிவராசசிங்கம் சித்தப்பா கொழும்பு போனபோது வெள்ளவத்தையில் சில்வா வீதி முனையில் மாமா நிற்பதை பார்த்துவிட்டு வந்து சொன்னார். 'தாடியும் வளர்ந்து ஏரம்பனை கண்கொண்டு பார்க்க ஏலாமல் கிடக்கு பஸ் கடந்து போகக்கூடிய பார்த்ததால் நிண்டு கதைக்கவும் ஏலாமல்போச்சு. பாவம் அவன் கிடந்து அலையிறான். பெத்த மனம் பதறும் தானே கடவுள்தான் இரக்கப்படவேணும்'

சித்தப்பாவுக்கு சொல்லும் போதே குரல் அடைத்துவிட்டது. மாமா எந்த தகவலும் அனுப்பாமல் இருப்பது இவர்களுக்கு கலக்கத்தைக் கொடுத்தது. அண்ணா மல்லாவிக்கு போய் மாமியிடமும் விசாரித்துப் பார்த்தான். மாமிக்கும் எந்த தகவலும் வரவில்லை என்றதும் இன்னும் அதிகமாய் கவலை ஏற்பட்டது. அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை. விடுதலை மறுக்கப்பட்டதோ... அந்த இருபத்தொன்று வயது இளைஞனின் எஞ்சிய வாழ்வெல்லாம் இருட்சுவர்களுக்குள்ள்தான் அடங்கப்போகிறதோ...

அய்யோ... அய்யோ... என்று மனம் இடைவிடாமல் அலைகடலின் ஓசையாய் இரைந்து கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நாட்களையும் கலக்கத்தோடும் ஏக்கத்தோடும் சுழித்த பின்னால் இன்று காலை ஏரம்பு மாமாவந்தார். எத்தனை நாட்தாடி... கண்களில் சிவப்பு... முகத்தில் படிந்திருந்த சோகம்...

'மாமா?' கேள்வி நாவின் நுனியில் வந்து உறைத்தது. விழி முனையில் தழும்பி நின்ற கண்ணீருடன் நடுங்கும் குரலில் அவர் கூறியதைக்கேட்ட உடனும் அதிர்ந்த இதயமும் சுரந்த கண்ணீரும் இன்னமும் அப்படியே...

கடவுளே... ஏன் இப்படி நேர்ந்தது? இந்த வினாடி வரை தாங்கமுடியாமல் மனம் தவிக்கிறதே...

அவள் முகத்தை கைகளால் பொத்திக்கொண்டு அழுதாள். அந்த இரவில் அவளின் விம்மல் அமைதியை அழித்துக் கொண்டு காற்றில் பரவியது. மனம் கரைந்து அழுவது தான் வாழ்க்கை என்றாகி விடப்போகிறதா... இந்தப் பரிதவிப்பே

■ ரந்து விரிந்த

என் தேசத்தில்
பருந்துகள் கூடுகட்டின அவற்றின்
கூரிய நகங்களுக்கிடையில்
நசிந்து போனது வாழ்வு—

அன்னை மண்ணே - அன்று
என் விரல் பிடித்து - உன்
உடல் கிறுக்கி - நான்
அரிவரி பழகிய - நின்
மடியின் நினைவுகள் - நெஞ்சில்
தேனாய் வந்து பாய்ந்து - பின்
வேதனையில் வடிந்து
கண்ணீரில் கரைகிறது.

இன்றும்
அதே மண்மடியில்
மீண்டும் நான் - அன்று
'அ' எழுதிய

இலைகளை இழந்த மரம்

- த. அகிலன்

அதே மரநீழலில்
மரம் அப்படியேதான் - ஆனால்
இலைகள் தான் உதிர்ந்துவிட்டன
இன்று களைகளால் சூழப்பட்டு..
அதை முத்தமிட்டுச் சொன்னேன்
காத்திரு
என் மண்ணிலும்
மழைக்காலம் வரும் ஒருநாள் - அப்போது
கிளைகளில் இலையெறிந்து
காற்றின் மீதிலே
கைவீசி நீ நடக்கலாம்.

நிரந்தரமாய் அமையுமோ...

அருகே காலடிச் சத்தம்
கேட்க திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தாள்.

'அண்ணா'

அண்ணாவின் கலங்கிய
கண்கள் நிலவு வெளிச்சத்தில்
பளபளத்தது.

'அழாதையடா...'

அண்ணாவின் தழும்பிய
குரலில் உடைந்துபோனாள்.

அவளின் தலையை பரி
வோடு தடவிய கைகளைப்
பிடித்துக்கொண்டு 'ஏனண்ணா
இப்பிடி நடந்தது. கடவுளே
என்ன கொடுமை இது என்
னால தாங்க ஏலாதாம்' என்று
வெடித்துக்கொண்டு அழுதாள்.
சிறிது நேரம் அவள் அழுது ஓயும்
வரை அண்ணா பரிதவிப்போடு
பார்த்து நின்றான்.

'இனி அழுது என்னம்மா
செய்யிறது வா வந்து படு.

நானைக்கு நாங்கள் மல்லா
விக்கு மாமாவீட்ட போவம்.

அய்யோ என்னால ஏலாது..
என்னால தாங்க ஏலாது.

அழுத கண்களோடு நிமிர்ந்து
பார்த்தாள்.

அண்ணாவின் முகம் துய
ரத்தில் தோய்ந்து போயிருந்தது.

தங்கைக்கான கவலையே
யும் தாண்டி உறவினனாயும்
நண்பனாயும் நேசித்தவன் பற்
றிய கவலை அந்த முகத்தில்
அப்பியிருந்தது. கண்களைத்
துடைத்துக்கொண்டு எழுந்தாள்.
தனி மனித துயராக இது இருக்
கப்போவதில்லை. மணிவண்
ணனை நேசிக்கும் எத்தனையோ
பேரின் துயரம் இது.

அண்ணா ஆதரவாய் தோள்
அணைத்து வீட்டிற்குள் கூட்
டிப்போனாள்.

'எங்களை மீறி எல்லாம்
நடக்குது. என்ன செய்யலாம்.

படுத்துக்கொள்' அவள் படுத்
துக்கொள்ளவில்லை. நாட்குறிப்
பில் மிகுதி எழுதவேண்டும்.
மேஜையில் அமர்ந்து நடுங்கும்
கைகளால் எழுதத்தொடங்கி
னாள்.

'கண்களில் கனிவும் உதட்
டில் சிரிப்பும் மாறாமல் எந்
நேரமும் உற்சாகமாக இருக்கும்
மணிவண்ணன் இன்றைக்கு
வெறித்த பார்வையோடும் பேச
முடியா நிலைமையிலும் தன்
புத்தி பேதலித்த நிலையிலும்
இருப்பதை நேரில் பார்க்கிற
தெரியம் எனக்கு இருக்குமா?
மூன்று வருட கொடூர சித்திர
வதை மணிவண்ணனின் மன
நிலையை பாதித்துவிட்டதாம்...

எங்கோ தூரத்தில் கேட்ட
ஒரு ஆட்காட்டிக் குருவியின்
அவலமான குரல் இரவின்
குளிரை ஊடுருவிக்கொண்டு
நெஞ்சில் வந்து பாய்ந்தது.

வெளிச்சம்

கொட்டித் தீர்த்த நாட்கள்

உண்ணும் வகையறியா
உயிரேங்கும் மண்ணில்
மின்னும் ஒரு கணத்தில்
கன பிணங்கள் வீழ்த்திக்
குதூகலித்த...

வானத் திமிங்கிலங்களே
வயிறு பிளந் தழிந்தீரோ?

மான மறத் தமிழர்
மாடி மனை கோயில் பள்ளி
தென்னை, பலா, மா, வாழை
கருகத் தீ உமிழந்து
மமதையுற்ற...

வானத் திமிங்கிலங்களே
'விதி' வந்து தொலைந்தீரோ?

பாழ்பட்ட விமானங்கள்
பற்றியெரியாதா என
மண்ணள்ளித் திட்டி நொந்த
மனச் சாபம் பலத்திடவே
மகிழ்ந்தோம்!

வானத் திமிங்கிலங்களே
யார் கையால் முடிந்தீரோ...?

கொன்று கொன்றுயிர் தின்று
கொலை மலிந்த மண்ணாக்கி
கொட்டித் தீர்த்த நாட்கள்
கணக்குத் தீர்ந்ததென்றே
குறித்தோம்!

வானத் திமிங்கிலங்களே
வதை செய்ய நினைப்பீரோ....?

வேலணையூர் சுரேஸ்

சிம்மாசனமொன்று தேரேறி வருகிறது

சிம்மா சனமொன்று தேரேறி வருகிறது
சும்மா ஒருகை தொட்டிடுவோம் வாருங்கள்
எம்மால் முடிந்திடுமா என எட்ட நிற்றவர் நாம்
நம்மால் முடியுமென்றோர் நாட்டியுள்ளார் சாதனையை

சிம்மாசனமொன்று தேரேறி வருகிறது!
சும்மா ஒருகை தொட்டிடுவோம் வாருங்கள்!

செங்குருதி சிந்திச் சிற்பிகளாய்த் தாம் மாறி
எங்கள் இளையோர் இயற்றிட்ட அரியணைதான்
திங்கள் கதிரவனைச் சில்லாக்கிச் செய்தார் தேர்!
எங்கள் இளையோர் ஏற்றினார் முச்சடக்கி!

சிம்மா சனமொன்று தேரேறி வருகிறது!
சும்மா ஒருகை தொட்டிடுவோம் வாருங்கள்!

வருந்தேர் தடுக்க வழிவழியே குறுக்காக
இருந்தோர் கிடந்தோர் இழந்தார் முகவரிகள்!
நொருங்கிடாதோ என நெஞ்சுகள்-
நூறுநேர்த்திகொண்டும்
பொருந்தி வடம்பிடிக்கும் புல்லுருவி நெஞ்செரிய,

சிம்மா சனமொன்று தேரேறி வருகிறது!
சும்மா ஒருகை தொட்டிடுவோம் வாருங்கள்!

வேடிக்கை பார்த்தோரும் வீறுற்றிணைகின்றார்!
தாடிக்கை கூடத் தளராமற் பிடிக்கிறது!
தோடிக்கு மன்னரும் துறந்தரங்கு வந்துள்ளார்!
கூடிக்கை கொடுப்பவர்கள் கூடுகிறார், கூட்டும்

சிம்மா சனமொன்று தேரேறி வருகிறது!
சும்மா ஒருகை தொட்டிடுவோம் வாருங்கள்!

குடிப்பதற்குக் கஞ்சி! குந்தச்சிம் மாசனமா?
பிடித்துக்கோல் நடப்போர் பெருமோட்டப் போட்டிக்கா
தொடுத்தவர்கள் கேள்வி சுருக்கிட்டுத் தொங்கட்டும்
படுத்துக் கிடந்த அறம் பாய்ந்தெழும்பி நிற்கிறது!

சிம்மாசனமொன்று தேரேறி வருகிறது!
சும்மா ஒருகை தொட்டிடுவோம் வாருங்கள்!

ச.வே. பஞ்சாட்சரம்

‘சத்ஜெயப் பூதம்’
தலைக்கு மேல் பறந்தும்
காலடியில் ஊர்ந்தும்
நெஞ்சுக்கு நேரே இடித்தும்
குண்டுகள் கொட்டியபோதும்
வேறுந்து நான்
வீழ்ந்து படவில்லை.

விதையாய் என்னை
மண்ணிற் போட்டவர் யார்?
இன்றவர் எங்கே போனார்?
கரிய பனை மரம் என்றாலும்
பலருக்கும் நான் பயனாவேன்.
ஒரு போதும் பிறரைத் தொட்டு
பயனாளி நானாக மாட்டேன்
நேற்றொரு பெண்
கூலிகளை ஏவி

பரந்தன் வெளியில் ஒரு பனைமரம்

விதையாய் என்னை மண்ணிற்
போட்டவர் யார் - அவர்
எங்கே போனார்
எனக்கு யாரும்
நீருற்றவில்லை,
நீரைத்தேடி நான் வேர்விட்டேன்.
மண்ணைப்பிளந்து மேற்கிளம்பிய
என் குருத்துக்களைக்
கட்டாக்காலிகள் தம் வயிற்றுக்கு
மீண்டும் மீண்டும்
இரையாக்கிக் கொண்டதால்
பொறுக்க முடியாது நான்
கருக்கு வாள்களைக்
கைகளில் ஏந்திக்கொண்டேன்.

எங்கும் பரந்த இந்த
ஏகப்பெரு வெளியில்
சத்தியத்தைப் போல் - நான்
தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றேன்.

வெளிச்சம்

என் குருத்தோலை வெட்டி,
கால் நீட்டிப்படுக்கும்
பாயிழைத்துக் கொண்டாள்
மற்றொருத்தியோ,
முற்றியதையும் வெட்டி
தன்னைச்சுற்றி வேலி போட்டுக்
கொண்டாள்.

பாயானாலும் வேலியானாலும்
மொட்டையாக்கப்பட்டவன் நான்
என்றாலும்
மீண்டும் என் தலையில்
குருத்துக்கள் நீளும்
என்னால் இயன்றவரை
தாய் நிலத்திற்கு நிழல்தருவேன்
அதில் இளைப்பாற
மனிதர்கள் வருவர்.
வெளித்தோற்றம் கறுப்பென்று
வெறுத்தவர் ஒதுக்காதவரை
வெண்பஞ்சு போன்ற உள்ளத்தால்
அரவணைத்து நான் அழுதளிப்பேன்.

அரவணைக்கும் என் இதயத்தில்
வடிகின்ற இரத்தத்தின் அர்த்தம்
புரியாத சிலர் என்னைத்தூற்றுவர்
என்னில் உரசி என்னில் உரசி
சேற்றில் மிதந்த தம் கால்களை
சுத்தமாக்கிக் கொள்வர்.
கட்டாக்காலி நாய்களும்
சுடுகாட்டு நரிகளும்
என்னைப் பார்த்துக் குரைத்தும்
ஊழையிட்டும் பாடி மகிழும்
ஆனாலும் என்னிலையில் நான் தாழ்ந்து
போகேன்.

தலைக்கு மேல் இடியிடிக்கும்
மின்னல் வெட்டிக்கண்ணைப் பறிக்கும்.
என்றாலும் நான் நிமிர்ந்து நிற்பேன்.
நிமிர்ந்தே நிற்பேன்.
நேராக நிற்பேன்
நேராகவே நிற்பேன்.

- தி. உதயசூரியன் -

வெளிச்சம் பவள இதழுக்கு எமது வாழ்த்துகள்

சட்ட அலுவலகம்

மார்க்கண்டு விக்னேஸ்வரன்

அமெரிக்காவின் தொழில்துறைசார் சட்ட நிறுவனம்

உங்கள் சட்டப் பிரச்சினைகள் எதுவாகிலும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஆலோசனைகளுக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கும் அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் மற்றும் இலங்கையிலும் பல ஆண்டுகள் சட்டப் பயிற்சி பெற்ற சட்டத்தரணியை தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

அமெரிக்க குடிவரவு, நாட்டுரிமைச் சட்டம் (Immigration and Naturalization), அமெரிக்காவில் எல்லா மாநிலங்களிலும் சட்ட உதவி வழங்கப்படும், அமெரிக்காவில் தடுத்து வைக்கப்படும் தமிழர்களுக்கு சட்ட உதவி, அரசியல் புகலிடம், நாட்டைவிட்டு அகற்றும் அல்லது நாடுகடத்தும் நடவடிக்கை (Exclusion or Removal Proceedings), மேலும் அமெரிக்க சட்டம் சம்பந்தமான அனைத்து ஆலோசனைகளும் வழங்கப்படும்.

MARKANDU S. VIGNESWARAN

Attorney at Law (california USA) solicitor (England & Wales), attorney at Law (Ceylon), member of American Bar Association, American immigration lawyers Association, Association of Trial lawyers of America, Commonwealth lawyer Association, Federal Bar Association, United States of America International Bar Association.

Telephone (626) 336 8334 Fax (626) 336 8995 Pager (526) 670 0167

Email: USJUSTICE@USJUSTICE.NET web Site: USJUSTICE.NET

14442 Wedge Worth DR, Hacienda Heights, CA 91745 2528, USA

After office hours Telephone (626) 336 9490

‘அதிமானுடக் கற்பனைகள்’

முட்களிற்குள் தொலைந்து விட்ட
கனவுகளை தேடியலையும்
இருள் செறிந்த பயணம்
மனிதர்கள்
நாங்களும் மனிதர்கள்
இந்த அடையாளங்களை
அணிந்து கொள்வதிலும்-அவாவுதலிலும்
ஏது வக்கிரமிருக்கிறது...?

தனது இயல்புடனும்
கய அடையாளங்களுடனும்
இயங்கிக்கொண்டிருக்கும்,
மின்மினிப்புச்சிகளின் பயணத்தில்
சந்திரனுக்கென்ன சவாலிருக்கிறது....??

நெஞ்சுதிர்க்கும்
கவிதைகளை - சிந்தனைகளை
தன் மொழியிலேற்றிச் செல்வதைப்போல்

ஆயினும்
முகங்கள் சிதையுண்ட
எங்கள் முளைகளின் மடிப்புகளில்
நிஷ்டரேமே வழிகிறது.
எங்கள் கனவுகளைக் களையும்
அவர் கைங்கரியத்தில்
விழிகள் புடுங்கப்பட்ட பின்னும்
வேர்களைத் தேடிச்செல்வதையே
விரல்கள் விரும்புகிறது.

மகிழ்வலர்ந்த காலத்தில்
அநாதரவான
என் மனிதர்களின் ஓவியத்தை
அங்கீகரிக்க முடியாத
அதிமானுடர்கள் - இவர்களின்
வக்கிர கற்பனைகளில் ஏற்றி
எம இயங்குதலின் மொழியெயர்ப்பு
நிகழ்ந்தேறுகிறது.

எங்கள் நாய்களுக்கான இறைச்சிகள் அல்ல

இந்த வெள்ளைப் பொம்மேரியனின் பின்னங்கால்கள் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தன. அது தன் கம்பீரத்தையே முழுவதுமாக இழந்து போய்விட்டிருந்தது. நேற்று முன்தினம் வரை அது ஒரு அரசனைப் போல் வாழ்ந்தது. காரில் பயணித்தது. சீமெந்து பரவிய தளத்தில் உலாவியது. சோபாவில் சுதந்திரமாக உறங்கியது. மாளிகை போன்ற வீட்டின் கேற்றில் நின்ற படி வீதியில் நடந்து சென்ற சாதாரண மனிதர்களைத் தன் குரலால் மிரட்டியது. வீட்டில் கூட ஆங்கிலத்தில் உரையாடும் தன் எஜமானரைப் போலவே அதுவும் உயர்வான அந்தஸ்துத் தளத்தில் தன்னை வைத்திருந்தது.

அதன் விழிகளில் இப்போது அச்சம் பரவியிருந்தது. இரண்டு நாட்களில் அது தன் துணிச்சலையும், கம்பீரத்தையும் இழந்து விட்டிருந்தது.

நேற்று முன்தினம் இந்த நகரமே பற்றியெரிந்தது. இதிகாச காலத்தில் ஒரேயொரு அனுமன் தன் வாலின் தீயினால் இலங்காபுரி முழுவதையுமே எரித்தான். ஆனால் இன்று நூற்றுக் கணக்கில் அனுமர்கள் தீயோடலைந்தனர். மனிதக் குருதியூற்றி நெருப்பை எரித்தனர். மந்திரிகளும் பிரதானிகளும் மகிழ்வோடு பார்த்திருக்க இந்த நகரம் தீயிடப்பட்டது. தீயிடுதல் இந்த நகர மக்களின் ஒரு பகுதியினரின் கலாச்சார நிகழ்வாகவே மாறியிருந்தது.

அந்த நாளும் எல்லா நாட்களையும் போலவே சாதாரணமாக விடிந்தது. தீப்புதை நிறைந்த முகில்களால் வானம் கறைபடியப் போவதை உணராச் சூரியனும் உற்சாகமாக வெளிவந்து பிரகாசமானான். வரதன் இன்று குயின்ஸ் றோட்டில் உள்ள கணக்குப் பகுதிக்குச் செல்லவேண்டும். அலுவலகத்தை அடைந்தபோது கேமா மட்டுமே வந்திருந்தாள். நிவேதிகாவையும் தம்புவையும் காணவில்லை. வாரஇறுதி விடுமுறைக்குச் சென்றிருந்த கேமா, இன்று தேனீரோடு சாப்பிடுவதற்கு கறுப்பு தொதல் கொண்டுவந்திருப்பதாகச் சொன்னாள். சீழ்

தென்பகுதியில் செய்யப்படும் கறுப்புத் தொதல் மிகப் பிரபல யமானது.

கே மா நட்போடும் பரிவோடும் பழகும் ஒரு கிராமப்புறச் சிங்களப் பெண். தங்காலையைச் சேர்ந்தவள். விடுமுறையில் வீட்டுக்குச் சென்று வரும் போதெல்லாம் அவர்களுக்காக ஏதாவது உணவுப் பண்டம் கொண்டு வருவது அவள் வழக்கமாயிருந்தது.

துற்குறி விரவிய எண்ணங்கள் வரதனின் மனதில் எழுந்தது. ஐம்பத்தெட்டு, எழுபத்தேழு இனவன்முறையில் நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள் நினைவுக்கு வர, பயம் தொண்டைக்குழியை அடைத்துக்கொள்வதை வரதன் உணர்ந்தான்.

பத்து மணிக்கு தேனீர் வந்தது. 'பம்பலப்பிட்டி வெள்ளவத்தை ஏரியாவிலையும் கலவரம் தொடங்கிவிட்டான்' தேனீர்

நேரம் செல்லச் செல்ல கேமோ கவலையானாள். எதையோ சொல்ல முயல்வதும் தயங்குவதுமாக இருந்தாள். யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த சண்டையொன்றில் கொல்லப்பட்ட இராணுவத்தினரின் சடலங்கள் நேற்று முன்னிரவு கனத்தையில் தகனம் செய்யப்பட்டதாகவும், அதன் பின் மருதானை பொரளை பகுதிகளில் தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டதாகவும் அவள் குடியிருக்கும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் காலையில் கூறியதாகச் சொன்னாள்.

கொண்டுவந்த பையன் சொன்னான். வரதனால் எதனையும் விபரமாகக் கேட்கமுடியவில்லை. தன்னையறியாது வெளிவந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டான். கேமோ வரதனைக் கொண்டு வந்து வெள்ளவத்தையில் அவனுடைய சமறியில் விடுவதாகச் சொன்னாள். இவ

குவில் பதற்றமடையும் கேமோவுடன் செல்லத் தயங்கியவன் தனியே புறப்பட்டான்.

நெரிசலான பஸ் ஒன்றில் ரிக்கற் எடுக்காமலே, தொற்றிக் கொண்டவன், கதிர்சன் கோவிலடியை அடைந்ததும் அதிர்ந்தான். ஆட்கள் இரும்புக் கம்பிகள், தடிகளோடு வீதியில் நின்றிருந்தனர். அவர்கள் முகங்கள் பார்ப்பதற்கு விகாரமாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. கடைகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. சைவக்கடை, பூக்கடை, வாழைப்பழக்கடை, புகையிலைக்கடை எதுவுமே விதி விலக்காகியிருக்கவில்லை. எரியும் கடைகளில் இருந்தும் பலர் பொருட்களை அபகரித்துக்கொண்டிருந்தனர். வீதியெங்கும் நொருங்கிய கண்ணாடித்துண்டுகள். அணைப்பதற்கு ஒருவருமே இல்லாதபடியால் தீ சுதந்திரமாகப் பரவியது.

பஸ்சை விட்டிறங்கியவன், நடை பாதையில் வேகமானான். உதடுகள் காய்ந்து தொண்டையும் வரண்டு போனது. ஒருவரும் தன்னைக் கவனிக்கவில்லை என்பது மட்டுமே அவனுக்கு ஆறுதலாயிருந்தது. அவன் நடையின் வேகத்தைக் குறைக்கவில்லை. முகத்தை சாதாரணமாகவே வைத்துக்கொள்ள முயன்றான்.

நெல்சன் வீதிச் சந்தியின் ஓரத்தில் இருந்த எண்ணெய்க்கடை கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது. நெருப்பு கூரைக்கும் பரவியிருந்தது. கொதித்து, எண்ணெய் பரல்கள் வெடித்துச் சிதறி ஓடிய எண்

அன்ரன் அன்பழகன்

வெளிச்சம்

செருகின.

இரவு அழைப்பு வந்து அலுவலகம் சென்றபோது அங்கு கணக்காளர் அவனுக்காக காத்திருந்தார். அவர் மட்டுமே அலுவலகத்தில் இருந்தார். களஞ்சியத் திறப்பை அவனிடம் கொடுத்தார். களஞ்சியக் காப்பாளர் கணபதிப்பிள்ளையின் நினைவு வந்தது. அவர் தனது குடும்பத்துடன் கொட்டேலுக்கு வரவில்லை. எங்கு போயிருந்தாரோ, என்ன நடந்ததோ தெரியவில்லை, வரதனும் சில காலம் களஞ்சிய எழுதுநராக இருந்தவன்.

‘இப்ப பொலிஸ் காவலுக்குப் போட்டிருக்கு, மெயின் ரெய்னன்ஸ் ஆட்களும் உதவிக்கு நிற்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிறதைக் குடு. குடுக்கிறதை எழுதி வைச்சிரு’ என்றார் கணக்காளர் வேண்டுகைப் படிவம் மேலாளர் அனுமதி எதுவுமே இல்லாமல் வழங்கல் செய்யப் பணிப்பு. அலுவலக முறைமை குழம்பிவிட்டது. தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான நிறுவனம் என்பதால்தான் நிலைமை தலைகீழாகிவிட்டது.

இந்த மெயின் ரெய்னன்ஸ் காரர் பற்றி கட்டாயம் சொல்லத்தான் வேண்டும். ராஜா என்ற பராமரிப்புப் பொறியியலாளரின் கீழ் எயார் கெண்டிசன் மெக்கானிக்குகள், மின் இணைப்பாளர்கள், தச்சர், மேசன், பிளம்பர் என பத்துப் பேர் வரை இருக்கின்றனர். கருநீலச் சீருடையில் காணப்படும் இவர்கள் முரட்டுத் தோற்றமும், அலட்சிய பாவத்துடனும் நடந்து கொள்ளுவர். களஞ்சியத்தில் பொருட்கள் எடுக்க வரும் போதும், மதியச் சாப்பாட்டு மேசையில் சந்திக்கிறபோதிலும், வரதனைப் போன்றவர்களுடன் இவர்கள் நட்புப் பாராட்டுவது

கிடையாது. ஆனால் ஸ்ருவேட், வெயிட்டர்களாக கடமையாற்றும் பறங்கியர், சிங்களவர் நட்போடு பழகுவர்.

களஞ்சியத்தை திறந்தபோது அது இருட்டாக இருந்தது. மின் விளக்கைப்போட்டதும் பராமரிப்புப் பகுதியைச் சேர்ந்த சேன, பண்டார இருவரும் வந்தார்கள். சாராயப் போத்தல்களும் சிகரட்டுக்களும் பெற்றுக்கொண்டனர். சமையலறைக்குத் தேவையான பொருட்களை எடுப்பதற்கு வேலு வந்திருந்தான். கொட்டேல் இப்போது பகுதி அகதி முகாமாகவும் மாறிவிட்டிருந்தது. ஐஸ்கியூப் போட்ட ஸ்கொட்ச் விஸ்கியும், பக் பேகனும் அன்று தான் முதன் முதல் வரதன் சாப்பிட்டான்.

‘சாட்டோ’ காலையில் வந்திருந்தான். நீர் கொழும்பில் இருந்து வேலைக்கு வருபவன். அவன் முகத்தின் சிரிப்பு அன்று காணாமல் போயிருந்தது. வந்தவன் வரதனைத்தோள் தொட்டு அணைத்துக் கொண்டான். காசாளராகக் கடமையாற்றும் அவன் தடுமாறியபடி கொச்சைத் தமிழ் பேசுவான். தன்னைச் சிங்களவன் எனக்கூறிக் கொள்ளும் அவன், தனது பேரன், தந்தையாரின் தகப்பன் ஒரு பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர் எனக்கூறுவான். அவர் கொழும்புத்துறை புனித சூசையப்பர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரியில் தான் பயிற்சி பெற்றதாக பெருமையுடன் சொல்லுவார் எனச் சொல்லும் அவன் எப்படித் தன்னை சிங்களவன் எனச் சொல்லுகிறான் என்பது வரதனுக்கு ஆச்சரியமாகவே இருக்கும்.

சிலாபம், நீர்கொழும்பு பகுதிகளில் இருந்த தமிழ் மொழி மூலம் பாடசாலைகள் சிங்கள

மொழி மூலத்துக்கு மாற்றப்பட்டதும், தமிழ்நாடு தூத்துக்குடியில் இருந்து வந்தவர்கள் தமிழ் பேசும் சிங்களவர்களாகப் பிறப்புப் பதிவு செய்யப்பட்டதும் வரதனுக்கு மட்டுமல்ல, பலருக்கும் தெரியாமல் இருந்தது. வரலாற்றை இருட்டில் வைத்து அதன் நிறத்தை மாற்றிவிட்டிருந்தனர்.

சாட்டோவின் கொச்சைத் தமிழும் அவனின் அடுத்த தலைமுறைக்கு நிச்சயம் தெரிந்திருக்கப் போவதில்லை. கத்தோலிக் கப்பாத்திரியார் ஆவதற்குப் படித்த சாட்டோ அதனை முடிக்கு முன்பே இடையில் விலகிக்கொண்டான். ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதும் அவன், வாசிப்பில் ஈடுபாடுடைய வரதனுடன் நண்பனாகிக்கொண்டான்.

‘இனிப் பயப்பிட வேண்டாம். மச்சான் இப்ப எல்லா இடமும் போர்சர்ஸ் சென்றிருக்கு’ என்றான் சாட்டோ. நகரம் மூடப்பட்டு எரிந்த போது இந்தப்படையினர் எங்கு போயிருந்தனர் எனக்கேட்கத் தோன்றியது வரதனுக்கு. நேற்று சிவிலியடையில் நின்று எரித்தவர்கள் இன்று சீருடையில் காவலிருக்கிறார்கள். நகரில் பல இடங்கள் இன்னும் புகைந்து கொண்டிருந்தது.

உயிருக்குப் பயந்து காரில் பாதுகாப்பான இடம் தேடிச் சென்றவர்களை நேற்று டிக் மன்ஸ் ரோட்டில் வைத்து காருடனேயே சாம்பலாக்கிவிட்டனர். நேற்று ஸ்ருவேட் ஒருவன் சொன்ன கதையிது. வீதிக்கு இறங்குவதற்கு வரதன் அச்சப்பட்டான். வரதனுடைய அறைக்கு சென்று பார்ப்பதற்கு சாட்டோ அழைத்தான். சாட்டோவின் தைரியத்தில் புறப்பட்டான்.

சமநி அறைகள் உடைக்கப் பட்டு பொருட்கள் சிதறியிருந்தன. பக்கத்தறை நண்பர்கள் இருவர் நின்றிருந்தனர். தாங்கள் எல்லோரும் சென்.பீற்றர்ஸ் கல்லூரியின் அகதி முகாமில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பின் மதிலால் பாய்ந்து அடுத்த வீட்டில் அடைக்கலமிருந்ததையும், பின் அகதி முகாம் அடைந்ததையும் சொன்னார்கள்.

அறையின் சிதறல்களிடையே இருந்த துவாய், சாரம் உடுப்புக்களைத் தேடியெடுத்தான். அவனது அழகான பிரயாணப்பை காணாமல் போயிருந்தது. பொக்கற்றேடியோவையும் காணவில்லை. தான் ஆர்வத்தோடு சேர்த்து வைத்திருந்த புத்தகங்களில் சிலவற்றையும் எடுத்தான். வாங்குவதற்கு ஆசைப்பட்டிருந்த பல புத்தகங்கள் விஜயலக்ஷ்மி புத்தகசாலையில் எரிந்து போனதை நினைக்க அவனுக்கு துக்கம் வந்தது. புத்தகங்கள், அருமையான புத்தகங்கள் சாம் பலாகிப் போயின. புத்தகங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. மனிதர்களும் அழிக்கப்படுகின்றனர். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு இரவில் தொண்ணூறாயிரம் புத்தகங்கள் சாம்பலாகிப் போனது. துயறுற்ற ஒரு பெண் கவிஞர்.

The vultures hover above
blood blackend town and villages
Rare books irreplaceable
Human flesh in fragments
All lost forever

ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கவிதை ஒன்று ஞாபகத்தில் வந்தது.

வரதன் சாட்டோவைப் பார்த்தான். அவன் வெளியே அடுத்த அறை நண்பர்களோடு பேசிக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. இவனும் கவிஞன் தானே நிணமும், தசையும், எரியும் மணமும், அவலவாழ்வும் இவ

னுள்ளம் உணர்வைக் கிளர்ந்தெழு வைக்கமாட்டாதா என நினைத்தான் வரதன். அல்லது இந்த துயரம் எங்களுக்கு மட்டுமே என்றாகிவிடுமா?

பிளாஸ்டிக் பை ஒன்றில் தனது பொருட்களைப் போட்டுக்கொண்டவன் இந்த நகரத்துக்கு இனிமேல் வருவதில்லை என நினைத்துக்கொண்டான். இருவரும் கொட்டேலுக்குத் திரும்பியபோது நேரம் பதினொரு மணியாகியிருந்தது.

பெண் விடுதலையே சமூக விடுதலையை முழுமைபெறச் செய்கிறது. பெண்கள் சுதந்திரமாக, கௌரவமாக; சமத்துவமாக வாழ வழிசெய்யும் ஒரு மக்கள் சமூகமே உண்மையில் விடுதலைபெற்ற சமூகமாக இருக்க முடியும். அந்தச் சமூகமே உயரிய பண்பாட்டின் உன்னத நிலையை அடைய முடியும்.

இன்று பலர் வேலைக்கு வந்திருந்தனர். கொட்டேலில் அடைக்கலமாகியிருந்த தமிழர்கள் தவிர வேறு எவரும் வேலைக்கு வரவில்லை. அகதி முகாங்களில் இருந்து தமது சொந்த இடங்களுக்குப் போவதற்காகவே காத்திருந்தனர். கொட்டேலில் தங்கியிருந்த இயக்குனரும், கணக்காளரும் இந்தியாவிற்கு குடும்பங்களோடு போக அலுவல்கள் பார்த்தனர். சுற்றுலாப் பயணிகள் இல்லாததால், கொட்டேலில் வேலைகள் பெரிதாக இருக்கவில்லை. வேலைக்கு வந்தவர்கள் கூடி நின்று கதைத்தனர்.

அப்போதுதான், சேன சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டிருந்த அந்த வெள்ளைப் பொம்மேரி

யனை உள்ளே கொண்டு வந்தான். சாதாரண நாளாக இருந்தால் 'செக்கியூற்றிப் பொயின்ற' தாண்டி அவனால் இதனை உள்ளே கொண்டு வந்திருக்க முடியாது. இன்றுதான் நிலமை தலைகீழாகிவிட்டதே. கொட்டேலின் பாதுகாப்புக்கே அவர்கள் உதவி தேவைப்படும் நிலை.

அந்த பொம்மேரியனும் எதிர்ப்பேதும் காட்டாது அவனுடன் சாதுவாக உள்ளே வந்தது. அதனுடைய முகம் பரிதாபமாக இருந்தது. அது தன் கம்பீரத்தைத் தொலைத்திருந்தது. அதனுடைய பின்னங்கால்கள் நடுங்கியது நன்றாகவே தெரிந்தது. ஓடிப்போகும் அவசரத்தில் அதனை மறந்துபோன எஜமானரின் பிரிவு அதனை ஓடுங்க வைத்துவிட்டது. சற்று முன் தான் அந்த வீட்டில் இருந்து சேன அதனைக்கையகப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

'இதற்கு இறைச்சி வாங்கிப் போட வேண்டும்' என்றான் சேன. நிலத்தில் இருந்து முதுகை சுவரோடு சாய்த்து ஒருகாலை நீட்டியபடி அலட்சியமாக இருந்த பண்டார நிமிர்ந்து சாட்டோவுடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்த வரதனைப் பார்த்தான். 'இப்போது வேண்டாம் சேன இரவு நல்ல கொழுத்த புலியிறச்சி போடுவோம்' என்றான். சுற்றி நின்றவர்கள் சிரித்தனர். சாட்டோ கவலையுடன் வரதனைப் பார்த்தான். வரதனின் கண்களில் கோபம் தெறித்தது.

வெலிக்கடையில் ஐம்பத்து மூன்று தமிழ்க் கைதிகள் கொல்லப்பட்டது பற்றி அன்றிரவு உலகின் வானொலிகள் சொல்லிக்கொண்டன.

❖ பெண்கவிஞர்- திருமதி ஜெகதீஸ்வரி நாகேந்திரன்

வெளிச்சம்

Best
Complements
from

AutoSpa

DRIVE THRU

Gift Certificates
Available

10 Minute Oil Change

We Specialize in
Mercedes, Volvo, Saab,
BMW, Jaguar, Rover
Etc.....

**OPEN SUNDAYS FOR
YOUR CONVENIENCE**

9am- 4pm

**1 PINT OF ANY STANDARD FLUID
NO CHARGE (O.E.M. Filter Extra)**

**Maximum protection
against
Viscosity and thermal
breakdown.**

**Oil Change Hours: Mon-Fri 8am- 5:45
* Thurs Evening Til 7 pm Sat 8am-5pm.**

THE 10 MINUTE AUTOSPA SERVICE INCLUDES...

Up to 5 Qt. Premium Oil &
Filter

10 W-40 or 10W-30

Complete Chassis Lubrication

Check & Add Brake Fluid

Check & Add Transmission
Fluid

Check & Add Differential Fluid

Check & Add Power Steering
Fluid

Check & Add Windshield
Washer Fluid

Check & Add Battery Fluid

Check & Add Radiator Coolant

Check Air Filter

Check Wiper Blades

Check Tire Pressure

Lubricate Door hinges if
requested

Vacuum Interior

Clean Windows (Front & Rear)

**Should Be done
Every 3,000 Miles**

ANTON MARIYATHAS

(இந்திரன்)

4290 AUSTIN BLVD.,

ISLAND PARK *889-3390

ஐயா - வரலாற்றில் பதிவுபெற தவறக் கூடாத பெரிய மனிதர். வரலாற்றில் பதிவு பெறுவதால் பெருமை பெறுவோர் பலர். சிலரை பதிவாக்கிக் கொள்ளுவதால் வரலாறே பெருமை கொள்ளும். அந்தச் சிலரில் ஐயாவும் ஒருவர்.

இளமையில் இருந்தே உழைத்துப்பழகிய ஐயா, அறுபதைத்தாண்டி விட்ட இன்றும் உழைக்கிறார். வன்னி நிலத்தின் புழுதி நிறைந்த சீரற்ற வீதியில் கடகடத்து ஓடுகிறது சைக்கிள். மூச்சுப் பிடித்து முன்தள்ளி மிதித்தால்தான் சைக்கிள் ஓடும். ஆனால் மன ஓட்டம்...

ஐயாவின் இளைய காலம் அது வேறொரு சூழல். இன்றைய இளைய சந்ததி அவ்வளவாக அறிந்துகொள்ளாத அரசியற் சூழல். இலங்கைத் தீவின் ஐம்பதுகளிலும், அறுபதுகளிலும்தான் வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழர், சிங்களவர் என இனப்பிரிவுகள் தனித்து அடையாளம் காணப்பட்டதே இன்றைய இளைய சந்ததிக்குத் தெரியும். அதற்கும் அப்பால் மூன்றாவது அணியாகச் செயற்பட்ட செங்கொடி ஏந்திய சேனையின் அபிமானி இளைஞர் அவர். அல்ல, அல்ல அந்தச் செஞ்சேனையின் போராளி அவர்.

அன்றைய யாழ். மண்ணின் சாபக்கேடானது, சாதியப்பிரிவினை. அந்தச் சாதியக்கொடும் கரங்களில் துன்புற்ற மக்களின் உள்ளங்களை தளமமைத்துச் செயற்பட்டது அன்றைய கம்யூனிசக்கட்சி. அதன் முன்னணிப் போராளி ஐயா. ஆரம்பத்திலேயே அவர், சித்தாந்த ஈடுபாட்டுடனேயே அதில் இணங்கி, இயங்கப் போனார் என்றும் சொல்ல முடியாதுதான்.

‘அவன் உன் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளினால் உயிர் எடுத்திடு’

‘அவன் தன் மார்பில் உடை அணிந்திட்டால் முலை அறுத்திடு’

என்ற சாதிய வெறியர்களின் அட்டூழியத்

திற்கு அடங்கிப்போக மறுத்த ஆளுமை ஐயா!

அவர்போன்ற ஆளுமை இளைஞர்களின் எதிர்ப்புணர்வு அமைப்பு வடிவம் பெறுதல் தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. அந்தக்காலத்தில் அடித்தட்டு மக்களின் மனங்களில் உள்ள பாதிப்புணர்வையே புரட்சிக்கு அடிப்படையாக ஆக்குதல் என்றிருந்தது செஞ்சேனைத் தத்துவம். ஆக ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டாகிப் பொருந்திப்போக ஐயாவும் செஞ்சேனைப் பிரதிநிதி ஆகிப்போனதும் வியப்பில்லாமல் ஆனது.

அந்த ஆரம்ப நாட்களில் கூட்டமாய் ரயிலேறி கொழும்பு போனார் ஐயா. சீனத்தூதரகத்து முன்று நாள் மகாநாடு, கட்சி அலுவல

தாயகத்தின் தந்தை

கத்துக் கலந்துரையாடல்கள், கூட்டங்கள் என்று ஐயா மாறிப்போனார் கால ஓட்டத்தில்.

ஐயா உண்மையிலேயே சமவுடமைச் சமுதாயக் கனவில் திளைத்தார். உலகப்புரட்சி ஒன்று விளையும் என்று நம்பினார். அதற்காக முன்னின்று போராடினார். தத்துவவித்தகங்களுக்கு அப்பால் ஆயுதத்தை ஏந்துதல் என்ற எல்லையும் கூட ஐயாவுக்கு. அந்த இளவயது ஐயாவுக்கு சாத்தியமாகவே இருந்தது. அது அந்தக்காலத்து ஆயுதப்புரட்சி முனைப்பு.

‘குடிசைத்திண்ணைகள் - குககுசுக்கும் போராட்ட மண்டபங்கள்’

‘குடிசைக்கிடுகு மறைப்புகள் - அவை போராட்ட ஆயுதக் களஞ்சியங்கள்’

எங்கிருந்து வந்ததென தெரியாமலே வந்தி

ச. பொட்டு

எம்மண்ணில் பரவும்
வெளிச்சத்தின்
பவள இதழுக்கு
எமது யாழ்த்துக்கள்.

மக்களின் மனதறிந்து
மண்ணின் மனதுணர்ந்து
தினமும்
காலை விடியும் போதே
உலகத்துச் செய்திகளை
உங்களுக்குத்
தரும்
தமிழீழத் தேசியத்தினசரி

ஈழநாதம்
மக்கள் தினசரி

போர்ப்பரணியாகவும்
விடுதலைமுரசாகவும்
தமிழீழ தாயகத்தில்
ஒலிக்கிறது.

ஈழநாதம்
மக்கள் தினசரி

சொல்லவும் வேண்டுமா?

அம்மாவுக்கு ஐயாவை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஒரே பேச்சும் திட்டும்தான். ஐயாவில் அம்மாவுக்கு ஒரு கோபமும் இல்லை. வயதாகியும் மாறாத தீராத அன்புதான். அந்தக் காலத்தில் ஊரில் சினிமா நட்சத்திரங்களுக்கு இணையாகப் பேசப்பட்ட காதல் சோடி அவர்கள். அந்த அன்பில் இன்றளவும் எந்தக் குறையும் இல்லைத்தான். இன்னும் சொல்லப் போனால் அம்மாவின் கோபமே ஐயா படும் கஸ்ரத்தைப் பார்த்துத்தான்.

அம்மா மூத்தவனின் அனுசரணையை எதிர்பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டா. பொடியனை இத்தனை நாளாகக்காணவில்லையே? எங்கே அவன்? இயக்கத்தில இருக்கிற மற்றப்பிள்ளைகள் வருடத்திற்கொரு தடவையாவது வந்து போவார்களே? ஏனிவன் வருவதில்லை? அம்மாவின் கேள்விகள் அம்மா அளவில் தவிர்க்கவும் முடியாதவை.

இந்தாள் ஏன் பொடியனைத் தேடுவதில்லை. அங்கங்கே இயக்கத்திடம் போய் உதவியாவது கேட்கலாமே? போராளிக் குடும்பமென்று எல்லோரும்தானே உதவி கேட்கிறார்கள், ஏன் இந்த மனுசன் போய்க்கேட்பதில்லை. அம்மாவின் நியாயமான ஆதங்கம், ஐயாவில் வெடிக்கும். அம்மாவுக்கும் கோபிப்பதற்கு வேறு யாருள்ளனர்.

ஐயாவுக்கோ, இரண்டு பக்க இக்கட்டு. பொடியனோ கொழும்பில், இங்கு தேடுவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. தவிர போராளிக் குடும்பமென்று உதவி பெறுவதில், ஏனென்று தெரியாது, அதைச் செய்ய ஐயாவால் முடியவில்லை.

அவ்வப்போது அம்மாவின் தொண தொணப்பு தாங்க முடியாததாகிவிடும். அந்த நேரங்களில் ஏதாவது கதையை எடுத்துவிட பழகிவிட்டார் ஐயா. 'மகனை எங்கயாவது ஓரிடத்தில் கண்டதாகவோ இன்னொருவர் கண்டு சொன்னதாகவோ' நிலமைக்கேற்ற பொய்களாக கதைகள் உருவாகும்.

❖❖❖

ஐயாவின் வாழ்வு - புத்தகக்கடையுடன் ஓடும்.

புத்தகங்களும், செய்திகளும் ஐயாவின் வாழ்வுடன் இணைந்த அம்சங்களாகிவிட்டன. அதிலும் கொழும்புப் பத்திரிகைகள் ஐயாவுடன் உயிர்த்துடிப்புடன் இணைந்தவையாகி விட்டன. தொழில் என்பது ஒருபுறம் இருக்க, அவற்றில் மகனின் உயிர் வாழ்வின் செய்தி அல்லவா வரும்.

பத்திரிகை என்றால் அதில் எவ்வளவு செய்தி வரும். அவரது மகனை வைத்திருந்த கொழும்பும் என்ன அமைதியாகவா இருந்தது. உண்மையும், எதிரியின் அதீத பயமும், கலந்த முனைப்புகளுமாக செய்திகள் வராமலா போகும். கையில் கிடைத்தவுடன் நடுநடுங்கும் கரங்களுடன் பத்திரிகையை விரிப்பார் ஐயா - எவ்வளவு கொடுமையானவை இந்தப் பத்திரிகைகள். அங்கொருவர் சயனைட் அருந்தியதாகவும், இன்னோரிடத்தில் சிலர் பிடிப்பட்டதாகவும், வேறோர் இடத்தில் சுற்றிவளைப்பு நடந்ததாகவும் வரும் செய்திகள் ஐயாவின் மனம் பதைபதைக்கும். ஐயோ அது என் மகன் இல்லையோ, அங்கு என் மகன் இல்லையோ? என்று கிடந்து தவியாய்த் தவிக்கும் தந்தை மனம்.

யாரிடம் கேட்பார் ஐயா? இந்த வகை செய்திகள் வராத பத்திரிகைகள்தான் நல்ல பத்திரிகைகள் என்றும், மற்றவை கெட்ட பத்திரிகைகள் என்றும், தரம் பிரிக்கும் மனம். என்றாலும் கெட்ட பத்திரிகைகளை நோக்கியே நீளும் கரம். இந்த வகைச் செய்திகளைப் படித்து வீட்டுக்குப்போனாலும் மனம் அமைதியாகொள்ளும். ஐயாவின் குழப்பம் அறியாது தொடங்கிவிடுவா அம்மா. 'இந்த மனுசனுக்கு பிள்ளையைப்பற்றி ஏதேனும் யோசனை இருக்குதே'

அம்மாவின் மென்மனம் அறிவார் ஐயா. தன் மனப்பதைப்பைப்பின் சிறுதுளியும் தாங்காத தாய்மனத்து மென்மை அறிவார் ஐயா- எல்லாம் எனக்குள்ளே என்று - தானே சுமப்பேன் எல்லாமே என்று - தானாய் சுமந்து, தவியாய் தவிப்பார் ஐயா - அம்மா தொடங்கி விடுவா. 'ஐயோ என்ற பிள்ளை எங்கை

எண்டு ஒருக்கா விசாரியுங்கோவனப்பா..' ஐயாவும் தன் மனப்பதைப்பு மறைத்து, அம்மாவுக்கு சொல்ல தேடுவார் புதிய கதை ஒன்று.

அந்த வீரன் கொழும்பில், தந்தை தன் மகனைப்பற்றி பெருமைப்படும் எல்லாவற்றிலும் அங்கு தன்னை அடையாளம் காட்டினான். அங்கு அவனுக்கு அவனே முதலாளி, வழி காட்டி, பொறுப்பாளன் எல்லாம்.

அவனிடம் அந்த தனித்த செயற்பாட்டுக்குத் தேவையான பக்குவம் இருந்தது. ஆரம்பத்தில் எல்லோரையும் போல கொழும்பை பார்த்து திகைக்கவும் இல்லை. இவனுக்கு அமைந்துவிட்ட செயற்பாட்டுத் துணையும் அந்தமாதிரி அமைந்துவிட, 'சிங்களத்துச் சீமை எங்கள் சிங்களனுக்கு உள்ளங்கையாய் ஆனது'

அவனிடமிருந்த இயல்பான நற்பண்புகள் நண்பர்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. ஆக மொத்தத்தில் அவன் ஆரம்பத்தில் தனக்குக் கூறப்பட்ட இலக்கை தொடும் வாய்ப்பைப் பெற்றேவிட்டான்.

'சிங்களத்து ஆக்கிரமிப்புணர்வின் முக்கிய வேரில் ஒன்று, அதுவே முதன்மை வேர்' ஆகவும் கூடும். அவனது பணித்தெரிவு அதுவே.

'உடல் உழைத்து, உயிர் விதைத்து, காடு திருத்தி, நாடு சமைத்து காலாதிசைமையாய் எம் தயிழர் வாழ்ந் திட்ட ஊர்மனைகள்'

'கணேசரே ஆக்கிரமிப்பில் அத்தனையும் சுட்டெரித்து அகதிகளாய் ஆக்கிவிட்ட கொடுங்கோலன்'

'தம் நாட்டை விரற்றேனும் எம் நாட்டை விடாதழிக்க சிங்களத்தை விலை பேசும் சீரில்லாப் புத்திசாலி'

'எம்மினத்து உயிர்களை ஆயிரமாய் கொன்றொழித்த கொடுங்கரம்'

வெளிச்சம்

இதன்படி வடிவம் - வெளி என்ற இருமைகளுக்கிடையில் ஒத்திசைவைக் காண்பதே ராவோயிஸ்டுக்களின் ஓவியம் பற்றிய அணுகுமுறையாயிருந்தது.

வடிவத்தின் சார்பாக வெளியையும் வெளியின் சார்பாக வடிவத்தையும் அவர்கள் வெற்றிகரமாகக் கையாண்டார்கள். இது தொலைவு அல்லது தூரம் பற்றி பாரம்பரிய அணுகுமுறைகளிலிருந்து அவர்களைத் துலக்கமான தனித்துவமான விதங்களில் வேறுபட வைத்தது.

(04)

தொலைவு அல்லது தூரம் பற்றிய ஐரோப்பிய விளக்கத்தின்படி கிட்டவுள்ளது பெரிதாயும் தூரவுள்ளது, சிறிதாயும் தோன்றும். அதாவது கிட்டவுள்ள தந்திக்கம்பம் பெரிதாயும் தூரவுள்ளது சிறிதாயும் தோன்றும்.

இது ஒரு தோற்றம் மட்டுமே. மெய்நிலை அல்ல. கண் எனப்படும் உயிருள்ள ஒரு கமராவின்னுடாக புற உலகம் அவ்வாறு தோன்றுகிறது.

இந்தப் பார்வைப்புல விதிகளைத்தான் ஐரோப்பிய ரியலிஸ்டுக்கள் அதிகமதிகம் பின்பற்றினார்கள்.

இவ்விதிகள் பண்டைய ரோமில் இருந்த - பின்னாளில் எரிமலைக்குழம்பில் மூழ்கியழிந்த பொம்பி நகரில் காணப்பட்ட புராதன சுவரோவியங்களில் முதன்முதலாக தெளிவாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொம்பியின் காலம் கி.பி. 01 என்று கணக்கிடப்படுகிறது.

பிறகு ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியோடு மேற்படி விதிகள் அவற்றின் முறையான முழு வளர்ச்சியை அடைந்தன. ரியலிஸ்டுக்களால் அதிகமதிகம் பின்பற்றப்பட்டன.

ரியலிஸ்டுக்கள் இயற்கையை அதாவது தோற்றத்தை அப்படியே பிரதிபலித்தார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை தூரம் அல்லது தொலைவு என்பது ஒரு பார்வைப்புல விவகாரம் மட்டுமே.

ஆனால் ராவோயிஸ்டுக்களைப் பொறுத்தவரை தொலைவு அல்லது தூரம் எனப்படுவது வெளியைக் கையாளும் ஒரு ஆன்மீக விவகாரமாயிருந்தது.

அவர்கள் தொலைவு என்பதை வெளியின் மூலத்தை அல்லது வெளியின் ஆழத்தைக் காட்டும் ஒரு அம்சமாகவே கையாண்டார்கள்.

அவர்கள் காட்டமுயன்ற வெளி முடிவின்றி சதா விரியும் ராவோவின் வெளி,

அது ஒரு மர்ம வெளி,

தியானிகளால் மட்டும் அறியப்பட்ட பூரணவெளி,

பார்ப்பவரைக் கரைத்துப் பரவசமாக்கும் அல்லது துயர்ப்படுத்தும் ரகசியவெளி,

நிறமூட்டப்பட்ட வசிய வெளி.

ராவோவின் வெளி

எல்லா வடிவங்களும் அதிலிருந்து வருகின்றன

மறுபடியும் அவை அங்கேயே போய் ஒடுங்குகின்றன.

இந்த மகாவெளியின் வியாபகத்தை வரைதாளிற்குள் கொண்டு வருவதே ராவோயிஸ்டர் எடுத்துக் கொண்ட சவால்.

இதற்காக - அதாவது வெளியின் பிரமாண்டத்தைக் காட்டுவதற்காக அவர்கள் மனிதர்களைச் சிற்றுருக்களாய்ச் சித்தரித்தார்கள்.

மரம் செடி மலை வழி நதி எல்லாவற்றையும் வெளியில் கரைந்தும் திரைந்தும் போகச் செய்தார்கள். வெளியின் மூலத்தையும் ஆழத்தையும் காட்ட மேற்படி கரைவும் திரைவும் அவர்களுக்கு அவசியமாயிருந்தன.

(05)

பொதுவாக ஐரோப்பாவின் நவீன ஓவியம் தோற்றத்தை ஒரு கட்புலமாயை என்று நிராகரிக்கிறது. பதிலாக வரைபவனின் நோக்குநிலையின்பாற்பட்ட சிதைவுகள் திரிபுகளையே அது மெய்நிலை என்கிறது.

ராவோயிஸ்டுக்கள் இதைத்தான் வேறொரு தளத்தில் செய்தார்கள்.

ஐரோப்பிய நவீன ஓவியத்தின் சிதைவுகள் திரிபுகளுடன் ராவோயிஸ்டுக்கள் செய்தவற்றை ஒப்பிட முடியாது.

ஆனால் வரைபவனின் நோக்கு நிலையிலிருந்து வரைபொருளை எதுவும் செய்யலாம் என்ற நவீன அம்சத்தின் மத்தியகாலத் தொடக்கமாக சீன ஓவியங்களைக் கூறலாம்.

(06)

ஒரு ராவோயிஸ்டர் ஓவியன் கடுமையான பயிற்சிகளினூடாக உருவாக்கப்பட்டான்.

அது ஒரு குரு சீட உறவாக இருந்தது.

மூத்த ஓவியர் - குரு சீடனை முதலில் வரைபொருளைத் தியானிக்கும்படி- சலிப்பின்றி உற்று நோக்கும்படி பணிப்பார்.

உதாரணமாக வரைபொருள் ஒரு மரம் என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

முதலில் குரு சொல்வார்:

'மரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டேயிரு'

பிறகு கொஞ்ச நேரஞ்செல்ல குரு வந்து கேட்பார்

'என்ன தெரிகிறது'

சீடன் சொல்வான்

'மரம் தெரிகிறது'

குரு சொல்வார்

'சரி தொடர்ந்து பார்'

பிறகு நேரஞ்செல்லக் குரு வருவார்

'என்ன தெரிகிறது'

'மரத்தின் எல்லாக் கிளைகளும் இலைகளும் தெரிகின்றன'

'சரி தொடர்ந்து பார்...'

பிறகு நேரஞ்செல்ல குரு வருவார்

'என்ன தெரிகிறது'

'துளிர்கள் மொட்டுக்கள் பட்டைகள்'

'சரி தொடர்ந்து பார்'

பிறகு நேரஞ்செல்ல குரு வருவார்

வெளிச்சம்

அதே காலப்பகுதியில் பாராளுமன்றத்தில் அப்போது இருந்த முல்லைத்தீவு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் 'முல்லைத்தீவு பொலிஸ் நிலையத்தில் தமிழ் தெரிந்த பொலிசார் இல்லாத காரணத்தால் மக்கள் அல்லலுறுகின்றனர்' என கூறிய வேளை அமைச்சர் சிறில் மத்தியு எழுந்து 'சிங்களப் பிரதேசத்திலும் சிங்களத்தில் எழுதக்கூடிய வர்க்கள்தான் இருக்கவேண்டும்' என கூறினார். இங்கு குறிப்பிடுவது என்னவெனில் முல்லை எம்.பி. கூறியது மக்கள் பிரச்சினை; சிறில் மத்தியு பேசியது இனவாதம்.

1977ம் ஆண்டு ஆங்காங்கே தமிழ் மக்களிற்கு எதிரான வன்முறைகள் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது 07.10.77இல் வட்டுக்கோட்டை எம்.பி. 'கௌரவத்துடன் கூடிய சமாதானத்தினை நாங்கள் விரும்புகின்றோம்' என கூறினார். அப்போது அமைச்சர் மொன்டேகு ஜயவிக்ரம, 'அது இப்போது உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது' என இழிவாக பதிலளித்தார்.

1978ம் ஆண்டு தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1979ல் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இவை அனைத்தும் இனவாதத்தினை சட்டரீதியாக பேசவும், இன ஒடுக்கலை சட்டரீதியாக நிறைவேற்றுவதற்குமான முன்னேற்பாடுகளாகவுமே அமைந்தன.

ஆரம்பத்தில் தமிழ் இனம் தனது சுயநிர்ணய உரிமையினை அங்கீகரிக்கக் கோரிநின்ற வேளை, சிங்கள அரசுகள் அதனை ஏற்காது இம்சைப்படுத்தியது. சுயநிர்ணய உரிமையினை அங்கீகரிப்பது என்பது பிரிந்து செல்வதற்கு மட்டுமல்ல கௌரவமாக சேர்ந்து வாழ்வதற்கும் அது பயன்படலாம். இங்கு சிங்கள அரசுகள் தமிழர்களின் சுயநிர்ணய உரிமை அங்கீகாரத்தினை புறக்கணிப்பதன் மூலம், தமிழ் மக்களை சேர்த்து வாழவும் விரும்பவில்லை. பிரிந்து வாழவும் விரும்பவில்லை. இதனை தனது படை மூலமும், அரசியல் பலம் மூலமும் தடுத்து வந்தமைக்கு வரலாறுகள் நிறைய உண்டு. எனவேதான் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் சுயநிர்ணய உரிமையினை அங்கீகரிக்கக் கோருதல் என்ற நிலையில் இருந்து அதனை நிலைநிறுத்தல், பாதுகாத்தல் என்ற எண்ணக் கருவை தேர்ந்தெடுத்தார். அதற்காக மக்களை அணிதிரட்டி பலம்மிக்கதோர் படையை அணியாக கட்டியெழுப்பினார்.

சுயநிர்ணய உரிமையினை நிலைநிறுத்தல் என்ற தாயக பாதுகாப்புக் கொள்கையினை

வெறும் வாக்குகளாலோ அல்லது சாதிமத பேதங்களால், வகுப்பு வாதங்களால், மூடநம்பிக்கைகளால், பெண்ணடிமைத்தனங்களால் சிதறுண்டும் கட்டுண்டும் இருக்கும் சமூக அமைப்புக்களைக் கொண்ட தளத்தில் இருந்து பாதுகாப்பது என்பது முடியாத காரியம். மேலும் தேர்தலிற்காக கொள்கை மாறும் கட்சிகளிற்கு மத்தியில் உண்மையாக வெற்றியினை அடைவது கடினம். எனவே தான் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் முழுமையான யானதோர் புரட்சிகர மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அந்தக் களத்தில் இருந்து உரிமையினை வென்றெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார்.

முழுமையான தேச விடுதலை நோக்கிய இலட்சியவாதத்தில் நம்பகத்தன்மையும், இலட்சியப்பற்றும், உறுதியும் தலைமைப்பற்றும் மிக மிக இன்றியமையாத அம்சங்கள். இவை அனைத்தையும் கொண்ட மக்கள் கட்டமைப்பிற்குள் சமூக விடுதலை மிகமிக இன்றியமையாதது. எனவே தான் தேசியத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள் சமூக விடுதலையுடன் கூடிய தேச விடுதலை என்ற எண்ணக் கருவினைக் கொண்டு, விடுதலைப் போராட்டத்தினை வழிநடாத்தி வருகின்றார்.

உறுதி தளராத தன்னம்பிக்கை கொண்ட தலைவரும் அதற்கேற்ப சமூக விடுதலையினை நோக்கிய தேசவிடுதலைக்கு மக்களைத் தயார்ப்படுத்தி வழி நடாத்தும் பாங்குமே இன்று உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழ் மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவுடன் விடுதலைப் போராட்டம் வீறுநடை போடுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.

எமது தாயக விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சி பற்றி இங்கு முழுவதுமாகக் கூறுவது என்பது சாத்தியமற்றது. ஏனெனில் இது பேரின வாதிகள் கூறுவது போன்று, ஓர் சிறிய பயங்கரவாதக் குழுவின் வரலாறு அல்ல, அல்லது இத் தேசத்தில் இருந்து அந்நியப்பட்டு, மக்களின் துன்பங்களை முதலீடாக வைத்துக்கொண்டு தமது சுயநலவாழ்வை நடாத்தும் சில விரோதிகள் கூறுவது போன்று, விடுதலைப் போராட்டம் வெறுமனே ஓர் இராணுவ வளர்ச்சியும் அல்ல. அவர்கள் கூறுவது போன்று தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் இராணுவ வளர்ச்சியில் மட்டுமே நம்பிக்கை வைத்து செற்படுபவர், அரசியல் பங்களிப்பில் அல்லது மக்கள் துன்பத்தில் அவர் அக்கறை கொள்ளவில்லை எனின் யாழ். திறந்தவெளி சிறைசாலையினுள் இராணுவத்தின் பாதுகாப்பில் இருக்கும் மக்கள் ஏன் 'விடுதலைப் புலிகள் எங்கள் ஏக பிரதிநிதிகள்' என ஒருமித்துக் கூறு

கின்றனர்?

துணைவேந்தர் உட்பட பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள், போன்ற சமூகத்தின் மிக உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் உள்ளோரில் இருந்து சாதாரண பொதுமக்கள் வரை ஒரே அணியில் ஒரே குரலில் நிற்கின்றனர். ஏனெனில் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களின் உறுதிசூலையாத தாயக விடுதலைப்போரில் அவர்களிற்கு இறுக்கமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த நம்பிக்கையே எமது விடுதலைப் போராட்ட வளர்ச்சியின் மிக முக்கிய பங்காக விளங்கப்படுகிறது.

விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியில் மக்கள் எழுச்சி

விடுதலைப் போராட்ட வளர்ச்சியினையும் மக்கள் எழுச்சியையும் பிரித்துப்பார்க்க முடியாது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே இது வளர்ச்சியுடன் ஒன்றிப்போனதொன்று. ஆனாலும் விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியில் இனங்காணப்பட்ட முக்கியமான விடயமாக இவை குறிப்பிடப்பட வேண்டும். காரணம், நோக்கர்களால் அல்லது எதிரிகளால், துரோகிகளால், சந்தர்ப்பவாதிகளால் இவ்வெழுச்சிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டோ அல்லது விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகப்பட்டோ அல்லது சிறுமைப்படுத்தப்பட்டோ கூறலாம். எனவே அதற்கான பதிலாக மக்கள் எழுச்சி பற்றிய குறிப்பு அமைகிறது.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் மக்கள் எழுச்சி என்பது ஆயுதப்போராட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவும் நடைபெற்றது. ஆயுதப்போராட்டம் ஆரம்பித்த பின்பும் நடைபெற்றது. தற்போதும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த எழுச்சி காலத்திற்குக்காலம் பல குறிக்கோள்களை வைத்து நடைபெற்றது. ஆனால் இதன் நோக்கத்தினை அல்லது இலக்கினை ஆராய்ந்து பார்த்தால் தமிழ் மக்கள் தமது இலட்சியத்தினை அடிப்படையாக வைத்தே அவ்வப்போது எழுச்சியடைந்தனர். அன்று கௌரவமான சமாதானத்திற்காக, சுயபாதுகாப்பிற்காக எழுச்சிப் போராட்டத்தினை நடாத்தினார்கள். பின்னர் அடக்குமுறையில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பதற்கான போராட்டத்தினை நடாத்தினார்கள்.

1987இல் தமது இலட்சியத்தினைப் பாதுகாக்கும் பாதுகாவலர்களான விடுதலைப் புலிகளை பாதுகாப்பதற்காக இந்திய இராணுவத்தை எதிர்த்து எழுச்சிப் போராட்டங்களை நடாத்தினார்கள். 1990இற்கு பின்னைய காலப்பகுதியில்

ஆயுதப் போராட்டத்தினை முனைப்பாக்க எழுச்சிப் போராட்டத்தினை நடாத்தினார்கள். 1995ற்குப் பின்னர் ஆயுத ரீதியான போருக்கு நேரடியாக தம்மை அர்ப்பணித்துப் போராட்ட எழுச்சி பெற்றார்கள்.

1999இல் இவை வளர்ச்சியடைந்து ஆயுதப் போருக்கான ஓர் வெகுஜன எழுச்சியாக வன்னியில் மக்கள் எழுச்சிபடைத்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நூற்றாண்டின் பிறப்பில் தமிழ் மக்கள் தமக்குக் கிடைக்கின்ற நேரங்களில் இருக்கின்ற இடங்களில் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் எழுச்சியுடன் போராடுகிறார்கள். எந்தவிதமான ஆபத்துக்களையும் எந்தவிதமான சூழலிலும், எந்தவிதமான பின்விளைவுகளையும் கருத்தில் எடுக்காது புறம் தள்ளி தாயக விடுதலைக்காக போராடுகின்ற மனப்பாங்கும், செயற்பாடும், எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் மிகப்பெரிய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத ஒன்று. இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திற்குள் இருந்துகொண்டு இராணுவத்தின் கெடுபிடிக்குள் நின்று, அதே இராணுவத்தினரால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு கொன்று புதைகுழிகுள் இடப்பட்ட 500இற்கு மேற்பட்ட பொது மக்களின் புதைகுழிகளுக்கு மேல் நின்று, 1000க்கணக்கான காணாமல்போன இளைஞர்கள், யுவதிகளின் பெற்றோர்களின் துன்புதயரங்களை சுமந்தும் அன்றாட வாழ்வில் அனுபவிக்கும் இராணுவவாதிகளின் அட்டேழியங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டும் 'பொங்குதமிழ்' எழுச்சியினை செய்து, பகிரங்கமாகவே மிகப்பெரிய ஆயுதப் படைக்கு சவாலாக அவர்களிற்கு முன்பாகவே 'எமது பிரதிநிதிகள் விடுதலைப் புலிகள்தான்' என கூறும் அந்த எழுச்சி நிகழ்வு சாதாரணமானதொன்றல்ல. அரசு கூறுவதுபோன்று இது ஓர் தூண்டுதலில் நடைபெற்றதொரு நிகழ்வு என சிறுமைப்படுத்திவிட முடியாது. இது தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியின் உச்சக்கட்டத்தினையே காட்டுகிறது.

இவ்வாறுதான் வன்னிப் பகுதியில் தயக்கமின்றி அதேவேளை போராட்டத்திற்கு உதவாத வற்றை கருத்தில் எடுக்காது ஆயுதம் ஏந்துவதற்கும் துணிந்து செயற்பட்டனர். இந்த ஆயுத ரீதியான போர் எழுச்சி என்பது மக்களால் எடுக்கப்பட்ட இறுதியான எழுச்சியாகும். இது தன் முனைப்படைந்து பரவலாக்கம் அடையும்போது தமக்கான முழுமையான பாதுகாப்புக் கிடைக்கும் என்பதும், அந்தப் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தி தாம் சுயமான கௌரவமான வாழ்

வெளிச்சம்

வினை வாழலாம் என்பதுமே மக்கள் சிந்தனை. இத்தகைய சிந்தனை என்பது சிங்கள அரசிடம் எதனையுமே எதிர்பாராத தனித்து வாழ்கின்ற சிந்தனை, இது செயல்வடிவம் பெறுவதற்கு ஏறத்தாழ 25 வருட காலம் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களும் போராளிகளும் மிக கடுமையாக தன்நம்பிக்கையுடன் உறுதி தளராத உழைத்த பலன். கிராமியப்படையாக, எல்லைப் படையாக, சிறப்பு எல்லைப்படையாக மக்கள் இறுதியானதோர் ஆயுத ரீதியான போருக்கு எழுச்சி படைத்தமைக்கு ஆணிவேராக நின்று வழிகாட்டியவர் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள். தலைவர் அவர்களின் தன்னம்பிக்கையுடைய, உறுதி தளராத, இலட்சியப்பற்றுக் கொண்டதோர் மிகப் பெரிய இராணுவக் கட்டமைப்பின் மீதும் தலைவர் மீதும் கொண்ட நம்பிக்கையே, இந்த நம்பிக்கையே இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திலும், இராணுவக்கட்டுப்பாடல்லாத பிரதேசங்களிலும், சர்வதேசங்களிலும் மக்கள் எழுச்சிக்கு காரணங்களாக அமைந்தன. குறிப்பாக வன்னியில் ஆயுத ரீதியான போருக்கு மக்கள் தயாரானார்கள் என்பது இத்தகைய தலைமைப் பற்றும் விடுதலைப் பற்றுமே ஆகும்.

இத்தகையதோர் உறுதியான இராணுவக் கட்டுப்பாட்டினையும், அதனுடாக சகல அரசியல் மாற்றங்களுக்குமான பலத்தினையும் தலைவர் அவர்கள் எவ்வாறு உருவாக்கினார்?

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியின் முதுகெலும்பு இராணுவ ரீதியான வளர்ச்சியே. இப்போராட்டத்தின் வளர்ச்சியென்பது எதிரியின் நடவடிக்கையிலேயே தங்கியிருந்தது. சிங்கள அரசின் தமிழ் மக்கள் மீதான அடக்கு முறைகளின் தன்மையும், அதற்கேற்ப சிங்கள அரசு தனது படைபலங்களை அதிகரித்து நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்திய ஒவ்வொரு கட்டங்களும், ஒவ்வொரு செற்பாடுகளும், விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒவ்வொரு படிக்கல்லாக அமைந்தது எனலாம். எதிரிகளோ அல்லது துரோகிகளோ சில சமயங்களில் இயலாமை காரணமாக கூறுவது போன்று விடுதலைப் போராட்டத்தில் இராணுவ பலம் என்பது பருத்தூதியதொன்றல்ல. தலைவர் அவர்கள் அத்த

கைய பக்குவம் கொண்டவரும் அல்லர்.

யதார்த்தமாக மிகமிக மெதுவாக நிதானமாகவே தனது இராணுவக் கட்டமைப்பினை வலுப்படுத்தினார். அதாவது, தேவையின் பொருட்டு பலப்படுத்தல் என்பதே தலைவரது எண்ணம். காரணம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஆயுதப் போராட்டம் என்பது அரசியல் அபிலாசைகளைப் பெறுவதற்கானதோர் கருவியே தவிர அதுதான் விடுதலைப் போராட்டம் என்

பது அல்ல. எனவேதான் தலைவர் அவர்கள் எதிரியின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப அல்லது அதனை சமாளிக்கக்கூடிய வகையிலே இராணுவ பலத்தினை கட்டியெழுப்பினார். அதற்கு வரலாற்று சான்றுகள் உள்ளன. அச்சான்றுகளை இரண்டு வகையாக நாம் நோக்கமுடியும்.

ஒன்று, விடுதலைப் போராட்டத்தின் இராணுவ ரீதியான கட்டமைப்புக்களைப் பலப்படுத்துவதற்கு பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தபோதும் அதில் அவர் அதீத கவனம் செலுத்தவில்லை. அதாவது தேவைக்கு அதிகமான படைபலத்தினை அவர் விரும்பவில்லை.

உதாரணமாக, 1983 காலப்பகுதியில் தமிழர்கள் னிற்கு எதிரான கொடுமைகளின்போது பெருமளவு இளைஞர்கள் படையில் சேர முண்டியடித்த போது தலைவர் அவர்கள், அதனை ஏற்காது தேவைக்கமைய மட்டுப்படுத்தினார்.

மக்கள் எழுச்சியினை தவறாக கையாள அவர் முனையவில்லை.

1987இல் ஆயுதங்கள் ஒப்படைத்தல் தமது உயிருக்கு ஆபத்து என்பது தெரிந்தும் கூட, தனது இராணுவ பலத்தினை இந்திய அரசிற்கு கையளித்தார். இதேநேரம் தனது இராணுவ பலத்தினை அபரிதமாக கட்டியெழுப்ப தவறான அணுகுமுறைகள் எதையும் இதுவரை கையாளவில்லை. இவ்வாறு பல உதாரணங்கள் இருக்கின்றன.

இரண்டாவதாக, விடுதலைப் போரில் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் எதிர்கொண்ட ஒவ்வொரு தடைக்கற்களுமே இராணுவ வளர்ச்சியில் முக்கிய கட்டங்களாக அமைந்தன.

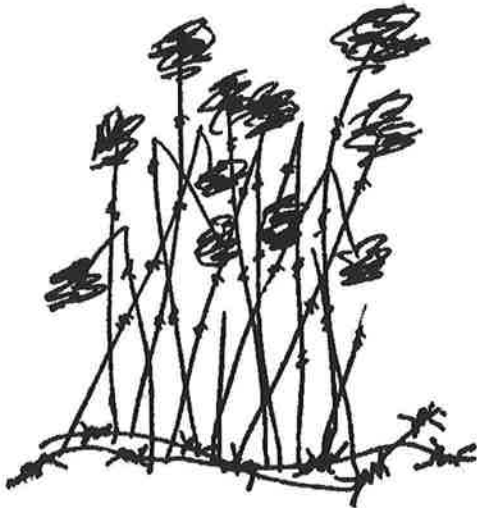
1972இல் அவசரகாலச் சட்டங்கள், 1977இல் தேசிய பாதுகாப்பு சட்டம் (சிங்கள தேசியம்) 1978இல் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் என்பன உருவாக்கப்பட்ட பின்பே தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தனது ஆயுதப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியில் கூடிய கவனம் எடுத்தார். அதாவது ஒரு கைத்துப்பாக்கி பல துப்பாக்கிகளாக வளர்ச்சியடைந்தது.

1983 காலப்பகுதியில் அரசு படைகளின் அட்

டீழியங்களே இராணுவத்தின் மீதான மிகப்பெரிய தாக்குதல்களை செய்யவேண்டிய நிலைக்குள் ளாக்கியது. (திருநெல்வேலி தாக்குதல்) இவ்வாறு 1983 யூலை கலவரத்தின் பின்பே தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களுக்கு, விடுதலைப் போரை அரசுக்கு எதிரான, அதேநேரம் தமிழ் மக்களை பாதுகாக்கக்கூடிய ஓர் இராணுவ படையினை விரைவாகக் கட்டி எழுப்பவேண்டிய தேவையினை உருவாக்கியது.

மக்கள் தமது அபிலாசைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் அரசியல் கொள்கைகளை தெரியமாக கூறுவதற்கும் ஜனநாயக போராட்டங்களை செய்வதற்கும் சிங்கள அரசு படைகள் இடையூறாக இருந்ததுடன் அவர்கள் ஆயுதப்படைகளால் கொடூரமான முறையில் அடக்கப்பட்டனர். இந்த ஆபத்துக்களில் இருந்து மீண்டு அரசியல் ரீதியாக செயற்படுவதற்கு அல்லது மக்கள் பாதுகாப்பாக ஓர் இடத்தில் கூடுவதற்கு ஒரு பாதுகாப்பான தளம் தேவை என்பதனை தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்தார். எனவே தாயகத்தின் சில பகுதிகளை முக்கிய கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவ

கோ. சி. கலைக்கதிர்

கோலம்

கோலமிடுவது
அம்மா வழியாய்
வந்த
பழக்கம்.
தனித்துவமும் கூட.
அம்மா
கோலமிடும் போது
இவள்
ரசித்து
மகிழ்ந்ததுண்டு.
வெட்கம் இவளை
ஆட்படுத்திய
பொழுதில்
சிறுகால் பெருவிரல்
கோல மிட்டதுண்டு.
இவள் கோலமிடும்
காலம் வந்தபோது

இவள்
கோலமிடவில்லை
முற்றத்தில்
புற்றிருந்தது.
மரநிழலில் வாடிய
இவள் கரங்கள்
மண்வெட்டி
தூக்கி நடந்ததால்,
இப்போ
புற்றில்லை.
ஆனால்
முற்றத்தில் அவள்
உடலில்
ஓடிய குருதி
கோலமிட்டிருந்தது
என்றும்
அழியாதபடி.

வெளிச்சம்

வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. முதற்கட்டமாக 1985ல் யாழ். நகரப்பகுதி கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது.

1987 காலப்பகுதியில் சிங்கள அரசாங்கம் பிறநாடுகளின் உதவிகளை பெருமளவு பெற்று வடமராட்சியில் 'ஒப்பறேசன் விபறேசன்' எனப்படும் மிகப்பெரும் இராணுவ நடவடிக்கையினை மேற்கொண்டது. இதனால் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியிலும், பொதுமக்கள் வாழ்விலும் மிகப்பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்திய அந் நடவடிக்கையினை எதிர்த்து எதிர்க்கு ஓர் பாடத்தினைப் புகட்டும் நடவடிக்கையாகவே 'கரும்புலி' எனும் உன்னதமான உயர்ந்த ஈகம் கொண்ட ஓர் உயிர் ஆயுதத்தினை தலைவர் உருவாக்கினார். கப்டன் மில்லர், அந்த முதல் வித்தின் வெற்றிகரமான தாக்குதல், போராட்டத்தின் ஓர் முக்கிய திருப்பு முனையாக அமைந்து கரும்புலிகள் படையணியும் உருவாக்கம்பெற வழிவகுத்தது.

இந்திய இராணுவ காலப்பகுதியில் இந்திய அமைதி காக்கும் படை தமிழ் மக்களிற்கு செய்த துரோகச் செயற்பாடுகள், இன ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் தலைவர் பிரபாகரனை அந்நிய நாட்டிற்கு எதிராக போராடும் ஓர் இராணுவ கட்டமைப்பாக மாற்றி அமைத்து வளர்க்க வேண்டிய தேவைப்பாட்டினை உருவாக்கியதுடன், தாயகத்தில் சொந்தக்காலில் நின்று அனைத்து வகையான கட்டுமானங்களையும் உருவாக்கி செயற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தினையும் உருவாக்கியது.

இதுவே மிக சக்திவாய்ந்த கெரில்லா அணியாக விடுதலைப் புலிகள் மாற்றம் பெற்றமைக்கு காரணமாக அமைந்தது.

இரண்டாம் ஈழப்போர்க் காலப்பகுதியில் சிங்களப் படைகள் தாயகப் பகுதியில் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும்படி நாடவும் மக்கள் வாழ்விடங்களையும் அழித்தொழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டமையும் சிங்கள அரசின் வளர்ச்சியும் விடுதலைப் புலிகளினையும் ஓர் மரபுவழி படையமைப்பின் உருவாக்கத்திற்கு வித்திட்டது. எனவே ஓர் மரபுவழி படைக்கட்டுமானத்திற்குரிய அலகுகள் ஒவ்வொன்றிலும் தமிழர் சேனையும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

தமிழர் தாயகப் பகுதி மூன்று பக்கமும் கடலால் சூழப்பெற்றது. தமிழர் நிலங்கள் ஆக்கிரமிப்பிற்கு பெருமளவு கடல்பகுதிகளே சிங்களப் படைக்கு உதவியது. 1991இல் ஆகாய கடல்வெளி சமரின்போதும் சிலாவத்துறை முகாம் தகர்ப்பின்

போதும் இந்நிலை நன்கு உணரப்பெற்றதுடன் எதிர்காலத்தில் கடல் முழுவதினையும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்து விடுதலைப்போரை நகர்த்தும் நடவடிக்கைகளையும் சிங்கள அரசு திட்டமிட்ட வேளைதான் எமது தலைவர் கடற்புலிகள் என்னும் கடற்படையினை கட்டியெழுப்பத் தொடங்கினார். இன்று சகல சவால்களுக்கும் முகம் கொடுத்து விடுதலைப் போரின் வளர்ச்சியின் முதுகெலும்பாக கடற்புலிகள் அணி திகழ்கின்றது.

இதே காலப்பகுதியில்தான் சிங்களப் படைகள் தமிழர் தாயகத்தை ஆக்கிரமிக்கவென இஸ்ரேல், அமெரிக்கா, பாகிஸ்தான், பிரித்தானியா ஆகிய நாடுகளின் உதவியுடன் பல்வேறு படைப்பிரிவுகளை உருவாக்கி ஆக்கிரமிப்பில் ஈடுபட்டது. இதனை முறியடிக்கும் பாணியிலேயே தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் சாள்ஸ் அன்ரனி சிறப்புப் படையணி எனும் முதலாவது தாக்குதல் அணியினை உருவாக்கினார்.

அடுத்ததாக குடாநாட்டில் சிங்களப்படைகளிற்கு எதிராக மரபுவழிப் போரில் ஈடுபட்ட தமிழர் சேனை வன்னிக்கு வந்ததும் மிகவும் வித்தியாசமான முறையில் பெரும் இராணுவத் தளங்கள் -கூட்டுத்தளங்களை (முற்றுமுமுதாக, அழித்தொழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுமான விற்கு வளர்ச்சியடைந்தது.

1997 காலப்பகுதியில் சிங்களப்படைகளின் ஜெயசிக்குறு நடவடிக்கையானது சிங்கள இராணுவ வரலாற்றில் மிகக்கூடிய காலம் திட்டமிட்டு நடாத்தப்பட்ட இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கை ஆகும்.

இந்நிலையில்தான் இந்திய இராணுவ காலத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் படையணிகள் 1987-1989 வரையானதோர் காலம் போல், 1997-1999 வரை மிகக்கடுமையான போரினையும் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியினையும் அடைந்தது எனலாம்.

அதாவது தற்காப்பு யுத்தத்தில் இருந்து மிகப்பெரிய மரபு வழி இராணுவமாக மிக நீண்ட காலம் ஓர் இராணுவ நடவடிக்கையினை திட்டமிட்டு இரவு, பகல் சமர்களில் ஈடுபட்டு பெருநிலப் பரப்புகளை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரக்கூடிய வகையில் வளர்ச்சியடைந்தது. இக் காலப்பகுதியில்தான் கனரக பீரங்கிப்படை, டாங்கி எதிர்ப்புப்படை, உள்நுழைந்து ஊடறுத்து தாக்கும் கொமாண்டோ அணிகள், பெண்கள்

படையணிகள் என பல்வேறு படையணிகள் வளர்ச்சியுற்றன.

தமிழ் மக்கள் மீதான கோரக்குண்டுத் தாக்குதல்களை நிகழ்த்தி தினம் தினம் உயிர் குடிக்கும் சிங்கள வான்படை விமானங்களின் ஆக்கிரமிப்பினை தடுப்பதற்காகவே விமான எதிர்ப்புப் படைப் பிரிவு உருவாக்கம்பெற்றது.

சுருக்கமாக கூறின் சுமார் கால் நூற்றாண்டு காலப்பகுதிக்குள் விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியானது, சாதாரணமாக ஒரு கைத்துப்பாக்கியில் இருந்து நவீனரக ஆட்லறிகள் வரையும் ஒரு சாதாரண மீன்பிடிப் படகில் இருந்து நவீனரக ராடர் சாதனங்கள் பொருத்தப்பட்ட நவீன பீரங்கிகள் பொருத்தப்பட்ட போர் படகு வரை வளர்ந்துள்ளது.

அன்று போராளிகளிற்கு உணவு கொடுத்து உறையுள் கொடுத்து பங்களித்த மக்கள் இன்று தாமே போர்க்களத்தில் தமது பிள்ளைகளுடன் நின்று போர் புரியும் மக்கள்படைக் கட்டுமானமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. சுதந்திரப் பறவைகளாக அன்று இருந்த பெண்கள் இன்று சமர்க்களத்தில் எதிரியை பந்தாடும் போர்ப் பறவைகளாக மாறியுள்ளனர். ஒரு கரும்புலியின் உருவாக்கம் இன்று அது ஓர் படையணியாக எதிரிக்கு கடலிலும் தரையிலும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

இவை ஒருபுறம் இருக்க விடுதலைப் போரின் வளர்ச்சியானது அரசியல் கட்டுமானங்களிலும் மிகப் பெரிய வளர்ச்சியினை கொண்டு விளங்குகிறது. சுமார் 15 வருடத்திற்கு முன் பேச்சுவார்த்தைக்காக பூட்டானிற்கும், இந்தியாவிற்கும் சென்றனர் விடுதலைப் புலிகள்.

இன்று உலக நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் எமது தாயகத்திற்கு வந்து பேசிவிட்டு செல்கின்றனர். இது எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியின் ஒருபக்கம் எனலாம்.

எமது தாயக விடுதலைப் போராட்டமானது தனித்து போராட்டத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாது போரினால் பாதிப்பும், துன்பமும், மக்களின் வாழ்விலும் இரண்டறக்கலந்த வண்ணமே சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. தற்சார்ப்புப் பொருளாதாரம், புனர்வாழ்வு, நிர்வாகம், கலை பண்பாடு, கல்வி போன்ற அனைத்து அடிப்படை வசதிகளிற்கும் வித்திட்டு அவற்றின் வளர்ச்சியில் பங்கெடுக்கின்றன. சமூக விடுதலைக்கான போர் என்ற கருத்தியலும் நிறைவேறி வருகின்றது.

காத்திருப்பு

நள்ளிரவில்
வல்லூறுகளின் சுவடுகள்
கிராமத்தை வளைத்தன
ஒரு கணம் கண்ணயர
நரபலி எடுப்போன்
மனிதர்களை காயப்படுத்தினான்.
என் விழிகளும் குருடாகின.
ஆன்மாவை இறுகப்பொத்தி
சில நிமிடங்கள்
என்னில் மௌனப்போர்
பயங்கரவாதத்தின் சாயம்
எனக்கும் பூசப்பட்டதல்லவா
என்னில் ஓடுவது
கலப்பற்ற தமிழீழ இரத்தமல்லவா
மறுநாள்
காணாமல் போன பட்டியலில்
நானும் சேர்க்கப்பட்டேன்.
காணாமல் போன
எனது பெயரும்
விலங்கிடப்பட்ட எனது கையும்
விடுதலைக்காய் காத்திருக்கும்
பிரிந்த உறவுடன் இணைந்து.

❖ சமர்விழி

ஒரு சில நொடிப்பொழுதுகளில் தாக்குதல்களை நடாத்திவிட்டு மறைகின்ற ஓர் கெரில்லா அணி சுமார் கால் நூற்றாண்டு காலத்திற்குள் வருடக்கணக்காக ஓர் இராணுவ நடவடிக்கையினை முறியடித்து அதேபோல் தாமும் ஓர் இராணுவ நடவடிக்கையினை செய்து பெரும் நிலப்பரப்புக்களை மீட்டு அங்கு மக்களை சொந்த இடங்களில் குடியேற்றி அவர்களின் இயல்பு வாழ்க்கைத்தரத்தினை உருவாக்கும் சக்தி மிக்க ஓர் விடுதலை அணியாக எமது போராட்டம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளமை மிகப் பெரிய அரசியலே ஆகும். இதற்கு ஓயாத அலைகள் 1 - 4 வரையிலான இராணுவ நடவடிக்கை ஆதாரமாக அமைகிறது.

இரண்டு கவிதைகள்

யுகங்களின் மீதான நெருப்பெரியும் பாடல்

எல்லா யுகங்களும்
தங்களுடையனவாகவே இருந்தனவெனச்
சொல்லுகிற அவர்கள்
எனது குழந்தைகளை
என்னிடமிருந்து பிரித்தெடுத்து
ஆற்றின் தீரங்களில் எறிந்தார்கள்
நானும் எனது குழந்தைகளும்
சரித்திரங்களுள் வீழ்ந்துபோன
வெறும் ஐதிகங்களாயினோம்.

இரட்சிப்பிற்கான கரங்களற்று
உலகில் முழுவதுமாக விரட்டப்பட்டோம்.

இரவின் ஆழ்ந்த திகிற்கணங்கள்
கொடுக்குரல்களாலான
கனவுகளை தந்துகொண்டேயிருந்தன.

எனது குழந்தைகளுக்கான
தாலாட்டுப்பாடல்களில் ஒன்றைத்தானும்
ஞாபகங்கொள்ள முடிந்ததில்லை.

எல்லையற்று விரியும் காலத்தில்
சாபங்களின் வேர்களால்
எமது வாழ்வு குழப்பட்டிருந்தது.

கணிகளற்ற வனத்தில்
இலைகளை புசிக்கத்தொடங்கினோம்
மொழி வழியாய் வராத துயரங்களை
கோடுகளாக்கி குகைச்சுவர்களில்
வரைந்தோம்
பிறகு,
கோடுகளின் வழியாய் மொழியை
உருவாக்கினோம்.

மெல்ல மெல்ல உயிரிக்கலாயினோம்.
காற்றின் ஓரங்களில்
எனது முதற்சொல் தீயை மூட்டியது.

எனது குழந்தைகளின் முதல்வார்த்தையில்
வானத்தில் மின்னல் வெட்டியது
மீளலாயினோம்
சாபங்கள் சூழ்ந்திருந்த யுகங்களிலிருந்து.

சித்தாந்தன்

பூக்களில் வசிக்கிற கனவு

எப்போதாவது

நதியின் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்
நீர்ப்பாறைகள் மூச்சுவிடலாகும்.

ஒரு குழந்தையின்
இமைகள் சிக்கிடாத கனவின்
மெல்லிய படபடப்பில்
முதற் பிரபஞ்சம் விரிந்திடுவதாய்
நாம் பேசிக்கொண்டோம்.

அந்தப் பொழுதுகளில்
யுத்தமேயில்லாத ஒரு கவிதையை
எல்லோரும்
வாசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.
கண்ணீரும் குருதியுயில்லாத
கனவுகளை கண்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்.

உறக்கமேயில்லாத வரும்
இந்த இரவுகளில்
குழந்தாய்!
உனது இமைகளையும்
உனது உதடுகளையும்
இதே குழந்தைத்தனத்தோடு
காணமுடியாமற் போய்விடுமோ
என்ற பயம் எனக்கு

எப்போதையும் போலவே
உனது கைகளில்
பூக்களையே காணவிரும்புகின்றேன்.
என்னால்
உனது கைகளில் ஒருபோதுமே
துப்பாக்கியை அனுமதிக்க முடியாது.

யுத்தம் எமது காலத்திலேயே
முடிந்து போய்விடவேண்டும்.
உனது மின்மினிக் கண்களுக்கு
ஒரு யுத்தமில்லாத உலகை
கையளிக்கவே விரும்புகிறேன்.

அப்போது
நான் உனக்குச் சொல்வேன்
யுத்தம்
நம் நிலங்களைத் தின்றதை
நம் வளங்களைத் தின்றதை
நம்மை அகதியாக்கியதை.

குழந்தாய்!
எப்போதையும் போலவே
உனது கைகளில்
பூக்களையே காண விரும்புகிறேன்.

வெளிச்சம்

வந்தபோது அம்மா இருந்தாள். பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பதற்கு என்று அரசாங்கம் தரும் காசில் அத்தான்மார் கஸ்ட்பட்டு அனுப்பும் சிறிது காசையும் கொண்டு, எப்படியோ படிப்பை முடித்துவிட்டான். இரண்டு அத்தான்மாரும் சேர்ந்து, அவனுக்கு விலை உயர்ந்த சேட்டுக்களை வாங்கித் தருவார்கள். நல்ல சப்பாத்துக்கூட அணிந்திருந்தான். கஸ்டப்பட்ட வீட்டுப் பையன் என பார்த்தால் சொல்லமுடியாது இருந்தது அவனது தோற்றம். சாகாமம் ரோட்டால் நடக்காமல், ராமகிருஷ்ண வித்தியாலய ரோட்டால் நடக்கத் தொடங்கினான். இதனால் பலதொல்லைகளைத் தவிர்க்கலாம். நேரம் 6 மணி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. வெலிங்டன் தியேட்டர் சந்தியிலிருக்கும் அதிரடிப்படை பெரிய முகாம் பக்கமாக போகாமல், ஆலடி வேம்பிற்கு இந்தக் குறுக்குப் பாதையால் போவதுதான் நல்லது. சில வேளைகளில் அவர்கள் பயணப் பையுடன் போகும் அவனைக் கூப்பிட்டாலும் கூப்பிடலாம்.

மக்கள் நடமாடிக்கொண்டு தான் இருந்தார்கள். அவனைத் தெரிந்தவர்கள் பலர் அதில் இருந்தனர். ஆயினும் யாரும் கதைக்கவில்லை. அவர்களில் பலர் விவசாயிகள். மட்டக்களப்பு, கல்முனை நகரங்களில் உள்ளவர்கள், அரசாங்க உத்தியோத்தாலும், தொழில்துறை வியாபாரங்களாலும் சமாளித்து வருகின்றனர். இங்கு அப்படியல்ல. ஒரு எல்லைக்கு மேல் போய் விவசாயம் செய்ய அனுமதியில்லை. முன்பு சுமாராக இருந்தனர். அவன் அணிந்திருந்த மிக நவீனமான உடைகள் அவன் மேல் வெறுப்பைக்கூட அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். அவர்கள்கூட முன்பெல்லாம் அறுவடை முடிந்தவுடன், மிக விலை உயர்ந்த சேட்டுகளைப்

போடுபவர்கள்தான். 'உனது ஊரில் சாதாரண ஒரு வன் போடும் சேட்டைக்கூட எங்களால் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது' என அவனுக்கு மாஸ்டர் அடிக்கடி சொல்வார். அவரைப் பார்த்தும் எத்தனை வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. நல்ல வேளை அவருக்கு வடக்கே மாற்றல் வந்தது. அல்லது நகரத்தில் மையப் பகுதி எரிக்கப்பட்ட (அது நடந்தும் 10 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன) அன்று நிச்சயமாக எரிக்கப்பட்டிருப்பார். சிலர் கொல்லப்படுவதற்கு முன்பாகவே எரிக்கப்பட்டனர். வழமையாக ஒருவனைக் கொன்ற பின் றக்கில் ஏற்றிக்கொண்டு போய் வேறெங்காவது எரிப்பார்கள். அம்முறை சந்தியிலேயே போட்டு எரித்தனர். சந்தி பெரிதாக ஒன்றும் மாறவில்லை. தேன்குழல் விற்கும் வண்டிக்காரர்கள் மீண்டும் வந்துவிட்டார்கள். ஆலடி வேம்பிலிருந்தும் அக்கரைப்பற்றிற்கு வந்தால், தேன்குழல் வாங்கித் தருவார் அப்பா. அந்த இடத்தில் தான் உட்களைப் போட்டு எரித்தார்கள்.

அவனுடன் சிரித்துப் பேசும் அந்தப் பறங்கிக்கார ஆச்சி வருகிறாள். இன்றும் அவனிடம் கேள்விகள் கேட்டு, எதற்கென்றும் இல்லாமல் எல்லா பதில்களுக்கும் சிரித்தா. அவளின் பேரன் ஒருவன்கூட இயக்கத்தில் இருந்து வீரமரணம் அடைந்தான். என்றாலும் அவளது வீடு சந்தியிலிருந்தும்கூட, பாதிக்கப்படவில்லை. அவளின் வீடு ஒரு கவராக, போராளிகளுக்கு இன்றும் இருந்து வருவது அவனுக்குத்தெரியும்.

யாரைச் சந்திச்சாலும் பரவாயில்லை. சண்முகம் மாமாவை காண்பதில் அவனுக்கு பலத்த மனச்சங்கடம் ஏற்படுவதுண்டு. அவரது மகனும் ரமணனுடன் எஞ்சினியரிங் எடுபட்டான். ஒன்றாகவே போய்வருவார்கள்.

பக்கல்ற்றி வேக்சொப்பில் இருவருக்கும் ஒரே அலுமாரியும்கூட. தனியாக ஒரு நாள் அவன் கண்டியிலிருந்து வந்தான். மகா ஓயாவில் வைத்து செக்கிங்கின் போது பிடிபட்டான். பின் என்ன ஆனான் என எவருக்கும் தெரியவில்லை. சண்முக மாமா ஒன்றும் எரிச்சல் படுபவர் அல்ல. அவனைக் கண்டுவிட்டால் தோளைத்தடவி, விக்கி விக்கி அழுவார். ரமணன் மெளனமாக நிற்பான். இப்போது கடைசிச் சோதனை எடுத்துவிட்டு வருகிறான். கண்டுவிட்டார் என்றால் அவரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கும்.

வீடு வந்துவிட்டது. ஆலடி வேம்புச் சந்தியிலிருந்து நூறு மீற்றர் தூரத்தில்தான் இருக்கும். சந்தியில் எரிக்கப்பட்ட கடைகள், எப்போதோ திருத்தப்பட்டுவிட்டன. நடுவில் கறுவல்தப்பி மாமாவின் கடைமீட்டும் அப்படியே கிடக்கிறது. அதனைத் திருத்த யார்தான் இருக்கிறார்கள். ஊரில் மோட்டார் சைக்கிள் முதலில் வாங்கியவர் அவர்தான். மாமா கறுவல் என்றாலும் எவ்வளவு உயரம், ட்றக்கர் இரண்டு வேறு, கோயில் காணிகளை வேறு யாருக்கும் அதுவும் வெளியார் என்றால் குத்தகைக்கு விடவே விடமாட்டார். ஏக்கருக்கு 2000 ரூபா வரை குத்தகை தர முன் வருவார். அக்கரைப்பற்று, கல்முனை, ஆலடிவேம்பு, திருக்கோயில் என்று சிறுபிராயத்தில் அந்த நீலநிற CD 200இல், அவருடன் எங்கெல்லாம் சென்றிருக்கிறான். எவ்வளவு வேகமாக ஓடினாலும் வண்டி உசும்பாது என்னவேகம். என்ன கொன்றோல். சிறுவயதிலே விவசாயத்தில் முன்னேறி, எல்லோரது கண்களையும் அசங்கவைத்த அவர் கரிய இரவு ஒன்றில் தம்பட்டையில் வைத்து கண்டதுண்டமாக வெட்டப்பட்டிருந்தார். சைக்கிள் கவிழ்ந்து

வெளிச்சம்

கிடந்தது. மோதிரம் சங்கிலி என்பனகூட கழற்றப்படவில்லை. அவரது இறப்பின் பின்பு ஆலடிவேம்பு ஸ்தம்பித்துவிட்டது என்றே சொல்லவேண்டும். இப்போது மூத்தவனுக்கு 15 வயது இருக்குமோ? எல்லை இல்லாமல் இருக்கும் தோட்டங்களையும் பூமிகளையும் பராமரிக்கக்கூடியவனாக வருவானோ? கடந்த ஐந்து வருடத்தில், ஒரு முறைகூட அவர்கள் வீட்டுக்குப் போகவில்லை. இம்முறை கட்டாயம் போகவேண்டும்.

சந்தியில் பாடும் திறந்தாகி விட்டது. நல்லதுதான், சாராயம் குடிக்க இனி அக்கரைப்பற்று பசாருக்குப் போகத்தேவையில்லை. பூமிகளும் வெளியாருக்கு கைமாறுவதற்கு இனி வழிசமைத்தாகிவிட்டது.

பாரடியில் ரகுமாமா நிற்கிறார். கண்கள் சிவந்து வெளியே தள்ளிக்கொண்டிருக்கின்றன. எல்லோரையும்விட 'பார்' வந்தது அவருக்குத்தான் நல்லது என அவனுக்குத் தோன்றியது. பசாருக்குச் சென்று வாக்குவாதங்கள் பட்டு, அடிவாங்கி வர வேண்டியதில்லை. இங்கு யாரும் அவருக்கு கைவைக்க மாட்டார்கள். அவருக்குத்தான் எவ்வளவு பூமிகள். எதையும் இன்னும் விற்கவில்லை ஒன்றையும் செய்கை பண்ணவும்மாட்டார். ஆனால் சரியான ஆள் பார்த்து குத்தகைக்கு விடுவார். வரும் காசில் குடிப்பார். கல்யாணமும் இல்லை. தனது தம்பி வீட்டில் இருக்கிறார். அம்மாவின் செத்தவீட்டிற்கு எவ்வளவு உதவி செய்தவர். அவரைப் பார்த்து இலேசாகச் சிரித்தான். இந்தமுறை போனமுறைபோல் எதுவும் வரக்கூடாது. ஆனால் இரண்டு மூன்று செத்தவீடுகளாவது இருக்கும்.

போனமுறை சேவயர் வீட்டுச் செத்த வீட்டுக்கு போய் வந்தபோதுதானே பிரச்சினை ஏற்பட்டது. ஊரிலேயே முதன்

முதலாக சயன்ஸ் படித்தவர் சேவயர் செல்வரத்தினம். பிள்ளையார் கோயில் கணக்கர். என்ன இருந்தும் என்ன வழக்கமாக ரியூசனுக்கு போய் வரும் மகள் அன்று வீடுவரவில்லை. பதினைந்து நாட்களில் பின்நரிகள் சப்பிய எஞ்சிய உடம்பு காஞ்சிரங்குடாவில் கிடைத்தது. யாரோ மாடு பார்ப்பவன் வந்து சொன்னான். சட்டையி விருந்து யார் என உறுதிசெய்

ரையும் அதிரடிப் படையினர் பிடித்தனர். பின்பு அவர்களை ஒரு குடியில்லாத வீட்டுக்குள் பூட்டிவிட்டு, வீட்டை குண்டு வைத்து அழித்தனர். இதுதான் வரை ஏன் அவர்களை பிடித்துக் கொன்றார்கள் என யாருக்கும் தெரியாது. ரமணன் அன்று அவர்கள் பிடிபட்ட இடத்திற்கு வரும் ஒழுங்கையால் வந்

தடங்களைத் தொடர்ந்து....

தடங்களை அவதானி!

இவை

எப்பக்கமுள்ளன என்பதைக்

கூர்ந்து கவனி...

அதன்மேல் உன் பாதங்களைப்

பதித்தாக வேண்டும்.

அதனாலேயே கூறுகின்றேன்.

தடங்களை நன்கு அவதானி....

சில தடங்கள்

திரும்பியுள்ளன.

நீயே அதைக் கண்டிருப்பாய்

அவை உனக்கு உகந்ததல்ல

உன் பயணங்களைத்

திரும்ப முனைபவை அவை.

இதை விட்டெறி

சரியான தடத்தைப் பின் தொடர்!

அதுவே உனக்கு

சிறந்த

பயணங்களாகட்டும்.

● நா. கானகன்

யப்பட்டது. ஒரே மகள், செத்த வீடு நடந்து ஒரு மாதமாகி இருந்தது. 'கிளி செத்தவீட்டுக்கு போ. இல்லாட்டி குறை சொல்லுவாங்க' அம்மா சொன்னாள். அவன் வற்புறுத்திக் கூறவில்லை என்றாலும் போகத்தான்வேண்டும்.

மகேந்திரன் அவனும் ரமணனுடன் படித்தவன்தான். எந்தப் பிரச்சினையும் அன்று நடக்கவில்லை. ஆனால் மகேந்திரனையும் வேறு இரண்டு பேர

தான். சேவயர் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில்தான் அந்த ஒழுங்கை. இன்னும் பத்து எட்டு வைத்தால், அம்பாறை அக்கரைப்பற்று மெயின் வீதி, அங்குதான் மகேந்திரனையும் மற்றவர்களையும் அதிரடிப்படையினர் பிடித்து வைத்திருந்தனர். ரமணனுக்கு இது தெரியாது. சேவயரின் மகள் புயலென பாய்ந்து வந்து, அவனது கையைப் பிடித்து இழுத்துச் சென்றாள். அந்தப் பிடியில் ஒரு பெண் குதிரை

வெளிச்சம்

யின் வலு இருந்தது. அவள் அந்தக் காரியத்தை இமைப்பொழுதில் செய்துமுடித்துவிட்டாள்.

சேவயர் கேட்டுக்கொண்டு தற் கிணங்க அப்போது A/L எடுத்துவிட்டு வீட்டிலிருந்தவன் அவளுக்கு A/L கணிதம் சொல்லிக்கொடுத்தான். சில வேளைகளில் அவளது கையைப் பிடிப்பவன் தானாகத்தான் இருக்கவேண்டும் எனத் தோன்றும் ரமணனுக்கு. சேவயரிடம் பூமிகள் அதிகம் உண்டு. ஆனால் காசு அவ்வளவாக இல்லை. அவன் படிப்பது குடும்பத்துக்காக. பச்சையாக சொல்லப்போனால் காசுக்காகத்தான், ஏழு பெண்களுடன் பிறந்த அவனுக்கு எவ்வளவு காசு தேவை. ஒவ்வொருவருக்கு மூன்று இலட்சம் என்றாலும் 21 வேண்டும். ஏற்கனவே மணம் முடித்துவிட்ட இரண்டு அக்காமாருக்கும், ஒவ்வொன்றாவது கொடுக்கவேண்டும். காலையில் சேவயர் வீட்டுக்கு துக்கம் விசாரிக்கச் சென்றபோது, சேவயரின் மனைவிதான் வீட்டில் இருந்தாள். அவளைத் தேற்ற அவன் பெரிய மனிதன் போல் ஏதோ எல்லாம் சொன்னான். சும்மா இருந்திருக்கலாம். வெறுமையாக இருந்தது அந்தப் பெரிய வீடு. படிப்பு மேசை தூசி படிந்துகிடந்தது. வெளியே வந்தபோதுதான் பெரிய மனிதன் போல் நடந்துகொண்டதை எண்ண வெட்கமாக இருந்தது. ஒரே மகளை இழந்து நிற்கும் அந்தத் தாயாரை அவனது வெற்று வார்த்தைகள் தேற்றுவா?

அன்று சேவயர் வீட்டில் அவன் இருந்தபோது, வீட்டில் அவனது அம்மாவை நிரந்தரமாக இழக்கவேண்டி வந்ததற்கான சம்பவங்கள் நடந்திருந்தன.

‘அண்ணாச்சி உங்கட வீட்டில் அதிரடிப்படடை ஜீப் நிக் குது யாரோ பையன் கூறினான். யார் அந்தப் பையன் எனத்

தெரியவில்லை. ஏன் வீட்டுக்கு அவர்கள் வந்தார்கள். கேள்வி கேட்பதற்கு முன்னரே பையன் ஓடிவிட்டான். வீடு நோக்கி ரமணன் சென்றான். அம்மாவின் முகம் இவ்வளவு பயந்த நிலையில் இருந்ததை அவன் ஒருபோதும் கண்டதில்லை. இதற்கு முன் ஒருநாள் இப்படி இருந்திருக்கிறது. அப்பா எவ்வளவு குடித்தாலும் ஸ்ரெடியாக இருப்பார். சாப்பாட்டுக்கு ஒரு மீன் பொரியல் இருந்தால் சரி. அன்றுதான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்திருந்தார். நகைத் தொழில், கன்னாதிட்டி அல்லது செட்டித் தெரு, அங்கு தான் நகைத் தொழிலாளருக்குத் தஞ்சம். ரகுமாமாவுடன் சேர்ந்து நன்றாகக் குடித்துவிட்டு ஆட்டிறைச்சிக் கறியுடன் நன்றாகச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்தார். கால்கள் அதன்பின் வளங்கவில்லை.

அன்று அம்மா பெண்களையும் வைத்துக்கொண்டு, இயலாத கணவரையும் எப்படிப் பார்த்துக்கொள்வது என, சோகமும் பயமும் கலந்து அவனைப் பார்த்தவ. இன்று மறுபடியும் அப்படிப்பார்க்கிறா. ‘அம்மா ஏன் அதிரடிப்படடை வந்தவன்?’ அவனைத் தேடித்தான் வந்திருக்கிறார்கள். காரணம் எதுவும் சொல்லவில்லை. பெயர்கூடச் சொல்லிக் கேட்கவில்லையாம். நேற்றுப் பின்னேரம் இங்கு வந்தவனை நாளை காலை 10 மணிக்கு காரைதீவு முகாமுக்கு வரச்சொன்னவனாம். பயந்திருந்த அம்மா விபரம் கேட்கவில்லை.

சந்திரனின் அம்மாவும் அவன் வீட்டிலிருந்தாள். பக்கத்து வீட்டுச் சந்திரன் அவனுடன் படித்தவன். ரமணனின் கட் அவுட் மாக்கைவிட 60 புள்ளி குறைவு. நேற்றுவந்த போது கறுவல்தம்பி மாமாவின் கடையடியில் சாறத்துடன் நின்றவன் கண்டுவிட்டான். ரம

ணன் அவர்கள் வீட்டில் இருந்து தான் படித்தான். அங்கு நல்ல பெரிய மேசை இருந்தது. மேசை விளக்குக்குள் பேப்பர்களைப் போட்டு அவை எரிவதை ரசிப்பான். ரமணன் ரசிப்பான் எனச்சொல்ல முடியாது. ஏதோ ஒரு மனோவியாதி போன்றது தான் இது. வீட்டில் தொல்லைகள் அதிகரிக்கும்போதுதான் இப்படி எல்லாம் செய்வான். சந்திரனின் அம்மா எதுவும் சொல்லாமல் இருப்பாள். பேசாமல் வீட்டுக்குள் போய், சோறு தயிருடன் தட்டில் போட்டு சீனி வாழைப்பழத்துடன் அவனுக்குக் கொடுப்பாள். நல்ல மனிசி படிப்பதற்கு மேசையோ விளக்கோ இல்லாமல் படித்து, ரமணன் எஞ்சினியரிங் எடுபட்ட அன்று எவ்வளவு சந்தோசப்பட்டான். உடுப்ப்பு அப்போது வாங்கிக் கொடுத்தான்.

சந்திரன் ஐந்து வருடமாக, சாதாரணமான ஒரு மாஸ்டர் வேலை எடுக்க முடியாமல் அலைகிறான். அப்படி இருந்தும் ரமணன் மேல் அவளுக்கு எந்த வித அசூசையும் இல்லை. ஒரு தனிப்பிறவியாகவே இருந்தான். அம்மாவுக்கு அறுதல் கூறியபடி நின்றிருந்தான்.

காரைதீவு முகாமுக்குச் சென்றவர்கள் யாரும் திரும்பி வந்ததாக சரித்திரம் இல்லை. அவன் வந்ததில் வீட்டில் இருந்த சந்தோசம் அப்படியே விலகிப்போனது. இந்தமுறை கடைசித் தங்கைகள் இருவருக்கும் மட்டுமே உடுப்பு வாங்கி வரமுடிந்திருந்தது. அதுவும் சாதாரண சீத்தைத்துணிகள்தான். தங்களுக்குப் பிடித்த டிசைன்களை தெரிவுசெய்வதில் இருவரும் சண்டையிட்டுக் கொண்டார்கள். நாற்காலி ஒன்றில் அவை அப்படியே கிடந்தன.

அத்தான்மார் இருவரும் மண்டபத்தில் இருக்க, பெண்கள் முலைக்கு முலை குந்திக்

வெளிச்சம்

கொண்டிருந்தனர்.

காலையில் கடையில் வாங்கிய அப்பத்தைச் சாப்பிட்டு விட்டு, சேவயர் வீட்டுக்குப் போயிருந்தான். அதிரடிப்படையினர் வந்தபோது அம்மா உலை வைத்திருக்கிறாள். இப்போது சோறு ஆக்கப்பட்டிருக்கும். சோறு கருகாதிருக்க குசினியில் அடுப்பை அணைத்து விட்டு வந்தாள். இன்று வீட்டில் பெரியவர்கள் யாரும் சாப்பிடப்போவது இல்லை. அக்காச்சிமாரின் பிள்ளைகள் மண்ணில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அவற்றிற்கு ஒன்றும் விளங்காது. சோறு கருகியிருக்காது. பிள்ளைகள் சாப்பிடும் நல்லதுதான்.

நேரம் செல்லச்செல்ல ஆட்கள் வரத்தொடங்கினர். பெரிதான அளவில் ஒரேயடியாக வரவில்லை. ஆனால் அறிந்தவர்கள் எல்லோருமே வந்தனர். சந்திரன் மிகவும் நேரமாகி பின் நேர வாக்கில் வந்தான். எரிந்த கடையடியில் அவனைக் கண்டவுடன் கதைத்திருக்கவேண்டும். கெப்பர் வந்துவிட்டது என அவன் நினைத்திருக்கலாம். அம்மாவைப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆவலில், பிழைவிட்டிருந்தான் ரமணன்.

வீடு எவ்வளவு ஆவலாக அவனது வரவை எதிர்பார்த்திருந்தது. இங்கு உள்ள கஷ்டம் இதுதான். சிறிய வயதில் மணம் முடிப்பது தொடர்கிறது. அவன் படித்து முடிக்கு முன்னரே ஏன் இரண்டாவது வருடத்திலேயே மணம் பேசத்தொடங்கி விட்டார்கள். இப்போது விடவே மாட்டேன் என்கிறார்கள். கல் முனையிலிருந்து வந்தவர்கள் பதினேழு வரை தர முன்வந்தார்கள், வீடு, கார் பூமி என்பன தனி. இளைய அக்காச்சி அவன் முகங் கழுவிக்கொண்டுகிணற்றடியில் நின்றபோது அங்கு வந்தாள். கையிலிருந்த போட்டோவைக் காட்டினாள்.

Eelam Happy Market

in Munchen Germany

Jewellery + Texteil & Export, Import

ஜோர்மனியில் முன்சன் மாநகரில் பிரமிக்கத்தக்க காட்சியறையில் அதிநவீன வேலைப்பாட்டுடன் கண்ணைக்கவரும் 22 கரட் சிங்கப்பூர் தங்க நகைகள், ஆசிய அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சிறுவர் சிறுமியர்க்கான ஆடைகள், பஞ்சாபி வகைகள், பட்டுப்புடவைகள்....

மற்றும் மளிகைப் பொருட்கள், மீன்வகைகள், மரக்கறி வகைகள், வீடியோ பிரதிகள் விற்பனைக்கும் வாடகைக்கும், பல வகைப்பட்ட தொலைபேசி அட்டைகள் அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள EHM ஸ்தாபனத்தை நாடுங்கள்.

தொடர்புக்கு: A. ஸ்ரீகாலிங்கம்

EHM

Lindwurm str130, 80337 Monchen

Tel: 089 / 76 75 95 13 u 6 92 81 80

Fax: 089 / 76 75 95 51 u 6 92 81 80

வெளிச்சம்

பெண் சுமாராக இருந்தாள்.

போட்டோவைப் பார்த்த படி மௌனமாக நின்றாள். அக்காவின் அவசரத்தைப் பார்த்தபோது சிரிப்பு வந்தது. தம்பி சம்மதித்துவிட்டான் என முடிவுபண்ணி, 'அம்மா' என அழைத்துக்கொண்டு அக்காச்சி வீட்டுக்குள் ஓடினாள். நீ இதற்கு உடன்பட்டால், நீ கொழும்பில் நகைவேலை செய்யும் அந்த சிவந்தவன் எனக்கும் கிடைத்து விடுவான் என இளைய அக்காள் நினைக்கிறாள். அவன் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

இப்போது எல்லாமே பிசு கிப்போய்விட்டது. எல்லோரும் ஏதாவது உபாயங்கள் கூறிய படியே இருந்தனர். ஆனால் எல்லோருக்கும் இந்த விஷயங்களில் எதுவும் செய்யமுடியாது எனத்தெரியும். ஆனாலும்

சும்மா கதைத்துக்கொண்டே இருந்தனர். மாலையும் வந்து இரவும் ஆனது. தேநீர் மட்டும் பெரியவர்கள் அருந்தினார்கள். அத்தான்மார் இருவரும் அடிக் கடி வெளியே போய் வந்தபடி இருந்தனர். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் மது அருந்துவது பயத்தைக்குறைத்து, காரியங்களை எப்படி செய்வது என்பதற்கு வேண்டிய தெம்பைத்தரும் என்ற கொள்கை, அவர்களிடம் அன்றுதொட்டே இருக்கிறது.

இருவருக்கும் அவன்தான் திருமணத்தின்போது தண்ணி வார்த்தவன். அரைப்பவுண்களில் மோதிரம் போட்டவர்கள், அக்காச்சிமாரின் அழகிற்காகவே வந்தவர்கள். அவன் A/L படிக்கும்போதே காலையில் ஒரு நாளும் கரையல் குடித்தது கிடையாது. அத்தான்மாரில் யாராவது ஒருவர், இடியப்பம் கடையில் கட்டிவந்துவிடுவார்.

அடுப்படியில் பானையில் சோறு அப்படியே கிடந்தது. எத்தனை பெட்டியில் இடியப்பமும் வெள்ளை ஆணமும் வந்

திருக்கின்றன. பெரிய கேத்தல்களில் தேநீர் ஆறுகிறது. சிறிய பிள்ளைகள் சாப்பிட்டுவிட்டு படுத்துவிட்டன. படுத்த இடத்திலே அப்படியே கிடந்தன. யாரும் தூக்கி சரியான இடங்களில் போடவில்லை. பெரிய அக்காச்சி எவ்வளவு சுத்தம். அட்டையுடன் இன்று எல்லாக் குழந்தைகளும் படுத்துக்கிடக்கின்றன. மற்றைய பின்னேரங்களென்றால், குழந்தைகள் பெரிய அக்காச்சியின் கைகளில் எவ்வளவு பாடுபடும், அவற்றை குழறக்குழற ஊண்டித் தேய்தேய் என தேய்த்து குளிக்கவாத்து, செக்கச்சிவந்த அக் குழந்தைகளின் உடம்புகளை, மேலும் சிவக்க வைத்து விடுவாள். அயலவர்கள் கொண்டுவந்த உணவுகள் அப்படியே கிடந்தன.

அம்மாவின் இருமல் வருத்தம் மேலும் இன்று அதிகமாகி இருந்தது. அம்மா எவ்வளவு கஸ்டங்களை சுமந்திருக்கிறாள். அப்பா அளவுக்கு உழைப்பாள் பத்தாயிரம் இருபதாயிரம் எனக் கொண்டுவந்து பத்து நாளில் அப்பா செலவுசெய்துவிடுவார். வீட்டில் வைத்தே நண்பர்களுடன் சூடிப்பார். படுத்தபடுக்கையான பின் இரண்டு வருடங்கள் எவ்வளவு கண்காட்டுகள் கொடுத்தார். எல்லாவற்றையும் தாங்கி நின்றாள் அம்மா. இந்த கசு வருத்தமும் தூசியால் ஏற்பட்டதுதான். பாணை, சட்டி வனைவது, பார்த்தால் சுலபமானதாகத்தான் தெரியும். வண்டிகளில் பாணைகளை ஏற்றும் போது, அயலவர்கள், காசும் நன்றாகவே வருகிறது. மனிசியும் கெட்டிக்காரி தான் என நினைப்பார்கள். ஆனால் நினைப்பதுபோல அல்ல. அந்தத் தொழில், பழுதிக்கட்டியாக இருக்கும் மண் பொடியாக்கப்படும் போதும் சரி பின் தண்ணீரைக் கண்டதும் அது எவ்வளவு தூசியை எழுப்பும். அவ்வளவும் அம்மாவின் நூரையீர்

லில்தான் கசு வருத்தத்தில் அம்மா பட்டபாடு, அம்பாறை போய் எவ்வளவு மருந்தெடுத்து சுகமாக்கினார்கள். இனி மீண்டும் வரப்போகிறது.

அத்தான் திருமணங்களின் போது தந்த மோதிரங்கள் அளவில்லாமல் போயின. அவை இரண்டையும் மேலும் பவுணும் போட்டு, அவனது எட்டாம் நம்பருக்கு ஏற்றது என சொல்லப்படும்... கல்லும் வைத்து, அம்மா மோதிரம் ஒன்று செய்திருக்கிறா. காலையில் தந்தவ. நாளை போகும்போது மறக்காமல் கழற்றி வைத்துவிட்டுப் போகவேண்டும்.

காலையில் அவன் வெளிக் கிட்டபோது அம்மா படுத்துக் கிடந்தாள். போகாமல் இருக்க முடியாது. நேற்றே அவர்கள் கூட்டிப் போயிருக்கலாம். வருகிறானா எனப்பார்க்க விட்டிருப்பார்கள். எங்கும் அவன் போக முடியாது என அவர்களுக்குத் தெரியும். தப்பி காட்டுக்குப் போய்விடுவது என்பது சுலபமானது அல்ல. வீட்டுக் காரர் எல்லோரும் தொலைவார்கள். சாகாமல் வீதியின் பல இடங்களிலும் களப்புப் பகுதியிலும் அதிரடிப்படையினர், அத்துடன் வீட்டுக்கும் நோட்டம் போட்டிருப்பார்கள்.

காரைதீவுக்குப் போக காலையில் வெளிக்கிட்டான். யாரையும் அழைத்துப்போக அவன் விரும்பவில்லை. அம்மா காலையில் எழுந்து முகம்கழவி பின் படுத்தவன், அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். என்ன நினைத்து வந்தான். அம்மாவை உசுப்பி 'போயிற்று வாறன்' என்றான். அவன் எங்கோ பார்த்த படி இருந்தான். எதிர் வீட்டுக் கண்ணை அதிரடிப்படையுடன் போது, அவனது அம்மாவும் இப்படித்தான் படுத்திருந்தா. இப்போதும் கண்ணின் அம்மா கனவில் வாழ்வது போலவே வாழ்கிறாள்.

வெளிச்சம்

அம்மா இனி எழுவே மாட்டாளா? அப்பா இப்படித் தான் கடைசிக்காலத்தில் படுத்திருப்பார். சாகேக்கையும் மோட்டமா கேட்டார். சல்லிக்காசு இருக்கவில்லை. ஆனால் அம்மாவும் அவனும் இருந்தார்கள். மாஸ்ரரிடம் ஓடினான். வீவா வாங்கிக்கொடுத்தார். என்ற பேர் முதல் எழுத்து போகப் போகுது என மாஸ்ரரிடம் கூறியதாக ஞாபகம், அன்று அப்பாவை பார்த்த அதே நிலையில் இப்போது அம்மா இருக்கிறாள்.

ரமணன் காரைதீவிலிருந்து எந்த விக்கினமும் இன்றி வீட்டுக்கு வந்தான். ஆசை அக்காச்சியின் மூத்தவள் (நேற்று முழுவதும் அவள் சாப்பிடவில்லை. விபரம் தெரிந்தவள்) ஓடிவந்து, வீதியிலிருந்து அவனை வீட்டுக்குள் இழுத்துச் சென்றாள். பெரிய அக்காச்சி கண்ணீருடன் பல் எல்லாம் தெரியச் சிரித்தாள்.

அம்மாவை எல்லோரும் மறந்து அவனை எல்லோரும் சூழ்ந்துகொண்டனர்.

‘என்ன நடந்திச்சி’ பெரிய அத்தான் கேட்டார்.

ஒரு மணிநேரம் விசாரணை செய்தனர். காம்ப் மிகப் பெரிதாக இருந்தது. எத்தனை சிஐ.டிக்கள் பயங்கரவாதி என முத்திரை குத்தி கழுத்துறை, பூசா என தமிழர்களை அனுப்பும் இடம் நேற்று அவனுடன் பல்சில் பயணம்செய்து, கதைக்க முற்பட்டவன் அங்கிருந்தான். இவன் தான் தன்னை சந்தேகித்திருக்கிறான். காம்பில் தன்னைத் தெரியாதது போல் இருந்தான். இயலாத நிலையிருந்த அம்மா, அவன் காரைதீவுக்கு சென்ற போது விபூதிச்சரை ஒன்று தந்தவா. வெளியேவர எஞ்சினியரிங் பக்கல்ற்றி அடையாள அட்டை உதவி செய்ததா?

அல்லது விபூதிச்சரைதான் காப்பாற்றியதா? அவன் பகுத்தறிவு ரீதியாக சிந்திக்கவிரும்பவில்லை. அம்மா அவனுக்காக நல்லதையே நினைப்பா, செய்வா.

அம்மா படுத்திருந்த இடத்துக்குச் சென்றான். மயங்கிப் படுத்திருக்கிறாளா? இவ்வளவு அமளியும் அவளை எழுப்பவில்லையே. பயமாக இருந்தது. எல்லோரும் அவன் பின்னே அவள் படுத்திருந்த பக்கமாக வந்தனர். காலையில் விபூதிச்சரை தந்ததுதான் அவள் செய்த கடைசிக் காரியமாக இருக்க வேண்டும். அவளுக்கென வாங்கி வந்த B10, B12 ஊசிமருந்துகள் மேசையில் கிடந்தன.

காரியங்கள் அதற்கே உரிய வகையில் நடந்தன. கல்முனைக் காரர் ரொயாட்டோ கொரில்லாவில் வந்தார்கள். எதுவும் சரியாக முடிவாகும் முன்னரே, உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். அவன் கோப்படவில்லை. யதார்த்தத்தில் இப்படித்தான் நடக்கும். ரகுமாமா வந்தார் இரண்டு சைக்கிள்கள் ஒன்றாக வைத்து பாருடன் பார் சமாந்தரமாக இருக்குமாறு கட்டப்பட்டன. வேறு இடங்களில் அநேகமாக அவன்தான் கட்டுவான். இந்த வாகனத்தில்தான் அம்மாவைக் கொண்டுபோகப் போகிறார்கள்.

இப்போது செத்தவீட்டு ஊர்வலங்களின்போது வெடிசூட அனுமதிக்கிறார்களாம். ரகுமாமா சொன்னார். தான் அனுமதி பெற்றுத்தருவாராம். அவனுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. வாழ்வதோ அடிமை வாழ்வு வேறுயாரோ வழிநடத்துவது. போய் ஒரு மூலையில் அமர்ந்து கொண்டான்.

இப்போது அம்மாவின் விஷயங்கள் முடிந்து மூன்று மாதங்களின் பின், வீட்டுக்குள்

நுழைகிறான். பெரிதாக்கப்பட்ட அப்பாவின் படத்துக்குப் பக்கத்தில் அம்மாவின் படமும் இருக்கிறது. இம்முறை அதைப் பெரிதாக்கவேண்டும்.

தங்கைகள் அரிசி இடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவனுக்கு டிகிரியில் நிச்சயம் கிளாஸ் கிடைக்கும். முதல் வகுப்போ அல்லது செக்கண்ட் அப்பரோ கிடைப்பது நிச்சயம். இரு வருடங்கள் லெக்சரராக இருக்கலாம். ரிசல்ற் வரும் வரை தங்கைகள் மா இடிக்க வேண்டியதுதான். கடையளுக்கு இடியப்பம் கொடுக்கிறார்கள். பெரிய அக்காச்சியுடன் சேர்ந்து, இளைய அக்காச்சியும் சட்டிபானை செய்யத் தொடங்கி இருக்கிறாள். இன்னும் இரண்டு மாதத்தில் ரிசல்ற்வரும். எல்லா வேலைகளிலுமிருந்தும் அவர்களைக் கழற்றிவிடலாம்.

சாப்பாட்டின் போது பெரிய அக்காச்சி வேறு ஒரு செய்தி சொன்னாள்.

‘இவன் ஏன் அக்காச்சி கிண்ணியடிக்கு போனவன்?’

மாடுவாங்கப் போயிருக்கிறான். அன்று இராணுவம் கிண்ணியடிக்கு செல் அடித்திருக்கிறான். இவனது காலைக் கழற்றிவிட்டார்கள். காயம் ஆறி அன்னமலைக்கு கொண்டுவந்து விட்டார்கள். பெரியமாமா செய்தி அனுப்பியிருந்தார். பெரிய அத்தான் மட்டுமே போய்வருவதற்கு வசதி இருந்திருக்கிறது. பாவம் பெரியமாமா மச்சான் ஊனமாகிவிட்டான். மனதில் மச்சான் ராஜேஸ்வரியின் சிவந்த முகம், கண்ணீரிடையே தெரிந்தது. இன்னும் ஒரு வீட்டின் சுவையும் ரமணனுக்குக் கூடியிருந்தது.

யாழ்ப்பாணம் 1996 நத்தார்

ஸ்தோத்திரம் சுவாமி

கூரை பெயர்க்கப்பட்ட வீட்டிலிருந்து
நான் செய்யும் இரவுப் பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

இவ்வருடம் நீர் பிறந்தபோது
எங்கள் தேவாலயங்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன.
நம்முடைய வருகையின் அறிவிப்பாய் வரும் நள்ளிரவு மணியோசை
கைது செய்யப்பட்டிருந்தது.

மறுதலிக்கப்பட்ட புனித இரவில்
மத்தலோனா தன் தலைமுறைகளுக்காக அழுதாள்.
புலம்பினாள், மன்றாடினாள்.

தீனமான தாயின் குரலின் கீழ்
குருதி சிதறிக் கிடந்தது.
பரிசுத்தமான அவளது கண்ணீர் விளக்கற்ற
கரியதெருக்களை கழுவியோடியது.

ஊரடங்கிய இரவில்
பிதாவே நீர் பிறந்தபோது
எங்கள் நகரில் நாங்கள் அன்னியராய் இருந்தோம்.
எங்கள் முற்றங்களில் நாங்கள் மந்தைகளாக நடத்தப்பட்டோம்.

எங்களுடைய கிராமங்கள் திருடப்பட்டன,
வரலாற்றின் பூகோளப்பரப்பிலிருந்து துடைத்தெறியப்பட்டன.
வெற்றிப் பிரகடனக் கூச்சல்களால்
என்பட்டினம் அவமானப்படுத்தப்பட்டது.

பிதாவே,
உம்முடைய சனங்களெல்லாம் சிதறிப்போனார்கள்.
அவர்களது வீடுகள் வெறிச்சோடிப்போயுள்ளன.

அவர்களது குரல்கள் கைப்பற்றப்பட்டுள்ளன.
உம்முடைய தேவாலயத்தன் வழிகளெல்லாம்
அவர்களது உதாசீனம் செய்யப்பட்ட துயரங்கள் குடியிருக்கின்றன.

சேவல் கூவுவதற்கு முன்பாக
பேதுரு எல்லாவற்றையும் பன்முறை மறுதலித்தான்.

சிதாவே
சிறைபிடிக்கப்பட்ட நகருக்குப் பாடல் இல்லை
பண்டிகை இல்லை
மகிழ்ச்சியும் இல்லை.

எனினும், நீர் பிறந்துள்ளீர்
குருதியாறாத நிலத்தில்
நித்யமோனத்தில் என்பதை நான் அறிவேன்.

✦ பா. அகிலன்

வெளிச்சம்

உணர்தல் என்பது சுயவதை அல்லது சுயகளிப்பு என்பதைவிட வேறு என்ன? எனது அனுபவம் இதற்கப்பால் செல்லவில்லை. எனக்கு கற்றுத்தரவுமில்லை. இந்தப் போர்ப்பூமியில் வருவற்று வாழ எவரால் முடிகிறது.

என் புனித தேசத்தில் புண் சுமந்த மேனியராய் வாழ்வு விதிக்கப்பட்டிருப்பதை மனித

விசாரணைகள் ஏதுமற்று வரலாற்றால் வீசியெறியப்படும். ஒருவேளை கடந்தகால வாழ்வு கண்டிக்கப்படவும் கூடும்; அதுவும் பொருத்தமானதுதான்.

இத்தனைக்கும் நானோ ஒரு போராளி. மிகச் சாதாரணமான ஒரு போராளி. ஆனால் மிக மகத்தான பாத்திரம் என்னுடையது.

என் உணர்தல் சுயகளிப்பாயாக சாத்தியம் ஏது? அல்லது என் பாத்திரத்தில் உணர்தலற்று இருக்கத்தான் சாத்தியம் ஏது?

வதையாய் நீள்கிறது என் வாழ்வு.

உணர்தல் சுயவதை என்ற என் அனுபவ தரிசனம் என் பாத்திரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கவோ கேலிக்குள்ளாக்கவோ அல்ல.

வதைபடும் வாழ்வில் எனக்கு மறுதலிப்பு இல்லை. இன்னும் சொன்னால் அதை நான் பற்றிக்கொள்கிறேன்.

வதையுறும்போதும், விட்டுவிடுதலையாகாது ஒன்றிப்போகிறது என் மனம். உணர்ந்து வதைபடினும் அதுவன்றி இருப்பதில் வாழ்வு அர்த்தப்பட்டுவிடாது எனக் காண்கிறது என் தர்க்கம்.

உளவியலாளர் 'மனதின் ஒருவகை நோய்' என இதை வாதிக்கக்கூடும்.

உணர்தலற்று எப்படி நானிருக்க ?

புலன்களால் எப்படி புறக்கணிக்க முடியும்?

புறக்கணிக்க முடியா தரிசனம் உணர்தலுக்கு உட்படாதிருக்க மனிதத்தால் எப்படி இயலும்?

சுயகளிப்பை உணர்தலுக்கு இங்கு பாத்திரங்கள் இல்லை, சம்பலிப்புகளும் இல்லை. அப்படி உணர முடிந்தால் இன்னும் இந்தப் போர்ப்பூமியில் வாழும் மகத்துவமான பாத்திரம் எனக்கு சொந்தமற்றுப்போகும். மனிதம்

உணர்தல் விஞ்ஞானத்திற்குள் வைத்து விளங்கக் கூடியதல்ல. எதன் தர்க்கத்திற்குள்ளும் இதைச் சிறைப்பிடித்திடின் உணர்தல் உணர்தலின் அர்த்தமிழந்து சாகும்.

வதையே ஆகினும் உணர்தலே மனிதத்தின் மகிமையென உணர்கிறது என் உளம்.

இல்லையாகின் இந்த உலகிற்கு கிறிஸ்து எப்படி கிடைத்திருப்பான்? சித்தார்த்தன்

எப்படிப் புத்தன் ஆகியிருப்பான்?

கிறிஸ்து தன் காலத்தில் உணர்தலின் உச்சமாய் முள்முடியும், பார்ச்சுமையும் சுமக்க நேர்ந்தது. சித்தார்த்தன் சிம்மாசனத்தையும் ராஜபோகத்தையும் துறக்க நேர்ந்தது.

இவர்களின் உணர்தல் சுயவதை என்பதைத் தவிர வேறெவ்வாறும் அர்த்தப்படவில்லை.

இந்த உலகின் மகோன்னத மனிதர்களாக, இவர்களின் வாழ்வு மகத்தானதாக ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தும் வேறெதற்காகவும் இவர்கள் அர்த்தப்படுத்தப்படவில்லை.

நான் கிறிஸ்துவோ சித்தார்த்தனோ அல்ல. ஆனால் எனது காலத்தில் துப்பாக்கியும், வெடிகுண்டும் சுமக்க நேர்ந்தது.

எனது உறவுகளையும் இளமைக்கால இனிய கணவுகளையும் துறக்க நேர்ந்தது.

கடைத்தெருவில் பால்மா வாங்க நான் படியேறும்போது கைநீட்டுவாள் ஒரு தங்கை. நான் எப்படி உணர்தலற்று இருக்க? என் சைக்கிளில் நான் படித்துவிட்டு இருளில் திரும்புகையில் படுப்பதற்காய் ஒரு தாத்தா கடைமூடக் காத்திருப்பார். நான் எப்படி உணர்தலற்று இருக்க?

பள்ளியில் தந்த வெள்ளையுடையோடு கொதிக்கும் வெய்யிலில் திருவிழா தேடி கச்சான் விற்பான் ஒரு தம்பி. எப்படி நான் உணர்தலற்று இருக்க? வயிற்றில் குழந்தையோடு தன்வயிறு நிரப்பவோ தன் குழந்தை வயிறு நிரப்பவோ இரப்பதற்காய் விரதகார வீடு தேடுவாள் ஒரு அக்காள். நான் எப்படி உணர்தலற்று இருக்க?

வீதியால் போகையில் புழுதி கிளப்பி பறக்கும் வாகனம் குருதிவெடில் பரப்பும். உடல் பிளந்த ரணத்தோடு களமிருந்து போர் வீரர் போவார். போகும் வீதியில் அவர் உயிர் போய்விடக் கூடுமென அறிவேன். நான் எப்படி உணர்தலற்று இருக்க?

சொல்லுங்கள்! எனது எழுத்தை வாசிக்கும் மனிதமுள்ளவர்களே சொல்லுங்கள்!

திருவிழாவில் என் அக்காமகனுக்கு வெள்ளிகொட்டர் வாங்கித் திரும்புகையில் அனீயியாக் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து முதற் பிரசவத்திலேயே செத்துப்போன அண்டை வீட்டு அக்காளை வெள்ளைத்துணி போர்த்து கையில் சுமந்தபடி சுடுகாடு போவார் என்னாரார். நான் எப்படி உணர்தலற்று இருக்க?

பொய்க்கால் போட்டு இரும்பு உருளியில் விறகுகட்டி விற்பான் ஒரு அண்ணன். அவன் உழைப்பில் ஒரு குடும்பத்தின் உயிரே ஊசலாகும்.

சொல்லுங்கள்:

எப்படி நான் உணர்தலற்று இருக்க?

எழில்

இப்போதோ, என் அருகிருந்தே தம் அடிமனம் பகிர்ந்த என் தோழர் தினம் வீழ்கிறார். நான் எப்படி உணர்தலற்று இருக்க?

சொல்லுங்கள், களத்தில் கிடைத்த ஒரு கடதாசியில் பதியும் என்னை வாசிக்கும் மனிதமுள்ள என் வாசகர்களே சொல்லுங்கள். நான் எப்படி உணர்தலற்று இருக்க?

உணர்தல் சுயவதையின்றி வேறேது. ஆயினும் நான் எப்படி இதைத் தவிர்த்தல் இயலும்?

உணர்தல் சுயவதையேயாயினும் என்னளவில் அதைவிட்டு விலகும் என் வாழ்வுக்கு பொருளேது.

சிலுவை சுமக்கும் கிறிஸ்துவாய் என் வாழ்வு தொடரப்படும் நியாயத்தை நீங்கள் யாரேனும் புரிந்துகொண்டால் நான் வீடுவர விரதமிருக்கும் என் அம்மாவுக்கும் விளங்க வையுங்களேன்.

வெளிச்சம்

அவர்கள் போய் அரை மணித்தியாலம் கூட ஆகியிருக்காது. டொம் டொம் இரண்டு குண்டுகள் வெடித்த சத்தம் செவிப்பறையில் அறைந்தது. அதேநொடியில் 'சட்சட்டட்டட்ட' என்று துப்பாக்கி முழங்கும் சத்தமும் கேட்டது. நெஞ்சுக்குள் பகீர் என்றது. சில நிமிடங்கள்தான். அந்தச் சத்தங்கள் அடங்கி மயான அமைதி நிலவியது.

எங்கேயோ விபரீதம் நடந்தேறிவிட்டது என்று தெளிவாகப் புரிந்தது. புலவனும் தமிழரசும் போன திசையில் இருந்து தான் வெடியோசை எழுந்து தேய்ந்தது. 'இடம் தெரியாமல் மாறுப்பட்டாங்களோ ஆமிக்காரங்களிடம் மாட்டுப்பட்டிட்டாங்களோ' பழம் பிடுங்கப் போனதால் துப்பாக்கியோ குண்டோ கையோடு கொண்டு போகவில்லை. அவர்களுக்கு எதுவுமே நடந்திருக்கக்கூடாது.

மனம் பதைபதைத்துக்கொண்டிருக்கையில் இருவர் பதறி துடித்துக்கொண்டு ஓடிவந்தார்கள். நான் உசார் நிலைக்கு வந்திறன். கிட்ட நெருங்குகையில்

ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டு 'மச்சான் அம்புள் குடுத்திட்டாங்களடா' என்றவன் மேற்கொண்டு எதுவும் சொல்லாமல் நின்றான்.

'யாருக்கடா?' என்றபடி நான் அவன் தோள்களைப் பற்றி உலுப்பினேன்.

'தண்ணீர் எடுக்கப்போன இளநிலாவுக்கும் உன்ர தங்கச்சிக்கும்... அதிலை இளநிலா காயம் மற்றது...' என்றவன் இறுதி வார்த்தைகளை எச்சிலுடன் சேர்த்து விழுங்கிக்கொண்டான்.

அவ்விடத்தை சோகம் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. எவரும் எதுவுமே பேசவில்லை. நான் சேட் பொக்கற்றுக்குள் இருந்த குறிப்புப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். அதன் முகப்பு அட்டையில் அவள் முகம் மலர்ந்தது.

நான் தரவு ஒன்று எடுப்பதற்காக ஒருதரம் ஹோமியோ பத்துக்குச் சென்றபோது உள்ளங்கையில் எழுதினேன். அவள் அதை அவதானித்திருக்க வேண்டும். இந்த தைப்பொங்கல் அன்று தனது அன்பளிப்பாக இதை அவள் என்னிடம் தந்

றில் வீரச்சாவடைந்திருப்பாள் என்றால் இப்படித் துயரப்பட்டிருக்கமாட்டோம். எங்களது நிலைகளைத் தாண்டிவந்து அதுவும் எங்களது பகுதிக்குள் வைத்து பதுங்கித் தாக்குதல் செய்துவிட்டுப் போய்விட்டான். சுவை கண்டிட்டான், விடமாட்டான் மீண்டும் வருவான் இன்று என் தங்கா நாளை யாரோ? இந்த நிலையை தொடரவிடக் கூடாது. சூட்டோடு சூடாக அடியொன்று கொடுத்தேயாக வேண்டும்.

என்ன செய்யலாம்? தீவிரமாக யோசித்தேன். 'ஏன் யோசிக்கிறாய்?' நான்தான் உன்முன்னே இருக்கிறேனே. என்றாற்போல என் கண்களுக்குள் 120 மி.மீ. மோட்டார் வந்துநின்றது. இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே மோட்டாரினால் தக்க பதிலடி கொடுக்கலாம். மூளையில் திடீர்தம் முளை கொண்டது. சகபோராளிகளுடன் என் எண்ணத்தை பகிர்ந்து கொண்டேன். அவர்கள் எல்லோரும் ஆமோதித்தனர்.

'அவலத்தைத் தந்தவனுக்கு'

புலவனும் தமிழரசுந்தான் என்று இனங்கண்டேன். அவர்களைக் கண்டதும் நிம்மதியாக இருந்தது. ஆனால் அது நீடிக்கவில்லை.

விறைத்துப்போய் நின்ற புலவன் என்னைப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்துக்கொண்டான்.

தமிழரசு நீண்ட மூச்சுக்களை அடுத்தடுத்துவிட்டு தன்னை

தான். அவள் நினைவாக என்னிடம் இருப்பது இது ஒன்று தான். இனி ஒருபோதுமே தங்காவை பார்க்கமுடியாது. அந்தத் துயரில் நெஞ்சுக்குழி ஈரம் வற்றிப் போனது.

ஒருபக்கம் கவலையும் மறுபக்கம் ஆத்திரமும் பீறிட்டுக் கொண்டுவந்தன. சண்டை ஒன்

நேரத்தைப் பார்க்கின்றேன். இன்னும் நாற்பது நிமிடங்கள் தீர்ந்து போகக் கிடக்கின்றன. அந்த நிமிடங்களும் கரைந்து முடிந்து போவதை எதிர்பார்த்து இந்த காப்பரணுக்குள் காத்துக் கிடக்கின்றேன். என்னுடன் சேர்ந்து இன்னும் இரண்டு பெண் போராளிகளும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் இப்போ

தைக்கு இந்த அரணின் நிரந்தரக்குடிகள். நான் ஒரு தாக்குதல் நடத்துவதற்காக பத்து நிமிடங்களுக்கு முன்னந்தான் இங்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

'றோமியோ பத்து' என்று பெயரிடப்பட்ட இந்த அரண் அமைதி காத்துக் கிடக்கின்றது. சென்ற ஞாயிறு வரை அரணின் இயல்பு வாழ்க்கை இப்படி

இருந்ததில்லை. ஏழு நாட்களுக்கு முன்புவரை கல்கலப்பாக இருந்த அரண்தான். வேளா வேளைக்கு சாப்பாடு வராமல் போகலாம். தேனீர் குடிப்பதற்கு சீனி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் மகிழ்ச்சிக்கு பஞ்சமிருக்கவில்லை. இப்போது வெறுமைபடர்ந்து போய்க்கிடக்கின்றது.

ஏன்? என்ன நடந்தது என்று நீங்கள் கேட்கலாம்? மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்தாளே குயிலி, அவள் இல்லாமல் போய் விட்டாள். தண்ணீர் இறைக்கும் இயந்திரம் போல தன் பேச்சினாலும் செயல்களினாலும் இந்த அரணுக்குள் மகிழ்ச்சியை நிரப்பிக்கொண்டிருந்தவள். கடந்த ஞாயிறுதான் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது. அவள்தான் என் அன்புத் தங்கை குயிலி இந்த மண்ணுக்கு விதையாகிப்போனாள்.

நான் பார்க்கும் இடமெல்லாம் அவள் முகம் தான், என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றாள். அவளிடமிருந்த அந்தச் சிரிப்பு இன்னும் அப்படியே இருக்கின்றது.

'ஏன் அண்ணா கலங்குகின்றாய்? நான் இன்னும் உன் அருகில்தானே இருக்கின்றேன்' என்று என்னைப் பார்த்துச் சொல்வது போன்ற பிரமை எனக்குள் ஏற்படுகின்றது.

இந்த அரணை என்னால் மறக்கவேமுடியாது. என் தங்கை குயிலி எனக்கு முதன் முதலில் அறிமுகமானது இந்த றோமியோ பத்தில்தான். தங்கையின் பாசத்திற்காக ஏங்கிய நான் குயிலியை 'தங்கா' என்றே அழைத்தேன். இனி எப்போது அவளைக் காண்பது? மண்டையில் பெரும் பாறாங்கல்லை வைத்து அழுத்துவது போன்று இருக்கின்றது. அவளது நினைவுகளிலிருந்து விடுபடுவதற்காக சூட்டு வெளித் துவாரத்தால் முன் புறத்தைப் பார்க்கின்றேன்.

எதிரியின் கம்பிவேலித் தடைகள், காப்பரண் அதற்கப்பால்

அடர்ந்த காடு தெரிகின்றது. வெளிச்சமுலிலும் இறுக்கத்தைத்தான் என்னால் உணரமுடிகின்றது. காட்டுக்குள் சோகம் மண்டிக்கிடப்பது போல. மாலை வேளையாக இருந்த போதும் மரங்களில் உயிர்த்துடிப்பைக் காணவில்லை. இலைகளில்கூட அசைவில்லை. அவளோடு உறவாடிய இந்த மரங்களெல்லாம் அவளது தோழியரைப் போலவே 'உம்' என்று நிற்கின்றன.

வழமையாக இந்த அரணை வருடிச் செல்லும் காற்று இன்று வரவில்லை. ஏன் காற்று வீசவில்லை? அவளது இழப்பின் துயரச் சமையை காவிச்செல்ல முடியாமலோ அல்லது இன்றைய தாக்குதலுக்கு ஒத்தாசை வழங்குவதற்காகவோ காற்று தன் இவ்வழிப் பயணத்தை ஒத்திப்போட்டிருக்கலாம். மழைக் காலங்களில் அவளது வெப்பமூச்சில் குளிர் காய்ந்து அவளை பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்த இந்த அரணின் மரக்குற்றிகள்

த. ம. சேந்தன்

எல்லாம் விறைத்துப்போய்க் கிடக்கின்றன.

அரணின் வாசலுக்கு வந்து பின் புறத்தை நோட்டமிடுகின்றேன் உலுவிந்தை, துவரை, வீரை, காயா போன்ற காட்டு மரங்களை எல்லாம் விரட்டியடித்துக்கொண்டு பெரும் விருட்சமாக வளர்ந்திருந்த பாலை மரம் என் கண்ணில் படுகின்றது. இவ்வரணில் இருந்த இரு நூறு மீற்றர் தூரத்தில் அந்த பாலை மரம் இருக்கிறது. அதன் இலைகள், கிளைகள், கொப்புகள் என்று அங்குலம் அங்குலமாக கண்களால் தேடுகின்றேன்.

வெளிச்சம்

நான் எதிர்பார்த்துத் தேடிய புலவன் தென்படுவதாயில்லை. அவன் தன்னை நன்றாகவே உருமறைப்புச் செய்து விட்டு மறைந்து இருக்கின்றான். வோக்கியை 'ஓன்' செய்துவிட்டு அவனது அழைப்புக்காக காத்திருக்கின்றேன்.

நேரத்தைப் பார்க்கின்றேன், இன்னும் முப்பத்தைந்து நிமிடங்கள் தேயவேண்டிக்கிடக்கின்றது.

தங்கா என் கண்களுக்குள் வந்து நின்றான். இப்ப ஒரு வருடமாகத்தான் தங்காவை நல்லாத் தெரியும். அப்ப அந்தா இந்தா என்று மாங்குளத்தைப் பிடிப்பதாக ரதவத்தையின் அறிக்கைகள் அறம்புறமாக காற்றில் பறந்து கொண்டிருந்த காலம். ஒரு முழம் நிலத்தையாவது பிடித்துவிட வேண்டும் என்பதற்காக இராணுவத்தினர் பெரும் பிரயத்தனங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தனர் அந்தவேளை நோமியோ பகுதியின் முன்னணி அவதானிப்புப் பணி எனக்குத்தரப்பட்டது.

ஏழரை கிலோ மீற்றர் நீளமான முப்பது நிலைகளை தன்னகத்தே கொண்டிருந்த நோமியோ பகுதியை பெண்போராளிகள் பாதுகாத்து நின்றனர். இந்த முப்பது நிலைகளிலும் ஏதாவதொரு நிலையை எதிரி மூர்க்கத்தனமாக உடைத்துக்கொண்டு முன்னேறுவதற்கு மூசிக்கொண்டு நிற்பான். அந்தக் கணங்களில் அந்த நிலைகளில் நான் பிரசன்னமாயிருந்தேயாக வேண்டும்.

சண்டைக்களத்தில் முன்னணி அவதானிப்பாளனாகிய எனது பணியின் தன்மை பற்றி உங்களுக்கு கொஞ்சம் சொல்லிப் போட்டுத்தான் கதையை தொடரவேண்டும்.

எதிரி பெரும் எடுப்பில் தடல் புடலாக புறப்பட்டு வருவானல்லவா. அப்பிடிவரும் எதிரியின் செறிவு கூடிய இலக்குகளை இனங்காணவேண்டும். அவ்விலக்குகளுக்கும் நான்கும் நிலைக்கும் இடையிலான தூரம் பாதையைக் கணிக்கவேண்டும். அப்பப்ப மோட்டார் அணித்தலைவனுக்கு வோக்கி ரோக்கி ஊடாக கணித்தவற்றை தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

என்னால் கொடுக்கப்படும் தரவுகளை வைத்து துல்லியமான வாசிப்புக்கள் கணிக்கப்பட்டு மோட்டார் நிலைப்படுத்தப்படும். நிலைப்படுத்தப்பட்ட மோட்டார் 'பரலி' இருந்து 'ஷெல்' கும் என்ற சத்தத்துடன் வெளிக்கிளம்பும். தெரிவிக்கப்பட்ட இலக்கை நோக்கி ஊய் என்று கூவிக்கொண்டுவரும். சொல்லிவைத்தாற்போல கூடி இருக்கும் எதிரியின் தலைகள் மீது விழும், விழுந்துவெடிக்கும், வெடித்துச் சிதறும். அந்த நொடியில் எதிரியின் உடல்கள் சின்னாபின்னமாகும். கூடவே அவனது சண்டை முறானும் சுக்கு நூறாகும். ஊறிப்பெருத்து வந்தவன் காற்றுப்போன பாலூனாக சூம்பி மீண்டும் தன் இருப்பிடத்திற்குள் முடங்கிப்போய் விடுவான்.

ஒருமுறை இந்த நிலைக்கு முன்னால் கடும் சண்டை மூண்டது. மொசு மொசு என்று வந்த இராணுவத்தினர் மரவீரர்களுக்கும் மண்திட்டிகளுக்கும் பின்னால் காப்பு எடுத்துக்கொண்டனர். என் வோக்கி உயிர்பெற்றது. சொல்லப்பட்ட இலக்குகள் மீது ஷெல்கள் விழுந்து வெடித்துக்கொண்டிருந்தன. அந்தச் சமயம் பார்த்து ராங்கிகளில் ஒன்றின் பரல் எனது நிலையை நோக்கிப் பதிந்தது.

தாமதமின்றி குண்டொன்றை சுக்கியது. என் நிலைக்கு முன்னே நின்ற வீரை மரம் சிதிலமாகியது. சன்னங்கள் பட்டு என் கைகள் இரத்தத்தில் தோய்ந்தன. உடலின் ஏனைய பாகங்களும் இலேசான காயங்களை வாங்கிக்கொண்டன. வோக்கி என் கைகளை விட்டு நழுவு அந்தப்படியே நிலத்தில் இருந்து விட்டேன்.

குயிலி என் அருகில் ஓடிவந்தாள். என் காயங்களுக்கு ஃபீல்ட் கொம்பிறசரினால் கட்டுப்போட்டாள். வோக்கி ஊடாக 'பேரின்பன் பேரின்பன்' என்று எனது மோட்டார் அணித்தலைவன் யாழ்வன் கூப்பிட்டுக் கொண்டே இருந்தான். குயிலி வோக்கியை கையில் எடுத்துக் கொண்டாள். எனது தொடர்பு கொண்டிக்கப்பட்டதற்கான காரணத்தை பரிபாசையில் விளக்கினாள். சண்டை நின்றபாடாயில்லை. உக்கிரமடைந்து கொண்டிருந்தது.

'அண்ணா அந்த வீரைக்குப் பின்னாலை கவரெடுத்து நிக்கிறான்கள்' என்று ஆவேசத்துடன் கத்தினாள் குயிலி. எனக்குள் இருந்த ஓர்மம் என்னை தூக்கி நிறுத்தியது. மெல்ல நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அப்போது எங்கள் நிலையில் இருந்து ஐம்பது மீற்றர் முன்னால் யாழ்வன் அடித்த ஷெல் ஒன்று விழுந்து வெடித்தது நல்லதாய்ப்போய் விட்டது. அவள் சொன்ன வீரை மரத்தையும் இறுதியாக ஷெல் விழுந்த இடத்தையும் பார்த்தேன். கடைசியாக விழுந்த இடத்திலிருந்து எழுபத்தைந்து மீற்றர் வலப்பக்கம் விலத்தி அடிக்கச்சொல்லு என்றேன். வோக்கியில் தொடர்போடுநின்ற யாழ்வனுக்கு விரைவாகச் சொன்னாள். அவள் சொன்னபடியே... ஷெல் விழுந்து வெடித்தது.

அதற்கு பிறகு அவள் என்னிடம் எதுவுமே கேட்கவில்லை. இலக்குகளை பார்த்துப் பார்த்து கூட்டி அடியுங்கோ குறைத்து அடியுங்கோ என்று விலத்தல்களை எல்லாம் செம்மையாகக் குறிப்பிட்டு தெரிவிக்கத் தொடங்கிவிட்டாள். அவளது கணிப்புக்கள் பெரும் பாலும் சரியாகவே இருந்தன. அவள் சண்டையில் செயற்பட்ட விதத்தைப்பார்த்து நான் பிரமித்துப் போனேன். கெட்டிக் காரிதான், இந்தச் சின்னவயதில் என்ன துணிச்சல்.

நேரத்தைப் பார்க்கின்றேன். இன்னும் இருபத்தைந்து நிமிடங்கள் கரைந்து போகவேண்டும்.

குட்டு வெளித்துவாரத்தினாலாக எதிரியின் முன்னரங்க நிலைகளை நோக்குகின்றேன். எனது கண்ணில் தெரியும் அவளது அரணில் இருந்து ஐம்பது மீற்றர் பின்னுக்குள்ள மதாளித்து நெடுத்து வளர்ந்திருக்கும் கருங்காலி மரம் என் கண்களுக்கு விருந்தாகின்றது. அதன் பருமனை எப்படி விபரிப்பது? காக்கைவன்னியன் காலத்தில் அவ்விடத்தில் காலூன்றிய கருங்காலியாகத்தான் இருக்கலாம். அதனது பச்சைக்குடை பரப்பும் நிழல் விரிப்பில் ஆறு சிப்பாய்கள் தங்களை மறந்து உல்லாசமாகக் கிடப்பார்கள். போன ஞாயிறு நடந்து முடிந்த வக்கிரங்களை மனங்கள் இரை மீட்க, மூக்கு முட்ட மது அருந்தி விட்டு மல்லாந்து கிடப்பார்கள். கிடக்கட்டும், இன்னும் சொற்ப நிமிடங்களுக்குத்தான் அவர்களது இருப்பு நிலைத்திருக்கப்போகிறது.

இப்போதுதான் இன்னுமொன்று நினைவுக்கு வருகிறது. குயிலியின் ஆற்றல்களை இனங்காண காரணமாக இருந்ததும்,

இதே கருங்காலி மரந்தான்.

அந்தச் சண்டையில்தான் 'அண்ணா அண்ணா அந்த மப்காரன் நிக்கிரான்' என்று விழிகள் பிதுங்க பரபரப்புடன் சொன்னாள்.

'எங்கே?' என்று கேட்டேன். 'அந்தா... அந்தா அந்தக் கருங்காலிக்குப் பின்னாலை கவர் எடுக்கிரான்' ரோமியோ பத்தில் இருந்து நூறு மீற்றர் கூட்டி அடிக்கச் சொல்லட்டா என்று கேட்டாள்.

அப்போதுதான் என் நினைவுப் பொறியில் தட்டியது. எதிரி முன்னேறும் வேளைகளில் காப்பாக பயன்படுத்தக்கூடிய இப்படியான இடங்களை முன்

வுக்கு அனுப்பச் சொல்லும்' என்றதும் அவள் தாமதமின்றிச் சொன்னாள்.

அவ்விடத்தில் ஷெல் ஒன்று விழுந்து வெடிக்கவே, 'ஓடுறாங்கள் ஓடுறாங்கள் அண்ணாக்கள் அதில்தான் இன்னொண்டு அனுப்புங்கோ' என்று ஆரவாரத்துடன் கத்தினாள். அவளுடன் கூட நின்ற பெண் போராளிகளும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். கூச்சல் போட்டார்கள்; கைதட்டினார்கள், குயிலி என்னைப் பார்த்து புன்னகையுடன் 'அண்ணா அந்த மப்காரன் ஆட்டம் குளோஸ்' என்றாள்.

நான் தலையை உயர்த்திப் பார்த்தேன். சிப்பாய்கள் நாலா

'உலகெங்கும் தமிழினம் பரந்து வாழ்ந்தாலும் தமிழீழத்திலேதான் தேசிய ஆன்மா விழிப்புப் பெற்றிருக்கின்றது; தமிழீழத்திலேதான் தேசிய ஆளுமை பிறந்திருக்கின்றது! தமிழீழத்திலேதான் தனியரசு உருவாகும் வரலாற்றுப் புறநிலை தோன்றியிருக்கின்றது'

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

னதாகவே தெரிவுசெய்து அதன் தூரம், பாகை, வாசிப்பு எல்லாம் கணித்து வைப்பது வழக்கம். கருவிகள் கொண்டு கணிப்பதனால் அவ்விலக்குகள் மிகத் துல்லியமானவையாகவே இருக்கும். அவ்விதம் தீர்மானிக்கப்பட்ட இலக்குகளில் கருங்காலி மரம் அமைந்துள்ள இடமும் ஒன்று. அதற்கு இடப்பட்ட சங்கேத சொல்லை நினைவுபடுத்திக்கொள்வதிலும் சிரமமிருக்கவில்லை.

'தங்கச்சி, ரோமியோ பத்துக்கு முன்னாலை நிக்கிர மைனா

பக்கமும் கலைந்து ஓடினர். ஒரு கணம் எதிர்த்தரப்பு துப்பாக்கிகள் அனைத்தும் அமைதி காத்தன. பின்னாகள் ஆரவாரப்பட்டதன் காரணம் புரிந்தது. அன்றைய சண்டையின் முடிவுகள் எமக்குச் சாதகமாகத்தான் இருக்கும். அதில் மாற்றமில்லை என்பது உறுதியாகிவிட்டது. 'மப்காரன்' என்று சொன்னாலோ அவன்தான் இந்தச் சண்டையின் கதாநாயகன். சிப்பாய்களை பட்டிகளாக சாய்த்துக்கொண்டு வந்து முன்னுக்குத் தள்ளிப் போட்டு, அப்பகுதி வரை

வெளிச்சம்

படத்தை கையில் வைத்துக் கொண்டு பிடிக்க வேண்டிய இடங்களைக் காட்டி, பின் நின்று 'ஊய்ச்சி' காட்டியவன், குயிலியின் குறி தப்பவில்லை. சண்டையை வழிநடாத்திய அந்த அதிகாரி ஷெல்லுக்கு இரையாகிப் போனான்.

பெருமித்தோடு குயிலியைப் பார்த்தேன். கதாநாயகன் கதை முடித்த எங்கள் தரப்பு கதாநாயகி அல்லவா, வியர்வை வழிய புழுதி அப்பியிருந்த போதும் அவள் முகம் மலர்ந்திருந்தது. சரியான துணிச்சல்காரி, அப்படியிருந்த படியால் தானே அன்றைய சண்டையின் தலைவியையே மாற்றியமைத்து விட்டாள்.

அவளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் எனக்கு ஒரு தங்கை இருந்திருப்பாள் என்றால் இவளை மாதிரித்தான் இருந்திருப்பாள் என்ற எண்ணம் என்னுள் முளைகொள்ளும். அந்த நினைவே எனக்குள் கிடந்து வளர்ந்து வளர்ந்து நாளாவட்டத்தில் அண்ணன் தங்கை உறவாக பரிணமித்து விட்டது. அவளும் வீட்டில் கடைக்குட்டியாம். மூன்று பெண் சகோதரங்களுக்கு அடுத்துப் பிறந்த அவளுக்கு ஆண் சகோதரர்கள் எவருமே இல்லையாம். அதனாலோ என்னவோ அவளும் என் மீது நிறையவே பாசம் வைத்திருந்தாள்.

நேரத்தை பார்க்கிறேன். எங்கள் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு இன்னும் இருபது நிமிடங்கள் மடிந்தாக வேண்டும்.

தொண்டை வறண்டு போய்க்கிடக்கின்றது. தண்ணீர் 'காளை' எடுத்து ஒரு முறடு பருகுகின்றேன். தேனீர் குடித்தால் ஏறிப்போகும். தங்கா இருந்திருப்பாள் என்றாள் தேனீர்

தந்துவிட்டுதான் மறுபேச்சுப் பேசுவாள்.

இயல்பாக பெண்களிடம் இருக்கும் தாய்மைப்பண்பு அவளிடம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருந்தது. 'அண்ணா சாப்பிட்டியா?' என்று முகமலர்ச்சியுடன் கேட்பாள். 'ஓமோம் இப்பதான் சாப்பிட்டனான்' என்று மழுப்பினாலும் முகவாட்டத்தை வைத்து பிடித்துவிடுவாள். 'நீ என்னத்தைச் சொன்னாலும், உன் முகம் காட்டிக் குடுக்குதண்ணா' என்றவள் வார்த்தையோடு நின்றுவிட மாட்டாள். செயலிலும் சுறுசுறுப்பாகிவிடுவாள். சாப்பாட்டு நேரமாக இருந்தால் தட்டு நிறைய உணவோடு வந்து நிற்பாள். சாப்பாட்டு நேரம் தப்பிப் போனால் தேனீர் ஊற்றித் தந்துதான் அனுப்புவாள். அவள் ஊற்றித்தரும் தேனீருக்கு தனிச் சுவை இருக்கும். அதைக் குடிக்கையில் 'பேஸ் பேஸ் ரொம்ப நல்லா இருக்கு' என்று சென்னை வானொலியில் போன உசிலை மணியின் விளம்பரந்தான் நினைவுக்குவரும்.

முழு நிலாக்காலம் ஒருமுறை நான் வானத்துச் சந்திரனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவ்விடத்தால் போனவள் என்னைக்கண்டுவிட்டு அருகில் வந்தாள். 'என்னண்ணா! நிலாவையே வைச்ச கண் வாங்காமல் பார்த்துக்கொண்டு நிக்கிறாய் ஏதும் விசேசமோ' என்று கேட்டாள்.

'ஒன்றுமில்லையடி, அம்மா நிலா காட்டி சோறு தீத்தின அந்தக் காலம் நினைவில் வந்தது. அதுதான் பார்த்தேன்' என்றேன்.

'நான் நினைச்சன்' என்று வார்த்தைகளை முடிக்காமல் சிரித்தாள்.

'என்ன நினைச்சாய்?' என்று ஆலலாகக்கேட்டேன்.

'நீங்கள் தூரம், பாகை கணிச்சு நிலவுக்கும் ஷெல் அடிக்கக்கூடிய ஆக்கள் அதுதான்' என்றபடி சிரித்தாள்.

நானும் அவளுடன் சேர்ந்து, அவள் கற்பனையை நினைத்துப் பெரிதாகச் சிரித்தேன். சிரிப்போடு 'தங்கா ஷெல் அடிக்கமாட்டோமடி விரைவில் செய்யுதி அனுப்புவோம்' என்று ஒரு செய்தியையும் சொல்லிவைத்தேன்.

இன்றைய சண்டைகளின் வெற்றி தோல்வியை தீர்மானிப்பதில் மோட்டார்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன என்பதை அவள் நன்றாகவே தெரிந்து

வைத்திருந்தாள். இந்த உரையாடலில் இருந்து அதை உணர்ந்து கொண்டேன். முதன் முதலாக தமிழீழத்தில் இருந்து அனுப்பப்படும் செய்மதிக்கு 'குயிலி' என்றுதான் நாம் சூட்டவேண்டும் என்பது எனது தனிப்பட்ட ஆசையாக இருக்கிறது.

தங்காவை கடைசியாகக் கண்டது அந்த ஞாயிறு காலையில்ல்தான். காலை உணவு எடுப்பதற்காக எங்கள் அடியால் போனவன், நாங்கள் சீனி இல்லாததினால் தேனீர் குடிக்க

வில்லை என்பதை தெரிந்து கொண்டாள். தன் இருப்பிடம் திரும்பிப்போய் ஒரு ஜாம் போத்தல் நிறைய பாலைப் பாணி கொண்டுவந்து தந்தாள். அவளிடம் பாணி காய்ச்சும் விதம் பற்றி கேட்டுத்தெரிந்து கொண்டோம். அன்று மாலையே, பாணியின் உருசியில் புலவனும் தமிழரசும் பாலைப்பழம் பறிப்பதற்காக வாளியுடன் சென்றுவிட்டனர். அவர்கள் பாதி வழியில் திரும்பி ஓடிவந்து சொன்னதோடு தான் எம் எல்லோருக்கும் தங்காவின்

இழப்புச்செய்தி தெரியவந்தது.

குயிலி வீரச்சாவடைந்துவிட்டாள் என்றதைவிட 'பேரின் பன்ர தங்கச்சி வீரச்சாவாம்' என்று சொன்ன வாய்கள் தான் அதிகம். ஒருவகையில் அவளது தோற்றம்கூட என் சாயலை ஓரளவு ஒத்திருந்தது என்னவோ உண்மைதான். அதிகமான ஆண் போராளிகளுக்கு குயிலி என் தங்கையாகவே அறிமுகமாகியிருந்தாள்.

கை மணிக்கூட்டில் என் பார்வையை பதிக்கின்றேன். சரியாக ஐந்து பதினைந்தை மணித்திரை காட்டுகின்றது. இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்கள் தொலைய வேண்டிக்கிடக்கின்றது.

குட்டு வெளித்துவாரத்தினூடாக இந் நிலைக்கு எதிரே வலமும் இடமும் சற்று பக்கவட்டாக இருக்கும் அவனது இரு அரண்களும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இவ்வரண்களில் உள்ளவங்கள்தான் என் தங்காவின் இழப்பிற்கு முழுமுதல் காரணமாக இருப்பாங்கள். இதற்குள் இருந்து 'பூந்து பூந்து' கண்களால் பார்த்து என் தங்காவின் நடவடிக்கையை வேவு எடுத்திருப்பாங்கள்.

இவ்வரண் காரங்களுக்கு பதிலடி கொடுக்கக் கூடியதாக இலக்கு தெரிவு செய்வது உத்தமம் என்று நான் சொன்னதற்கமைய அந்த நோக்கத்தை செற்படுத்துவதில் முழு மூச்சுடன் நின்றான் புலவன். அவன் தமிழரசையும் கூட்டிக்கொண்டு, அவன் வீரச்சாவடைந்த மறுநாள் காலையிலேயே இலக்குத் தேடி புறப்பட்டுவிட்டான். புலவன் வேவு பார்ப்பதில் தேர்ச்சி பெற்றவன். ஐந்தாறு பேரின் கதையையாவது, முடிக்கக் கூடிய செறிவான இலக்காக தேடிப்

வேள்வியில் வேகும் பிஞ்சு

ஒவ்வொரு காலையும்
ஒவ்வொரு மாலையும்
உனது கால்கள்
நடைபோடும்
மஞ்சள் பாலத்தடியும்
புதுக்குடியிருப்பு நகரமும்;
புதுக்குடியிருப்பு நகரமும்
மஞ்சள் பாலத்தடியும்
தினம் தினம்
உனது நடை தூரம்.

செம்மண் வீதியில்
செம் மஞ்சள் ஆடையும்,
கலைந்த
செம்பட்டைப் பின்னலும்,
அதன் நுனியில்
சிவப்புத் துண்டும்
இதுவே உனது நிரந்தர சீருடை.

அன்று
கடையொன்றின் முன்றின்று
சுரண்டிய உந்தன்
பிஞ்சுக் கரங்கள்
நீண்டது என்முன்

அமைதியே வடிவான
பால் வடியும்
உன் முகத்தில்
சின்னதேயான
புன்னகைக் கீற்று,
எதுவுமே அறியாத
பிஞ்சு உணக்கு
ஏன் இந்த நிலை?
யாரால் இந்த நிலை?

சின்னவளே!
பொறுத்திரு
மீண்டும் ஊர் போவோம்.

உலகமங்கை

வெளிச்சம்

பிடித்துக்கொண்டு வருவான் என்று நம்பியிருந்தேன். அன்று மாலையே பெரிய இரை கிடைத்த மகிழ்வில் திரும்பிவந்தான்.

‘மச்சான் நீ சொன்னமாதிரி நல்லதொரு ராக்கட் கிடைச்சிருக்கு’ என்றான் ‘றோமியோ பத்துக்கு முன்னால நிக்கிற மைனா நினைவிருக்கோ’ என்று கேட்டுவிட்டு தான் கண்டு வந்த இலக்கை விபரித்தான். இலக்கு கிடைத்து விட்டது. அவ்விடத்தில் ஒருவனாவது உயிரோடு தப்புவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடாது. அதற்காகவே இரண்டு மோட்டார்களை ஒருங்கிணைத்து ஒரேநேரத்தில் இரண்டு ஷெல்கள் அவ்விடத்தில் விழுந்துவெடிக்கச் செய்வதாக தாக்குதல் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. எமக்கான தளபதியிடம் திட்டத்தைக் கூறி தாக்குதலுக்கான அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டோம்.

மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து வேவு எடுத்தான் புலவன். நேற்றும் போய் கடைசி வேவு பார்த்து உத்தரவாதமளித்தான். அவன் இப்போது ஏறி இருக்கும் அந்தப்பாலை மரத்தில் நின்று தொலை தூரம் பார்க்கும் சாதனத்திற்கூடாக பார்க்க எல்லாம் துலாம்பரமாகத் தெரிகிறதாம். எமது வரைபடத்தில் ‘மைனா’ என்று எம்மால் குறிக்கப்பட்ட அந்த கருங்காலி மரத்திற்குக் கீழே ஆறேழு இருக்கைகள் உறுதியாக இருக்கக்கூடியதாக போடப்பட்டிருக்கிறதாம். தினமும் மாலை வேலைகளில் ஐந்து மணிக்கு அது தப்பினால் ஐந்து முப்பது மணிக்கு ஆறு சிப்பாய்கள் வரை அவ்விடத்தில் கூடுவார்களாம். புகைப்பிடிப்பார்களாம், குடிப்பார்களாம், கூத்தடிப்பார்களாம் இன்றும் நடப்புக்களைப் பார்த்துச் சொல்வதற்காக புலவன் நித்

திரைவிட்டு எழும்பினகையோடு வந்து ஏறி இருக்கின்றான்.

‘வோக்கி’ குரல் கொடுக்கின்றது. புலவன்தான் கூப்பிடுகின்றான். வோக்கி பட்டனை அழுத்தி ‘என்னமாதிரி மச்சான்’ என்று கேட்கின்றேன்.

‘என்னடா எல்லா குரங்குகளும் மரத்திலை நின்று கொஸ் அடிக்குதுகள்’ என்றான்.

‘அப்படியா ஸ்ரான்பை’ என்றுவிட்டு ‘ராங்கோ, ராங்கோவிஸ்கி’ கிசோ அல்வா, கிசோ அல்வா நான் பேரின்பன் பேசறன் சொன்ன ரைமுக்கு அந்த பொடியன்களை இரண்டு பேரும் அனுப்பிவையுங்கோ, வேறயில்லை, மூன்றுபேருக்கும் நன்றி அவுட்’ என்று மூன்று தொடர்புகளையும் துண்டிக்கின்றேன்.

நேரம் என்ன சொல்கின்றது பார்க்கின்றேன். ஐந்து முப்பதுக்கு ஆக ஐந்து நிமிடங்கள் தான் இருக்கின்றன.

சின்னவயதில் நடப்பதற்காக மேடை ஏறுவதற்கு சற்று முன்னதாக என்னைப் பற்றிக் கொள்ளும் ஒருவித உணர்வு, அதை தவிப்பு என்பதா பதட்டம் என்பதா, சரியாக செய்து விடவேண்டும் என்கின்ற துடிப்பா என்னவென்று சொல்லத்தெரியவில்லை. அப்படி ஒரு உணர்வு என்னை ஆட்கொள்கின்றது. எதிரியின் அவ்விரு அரண்களையும் பார்க்க வேண்டும்போல இருக்கின்றது. பார்க்கின்றேன்.

அவ்விரு அரண்களும் அசுமாதம் இன்றிக் கிடக்கின்றன. இப்ப அவர்கள் அதற்குள் இருக்க மாட்டார்கள் தானே. உல்லாசுபிரியில் அதுதான் அந்

தக் கருங்காலி மரத்தடியில் கும் மாளம் கொட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் மிக சொற்ப நிமிடங்களில் சொர்க்கபுரி காணப்போவதை அறிந்திருக்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லை.

இன்னும் நான்கு நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் இரு மோட்டார் நிலைகளிலும் மும் முரமாக இறுதி ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். ஏவப்படப்போகும் ஷெல்கள் இரண்டும் பாதுகாப்பு நிலையில் இருந்து வெடிக்கும் நிலைக்கு தயார்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

இன்னும் மூன்று நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. மோட்டார் பரல்களுக்குள் ‘லோடர்கள்’ இளங்குமரனும் அறிவுக்கரசும் அந்த ஷெல்களை செலுத்தி இருப்பார்கள். இப்பிடியான வேளைகளில் இளங்குமரன் ஷெல்லை செல்வம் என்று அழைத்து கைகளால் தடவிக் கொடுத்து முத்தமிட்டுத்தான் பரலுக்குள் இறக்குவான்.

இன்னும் இரண்டே இரண்டு நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன.

சுடுநர்களான கண்ணாளனும் சாரங்கனும் மோட்டார்களின் விசைவில்லில் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் கயிறை கை விரல்களுக்குள் அழுத்தி வைத்துக்கொண்டு, இழுப்பதற்காக ஓட்டப்பந்தயத்தில் ஆரம்பிப்பாளரின் வெடிச்சத்தம் கேட்கும் மாத்திரத்தில் ஓடுவதற்கான தயார் நிலையில் நிற்கும் வீரர்களைப் போல அணித்தலைவர்களின் வாயிலிருந்து வரும் ‘ஃபையர்’ எனும் கட்டளைக்காக காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆக ஒரேயொரு நிமிடந்

தான் இருக்கின்றது. இரண்டு மோட்டார்களினதும் அணித் தலைவர்களான யாழ்வனும் இன்னமுதனும் ஒருகையில் வோக்கியும், மறுகையில் மணிக் கூடுமாக நிற்பார்கள். கண்களை மணிக்கூட்டில் பதித்து இப்போது செக்கன்களை எண்ணிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆ, சரி ஒருசில நொடிகளில், டும் உய்ய்ய... டொம்ம்ம் என்று செல்கள் இரண்டும் விழுந்து வெடித்துவிட்டன. அதிர்வுகளை காப்பரண் சுவர் உறிஞ்சிக்கொண்டது. சத்தம் மட்டும் காதுக்குள் நுழைந்து கொண்டது. இலைகள் உதிர்ந்தன. கிளைகள் முறிந்து தொங்கின. அவல ஒலிகள் எழுந்து அடங்கின. ஆழவேர் ஊன்றிய கருங்காலி மரம் அசையாமல் நிற்கின்றது. அதனடியில் பெரும் புகை மண்டலம் திரண்டு மேலெழுகின்றது. விடுப்பு அறியும் ஆவலில், 'புலவன் புலவன்' என்று ஆனந்தக் களிப்புடன் வோக்கியில் விளிக்கின்றேன். 'மச்சான் பழம்' என்று மட்டும் பதில் தருகின்றான். அவனது, விழிகள் அந்த துன்பியல் காட்சியை படம் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும். அதனால் அவன் இப்போது அதிகம் கதைக்க மாட்டான்.

நான் நினைத்தது சரி, எங்கோ தொலைவில் சத்தம் கேட்டால் வீட்டு முற்றத்தில் படுத்திருக்கும் நாய் எழும்பி 'வள் வள்' என்று குரல் வைக்குமே. அப்படி எட்டெட்ட இருந்த அரண்களில் எல்லாம் துப்பாக்கிகள் சடசடக்கின்றன. அதேவேளை, எதிரே இருந்த அரண்கள் இரண்டிலும் மூச்சு அடங்கிப்போய் இருக்கின்றது.

பூனைக் கண்களால் உன்னிப்பாக பார்த்து வேவு எடுக்கும் சிப்பாய்களுக்கு நல்ல படிப்பினையாக இருக்கட்டும். குடு கண்ட பூனை அடுப்பங்கரையை நாடாதல்லவா? எங்கள் பிரதேசத்திற்குள் வந்து பதுங்கித்தாக்குதல் செய்யும் நினைப்பு இனி எவனுக்கும் எழக்கூடாது.

இரத்தமின்றி, இழப்பின்றி ஒரு யுத்தம், சின்ன தாக்குதல் செய்து முடித்தோம். தக்கதருணத்தில் கைகொடுத்த 120 மி.மீ. மோட்டார்கள் வாழ்க. நேற்று 60 மி.மீ. மோட்டார்கள், இன்று 120 மி.மீ. மோட்டார்களும் ஆட்லறிகளும் நாளை பலகுழல் ஆட்லறிகளும் எம் கைக்குள் வந்துசேரும்.

எல்லாவற்றையும் அசை போட மனதிற்கு நிறைவாக இருக்கின்றது. என்னுடன் கூட எடுத்து வந்த குறிப்புப் புத்தகத்தை பொக்கற்றுக்குள் இருந்து எடுக்கின்றேன். அதன் முதல் பக்கத்தை கண்களுக்குள் வைக்கின்றேன் அதில், 'என் அன்பு அண்ணாவுக்கு தைப்பொங்கல் வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகட்டும். இப்படிக்கு அன்புத் தங்கை' என்று அவளுக்கே உரித்தான சாய்ந்த எழுத்துக்களில் எழுதியிருப்பது தெரிகின்றது. அதன் கீழே சிவப்பு மையினால் பெட்டிகட்டி அதற்குள் தேசியத் தலைவரின் சிந்தனை ஒன்று பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தப் பெட்டியிலே என்பார்வை நிலைகுத்தி நிற்கின்றது. அவ்வாசகத்தை மீண்டும் மீண்டும் உரத்துப் படிக்கின்றேன். 'அவலத்தைத் தந்தவனுக்கு அதை திருப்பிக் கொடு'

உங்கள் வாழ்வு
வெளிச்சம் பெற...

கிராமிய
அபிவிருத்தி வங்கி

பரந்த அளவிலான
வங்கிச்சேவை
சேமிப்புத்திட்டங்கள்
சேமிப்புக் கணக்குகள்
நிலையான வைப்புக்
கணக்குகள்
விவசாயிகள் முதலீட்டுச்
சேமிப்புத் திட்டம்

ஏழு நாள்
முன்னறிவித்தலில் மீள
வைப்புக்கள்

கடன் திட்டங்கள்

சுய தொழில் கடன்
விவசாயக் கடன்
தொழிற்றுறை
மேம்பாட்டு கடன்
நிதியத்திலுள்ள சேமிப்பு
நிலையான வைப்புகளுக்கு
எதிராக 85 வீத கடன்
வாங்கப்படும்.

இலகுவான நடைமுறைகள்
மிக இலாபகரமான பயன்கள்

கிராமிய
அபிவிருத்தி வங்கி

கிளிநொச்சி - முல்லைத்தீவு
புதுக்குடியிருப்பு
வவுனியா - துணுக்காய்

எங்கள் விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருந்தன

அன்று மாலை மம்மி வந்தாள்
என்கால் அருகே இருந்தெனைப் பார்த்தாள்!
கண்களில் அச்சம், கலக்கம்!
'அன்பே

நீங்கள் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துகிறீர்களாம்!
அவர்கள் ஆத்திரம் கொள்கின்றார்களாம்!'

'கொடுங்கோல் ஆட்சி நிலைக்காது.' என்றேன்,
'அவர்கள் இடுதல்லாம் அறிவர்!
ஆனால்

அனைத்து மக்கள் மீதும்
ஆட்சி செலுத்த முனைவர்!
எவனோ ஒருவன் எதிர்த்துப் பேசத்
துணிந்தால்? - தொலைந்தான்!
மௌனம் இந்நாளில் மதிப்பு யிக்கது!'

பாதி இரவில் 'அவர்கள்' வந்த போ(து)
ஏதும் கதவு தட்டுதல் இல்லை;
எங்கள் பணியாள் ஏற்பாடு(டு) இதுவாம்!
என் தலையணையைச் சுற்றி
ஏழெட்டு முகங்கள்!
அக்குரலோ முதல்வனுடையது;
'புறப்படு! எம்முடனே புறப்படு - சீக்கிரம்!'

மம்மி அந்நேரம் மனந்தளர்ந்த தாளிலை!
என்முது கோடுதான் எத்தனை துவக்குகள்!
'லான்ட் ரோ' வருக்குள் அடிவைத்து(து) ஏறி,
நீண்ட இருள் அடர் பாதையிற் போகுமுன்-
சூண்டுக்குள்ளே கூனி இருந்த நான்
மீண்டும் ஒருக்கால் வீட்டைப் பார்த்தேன்!

முன்னறைக் கதவு திறந்தே கிடந்தது!
மம்மி புகளில் நீன்றுகொண்டிருந்தாள்!
எங்கள் விளக்குகள் பிரகாசமாக
என்றுமேபோல் எரிந்துகொண்டிருந்தன!

பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச்
சுதந்திரம்; கூட்டம் கூடும் சுதந்தி
ரம், எல்லாவற்றினும் மேலாக சிந்
தனைச் சுதந்திரம் இவை ஜன
நாயகத்தின் சிறப்பம்சங்கள்.
நெருக்கடி நிலைமைகளைப்
பிரகடனப்படுத்தி, உரிமைகளைப்
பறிக்கும் அரசினால் ஒரு தனி
மனிதன் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகி
றான் என்பதைச் சித்தரிக்கிறது
இந்த ஆயிரிக்க கவிதை.

ஆங்கில மூலம்

ஜோ.த. கிறாபர்

தமிழில்

சோ. பத்மநாதன்

ஊடகத் தளத்தில் புலிகளின் பாய்ச்சல்

● கு. கவியழகன்

முன்னுரை

மூத்தமிழினம் தனது உரிமைக்காக போராடத் தொடங்கி அரை நூற்றாண்டாகிவிட்டது. தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் மூன்று தசாப்தங்களை எட்டி நிற்கின்றது. எமது வெற்றிக்கான விடுதலைப் பயணத்தில், இன்று மகிழ்ச்சிக் குரிய முக்கியத்துவமான காலகட்டத்தில் நிற்கின்றோம். உலகால் எமது போராட்டத்தைப் புறந்தள்ள முடியாதவாறு, எமது உரிமைக்குரலை அசட்டை செய்ய முடியாதவாறு நாங்கள் பிரசன்னமாகியுள்ளோம். ஒரு காலம் எமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளை, அவலங்களை பார்ப்பதற்கு உலகின் கண்களாக இருக்கக்கூடிய ஊடகங்கள் தயாராக இருக்கவில்லை. நாம் உரத்து எழுப்பிய உரிமைக்குரலைக் கேட்பதற்கு உலகின் காதுகள் எமக்காக திறக்கவில்லை. பின்னொருகாலம் நாங்கள் ஆயுதமேந்தி, இரத்தம் சிந்தி உரிமைக்காக போராடியபோது உலகின் புலன்களாக இருக்கும் ஊடகங்கள் எம்மைப்பார்க்கவும், கேட்கவும், பேசவும் முன்வந்தன. ஆனால் எமக்காக அல்ல, எம்மைச்சார்ந்து நின்ற மற்றவைகளுக்காக, இலங்கைக்காக, இந்தியாவிற்காக, பனிப்போருக்காக என்று அது நீட்சிகண்டது. எமதுரிமைக்காக கண்ணீர் சிந்தி, இரத்தம் சிந்தி, உயிர்களை இழந்து போராடியபோதும் நாம் எமக்காக அல்லாமல் யார் யாருக்காகவோ பேசப்பட்டோம். 'விடுதலைக்காக இறுதிவரை தொடர்ந்து போராடுவோம்' என்ற சக்தியத்தோடு தொடர்ந்த எமது விடுதலைப் பயணத்தில் இன்று நாம் எமக்காகவே பேசப்படுவதற்காக உலகால் பார்க்கவும், கேட்கவும் வேண்டிய கவனத்தைப் பெற்றுள்ளோம். நீண்ட விடுதலைப் பயணத்தில் நிகழ்ந்துவந்த இந்த மாற்றங்களுக்கான காரணி என்ன? ஏன் நிகழ்ந்தது? எப்படி நிகழ்ந்தது? என்பதையே இக்கட்டுரை அடையாளம் காட்ட முனைகிறது. இது விடுதலைப் பயணத்தில் நாம் கடந்து வந்த தூரத்தையும், கடக்கவேண்டிய தூரத்தையும் இனங்காட்டவும், துணை நிற்கவும் உதவும்.

தொடர் பூடகங்களின் வளர்ச்சி பரந்துபட்ட உலகை ஒரு சமூகம் என்ற நிலைக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. உலகின் பரப்பை ஒரு காலத்தில் அறிய முடியாதிருந்த மனிதனுக்கு இப்போது உலகில் எந்தப் பகுதியில் நடைபெறும் நிகழ்வையும் தன் வீட்டிலிருந்து பார்க்கவும் கேட்கவும் முடிகிறது. உலகம் மனிதனின் உள்ளங்கை அளவிற்கு சுருங்கிவிட்டது. ஒரு மனித வாழ்வின் தேவைகள் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளுடனும் இணைக்கப்பட்டுவிட்டது. மனித உறவின் வட்டம் சர்வதேச அளவில் விரிவடைந்து விட்டதால்தான் 'சர்வதேச சமூகம்' என்று நாம் விழிக்கின்றோம். சர்வதேசம், சமூகம் என்ற நிலையை அடைந்தபின், ஒரு இடத்தில் நிகழக்கூடிய ஒரு செயல் உலகின் ஏனைய இடங்களில் தாக்கம் விளைவிக்கக்கூடியவாறான நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கான அடிப்படைக்காரணி தகவல் கடத்தலில் உலகம் கண்டுள்ள வளர்ச்சியாகும்.

இன்றுள்ள சமூகம் 'தகவல் சமூகம்' (Information Society) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தகவல் பலம் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரத்தின் நிர்ணய சக்தியாக விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ளது. மனித வாழ்வின் உறவு வட்டம் உலகளவில் விரிவடைந்து உலகம் மனிதனின் உள்ளங்கை அளவிற்கு சுருங்கி விட்டதாலும், தகவல் அடிப்படையிலான பொருளாதாரமும் (Information Based Economy) வர்த்தக பொருளாதார அடிப்படையிலான அரசியலும் இன்றைய உலகின் நடைமுறை ஆகி விட்டதனாலும் தகவலைக்

வெளிச்சம்

கடத்துகின்ற தொடர்பூடகங்கள் மனிதவாழ்வின் தீர்மான சக்தியாக உருக்கொண்டுள்ளன. இத்தகைய தகவல் தொடர்பூடகத்தில் வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்களின் (Mass medias) பங்கு என்ன? என்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கத்திற்கு நாம் அடுத்து விளங்கவேண்டியதாகும்.

வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்களே கருத்துருவாக்கத்தை நிகழ்த்தும் சக்தியாக திகழ்கின்றன. வெகுஜன அபிப்பிராயத்தை இத் தொடர்புச் சாதனங்களே கட்டிவளர்க்கின்றன. ஆயின், மனிதனின் தீர்மானத்தில் இவை செல்வாக்குச் செலுத்துபவையாக இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு பண்டங்களின் கவர்ச்சியை வெகுஜன தொடர்பூடகங்களால் நிகழ்த்த முடியும். எனவே அவை விற்பனையின் ஊடாக வர்த்தகத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இந்நிலை வர்த்தக பொருளாதாரத்திலும், அதனுடாக அரசியலிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணியாக அவற்றைத் திகழவைத்திருக்கிறது. ஆகவே அவை உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அரசியலை தீர்மானிப்பதில் பங்குவகிக்கின்றன. வெகுஜன தொடர்பூடகங்களினாலேயே வெகுஜன அபிப்பிராயம் உருவாகின்றது என்ற அடிப்படையில் அது உள்நாட்டு அரசியலைத் தீர்மானிக்கும் நேரடிக் காரணியாகவே மாறுகின்றது. அத்துடன் நாட்டின் எல்லை கடந்து உருவாக்கப்படுகின்ற அபிப்பிராயம் அந்நாடு கொண்டிருக்கக்கூடிய சர்வதேச அரசியல் உறவில் தாக்கம் விளைவிக்கக்கூடிய அளவிற்கு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. மற்றும் தொடர்பூடகங்களின் செல்வாக்கு, நாட்டின் மக்களிடையேயான நம்பிக்கைகள் நடத்தைகள் நாகரிகம், கலாச்சாரம், சமூக அமைப்பு என்று எதிலும் தாக்கம் விளைவிக்கக்கூடிய சக்தியை கொண்டுள்ளது. மனித வாழ்வில் பிரிக்கப்பட முடியாத ஒன்றாக ஒருநாட்டின் எழுச்சியோடும் வீழ்ச்சியோடும் தொடர்புபட்டதாக இது இன்றுள்ளது. எனவேதான் தொடர்பூடகங்கள் இன்று அரசுகளின் முக்கிய கவனத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன.

முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின் இத்தாலி, ஜேர்மன், ரஷ்யா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் ஊடகவியலை உச்சளவில் பயன்படுத்தி செய்த பிரச்சாரத்தின் கருத்துருவாக்கமே அவற்றை ஒரு தீவிரவளர்ச்சிக்கும், அடுத்த யுத்த தயார்ப்படுத்தலுக்கும் இட்டுச்சென்றது. முதலாம் உலக யுத்தத்தின் போதான ஆங்கிலேயரின் முனைப்பான பிரச்சாரத்தின் விளைவுகளை தான் கற்றதில் இருந்துதான் வெகுஜன ஊடகங்கள் மூலமான

பிரச்சார விடயத்தில் தன்னுடைய திடமான நம்பிக்கையைப் பெற்றதாக, ஹிட்லர் தனது 'மெயின் காம்ப்' (Mein kampf) இல் விவரித்துள்ளார். அவ்வாறே ஹிட்லர் வெகுஜன ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி தான் விரும்பிய புதிய கருத்துருவாக்கத்திற்கு தனது மக்களை இட்டுச்சென்றார். அதேபோல், இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது யுத்தத்தின் திருப்புமுனையாக அமைந்த 'ஸ்ராவின்சிராட்' சமரில் ஸ்ராவின்சிராட்டிலிருந்து ஹிட்லரின் நாஜிப் படைகளை விரட்டியடிப்பதற்காக சோவியத் தனது பல்லுடகங்களை (Multi Media) உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும், எதிரிப்படைகளுக்குமாக முழுமையாகப் பிரயோகித்து வெற்றிகண்டது. அவ்வாறே ஏனைய நாடுகளும்.

எனவே, வெகுஜன ஊடகங்கள் மனித வாழ்வின் மறுக்கப்பட முடியாத ஒரு தீர்மான சக்தி. சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிலைகளின் நிர்ணயசக்தி. ஒன்றின் வெற்றிக்கும், தோல்விக்கும், எழுச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் வெகுஜன ஊடகங்களால் பங்காற்றமுடியும். இத்தகைய வெகுஜன ஊடகங்களின் பயன் திறனும் அதன் தாக்கவீச்சும் வலுவான இடத்தை வகிப்பதால்தான் ஒவ்வொரு தேசமும், அல்லது ஒவ்வொரு அமைப்பும் அல்லது ஒவ்வொரு நிறுவனமும் அவற்றின் வெற்றிக்காக இதில் அக்கறை செலுத்தி வருகின்றன. அல்லது அக்கறை செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

சமூகத்திற்கும், வெகுஜன தொடர்பூடகங்களிற்கும், இடையில் பரஸ்பர தொடர்புண்டு. ஆயின் இவற்றிற்கிடையிலான பரஸ்பர பாதிப்பு முண்டு. இவ்வாறே இவற்றிற்கிடையிலான பிணைப்பிருக்கின்றது. வெகுஜன தொடர்புச்சாதனங்கள் சமூக பொருளாதார, அரசியல் நிலைகளில் பாதிப்பை நிகழ்த்துவது போன்று, சமூக பொருளாதார, அரசியல் காரணிகளும் தொடர்பூடகத்தில் பாதிப்பை நிகழ்த்துகின்றன.

இவ்வாறு தொடர்பூடகத்தில் பாதிப்பை நிகழ்த்த முடிகின்றபோது, தொடர்பூடகம் அதன் பாதிப்பை மக்களிடையே பரம்பலடையச் செய்கின்றது. இப்பரம்பல் கருத்துருவாக்கமாக, வெகுஜன அபிப்பிராயமாக திரட்சியடைகின்றது. இத்திரட்சி புதிய மாற்றத்திற்கு வழிகோலுகின்றது. உதாரணமாக கொலரா நோயில் ஒருவரது மரணம், சமூகக்காரணியாக செய்தி ஊடகங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. அதன் செல்வாக்கால் ஊடகங்கள் 'கொலரா' தொடர்பான செய்தியை மக்களிடையே பரம்பலடைய வைக்கின்றன. இப்பரம்பல் வெகுஜன எண்ணங்களா

கவோ, கருத்தாகவோ திரள்கின்றபோது, கொல ராவிற்ரு எதிராக மக்களும், அமைப்புக்களும் செயற்படும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆக, சமூகக் காரணி ஊடகத்தை பாதிக்க, ஊடகம் பாதிப்பை சமூகத்தில் பரம்பலடையச் செய்ய, அப்பரம்பல் வெகுஜன அபிப்பிராயத்தை உரு வாக்க, அவ் அபிப்பிராயம் மாற்றத்தை நிகழ்த்து வதால் வெகுஜன ஊடகங்களின் இயக்கம் நிகழ் கிறது. இதனடிப்படையில் தமிழீழப் போராட் டம் வெகுஜன ஊடகத்தில் ஏற்படுத்திய பாதிப் பையும், காலத்திற்குக் காலம் மாற்றமடைந்து வந்த அதன் வளர்ச்சிப் போக்கையும் உள்நாட்டி லும், வெளிநாட்டிலும் அது செலுத்திவந்த செல்

வாக்கின் பரிமாணத்தையும் இனி அதன் கார ணிகளோடு அடையாளம் காண்போம்.

ஒரு பிரச்சினை ஊடகச் செய்தியில் இடம் பிடித்துவிட்டதென்றால் அது சமூகளவில் பிரச் சினை என்ற நிலையை அடைந்துவிட்டதென்றே அர்த்தம். இவ்வாறு ஊடகத்தில் இடம்பிடிக்காத வரை அது பிரச்சினையாக உணரப்படமாட் டாது.

இரண்டாம் உலகமகா யுத்தத்தின் பின் தோன் றிய, புதிய அரசியல் சூழலுக்கேற்ப மேற்கத் தேயத்தின் நவகாலனித்துவ நலன்களுக்கமைவாக வரையப்பட்ட அரசியல் எல்லைகளின்படி அவர்களின் குடியேற்ற நாடுகளாயிருந்த கீழைத் தேசங்களுக்கு 'சுதந்திரம்' வழங்கப்பட்டன. மேற் கத்தேய நலன்களின் நோக்கு நிலையிலிருந்து உரு வாக்கப்பட்ட அரசியல் எல்லையைக் கொண்ட

நாடுகளுக்கள்ளையான பிரச்சினைகள், அவர்கள் வகுத்த அரசியல் எல்லைகளையோ, அல்லது அவர்கள் உருவாக்கிய அரசியல் சூழலையோ பாதிக்காதவரை அப்பிரச்சினைகள் சர்வதேச ஊடகங்களின் கவனத்தைப் பெறமுடியவில்லை. அவ்வாறே தென்னாசியாவில் பிரித்தானியா உருவாக்கிய மேற்கத்தேய நலன்சார்ந்த அரசியல் எல்லைகளில் ஒன்றான இத்தீவின் சிறீலங்கா என்ற ஒரு நாட்டிற்குள்ளேயான தமிழர் பிரச்சி னையோ, தமிழர்களின் உரிமை பறிப்புக்களோ, தமிழின அழிப்பு நடவடிக்கையோ, அவற்றிற் கெதிரான உரிமைப் போராட்டமோ அவர்கள் வகுத்த அரசியல் எல்லையை அல்லது சிங்கள

முதலாளித்துவம் என்ற அரசியல் சூழலை பாதிக்காததால் ஈழத்தில் தமிழர்களின் பிரச்சினை சர்வதேச வெகுஜன ஊடகங்களின் கவனத் தைப் பெறமுடியவில்லை. இதனால் அது பிரச்சினை என்று உணரப்படும் நிலையைக்கூட அடைய வில்லை. ஒருதேசிய இனம் தொடர்ந்து சிதைக் கப்பட்டு வந்தபோதும், அவற்றிற்கெதிராக எம் மக்கள் குரலெழுப்பிய போதும், அது பிரச் சினை என்றளவிலேனும், சர்வதேச சமூகத்தால் உணரப்படாத நிலையே

ஈழத்தமிழர் விடயத்தில் ஏறத்தாழ எழுபதுகளின் முற்பகுதிவரை தொடர்ந்தது. எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் தமிழர்களின் உரிமைப்போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக பரிணமித்தமை இலங் கையின் அரசியல் எல்லைக்கும், அரசியல் சூழ லுக்கும் அச்சுறுத்தலான காரணியாக அமைந் தது. தமிழர் பிரச்சினை ஊடகத்தில் பேசவேண் டிய பொருளாக மாற்றமடைவதற்கான அடிப் படையை இது இட்டுத்தந்தது.

ஒரு பிரச்சினை வெகுஜன ஊடகங்களில் கவ னத்தைப் பெறுவது இருவழிப்பட்ட காரணங்க ளால் நிகழமுடியும். ஒன்று அப்பிரச்சினை தன் னளவில் கொண்டிருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத் தின் பெயரால், அது சார்ந்து நிகழக்கூடிய மாற் றத்தின் பெயரால் கவனம் பெறுவது. மற்றது அப் பிரச்சினை சார்ந்திருக்கின்ற இன்னொன்றின் முக்கியத்துவ நிமித்தமாக, அதனால் ஏற்படக்

வெளிச்சம்

கூடிய தாக்கத்தின் நிமித்தமாக கவனம் பெறுவது. இதில் ஈழத்திழர் போராட்டம் அப்போது தென்னாசியப் புவிசார் அரசியலில் இலங்கைத் தீவிற்கிருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தின் நிமித்தமாக ஊடகங்களால் அறியப்படத்தொடங்கியது. புவிசார் அரசியலில் இலங்கையின் கேந்திர முக்கியத்துவம் கருதி, அது சர்வதேச அரசியலில் வகிக்கக்கூடிய பாத்திரத்தின் அளவிற்கேற்ப இந்நாட்டின் அரசியலின் பாதிப்பை நிகழ்த்துகின்ற சம்பவங்கள் என்ற வகையில் தவிர்க்கவியலாது. தமிழரின் ஆயுதப் போராட்டத்தினுடைய தாக்குதல்கள், செயற்பாடுகள் சர்வதேச வெகுஜன ஊடகங்களில் அவ்வப்போது கவனம் பெற்றன. ஆனால் சொந்தக்காலில் நின்று தலைமறைவு வாழ்வினாடாக நடாத்தப்பட்ட ஆயுதப் போராட்டம் எமது பிரச்சினையின் நிமித்தமாக அல்லாது இலங்கைத்தீவின் முக்கியத்துவத்தின் நிமித்தமாகவே அதன் பெயராலேயே அவ்வப்போது ஊடகங்களின் கவனத்தைப் பெற்றது; அல்லது ஊடகங்கள் கவனம் செலுத்தின. எழுபதுகளின் முற்பகுதியிலிருந்து எண்பதுகளின் ஆரம்பப்பகுதி வரையான பத்து ஆண்டுகளாக இந்நிலையே தொடர்ந்தது.

1983 யூலை 23ல் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் விடுதலைப் புலிகளால் இலங்கை இராணுவத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட கண்ணி வெடித் தாக்குதலும், பிற்பாடு அரசாதரவு சிங்களக் காதையர்களால் வெலிக்கடை சிறை உடைக்கப்பட்டு தமிழ்க்கைதிகள் கொலையுண்டதும் 'இனக்கலவரம்' என்ற பெயரில் தமிழரின் அழிப்பு நடவடிக்கையை அரசு கட்டவிழ்த்து விட்டதும், தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தின் மீது அதீத நம்பிக்கை வைத்துத் திரண்டதும் என நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து அரங்கேறின. இத்தகைய சூழலில்தான் தென்னாசிய பிராந்திய வல்லரசாக தன்னை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என விரும்பிய இந்தியா ஈழப்பிரச்சினையோடு புதிய பரிமாணத்தில் சம்பந்தப்பட்ட போகிறது. தமிழீழப் போராட்டம் முன்னர் இருந்ததைவிட ஊடகங்களால் உயர்ந்தளவில் பேசப்படுவதாக மாற்றங்காணப்போகிறது.

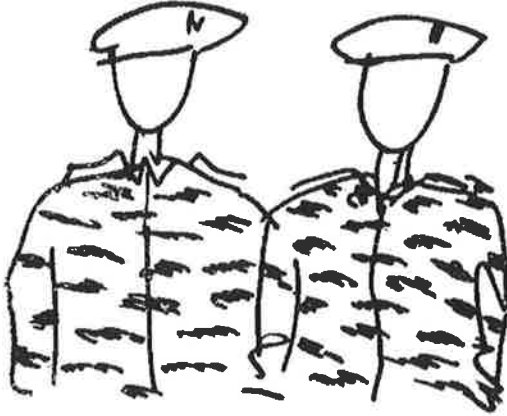
1977இல் நிகழ்ந்த இலங்கையின் ஆட்சி மாற்றத்தினால் இந்தியாவின் பிராந்திய வல்லரசு ஸ்தானத்திற்கு சார்பு நிலையற்றவாறு செயற்படத் தொடங்கி இலங்கை அரசாங்கத்தின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக இந்தியா விசனமுற்றிருந்தது. இந்தியாவின் மேலாண்மைக்கு கட்டுப்படக் கூடியவாறு இலங்கையை கொண்டுவர இந்தியா எடுத்த இராஜதந்திர முயற்சிகள் தோற்றுப்போயிருந்த காலகட்டத்தில் 83ல் இலங்கையில் நடந்த சம்பவங்கள் இந்தியாவிற்கு வாய்ப்பளிப்பதாக இருந்தன. இச்சம்பவங்களின் முக்கியத்துவத்தோடு ஈழப்பிரச்சினையை பயன்படுத்துவதன் மூலம் இலங்கையைத் தனது மேலாண்மைக்கு கட்டுப்படக் கூடியவாறான நிலைக்கு கொண்டுவர முடியுமென இந்தியா நம்பியது. எனவே, இதுவரை இலங்கை தொடர்பாக கடைப்பிடித்து வந்த இந்தியாவின் அணுகுமுறை மாறி, ஈழப் பிரச்சினையோடு சம்பந்தப்பட்ட இந்தியாவின் புதிய அணுகுமுறை அமைந்தது.

ஈழப்போராட்டம் இந்தியாவோடு சம்பந்தப்பட்டமை தவிர்க்கமுடியாமல் ஊடகவியலில் போராட்டம் முன்னர் இருந்ததைவிட முக்கியத்துவம் பெறும் நிலையை அடைந்தது. இலங்கைத் தீவிற்கு சர்வதேச அரசியலில் இருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தின் பெயரால் பேசப்பட்டுவந்த தமிழீழப் போராட்டம் இப்போது இந்தியா என்ற உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாட்டின்(?) பெயரால், ஒரு பிராந்திய வல்லரசு ஸ்தானத்திற்குரிய நாடு சர்வதேச அரசியலில் கொண்டிருக்கக்கூடிய உறவின் பெயரால் பேசப்படலாயிற்று. இலங்கைக்கும், இந்தியாவிற்கும் உள்ள முக்கியத்துவத்தின் வேறுபாட்டைப் போலவே இந்தியாவின் நிமித்தமாய் பேசப்படத் தொடங்கிய தமிழீழப் போராட்டமும் அதற்குரிய முக்கியத்துவத்தை பெறத்தொடங்கியது. ஆனால், அதில் கவனத்திற்குரியது என்னவென்றால் அது தமிழீழ மக்களின் பெயரால் அவர்களின் உரிமைப் போராட்டத்தின் பெயரால் பேசப்படாமல் இந்தியா என்ற ஒரு வல்லரசு நாட்டின் அரசியல் நலன்கள், பாதிப்புக்கள் என்பவற்றின் பெயராலேயே பேசப்பட்டு வந்ததென்பதே, இந்நிலையே 1987இன் நடுப்பகுதிவரை தொடர்ந்தது.

1987ம் ஆண்டு இலங்கையின் உள்நாட்டு அரசியலில், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் போராட்டமும் சரி, சிறீலங்காவின் ஆட்சியதிகாரத்திலிருந்த ஐ.தே.க. அரசாங்கமும் சரி இந்தியாவின் நலன்களுக்கு பாதகமாக சென்று கொண்டிருப்பதாக கருதிய இந்தியா அவற்றை கைகயாள்வதற்கான இராஜதந்திர நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் தோல்வியுற்ற நிலையில் ஒரு நேரடி இராணுவ தலையீட்டின் மூலம் இலங்கையை பூரண கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற

முடிவிற்கு வந்திருந்தது. 1987 யூன் 04 அன்று இலங்கையின் வான் பரப்பில் நுழைந்த இந்திய விமானங்கள் 'ஒப்பரேசன் பூமாலை' என்ற நடவடிக்கை மூலம் வடபகுதியில் உணவுப் பொட்டலங்கள், மருந்துப் பொதிகளைப் போட்டதோடு இந்தியாவின் நேரடி இராணுவ தலையீட்டு அத்தியாயம் தொடக்கிவைக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 29 யூலை 87இல் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்த கைச்சாத்தும், இந்திய அமைதிப்படையின் வரவும் அன்றிலிருந்த உலக ஒழுங்கின்படி சர்வதேச அரசியலில் முக்கிய கவனத்தைப்பெற்றன. இதன் முக்கியத்துவத்தின் கனதியை விளங்குவதற்காக ஒப்பந்தத்தில் உள்ள சில விடயங்களை நாம் இங்கு கவனிக்கவேண்டியுள்ளது.

- (01) இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நமது இருநாடுகளுக்கும் இடையிலுள்ள நட்புறவைப் பற்றிய விழிப்புணர்வுடனும் நமக்குள்ள இந்தப் பாரம்பரிய நட்புணர்வைப் பேணுவதை அங்கீகரித்தும் இந்தியா, சிறீலங்கா இருநாடுகளும், தமது பரஸ்பர பிரதேசங்கள் தமது ஒருமைப்பாடு, பிரதேச ஒருமைப்பாடு, மற்றும் பாதுகாப்புக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் பயன்படுத்தப்படுவதை அனுமதிக்காது என்பதை மீளுறுதி (Reaffirm) செய்துகொள்கின்றன.
- (02) இக்கருத்தை ஏற்று, நமது விவாதங்களின் போது இந்தியாவின் நன்மைகளைக் கருத்திற்கொண்டு நீங்கள் செயற்படுவதாக ஒத்துக்கொண்டுள்ளீர்கள் அதன்படி:
- (2.1) மாட்சிமை பொருந்திய தாங்களும், நானும்

அந்நிய இராணுவத்தினர் மற்றும் உளவுத் துறையினரின் தேவையையும் பயன்படுத்தலையும் பற்றிய ஒரு புரிதலை, அவற்றின் செயற்பாடுகள் இந்திய சிறீலங்கா உறவுகளுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் அமையாது என்ற கண்ணோட்டத்துடன் விரைவில் அடைவோம்.

- (2.2) திருகோணமலை மற்றும் சிறீலங்காவின் இதர துறைமுகங்கள் இந்தியாவின் நலன்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் நோக்குடன் எந்தவொரு நாட்டின் இராணுவ வசதிக்காகவும் அளிக்கப்படமாட்டாது.
- (2.3) திருகோணமலை எண்ணெய்க் கிடங்குகளை சரிசெய்து பயன்படுத்தும் செயல் இந்தியா, சிறீலங்கா அரசுகளின் கூட்டு நடவடிக்கையாக (Joint Venture) மேற்கொள்ளப்படும்.
- (2.4) அந்நிய ஒலிபரப்பு நிறுவனங்களுடன் (இது Voice of America-வை குறிக்கிறது) சிறீலங்கா அரசு ஏற்படுத்திக்கொண்டுள்ள ஒப்பந்தங்கள் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு அவை பொது ஒலிபரப்பு அன்றி இராணுவம் மற்றும் உளவுச் செயற்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்தமாட்டாது என்பது உறுதி செய்யப்படும்.

இப்படியாக இலங்கை உள்நாட்டு விவகாரத்தோடு சம்பந்தப்படாத, முற்றிலும் இந்திய நலன் சார்ந்த இவைபோன்ற விடயங்கள் ஒப்பந்தத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தமை உலகின் கவனத்தை ஈர்த்தது. ஈழப்பிரச்சினையோடு சம்பந்தப்படாத உலக ஊடகங்களின் கவனத்தைப் பெற்ற இந்திகழ்ச்சியின் தாக்க பரிமாணத்தை அன்று உலகில் நிலவிய அரசியல் சூழலுடனேயே விளங்கவேண்டும்.

அப்போது உலகில் பனிப்போர் (Coldwar) நிலவிய காலம், அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன் என்ற இரு உலக வல்லரசுகளின் தலைமையில் உலக நாடுகள் இரு அணிகளாகப் பிரிந்து ஒன்றையொன்று தோற்கடிப்பதற்காக இயங்கிவந்த அரசியல் சூழல் அது. 'இரட்டை முனை உலகம்' என்று வர்ணிக்கப்பட்ட பனிப்போர் காலத்தில் சோவியத் சார்பான இந்தியா (இந்தியா தன்னை ஒரு அணிசேரா நாடு என்று கூறிக்கொண்டாலும் கூட) இலங்கையில் நேரடியாக தனது படகளை இறக்கியதும், இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்ட

வெளிச்சம்

தாக அமைந்ததும், சர்வதேச அரசியலில் இப் பிரச்சினை முக்கிய கவனத்தையும் தாக்கத்தையும் பெற்றதாகியது.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் மூலம் தமிழீழப் போராட்டத்தையும், இலங்கை அரசாங்கத்தையும் தனது மேலாண்மையின் கீழ் கொண்டு வருவதோடு, தென்னாசிய அரசியலில் தனது ஸ்தானத்தை மேற்குலகிற்குக் காட்டுவ தற்குமான இந்தியாவின் நடவடிக்கை ஈழப் பிரச்சினையைக் காரணமாக்கி நிகழ்ந்ததால் எமது பிரச்சினை உலகில் முக்கியத்துவம் மிக்க தாக மாறியது. இச்சூழலில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம், சாகும்வரை உண்ணாவிரதமிருந்த திலீபனின் கோரிக்கை மறுக்கப்பட்ட நிலையில் தியாகி திலீபனின் மரணத்துடனும், குமரப்பா, புலேந்திரன் உட்பட்ட 12 புலிகள் வஞ்சகத்தனத் தால் அடைந்த வீரச்சாவுடனும் இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படைக்கு எதிரான யுத்தமாக மாறியது. எனவே போராட்டத்தில் ஒவ்வொரு தாக்குதல்

‘அறப்போரிலும் சரி ஆயுதப் போரிலும் சரி, எமது விடுதலைப் போர் உலக சாதனைகளைப் படைத்து வருகின்றது. மனித ஈகையின் சிகரத்தை எட்டியிருக்கின்றது’

**தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்**

களும், செயற்பாடுகளும் உலக வெகுஜன ஊடகங்களில் முக்கியத்துவத்தோடு பேசப்படுகின்ற நிலையை அன்றைய பனிப்போர்ச் சூழல் உருவாக்கியது. மேற்குலக சார்பு நிலையிலிருந்து இலங்கையைக் கட்டுப்படுத்துவது என்ற நோக்கை, இந்தியப்படையின் வரவும், ஒப்பந்தமும் கொண்டிருந்ததால், இந்திய அமைதிப் படையுடனான யுத்தம் என்ற வகையில் அன்று உலகில் நிலவிய பனிப்போருக்கிருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தின் கனதியோடு தமிழீழப் போராட்டம் உலக ஊடகவியலில் பேசப்படுவதாக பிரபல்ய மடைந்தது.

‘இந்திய அமைதிப்படை’ யுடனான யுத்தத்தில் அமைதிப்படையின் இயலாமை மெய்ப்பிக்கப்பட்டதும், இறுதியில் அது அடைந்த தோல்வியும் உடகவியலில் மேலும் போராட்டம் முக்கியத்துவத்துடன் பேசப்படுவதற்கு காரணமாகி

யது. இங்கும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய தென்னவென்றால், ஒரு வல்லரசின் படையையே தமது உரிமைக்காக எதிர்த்து நின்ற மக்கள் என்பதற்காகவோ, தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு ருக்கும் நியாயத்திற்காகவோ, தமிழீழ மக்களின் உரிமைக்குரலின் பாற்பட்டோ நமது போராட்டம் செய்தி ஊடகங்களால் பேசப்படவில்லை என்பதே. அது பனிப்போரின் முக்கியத்துவத்தினாலும் பனிப்போரில் இந்தியாவின் பாத்திரத்தின் பெயராலுமே பேசப்படுவதாக இருந்தது.

ஊடகங்களால் பேசப்படாத நிலையிலிருந்து உலகளாவிய ரீதியில் முக்கியத்துவத்துடன் பேசப்படுவதாக எமது போராட்டம் வெகுஜன ஊடகத்தில் கவனம் பெற்றது. வெகுஜன அபிப்பிராயம் மாற்றத்தை நிகழ்த்தக்கூடிய காரணி என்ற வயையில் ஒரு பிரச்சினை தனக்குச் சார்பான வெகுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்க வேண்டுமானால் அது இன்னொன்றின் நிலையிலிருந்தோ, இன்னொன்றின் நிமித்தமாகவோ விளங்கப்படுவதாக அல்லாமல், அது அதன் நிமித்தமாக, அதன் நிலையிலிருந்து விளங்கப்படுவதற்கான கவனத்தைப் பெறவேண்டும். இதுவரை நாம் எமது நியாயத்திற்கு அப்பால் இன்னொன்றின் நிமித்தமாகவே பேசப்பட்டு வந்த நிலையில் இருந்தது, இந்நிலை 1991 உடன் முடிவிற்கு வந்தது.

இலங்கையில் இந்திய இராணுவ வெளியேற்றத்தின் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் (1991 காலப்பகுதி) சர்வதேச அரசியலில் நிகழ்ந்த மாற்றம் புதிய உலக ஒழுங்கை வகுத்தது. 1945இல் இருந்து நிலவிவந்த ‘வோர்சோ’ (Warsaw) ‘நேட்டோ’ (Nato) அணிகளுக்கிடையிலான ‘பனிப்போர்’ உலகில் முடிவிற்கு வந்தது. ‘வோர்சோ’ கட்டமைப்பு கலைக்கப்பட்டதுடன் இதுவரை நிலவிவந்த இரு அணிகளைக்கொண்டமைந்த உலக ஒழுங்கிற்குப் பதிலாக, அமெரிக்காவின் ஏக தலைமைத்துவத்தைக்கொண்ட புதிய உலக ஒழுங்கு நடைமுறைக்கு வரலாயிற்று. இதனால் உலகில் பல மாற்றங்கள் சடுதியாக நிகழ்ந்தன. குறிப்பாக நாம் நோக்க வேண்டியது, இப்பனிப்போர்க் காலத்தில் உலகில் நடைபெற்ற தேசியப் போராட்டங்கள், புரட்சிகள் என்பன ஏதாவதொரு அணியைச் சார்ந்து நின்று நடைபெறுவதாகவே இருந்தது. அதுவே போராட்டத்திற்கு சாதகம் என்று கருதப்பட்டது. இவ் அணிகள் தமது நலனுக்காக உருவாக்கிய போராட்டங்களும் உண்டு. இவை உலக ஒழுங்கின் மாற்றத்

தொலைவிலிருந்து....

காற்றலை சொல்லும் சேதிகளிற்காய்
காதுகள் கூர்ந்து நிற்கும்,
மணம் சிறகு விரித்துப் பறந்து செல்லும்
உடன் போகத் துடிக்கும் ஆன்மா.
மண் வாசனைக்காய் நாசிகள் ஏங்கும்.
ஏக்கங்கள் தரும் தாக்கத்தால்
வயிற்றுப்பைகள் உப்பிப்போகும்.
தூங்க மறுக்கும் இமைகளோடு போராடி
தேசம் துவண்டு போகும்.
நட்சத்திரங்களை எண்ணுவதிலும்
நிலவப் பொழுதுகளை கணிப்பதிலும்
கண்கள் கருப்பெறும்.
கனவுகளை காலடியில் போட்டு,
நனவுகளை நெஞ்சில் சுமந்து
நாட்கள் தடை தாவும்.
மேலே வானம், கீழே நீலம் துணையோடு
தோள்கள் தேசச்சுமை தாங்கும்,
சுமைகள் தோள்களில் தரும் வலியை

நெஞ்சம், தாயாகி
சுகமாகப் பொறுத்துக்கொள்ளும்.

காலப் பெரு நதியில்
தேசச்சுமையோடு நீந்துகையில்
தோள்கள் தவறிப்போகும்.
கண்களினோரம் நீர் தேங்கிக் கொள்ளும்.
கனத்த இதயங்களிற் காறுதலாய்
புதியவை பொறுப்பேற்கும்,
இழந்தவை இருப்பதாகக்
கருதப்படும் இயல்பிலே
எதிர் நீச்சலின் வேகம் கூடும்.
வேகம் தொண்டை முட்டும் தாகத்தை தரும்.
தொண்டை கொண்ட தாகத்தை
தண்ணீரே தீர்க்கும் எனும் 'நம்பிக்கை'
துடுப்பாக்கிக் கை கொடுக்கும்.

🌸 அக்னி

தினால் எதிர்பாராத திருப்புமுனைகளைச் சந்தித்தன.

இதுவரை இருந்த பனிப்போர் உலகில், வல்லரசுகளின் தேவைகள், நலன்கள், என்பவற்றிற்கு மாறாக, ஏக தலைமைத்துவத்தைக் கொண்ட புதிய உலக ஒழுங்கில் சக்திமிக்க வல்லரசுகளின் தேவைகள், நலன்கள் மாறுபட்டதால் தேசியப் போராட்டங்கள் புரட்சிகளின் தலைவிதிகள் சாதகமானதாகவோ, பாதகமானதாகவோ அவற்றால் தீர்மானிக்கப்பட்டன. பல போராட்டங்கள், கையறு நிலையை அடைந்தன. சில போராட்டங்கள் சரணாகதிக்கு உட்பட்டுப் போயின. இக்காலகட்டத்தில் இவ்வரசியல் ஒழுங்கில் பாதிப்புறாத ஒரு போராட்டமாக தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் நிமிர்ந்து நின்றதும், தொடர்ந்தும் வளர்ந்துசென்றதும் முக்கியகவனம் பெறுவதாக தமிழீழப் போராட்டத்தை மாற்றியது. சொந்த மக்களின் பலத்தில் தங்கிநின்று நிகழ்ந்து வந்த போராட்டம் என்பதற்குரிய கவனத்தை அதன் இராணுவ வலிமை

யால் பெறலாயிற்று. இப்போது அது, அதன் பெயரால் பேசப்படத்தொடங்கியது.

கடந்த தசாப்தத்தின் இறுதிப்பகுதியில் விடுதலைப் புலிகள் அடைந்த இராணுவ ரீதியிலான வளர்ச்சி உலகில் சக்திவாய்ந்த கெரில்லாப் போராட்ட அமைப்பு ஸ்தானத்தை விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு பெற்றுக்கொண்டது. உலகில் கெரில்லாப் போர்முறையில் விடுதலைப் புலிகளே உயர்நிலையை வகிப்பதாக இராணுவ ஆய்வாளர்கள் கணிப்பிடுகின்றார்கள். போரியலில் நவீனத்துவமும், நிர்வாக அமைப்பின் வலைப்பின்னலில் பலமும் கொண்டவர்களான விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் உலக அரங்கால் மதிப்பிடப்படுகின்றது. எனவே விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ பலத்தால் உலகில் கவனம் பெறுவதாகவும், கருத்தில் எடுக்கப்படுவதாகவும் தமிழீழ போராட்டம் ஊடகவியலில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இன்று, உலகின் வெகுஜன ஊடகங்களில் இன்னொன்றின் நிமிர்த்தமாக அல்லாமல் ஈழம் - புலிகள் - பிரபாகரன் எனும்

வெளிச்சம்

போது, வெகுஜன ஊடகத்தில் தனது பெயரால் பேசப்படுகின்ற, தனக்கான ஒரு இடத்தை எட்டி விட்ட தமிழீழப் போராட்டம் தமிழீழ தனியரசில் தனக்குள்ள உரிமையின் நியாயத்தின் பெயரால் பேசப்படுவதான ஒரு வெகுஜன அபிப்பிராயத்தை சர்வதேச மட்டத்திலும், சிங்கள மக்கள் மட்டத்திலும் திரட்டும். அது தமிழீழப் போரின் இறுதி வெற்றிக்கான துணைக்கருவியாக அமையும்.

முடிவுரை:

தகவல் பலம் இன்றைய உலகின் நிர்ணய சக்தியாகிவிட்டதால், வெகுஜன ஊடகங்கள் இதில் முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கின்றன. ஒன்றை வெற்றிகொள்வதற்கும், தோற்கடிப்பதற்குமான கருவியாக இவற்றால் இயங்கமுடியும். வெற்றி, தோல்வி என்ற நிர்ணயத்தில் இவை பங்காற்றுகின்றன.

நீண்ட எமது உரிமைப்போரின் ஒரு காலத்தில், இத்தகைய பலம்கொண்ட வெகுஜன ஊடகங்களால் எமது உரிமைக்குரல் ஊமையின் உளறல்களைப் போல அசட்டைசெய்யப்பட்டது. இங்கு நிலவிய அரசியல் சூழலில் அது எவரது நலன்களையும் பாதிக்காததால், எவரது நலன்களோடும் சம்பந்தப்படாததால் எமது உரிமைக்குரல் எவருக்கும் ஒரு பொருட்டாக தென்படவில்லை. தமிழீழ விடுதலைக்காக நாம் ஆயுதம் ஏந்தி போராடத்தொடங்கியபோது இந்நிலை மாறியது.

ஆயுதம் ஏந்தி தமிழீழ விடுதலைக்காக நாம் போராடத் தொடங்கியபோது ஊடகங்கள் எம் கதவுகளைத் தட்டி எம்மை அறிமுகம் கேட்டன. தொடர்ந்த விடுதலைப் போரின் பயணத்தில் அறிமுகம் என்ற நிலையிலிருந்துயர்ந்து பிரபல்யம் என்ற நிலையை அடைந்தோம். அதன் அடுத்த கட்டத்தில் பிரபல்யம் என்ற நிலையிலிருந்து முக்கியத்துவம் பெற்றவர்களானோம். இந்த வளர்ச்சிப்போக்கு எமது போராட்டத்தின் பால் நிகழ்ந்ததேயாயினும், எமக்காக எமது நோக்கில் நின்று இந்த வளர்ச்சியைப் பெறவில்லை, அல்லது தரவில்லை. இவை இலங்கை, இந்தியா, பனிப்போர் என்ற முக்கியத்துவத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கிலிருந்தே, அவற்றின் நோக்கு நிலையிலிருந்தே முக்கியத்துவம் பெற்றன, அல்லது முக்கியத்துவம் தந்தன.

நாம் எம்மைச் சார்ந்தவர்களின் பெயரால்

பேசப்பட்டபோதும் எவரையும் சாராமல் நிகழ்த்திய போராட்டத்தின் பலனாய் புதிய உலக ஒழுங்கில் எவரது நலனுக்காகவும் தீர்மானிக்கப்பட முடியாத தனித்துவ பலத்தோடு இறுதியில் எழுந்து நின்றோம். இதனால், நாம் எமக்காக கவனம் பெற்றோம். இன்று நாம் அடைந்துவிட்ட போரியல்பலம் உலகில் வகிக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தினால் ஊடகங்கள் எமது போராட்டத்தின் கதவுகளை தட்டும் நிலையை அடைந்துள்ளோம். எதிரி ஊடகங்கள் எம் கதவுகளை முட்டும் நிலையையும் அடைந்துள்ளோம். தட்டுபவர்களுக்கு தரக்கூடியவாறும், முட்டுபவர்களை முறியடிக்கக்கூடியவாறான ஒரு செய்தித் தளத்தை இன்று நாம் கொண்டிருக்கின்றோம்.

இறுதியாக நாம் ஊடகவியலில் எமது போராட்டத்தின் வளர்ச்சிப்போக்கை அடையாளம் கண்டதிலிருந்து எழக்கூடிய முடிவு என்ன வென்றால், ஊடகப்பரப்பில் எமக்கான தளத்தை நாம் கைப்பற்றிய பின் அவற்றின் உயிர்த்துடிப்பு எமது செய்தி நிரம்பலிலும் தங்கிவிட்டதனால் எம் அசைவுகள் ஒவ்வொன்றும் செய்தியாகியே ஆகவேண்டும் என்ற நிலையில் இனி அவை எம் சார்ந்த மாற்றங்களை நிகழ்த்துவதாக போரின் அடுத்தகட்ட முன்னேற்றம் அவற்றை வழிப்படுத்தும் என்பதே.

உசாத்துணை:

1. Word Ruther Fort "Hitler's Propaganda Mechine" - Bisou Books 1998
2. J.N. Dixit "Assignment Colombo" Special Srilankan Edition 1998
3. வி.அ. மத்சலேன்கோ 'இரண்டாவது உலக யுத்தம்' முன்னேற்ற பதிப்பகம் மொஸ்கோ 1989.
4. மு. திருநாவுக்கரசு 'புதிய சர்வதேச அரசியல்' நியூ ஏரா பதிப்பகம், யூன் 1991.
5. உதயன், விஜயன், இந்துமகா சமுத்திரமும் இலங்கை இனப்பிரச்சினையும் ரோசா லக் சம்பேர்க் படிப்பு வட்டம் மார்ச் 1988.
6. சித்திரலேகா 'மௌனகுரு வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்கள்' தமிழியற் கட்டுரைகள், ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் புத்தகசாலை, யூலை 1982.
7. "Propaganda" Microsoft Encarta Encyclopedia 1999.
8. Indo-Lanka Accord. 1987.

வையகம் வசப்படட்டும்

● தமிழுவள்

வெறும் உயிர் நீள்களாய்
வாழ்வு நகர்கிறது
அடுப்பும் கரியும்.
உணவின் சுவையும்,
கொண்டவன் நலனும்
என்றான வாழ்வே
விதிக்கப்பட்டதாய் அன்றேல்
சபிக்கப்பட்டதாய்...

ஆழவேரோடி பாறை இடுக்கடே
ஊற்றுத் தேடிடும்
ஆளுமை இருக்க,
மேல் மணற் பரப்பில்
வேரினை பரத்தி
வானம் பார்த்தே
ஆயுள் வளர்க்கும்
வண்ணச் செடியென
வாடும் வாழ்வே
வரமென்றானதா?

பெண்;
பெண்ணாக வாழ்தல்
எத்தனம் மிகுந்ததாய்....
சாதனைக்குரியதாய்...
ஏனிந்த அவலம்?
எவர் செய்த சூழ்ச்சி?
மகளாய்
தாரமாய் தாயாய்

முகமுடி அணிந்து
முச்சக்காய் தவித்து....

முகமுடி கழற்றி
முழுமையாய் சுவாசிக்க
ஆசைகள் எழுந்தாலும்
அடக்கி அடக்கி
ஆழ்மனத் தொடுக்கி...
போதுமம்மா போதும்
நாடக மேடை வேடங்கள் போதும்
பெண்! பெண்ணாயிருத்தல்
அஃதென்றும் பாவமில்லை
நீ நீயாயிரு
நீ உனக்காயிரு
பூட்டுடைக்கும் விந்தை
கொஞ்சமேனும் புரிந்து இரு
யன்னல் காற்றோடு
திருப்திகள் வேண்டாம்
வால்கள் திறந்து
முழுமையும் உனக்காக்கு
சுதந்திரமாய் சிந்தித்தல்
சுதந்திரத்தை நேசித்தல்
சர்வதேசக் குற்றமன்று
பெண்ணே! உன்னை யோசி
உன்னை நேசி
வையகம் உந்தன்
கைகளில் வசப்பட
உனக்காய் யோசி.

வெளிச்சம்

இதே காலப்பகுதியில் எமது தாக்குதல் அணியொன்று நெடுங்கேணிக் காட்டுப்பகுதியில் முகாயிட்டிருக்கின்றது. தாக்குதல் ஒன்றிற்காக சென்றவர்களில் ஒருவர் மீதிவெடி ஒன்றினால் காலின் ஒருபகுதியை இழந்திருந்தார். ஒருவாறு அவரை தமது இருப்பிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டனர். சூழ்நிலை இவர்களை வெளியால் தலைகாட்டவில்லை. அங்கு களமருத்துவம் பயின்றவர்களென்று எவருமில்லை. இயக்கத்திற்குரிய மருத்துவரும் இதயமுயிப் பகுதியிலேயே தங்கியுள்ளார். தொடர்பெடுப்பதென்பது முயற்கொம்பானது. என்னசெய்யலாம் என எல்லோரும் கைபிசைந்து நிற்கின்றனர். மயக்கமுற்று பின் தெளிந்தவன் கண்களினூடு மரண பயம் எட்டிப்பார்க்கின்றது. இப்

இருப்பதே இரும்பறுக்கும் வான் ஒன்றுதான். ஒன்றும் செய்யாமல் இருப்பதிலும் ஏதாவது செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். நிலைமையை அப்போராளிக்கும் விளங்கப்படுத்துகின்றனர். இனியென்ன செய்வது, ஒரு சிறுதடியில் துணியொன்றைச் சுற்றி அவரின் வாயில் திணிக்கின்றனர். வலிதாங்க முடியாமல் நரக்கைக் கடிக்காமலும் கத்தாமலும் இருப்பதற்கான முன்னேற்பாடுதான் இது. நான்கைந்துபேர் அவனது கைகள், கால்கள், தோள்கள் என எல்லாப்பகுதிகளையும் நிலத்தோடுநீலமாக அழுத்திப் பிடிக்கின்றனர். இவன் 'பிளேற்றால்' தோலை வெட்டுகின்றான். அவனோ வலியால் புழுவாகத் துடிக்கின்றான். வேர்வையில் தெப்பமாக நனைகின்றான். மற்றவர்களோ

படியேவிட்டால் இந்தக் கால் அழுகி இவனின் உயிரிற்கு உலைவைப்பது நிச்சயம். இறந்த இழயங்களையும் சிலைந்த எல்பையும் வெட்டி அகற்றினால் ஓரளவு ஆபத்தைக் குறைக்கலாம். பின்னர் 'அன்ரிபயோற்றிக்ஸ்' எடுத்துக்கொடுத்து சமாளிக்கலாம். தாய் மருத்துவத் தாதியாய் இருக்கும் போராளியொருவரின் கேள்வி ஞானம் பேசியது. ஏனையவர்களையும் அது யோசிக்க வைத்தது. மேற் கூறியவாறு செய்வதென்றால் உரிய உபகரணங்கள், மயக்கமருந்து, நொ நிவாரணி போன்ற தேவைப்படும். ஆனால், இப்போது அவர்களிடம்

இதனை சகிக்கமுடியாமல் கண்களை மூடிய வண்ணம் அவனையும் தீயிரவிடாமல் அழுத்திப் பிடிக்கின்றனர். தோலை வெட்டியவன் தசைநரக்களை மெல்ல மெல்ல வெட்டுகின்றான். இரத்தம் சிறிப்பாயும் நாடிகளைப் பிடித்து சாதாரண நூலினால் ஒருவாறு இன்னொருவரின் உதவியுடன் கட்டுகின்றான். இப்பொழுது என்னைச் சரசுற வென இரும்பறுக்கும் வாளினால் வெட்டுகின்றான். இதுவரையும் தீயிரியவன் அனைவரது பலத்தையும் உதறியெழு முனைகின்றான். இவர்களும் விட்டபாடிவலை. சொல்லமுடியா வேதனை

யில் துடித்தவன் மெல்ல அதிர்ச்சி நிலைக்குச் சென்று மயக்கம் அடைகின்றான். கால் வெட்டப் பட்டுவிட்டது. கட்டாமல் விடப்பட்ட குரு திக்கலன்களால் பெருகும் குருதி நிற்கவில்லை. உடனேயே சறத்துணியொன்றினால் இறுக்கமான கட்டுப்போடுகின்றான். பின் அக்காலை கயிற்றொன்றின் ஒரு நுணியில் கட்டி மறு நுணியை கொட்டிலின் முகட்டில் கட்டி, காலை உடம்பிற்கு செங்குத்தாக உயர்த்திவிடுகின்றான். இதயமட்டத்திலும் அது நன்றாக உயர்ந்ததால் குருதிப் பெருக்கும் நிற்கின்றது. பணிமுடிவடைய ஏனையவர்களும் தங்கள் அங்கங்களே வெட்டப்பட்டதுபோல் சேர்ந்து விழுந்துவிடுகின்றனர். மறுநாள் வெளியால் இருந்து ஒரு மாதிரி குறித்த நுண்ணுயிர்க்கொல்லி மருந்துகளை எடுத்தவர்கள் அவனைக் காப்பாற்றுகின்றனர்.

பெரும் வல்லரசு ஒன்றிற்கு எதிராகப் போர் புரிகையில் ஏற்படும் இயல்பான இராட்சத பயமுறுத்தல்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் நாமும் முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னர் இந்திய இராணுவம் இங்கிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்றது. இலங்கையரசுடனான சமாதான காலத்தில் மருத்துவப்பிரிவின் விரிவாக்கம் விரைவாகவே நடைபெறுகின்றது. எதிர்பார்த்தவாறே இவ்வரசுடனான போர்முண்டது. வியாபகம் பெற்றிருந்த மருத்துவ அணி இராணுவப் பிரிவின் முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளிற்கு ஈடுகொடுத்து வருகின்றது. எனினும் தங்குநிலை என்பது தவிர்க்க முடியாததாகவே இருக்கிறது. கெரீல்லா இயக்கம் என்னும் நிலையிலிருந்து மரபுவழி இராணுவமாக மாறும் பொழுது தேவைப்படும் கட்டமைப்புகள் சீர்செய்யப்படுகின்றன. 1991ஆம் ஆண்டு ஆணையிறவுத் தளம்மீது ஆகாயக் கடல்வெளித்தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டுகின்றது. ஆயிரக்கணக்கான போராளிகளை ஒருங்கிணைத்து மேற்கொண்ட அத்தாக்குதல் பூரண வெற்றியைக் கொடுக்கவில்லை. எனினும் ஏனைய துறைகளைப்போலவே பல பெறுமதியான அனுபவங்களை மருத்துவத்துறைக்கும் விட்டுச் சென்றது. பின்னர் 'தவளைப்பாய்ச்சல்' தாக்குதலின்போது போராளிகளுடன் களமருத்துவர்களும் களமிறங்குகின்றனர். அதில் பெறப்பட்ட வெற்றி விகிதம் எமக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கின்றது. எனினும் எம்மருத்துவ வளம் யாழ். நகரையே தளமாகக் கொண்டிருப்பதால் போர்ச்சத்திர சிகிச்சைக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டியவர்கள் எல்லோரும் பெரும் சிரமத்தின் மத்தியில் இங்கு கொண்டு வரப்படவேண்டியவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இதனால் ஆளணி போன்ற சமருக்கான வளங்கள்

அடிக்கடி திசை திருப்பப்படுகின்றது. இது நம் தேவையை ஈடுசெய்யக்கூடிய வகையில் வளரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இதனால் ஏனைய மாவட்டங்களில் பல சாதகமான இலக்குகள் இருந்தும் காயமடைந்தவர்கள் நிலை கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டதால் தாக்குதல்கள் கைவிடப்படுகின்றன.

இவ்வாறு இருக்கையில் 'முன்னேறிப்பாய்தல்', 'சூரியக்கதிர்' போன்ற எதிரியின் முன்முனைப்புப் பெற்ற தாக்குதல்கள் பரந்துபட்ட போர்முனைகளை திறந்துவிடுகின்றது. இதற்கேற்ப எம்மருத்துவ அணிகளும் நகர்த்தப்படுகின்றன. எதிரியின் ஆக்ரோசமான தாக்குதலுடன்கூடிய வேகமான முன்னேற்றத்தினை வெற்றிகொள்ள முனைகையில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் பாரியகாயங்களுக்குட்படுகின்றனர். இவர்களில் அறுநூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் யாழ். மருத்துவமனையில் தொடர் சிகிச்சை பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். ஏனையவர்கள் எம் மருத்துவமனைகளில் தங்கி சிகிச்சை பெறுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு, யாழ். நகருடன் சேர்ந்து மருத்துவமனையும், அல்லோலகல்வோப்பட்டது. மருத்துவமனையில் இருந்த போராளிகளை வாகனங்களில் ஏற்றி விரைவாக வெளியேற்ற முற்பட்டோம். கிடைத்த செய்தி அதிர்ச்சியளித்தது. எந்த வாகனங்களும் செய்மணியூடாக நகரமுடியவில்லை. ஏனெனில், பலலட்சம் மக்களால் அவ்வீதி நிரம்பியிருந்தது. உடனேயே நிலைமையை எடுத்துக்கூறி நடக்கக்கூடிய போராளிகளை மக்களோடு மக்களாக வெளியேற்றாமலும் பணித்தோம். நடக்க முடியாதவர்களை 'எவ்ரெச்சர்களில்' தூக்கிச் சென்றோம். கொட்டும் மழையூடாக சேற்று நிலங்களைத் தாண்டி நடக்கையில் தவறி விழுந்ததால் பொருந்தும் தறுவாயில் இருந்த பலரின் கால், கை என்புகள் மீண்டும் முறிந்தன. இன்னும் சிலநூறு போராளிகளை வெளியேற்றமுடியாமல் இருந்தது. அவர்களை கிழக்கரியாலைக் கடற்கரையில் கொண்டுபோய் கிடத்தினோம். கடற்புலிகள் உதவியுடன் வண்ணிப் பெருநிலப்பரப்பிற்கு நகர்த்துவதற்கு ஏதுவாக, மேற்படி நிகழ்வுகளின் போது தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் சிலர் உயிரைக்கொடுத்தனர். வாழ்வா? சாவா எனும் போராட்டத்தில் சுதந்திரமானது மீண்டுமொரு முறை தன்விலையை உயர்த்திக் கொள்கின்றது.

இப்போது சாவகச்சேரி, மந்திகை போன்ற பகுதிகளிற்கான மருத்துவமனைகள் காயமடைந்த,

வெளிச்சம்

இழக்கவோ அங்கு நின்ற தளப்பொறுப்பாளரின் இராணுவ மனநிலை இடங்கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் இராணுவ மருத்துவரின் மனநிலையோ வேறாக இருக்கின்றது. உரிய சிகிச்சை கொடுத்தால் உயிர்பிழைக்கவைக்கலாம். உடனேயே மற்றவர்களை வாகனத்தில் ஏற்றும் நேர இடைவெளிக் குள் 'ரோச்' வெளிச்சத்திலேயே காலைவெட்டி அகற்றி கட்டுப்போட்டு, இரத்தம் பரிசோதித்து ஏற்றத் தொடங்கிவிட்டார்கள். மிகுதியாக உயிர்காக்கும் நுண்ணுயிர்க்கொல்லி மருந்துகள் ஏற்ற வேண்டியுள்ளது. இவர்கள் மருந்தைக் கையில் எடுக்கவும், அந்நேராளரையை மற்றவர்கள் ரக்ரரில் ஏற்றவும், அது சீறிப்பறப்படவும் சரியாகவிருந்தது.

உடனேயே ஒரு பெண் இராணுவ மருத்துவர் அம்மருந்துகளைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு சில நூறு மீற்றர் வேகமாக ஓடி அவ் ரக்ரரை கலைத்துப்பிடித்து தாவி ஏறி பராவைற்றின் வெளிச்சத்தில் அவற்றை நோயாளிக்கு செலுத்திவிட்டு இறங்கிவருகின்றார். அப்போது வீதியின் இருமருங்கிலும் விழுந்துவெடிக்கும் எறிகணைச் சிதறல்களும், புகைமணமும் அச்சத்தையே ஏற்படுத்துகின்றது.

எனினும் அப்போராளியின் முகத்தில் ஒரு சூரிப்பு ஒளிர்கிறது. மேற்படி காலிறந்த போராளி ஏழு நாட்களின் பின்னர் சுய நினைவு வரப்பெற்றார். சுமார் 56 பைந் திரவ ஊடகம் ஏற்றப்பட்டிருந்தது. வெற்றியின் மகிழ்வையோ, தோல்வியின் சோகத்தையோ உணர்ந்து பிரதிபலிக்க முடியாத வேதனை ஒலிகளே போர் மருத்துவச் சூழலை ஆக்கிரயிப்பது வழமையானது. எனினும் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் 'கனமுணையில் காயமடையும் ஒவ்வொருவரையும் காப்பாற்றும்போது நீங்கள் நூறு போர்க்களங்கள் சென்ற மனத்திருப்தியை பெறுவீர்கள்' என தலைவர் அவர்கள் சந்திப்பொன்றில் கூறியது நிதர்சனமாவதை உணர்கின்றோம். 12.12.99ல் எண்ண ஓட்டமானது கடந்தகாலம் தவிர்ந்து நிகழ்காலம் திரும்புகையில் சத்திரசிகிச்சைக் கூடமானது பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. வெப்பம் வெளியிடாமல் பாய்ச்சப்படும் ஒளிக் கற்றையில் அந்தச் சிதறல் காயம் தெளிவாகத்தெரிகின்றது. மெல்லமெல்ல அதனை வெட்டியும் பிரித்தும் ஆராய்ந்தவண்ணம் இருக்கின்றார் சத்திர சிகிச்சை மருத்துவர். முழங்கையிற்கும் தோள்பட்டைக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருக்கும் காயத்தினால் என்பு சிதைந்துவிட்டது. ஆனால் அதன் அருகில் செல்லும் மேல் அவயத்திற்கான பிரதான நாடி சேதடைந்துள்ளதா, இல்லையா என்பதை உறுதி செய்யவேண்டியுள்ளது. சிறிது சேதமடைந்து இருந்தாலும் அந்த நாடி திருத்தப்படல் வேண்டும்.

குறைந்தது மூன்று நான்கு மணித்தியாலங்கள் தேவைப்படும். இரண்டு நாள் தொடரான வேலையில் களைப்பும் தொடர்ந்து செய்யவேண்டிய வேலையின் இருப்பும் அந்நாடி சேதடைந்திருக்கக் கூடாது என்னும் எதிர்பார்ப்பையே எவ்வோரிலும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

மறுகையில் அவருக்கு குருதி ஏற்றப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கின்றது. என்னைச் சிதைத்த பின்னர் முனைமழுங்கியவாறு இருக்கும் ரவையானது எடுக்கப்பட்டுவிட்டது. 'ஆட்ரிடமேஜ்' ஆகவில்லை வுண்ணராயிலற் செய்திட்டு பி.ஓ.பியை போட்டால் சரி என மருத்துவர் கூறவும், ஏனையவர்க

‘தூர்மீக அடிப்படையில், நாம் ஒரு உறுதியான அக்திவாரத்தில் நிற்கிறோம். எமது போராட்ட இலட்சியம் நியாயமானது; சர்வதேச மனித அறத்திற்கு இசைவானது. எமது மக்கள் தன்னாட்சி உரிமைக்கு உரித்தானவர்கள்; தனியரசை அமைக்கும் தகுதி பெற்றவர்கள். சர்வதேச சட்டத்தின் அடிப்படையில், இந்த உரிமையை எவரும் நிராகரித்துவிட முடியாது’

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

ளின் முகங்கள் பிரகாசமாகின்றன. அப்பொழுது இன்னொருவர் கூறுகின்றார். 'மற்றக்காயமும் இதே மாதிரித்தான். ஆனால் பிரச்சினையில்லை என்று நினைக்கின்றேன். தொடர் நடந்தது தெரியுமா?' என்றவர் சிகிச்சைக்குட்படும் எதிரியையும் போராளியையும் பற்றி விபரிக்கின்றார். 'இருவரும் ஒன்றாகத்தான் காயப்பட்டவர்கள். இவன் கடைசி வரை நின்று சண்டைபிடித்தவன். காயப்பட்ட பிறகுதான் சரணடைந்தான். ஆள் மெயினில் சாப்பிட ஏலாமல் இருக்க, எங்கட ஆள்தான் ஊட்டி விட்டவன். பிறகு ஒன்றாகத்தான் இரண்டுபேரையும் வாகனத்தில் கொண்டுவந்தவையன். இப்ப ஒன்றாக தியேட்டருக்கு எடுக்கின்றோம்' அதனை ஒரு புன்சிரிப்போடு கேட்டவர், தனது சிகிச்சையை முடிக்கையில் 'தொடர் ஆனை நாளைக்கு அனுப்பிவிட்டோம்' என்கின்றார் இன்னொருவர். சரியென்று தலையாட்டியவர் மற்றப் போராளிக் கான சிகிச்சையில் ஈடுபடுகின்றார். இரண்டாம் நாள் பத்திரிகை அச்செய்தியை தாங்கி வருகின்றது. 'ஓயாத அலைகள்-3இல் சரணடைந்த, இரண்டு இராணுவத்தினர் விடுவிக்கப்பட்டனர்' அதில் மேற்படி எதிரியின் பெயரும் இடம்பெற்றிருக்கின்றது.

ஒரு பிரியாவிடைக்கும் பிறகு

1993

நவம்பர் மாதத்து நடு நாள் ஒன்றில்
நோயுற்ற உறவொன்றைக்
காண்பதற்காய் கண்கள்
வைத்திய சாலையின் அறைகள் ஒவ்வொன்றையும் தேடின
மூலை அறையொன்றில்-

இனிய குரலெடுத்து ஒருவன் பாடினான்
இனிய குரல் சுண்டியிழுத்தது....

பொத்தான்கள் அற்ற சட்டையின்
நுனியை பிணைத்து ஒரு கட்டு
பொத்தான்கள் அற்ற காற் சட்டையை
மேவிய ஒரு மெல்லிய கயிறு
எதற்காய் காற்சட்டை போட்டானோ
அது அதற்காய் பயன்படவில்லை.

வெற்றிலை போடாமல் - ஐயா
இருந்ததில்லை என்பதனைப் பற்கள் பறைசாற்றின
பெரிய மனிதனாய் கதைகள் இருந்த போதும்
வயது பத்தையும் தாண்டவில்லை
பிஞ்சிலே முற்றிய தோறணை
தம்பியின் செய்கையில் இருந்தது
பீடியடிப்பதில் 'சீமான் சிங்கன்' என்பதனை
கருகிய சொண்டுகள் சொன்னன.

காயத்தின் வேதனையில் தவித்த
வீரர்களுக்கு
'பாடகர் தம்பி' தான் வைத்தியர்
தாயும் தந்தையும் இல்லாததனையும்
எதிர்காலத்தையும் உணர்ந்த ஒருவன்
தலைவனின்
காந்தருபன் அறிவுச் சோலையில்
சேர்க்க அனுப்பினான்
கட்டாக்காலி மாடுகள்
கட்டுக்குள் அடங்க கனநாளாகுமாம்
முறுகியபடியே வாகனம் ஏறினான்
இதுவரையும் தான் அவனை நான் இறுதியாய்கண்டேன்.

எட்டு ஆண்டுகள் கழிந்து
அறிவுச் சோலையின் விழுதுகள் காட்டிடும்
ஆற்றல் காணப் போனேன்.
இசையில் மெய்மறந்து மயங்கிய வேளை

வெளிச்சம்

‘விழுவாராலை மனிசர் நிம்மதியா இருக்கேலாதாம் நீயேன்ரா உதில நிண்டு அழுகிறாய். செல்லையற்றை மிசினைக் கேட்டுப் பார். கிழவியை எண்டாலும் கொண்டு போய்ச் சேப்பம்’

பூரணமாச்சி என்னைக் கலைச்சவிட்டா. கண்களைத் துடைச்சுக்கொண்டு செல்லையர் வீட்டை போனன்.

மிசின் சாமானுகளால நிறைஞ்சிருந்தது. பின்னுக்கு கொஞ்ச இடம் வெளிப்பா இருந்தது. நான் தயங்கித் தயங்கிக் கேட்டன்.

‘இதுக்கிளை என்னெண்டு ஏத்திறது அந்த இடத்தில கிழவியை ஏத்தினா என்னெண்டு மனிசி பிள்ளையளை ஏத்திறது? சவம் எண்டா அதுகளுக்குச் சரியான பயம் தம்பி’

சொல்லிப் போட்டு மிசினை எடுத்தார். நான் பேந்தொண்டும் கதைக்கேல. அவர் நினைச்சால் மனிசி பிள்ளையள் நடந்து வரலாம்.

நான் பூரணமாச்சிக்குக் கிட்டப்போய் அழுதன்.

‘உந்த மனிசத் தன்மையள் இல்லாத்துகள் இஞ்சை இருக்கிறதலைதான் நாங்கள் இப்பிடிக் கசங்கிறம். கெதியா மண்வெட்டியை எடுத்து தேசிக் காய்க் கண்டுக்குக் கீழை கிடங்கை வெட்டு, இது பெத்தாச்சியின்ர நிலம்’

தெருக்களெல்லாம் சனங்கள் மூடை முடிச்சுகளோடை நடந்தும் சைக்கிள்களோடையும் வண்டில வாகனங்களிலயும் இடிபட்டும் குழந்தையள் கதறவும் போய்க்கொண்டிருக்கிதுகள்.

நான் மண்வெட்டியைத் தூக்கினன்.

யாத்திரிகள்

வெல்லப்படமுடியாத மரணம்

எல்லோருக்காகப்
படைக்கப்பட்டவற்றில்
எல்லோருக்கும் கிடைப்பது
சாவொன்றுதான்.

பூமியில் வாழ்தலுக்கான
சன்மானம் அது.

சாவொன்றுதான்
எவருக்குமே பாரபட்சம்
காட்டுவதில்லை.

எண்ண அலைகளுக்குள்
பிடிமானமற்ற
அதிசயமிது.

எவருமே தேடாத போதும்
தானாகவே வந்து சேர்வது
எவரெவருக்கு
எப்பெப்பவோ அப்பப்பவே
மரணம் சம்பவித்துவிடுகிறது.
மூப்பு, இளமை
குஞ்சு குருமன்

பேதங்களை
சாவு பார்ப்பதில்லை,
எல்லோருக்காகப்
படைக்கப்பட்டவற்றில்
எல்லோருக்கும் கிடைப்பது
சாவொன்றுதான்.

சாவு எல்லோருக்கும்
நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
சாவுகளே செத்துப்போகிற
சம்பவங்களும்
அரங்கேறிக்
கொண்டேயிருக்கின்றன.
சாவுடனான சண்டையில்
செத்துப் போகிறவர்களே
சீரஞ்சீவிகள்.

மரணங்கள் மரணிக்கிறபோது
சஞ்சீவிகள்
நிலைக்கிறார்கள்.
எல்லோருக்காகப்
படைக்கப்பட்ட வற்றில்
எல்லோருக்கும் கிடைப்பது
சாவொன்றுதான்.

அழப் போவதில்லை
நேற்றுச் செய்த நண்பனுக்காய்
இன்று நான் அழப்போவதில்லை.

தொண்டயடைக்க
துயர் கொண்டெழு
ஆடுமாடாய்
அடைபடப்போவதில்லை

இனி என் தருணம் வந்துவிட்டது.
எத்தனை நாளைக்கு, ஆமை வாழ்வு?
சொல்லுங்கள்!

போகிறேன்
என் ஊர்
என் உறவு
என் பாசம்
நான் வளர்த்த மரங்கள்
யாவற்றையும் விட்டு
..... மீட்புக்காய்
நான் போகிறேன்!

அம்மா!
எனைத் தேடித்
தெருத்தெருவாய்
அலையவேண்டாம்
அப்பா!
உணர்ச்சிபொங்கி
உறைய வேண்டாம்!

தம்பி, தங்கைகளே!
பாசம் கொண்டு
கதறியழவேண்டாம்!

அண்ணன் வருவான்,
ஒரு கால்
தங்கச்சிக்குத் தாவணியும் பாவாடையும்
தம்பிக்கு,
பச்சைப் புள்ளி போட்ட ரீ சேட்டும்
கறுத்தக் காற்சட்டையும்
வாங்கி,
அண்ணன் ஒரு கால் வருவான்.

நான் போகிறேன்
யாரும் தேடவேண்டாம்

மஞ்சத் தொடுவாய்
'செக்பொயிற்றில்'
நேற்றுச் செய்துப்போன நண்பனாய்,
நானும் மாளநிரும்பனில்லை

என் தேசம்
என் இனம்நோக்கிப்
போகிறேன்
யாரும் தேடவேண்டாம்.

நான் போகிறேன்
யாரும் தேடவேண்டாம்

த. மலர்ச்செல்வன்

மெய் நிகழ்வு

இருநாட் போழுதுகள்

அந்த மாலைப்பொழுதில் நடவடிக்கை ஒன்றிற்காக தயாராகிக் கொண்டிருந்த வேளையில், போராளிகளின் முகத்தில் சந்தோசமும் கவலையும் பின்னிப்பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. சிலர் வெற்றிகளை நோக்கிப் புறப்படப்போகின்றோம் என்ற மகிழ்ச்சியிலும் சிலருக்கு வெற்றிக்காய்ப் போகின்றவர்கள் வித்துடலாயும் வரமாட்டார்கள் என்ற கவலையும், அலையும் நூரையுமாக அசைந்தாடியது.

அந்திப்பொழுது கணப்பொழுதில் மறைந்தது. எம் கரங்களைப் பற்றியிருந்த கரங்களும், கன்னங்களில் கன்னங்களும் புதைந்த வண்ணம் பகலும் புதைந்து இருளும் எழுந்துநின்றது. குளிக்காற்றில் அந்தக் கடற்கரை மணலில் இறுதிவிடைகளுக்காய் காத்திருக்க எமை கட்டியணைத்து முத்தங்கள் தந்து வழியனுப்பினார்கள்.

ஆம் நீரில் இறங்கி நீசர்குகை நோக்கி நீந்தத் தொடங்கினோம். பகைதேடி அலையோடு அலையாக உயிர்ப்பூக்கள் நாம் நீந்தினோம். நீரைமட்டும் எதிர்கொண்டு நீந்தவில்லை. எதிரியின் பராலைற் வெளிச்சங்களையும் செல் ரவைமுனைகளையும் எதிர்கொண்டு நீந்திக்கொண்டிருந்தோம். எதிரியின் காப்பரண்களின் வெளிச்சங்களும் ரோந்து நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் எதிரியின் அசைவுகளும் எம் கண்ணில் நிழலாடியது. பின் ஓர் இடத்தை தெரிவுசெய்துகொண்டு எமது நகர்வினை மெதுமெதுவாக ஆரம்பித்தோம்.

கரையை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அலையடியின் வேகம் கூடிக்கொண்டிருந்தது. தலைக்கு மேலால் அலைகள் போட்டிபோட்டு மிக வேகமான முறையில்

அடித்துக்கொண்டிருந்தது. அப்போது காற்றை மட்டும் சுவாசிக்கவில்லை. அந்த உப்புநீரையும் சுவாசித்தோம். மூச்சுத்திணறியும் தும்மலோ அல்லது இருமலோ முடியாது, எதிரியின் காப்பரண்களை அண்மித்துவிட்டோம். கண்கள் எரிந்தன, கண்ணீர் வழிந்தன. இருந்தும் எம் பணி தொடர்ந்தன. வழியனுப்ப வந்தவர்கள் தங்கள் கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு முகாமைநோக்கி திரும்பிவிட்டனர். இப்போது நானும் சக போராளியும் எதிரியின் காப்பரண்களை அண்மித்துவிட்டோம். கரை தெரிந்தது. இருவரும் அருகருகே நீந்திக்கொண்டிருந்தோம். கரையை தொடுவதற்கு 50 மீற்றர் தூரம் இருக்கும்போதுதான் எதிரிப் படகின் திடீர்த் தாக்குதலுக்குள் சிக்குண்டு இருவரும் பிரிந்து செல்கின்றோம்...!

எதிரி தொடர்ந்தும் தாக்குதலை மேற்கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஊடறுப்புச் செய்துகொண்டு உள்நுழைய முடியவில்லை. முயற்சிகள் தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டு அன்றிரவு உட்செல்ல முடியவில்லை. துப்பாக்கி வேட்டொலிகள் தொடர் செல்தாக்குதலுக்கு அப்பால் பராவெளிச்சங்கள் வானில் தொடர்ந்தும் தீ மூட்டியவண்ணம் இருந்தது. அந்த இரவைக் கிழித்த வெளிச்சத்துக்குள் நுழையமுடியாமல் போய்விட்டது. நேரமும்

அதிகாலைப் பொழுதுக்குள் இறங்கிவிட்டது. இனி நீந்தி எமது பிரதேசத்துக்குள் வரமுடியாது என நன்றாகத் தெரியும். என் கால்களில் ஒன்று உணர்விழந்த நிலையில் செயலிழந்தது. அவை முன்பு காயப்பட்டதால் எனினும் ஒரு காலை பயன்படுத்தி நீந்திக்கொண்டிருந்தேன். அதுவும் எதிர்நீச்சல், அடுத்தகாலும் செயலிழந்துவிட்டது. இப்போது நேரம் 5.40, எனக்கும் எதிரிக்குமான தூரம் 100 மீற்றர். என்ன செய்வது என்று முடிவுகள் எடுப்பதற்கு சிந்திக்கக்கூட நேரம் காணாது எனினும் மேல்நோக்கி பிறநீச்சலில் இருகைகளையும் பயன்படுத்தி நீந்தினேன் நன்றாக களைத்துவிட்டேன்.

ஆனால் சிறு ஓய்வும் எடுக்கமுடியாது, என் இறுதி மூச்சுவரை கஸ்ரப்பட்டு நீந்தினேன். நேரம் 6.10 நிமிடம், அண்ணளவாக 400 மீற்றர் தூரத்தில் எதிரியின் காப்பரண்கள் அமைந்திருந்தன. நடமாட்டங்கள் அதிகரித்தன. சிறுபடகுசளும் தேடலில் இறங்கி நீரைக்கிழித்துக்கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தது. நானும் தண்ணீரின்மேல் மிதந்துகொண்டிருந்தேன். நீந்த முடியாமல் போய்விட்டது. தூரத்தில் டோராப்படகின் சத்தம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. அந்தச் சத்தத்தினூடே வேறு ஓர் படகின் சத்தம் மிக அண்மையில் இரைந்து கேட்டது. தலையுயர்த்திப் பார்த்தேன். வெண்ணுரை தள்ளியவாறு வோட்டர் ஜெற் படகொன்று என்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது. என் முடிவுகளும் வேகமாகவே ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எதிரியெண்டால் என்ன செய்யவேண்டும் என என தயார்ப்படுத்தியபோது 400 மீற்றர் தூரம்வரை வந்த படகு திருப்பிக்கொண்டு சற்றுநேரம் நின்றுகொண்டது. அப்போது எனை எவ்வளவுக்கு உருமறைத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்தளவுக்கு உருமறைத்துக் கொண்டேன். அலைகள் என்பதால் அலைகள் உயர எழுந்து விழும். நானும் அலையோடு அடிப்பட்டு விழுவேன். எதிரிப்படகு சற்று நேரத்தின் பின் தூரத்திற்குச் சென்றுவிட்டது.

எதிரியின் நடமாட்டம் ஒருபுறம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கையில் என் உடல்நிலை மறுபக்கத்தை காட்டிக்கொண்டிருந்தது. இருகால்களும் உணர்விழந்தது போல் உறைந்துவிட்டது. இருகைகளும் நீரினை கிழித்தது. பிறநீச்சலில் நீந்தினேன். நீரின் வேகத்தால் தோற்றுவிட்டேன். நீரினை எதிர்க்க முடியவில்லை; தவித்தேன்; தத்தளித்தேன்.

எனைப்பார்த்து சூரியன் உச்சியில் நின்று சிரித்துக்கொண்டிருக்கையில் என் உடலின் ஒவ்வொரு அணுக்களும் சிலிர்த்துக்கொண்டிருந்தது. வெய்யிலின் கொடுமையினாலும் எதிர்நீச்சலின் களைப்பினாலும் என் உடல் களைத்துப்போய் நாவுறண்டது. அந்த அலைகடலின் உப்பு நீரைக் குடித்தேன். தொண்டை எரிந்தது. தாகம் தீரவில்லை. என்னசெய்வது என நினைத்தபோது நான் உணவுக்காய் வைத்திருந்த கண்டோஸ் ஒன்றை எடுத்து அதனுள் உவர் நீரினைவிட்டு கலந்து குடித்தேன். ஓரளவு தாகம் தீர்ந்தது. கண்கள் எரிந்தன. இரண்டு நாட்கள் முழுமையான நித்திரை இல்லை. இன்றுடன் மூன்றாவது நாளான நினைத்தேன். நித்திரைத் தூக்கத்தினால் நீரினுள் மூழ்கி எழுவேன். கைகால்கள் எல்லாம் சோர்ந்து போய்விட்டது. என்னால் தாங்கமுடியாத அளவுக்கு உடல் வலியேற்பட்டது. என்னையறியாமல் என் விழிகளில் நீர்வர ஆரம்பித்தது. அவை என் உதட்டில் விழவும் நாவினால் தடவினேன்.

க. புயலவன்

அந்த தண்ணீர் உப்புநீரைவிட சுவையாக இருந்தது. தாகத்தினால் கண்ணீரைக்கூட விட்டுவைக்கவில்லை. அப்போதுதான் தெரியும் 'சுமைகளையும் கவலைகளையும் மட்டுமல்ல தாகத்தையும் தீர்ப்பது கண்ணீர் என்று' அந்த ஊறிய என் கைகளினால் கண்களைத் துடைத்தேன். மேலும் மேலும் கண்கள் எரிந்தன. வேதனைகளுக்கு மத்தியிலும் சிந்தனைகள் நிழலாடியது. பகலோ இரவோ எப்படியும் எதிரியின் பிரதேசத்துக்குள் உள்நுழைந்துவிடவேண்டும். உள் நுழைந்தால்தான் என் கடமையை சரிவரச் செய்யலாம். இவ்வளவுக்கு கஸ்ரப்பட்டதற்கு பலன் நிச்சயமாக கிடைக்கும் என்ற முழுநம்பிக்கை என்மனதில் உறுதிபூண்டது. இவ்வேளையில் என்கால்கள் அசைவுகளுக்கு ஏற்றவாறு போய்வந்ததும், என்மனம் மிக்க மகிழ்ச்சியில் மூழ்கியது. இனி எப்படியும் நான் நீந்திச் சென்று எதிரியின் காப்பரண்களை தாண்டிச்செல்வேன் என்று.

இப்படியாக நினைவுகளும் விடாது ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நீரோடு நானும் சேர்ந்து

வெளிச்சம்

கொண்டிருந்தேன். சூரியனும் மேற்குத்திசைநோக்கி போய்க்கொண்டிருந்தது. நான் நீரோடு இனியும் சேர்ந்து போனால் என் இலக்கை எட்டமுடியாமல் போய்விடும் என நினைத்து நீரை எதிர்க்காமல் குறுக்கறுத்து நீந்த ஆரம்பித்தேன். மாலை 5.00 மணி. கடற்கரையில் எதிரி நிற்பதைக்கண்டு சற்று விலகி நீந்தினேன். அப்பொழுது பெரும் நீரோட்டம் ஒன்றுக்குள் அகப்பட்டுவிட்டேன். கடலின் நீரோட்டம் இந்த வேகத்திலும் இருக்கும் என்பதை அறிந்துகொண்டேன். எதுவுமே செய்யமுடியாத நிலையில் நீரோடு 300 மீற்றர் தூரம் சென்றேன். அதன்பின் முடிவை மாற்றியமைத்து இரு கை, கால்களையும் பயன்படுத்தி குறுக்கறுத்து நீந்தினேன். வென்றுவிட்டேன். நீரோட்டம் குறைந்து விட்டது. கரை இன்னும் 20 மீற்றர் தூரத்தில்தான் உள்ளது. இனி வெற்றிதான் என மகிழ்வுடன் நேரத்தைப் பார்த்தேன் 7.00 மணி, இரு காப்பரண்களுக்கு இடையில் உள் நழைந்து கொண்டேன்.

மீண்டும் என் பயணம் தொடர்கின்றது. தரையில் நடக்கின்றேன். அதை நடையென்று கூறமுடியாது. ஆமை என்னுடன் போட்டி போட்டால் வென்றுவிடும் எனலாம்; இருந்திருந்து மெதுமெதுவாக என் பயணம் தொடர்ந்தது. பசி ஒருபுறமும் தண்ணீர்த் தாகம் ஒருபுறமும் தொடர என் நினைவுகள் கடமைகளை நிறைவேற்ற துடித்துடித்தது. தண்ணீரைத் தேடும் இடமெல்லாம் எதிரிதான் நிற்கின்றான். என்னால் தொடர்ந்தும் நகர முடியவில்லை. ஓர் புதிரினுள் அமர்ந்துவிட்டேன். இருள் விலகிக்கொண்டு போக சூரியன் எழுந்துகொண்டு வந்தான். நான் எழுந்திருக்க முடியாத நிலைக்கு வந்துவிட்டேன். காரணம் இரண்டு, அதில் ஒன்று உடல்நிலை சேர்ந்துவிட்டது. அடுத்தது எழுந்திருந்தால் எதிரி கண்டுவிடுவான் என்ற பிரச்சினை. இப்போது நான் படுத்திருக்கும் இடம் எதிரியின் பிரதான முகாமின் நடுப்பகுதியில்தான். இரவு என் கண்ணில் அவை முகாமாக தெரியவில்லை. இப்போது என்ன செய்வது தலையுயர்த்த முடியாத நிலைக்கு சிக்குப்பட்டுவிட்டேன். எதிரியின் நடமாட்டம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. என்னையும் எதிரியையும் என்னுடன் சிதைக்கத் தயாராகவே என் வெடிமருந்துகள் கண்விழித்திருந்தன. ஆனால், என் கண்கள் மூடவே துடித்துக்கொண்டிருந்தன. நித்திரை

இல்லாமல் உணவில்லாமல் குடிக்கக்கூட ஒருதுளி நீரில்லாமல் எப்படித்தான் இருக்கமுடியும் என நினைத்தபோது கண்கள் நீரை ஆறாய் பரப்பின. கைகளினால் ஒத்தி என் நாவை தடவிப்பார்த்தேன். நாவும் எரிவைத்தான் தந்தது. நாவில் பருக்கள் வேதனையைத் தந்தன. இன்றைய பகல் மறைந்து போனால் நிச்சயமாக இரவைக்கு நீர் தேடி எடுப்பேன் என்ற நம்பிக்கையுடன் மனதைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு எதிரியின் அசைவுகளை அவதானித்தவாறு புற்களோடு புதிராக கிடந்தேன். கொடூர வெய்யில் என்னை பதம்பார்த்தது. முன்னைய இரு நாட்களும் நீரில் ஊறி இளகிய தோல்கள் இன்று சூட்டை தாங்கமுடியாமல் தோல்கள் பட்டை பட்டையாக கிளம்பியது.

மழை வராதோ என ஏங்கிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது எதிரியின் MI24 உலங்குவானூர்திதான் வந்தது என் மனதில் தலைவரின் நினைவுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருந்ததால் தாகம் என்னைத் தட்டியெழுப்பவில்லை. மனதில் தளர்வும் ஏற்படவில்லை. நினைவுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது 3.00 மணியிருக்கும். மேகம் கறுத்து மழைத்துாறல்கள் மண்ணை முத்தமிட்டன. நான் நாக்கை வெளியில் நீட்டினேன். என் நாவிலும் ஓரிரு துளிகள் மட்டும் விழுந்து சிதறின. அந்த மழைத்துாறல் நின்றறிவிட்டது, மீண்டும் சூரியன் விழித்துக்கொண்டான். புற்களில் படிந்திருந்த நீர்த்துளிகளை கையில் நனைத்துக்கொண்டு என் நாக்கின் நுனிகளினால் சுவைத்து தாகத்தை தீர்க்க முற்பட்டேன். மாலை மறைந்து இருளவன் எனை சூழ்ந்தபோதுதான் எழுந்து எதிரிகளின் கண்ணில் படாமல் நீண்ட தூர நடையின்பின் ஓர் இடத்தில் சவர்நீரைக் குடித்து தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டேன். பின் எனது கடமைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டதுடன் எதிரிக்கு பெரும் அழிவை ஏற்படுத்திக்கொண்டேன். அதை வரலாறு பாடும் நேரம் வந்துதிக்கும். அப்போது தப்பாது கதைகூறும் வரலாறு. இரு நாட்களில் கதைகளை கூறிய நான் இன்னும் 24 நாட்களின் துயர்களை சுமந்து குமுறுகின்றேன். அந்த நாட்களையும் மனதில் ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் கட்டியணைத்து வழியனுப்பியவர்களை கட்டியணைக்கின்றேன் வெற்றிகளின் பூரிப்பில்.

நர்ப்பந்தக்கப்படிருக்கும் நாம்

என்னைப் புரிந்துகொண்ட
என்னுடைய நரையோடிய அம்மாவே!
எனது தோழர்களை நீ
கோபத்துடன் நோக்கவேண்டாம்.
அவர்களோடு கூடவேயிருக்கும் துப்பாக்கியை
ஏனென்றும் பார்க்க வேண்டாம்,
ஒருவகையில் அது
என்னுடைய தோழர்களையும் என்னையும்
வேலையற்றவர்கள் என்று சொல்வதைப் போலிருக்கும்.

என்னுடைய அருகாமைக்காகவும் உதவிக்காகவும்
ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும் தளர்ந்து போன
என் அப்பாவே!
உன்னுடைய பாரங்களை நீயே சுமக்கவேண்டியிருப்பதற்காக
நானும் துயரமடைகிறேன்.
இதற்காக மட்டுமல்ல
கைகொடுக்கவேண்டிய பிள்ளை
களத்தில் நிற்கிற நிலைமைக்காகவும்
என்னைப் பெற்றதை வீண் என்று
ஒரு போதும் எண்ணாதே.
அது, ஒரு வகையில்
என்னுடையதும் என் தோழர்களினுடையதும்
ஆயுளைக் குறைப்பதைப் போலிருக்கும்.

அண்ணா!

உனக்கு நான்சொல்ல என்ன இருக்கிறது.
உன்னுடைய தம்பி ஒரு போராளியைப்பதை
ஒருபோதும் மறந்துவிடவேண்டாம் நீ.
வரப்புகளை சரிபார்!
துளர்ந்துபோய்க்கொண்டிருக்கும் மோட்டைகளை சரிபார்!
உன்னுடைய விதைப்புப் போகங்களை தவறவிடாதே.
எலிகொண்டு போகும் ஒரு நெல் மணியைக்கூட
இழக்க அனுமதிக்க வேண்டாம் நீ.
ஒரு வகையில், அது
என்னுடையதும் தோழர்களினதும் சேற்றில்
ஒரு பிடியை பறிப்பதைப் போலிருக்கும்.

❖ திருநகரார் ஜெகா

வெளிச்சம்

பவள இதழாய் மலரும்
வெளிச்சம் தனது கலை
பண்பாட்டுப் பணியில்
மேன்மைபெற எமது
வாழ்த்துகள்.

தமிழீழ அட்டி வளர்க்கும்
ஒரு தாய்ப்பறவை

வாருங்கள்
உங்கள்
வளமான வாழ்விற்கு
வழிகாட்டுகிறோம்

தமிழீழ வவப்பகம்
தமிழீழின் காப்பகம்

தமிழீழ வவப்பகம்.
BANK OF TAMIL EELAM

யிருந்து விலகி முற்றிலும் வேறுபட்ட முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட மேற்கூறிய நாடகங்கள் மக்கள் மத்தியிலும் சினிமாப்பாணி நாடகக்கலைஞர்கள் மத்தியிலும் நாடகம் பற்றிய ஓர் விழிப்புணர்வை யும் தோற்றுவித்தன.

மேற்கூறிய நாடகங்கள் யாவும் 1960களிலிருந்து 1985வரை யாழ். மாவட்டத்திலும், வடமராட்சிப் பகுதிகளிலும் எனக்குத்தெரிந்தவரை நடைபெற்ற அரங்க முயற்சிகளாகும். இவை தவிர நூற்றுக் கணக்கான நாடகங்கள் இக்காலப்பகுதியிலே மேற்கூறிய இடங்களில் மேடையிடப்பட்டுள்ளன.

இந்த நாடக முயற்சிகளின் மூலம் அரங்கிற்கு காசு தம்மையே அர்ப்பணித்த பல அற்புதமான கலைஞர்கள் கிராமப் புறங்களிலே தோற்றம் பெற்றார்கள். அவர்களில் புதுவை அன்பன், யோகராசா, செல்லத்துரை குணராசா போன்ற வர்களும் கோண்டாவிலைச் சேர்ந்த சபா, சந்திரகுலசிங்கம், இராசரட்ணம், தேவன் ஜீவரட்ணம், கிருஷ்ணராசா போன்றவர்களும் அளவெட்டியை சேர்ந்த தேவி, வதிரியைச் சேர்ந்த இராசதுரை, கரவெட்டியை சேர்ந்த கனகரத்தினம், கலட்டியை சேர்ந்த தர்மலிங்கம், நாவலியூர் நா. செல்லத்துரை போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

இவர்கள் தவிர வி.எம். குகராஜாவும் அவரது குழுவினரும் கிராமப்புறத்து அரங்கின் வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த பங்களிப்பைச் செலுத்திய ஓர் உன்னதமான கலைஞராவார். இவரது அரங்கச் செற்பாடுகள் தனியாக ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு வலிமையான சினிமாக்கலையையும் மீறி அரங்கக்கலையானது மக்கள் மத்தியிலே, மிகுந்த செல்வாக்குப்பெற்று உயிரும் உடலும் போல மக்களது வாழ்வோடு இரண்டறக்கலந்து இன்றுவரை இருப்பதற்கான காரணம் என்ன?

மக்கள் மத்தியிலே பிற்காலத்தில் தோன்றிய கவிதை - சிறுகதை - நாவல் - சினிமா - வீடியோ போன்ற கலைப்படைப்புக்கள் மக்களை வெறும் பார்வையாளராகவும் சுவைஞர்களாகவும் மட்டுமே வைத்திருந்தது. இக்கலைப் படைப்புக்களில் மக்களால் பங்காளர்களாகச் செயற்படமுடியவில்லை;

ஆனால் அரங்கக் கலையோடு மக்கள் பார்வை

யாளர்களாகவும் பங்காளர்களாகவும் செயற்பட்டார்கள்.

கிராமப்புறத்து மக்கள் ஸ்தாபனங்களுடாக தோற்றுவிக்கப்பட்ட நாடக மன்றங்களுடாகத் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்களில் அக்கிராமத்து இளைஞர்களே கலைஞர்களாகப் பங்குகொண்டார்கள். ஏனையவர்கள் ஒத்திகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து நாடகம் மேடையேறும் வரை நாடகத்தைப் பார்த்தார்கள். நாடகத்தின் பாத்திரங்களோடு தாமும் ஒன்றித்து நின்றார்கள்... அழுகின்ற பாத்திரங்களோடு தாமும் சேர்ந்து அழுதார்கள்... சிரிக்க வைக்கும் பாத்திரங்களோடு தாமும் இணைந்து தம்மை மறந்து சிரித்தார்கள், வில்லத்தனம் செய்கின்ற பாத்திரங்களை மக்கள் வெறுத்தார்கள்...

இவ்வாறு இந்நாடகங்களின் கதைஒட்டத் தோடு மக்கள் தாமும் ஒன்றித்து நின்று தம்மை இனங்காண முயன்றார்கள். இவ்வாறு இனங்காண முயன்றதன் மூலம் மக்கள் ஓர் ஆழமான பண்பாட்டு மாற்றத்துக்கு உள்ளானார்கள்.

இதை இன்றைய அரங்கத்துறை சார்ந்த கல்வியாளர்கள் கிராமப் புறத்து நாடகங்களின் தவறாகவே பார்க்கின்றார்கள். எனவேதான் கிராமத்து நாடக முயற்சிகளை நாடகங்களாக அங்கீகரிக்க மறுத்து அவற்றைப் புறக்கணித்தார்கள்...

தர்க்கரீதியாகப் பார்க்கும்போது இப்புறக் கணிப்பு நியாயமானதாகவே எமக்குப்படுகின்றது. கிராமப்புறத்து நாடக முயற்சிகள் பெரும்பாலும் சினிமாத்தனங்கள் நிறைந்ததாகவே இருந்தன. ஆனால் அரங்கிற்கும் மக்களுக்குமிடையிலான உயிரோட்டமான உறவு சினிமாத்தனங்களின் அடிப்படையிலிருந்து எழவில்லை என்ற உண்மையை நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

கிராமங்களிலே தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்களை மக்கள் ஒத்திகையிலிருந்து மேடையேற்றும் வரை மிகவும் உன்னிப்பாகப் பார்த்தார்கள். அதன் சரிபிழைகளை ஆற்றுகையாளர்களோடும், நெறியாளரோடும் உரையாடினார்கள். தாமே நாடகத்தில் மாற்றங்களைச் செய்தார்கள். மேடையிடப்பட்ட பின்பும் பல மாதங்களாக அந்த நாடகத்தைப்பற்றித் தமக்குள் உரையாடினார்கள். தமக்குப் பிடிக்காத கருத்துக்கள் நாடகத்தில் இடம் பெற்றால் அந்த நாடகத்தை மேடையிட விடாது தடுத்து நிறுத்தினார்கள்.

இங்கே கருத்தியல் ரீதியாக மக்களின் நடவடிக்கை சரியா... பிழையா என்பதல்ல பிரச்சினை...! நாடகம் மக்களது மனங்களிலே மிகவும் தாக்கமான விளைவை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதே உண்மையான பிரச்சினை. அரங்கை மக்கள் தமது வாழ்வுக்கான ஒரு சாதனமாக ஏற்றுள்

மொழி, கலை, கலாச்சாரம் என்பன ஒரு தேசிய இனத்தின் கட்டமைப்பிற்குத் தூண்களாக விளங்குகின்றன; ஒரு தேசியத்தின் ஆன்மாவாகத் திகழ்கின்றன; ஒரு தேசிய நாகரிகத்திற்கு அத்திவாரமாகின்றன.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

ளார்கள். எனவேதான் தமது வாழ்வுக்கு எதிரானது என தம்மால் கருதப்படும் அரங்கை எதிர்த்துப் போர் தொடுக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு தமக்கு எதிரானது எனக் கருதிய அரங்குடன் மக்கள் நடத்திய உணர்வுபூர்வமான இன்னொரு போரின் நியாயத்தை இங்கே நாம் பார்ப்போம்.

மயிலணி ஸ்ரீமுருகன் வித்தியாலயத்தில் 1982ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தயாரிக்கப்பட்ட 'சிந்தி'

வெளிச்சம்

கத்தொடங்கி விட்டார்கள்' நாடகமும், புன்னாலைக்கட்டுவன் இளைஞர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட 'சிறுகொடிந்த பறவைகள்' என்ற நாடகமும் மேடையிடப்பட்டன.

'சிந்திக்கத்தொடங்கி விட்டார்கள்' என்ற நாடகம் முடிவடைந்ததும் 'சிறுகொடிந்த பறவைகள்' நாடகம் ஆரம்பமானது.

'சிறுகொடிந்த பறவைகள்' நாடகத்தில் ஒரு பெண்ணை வில்லனும் கதாநாயகனும் காதலிக்கின்றார்கள். அவள் கதாநாயகனைத்தான் காதலிக்கிறாள் என்பதை அறிந்த வில்லன் தனது அடியாட்கள் மூலம் இருவரையும் கடத்தி வந்து கதாநாயகனைக் கதிரையோடு கட்டி வைத்து விட்டு கதாநாயகி மீது பலாத்காரம் புரிகின்றான்... பெண்ணாக நடத்ததும் ஆண் என்பதால் இந்தக்காட்சி கொஞ்சம் கட்டுப்பாட்டை மீறியதாகவே இருந்தது.

இக்காட்சி நடக்கும் போது பார்வையாளர் மத்தியிலே இருந்த ஒரு அம்மா ஆவேசமாக எழுந்து 'உந்தக் கழுசறை நாடகத்தை நிப்பாட்டுங்கோடா' என ஆத்திரத்தோடு கத்தினா. உடனே பார்வையாளர்கள் எல்லோரும் எழுந்து நாடகத்தை நிறுத்துமாறு குரல்கொடுத்தனர்.

அக்கிராமத்தின் சனசமூக நிலைய நிர்வாகிகள் மேடையை நோக்கி ஓடினார்கள்... 'சிறுகொடிந்த பறவைகள்' கலைஞர்கள் கதிரையோடு கட்டி வைத்த கதாநாயகனையும் விட்டிட்டு மேடையின் பின் புறத்தால் ஓட்டமெடுத்தார்கள்.

அக்கிராமத்து இளைஞர்களால் இனிமேல் இந்த நாடகத்தை போடக்கூடாது என எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டு அந்த நடிகர் விடுவிக்கப்பட்டார்.

இவ்வாறான பல சம்பவங்கள் கிராமப்புற அரங்கச் செயற்பாடுகளில் பரவலாக நடந்துள்ளன. இச்சம்பவங்கள் அரங்கச் செயற்பாட்டுடன் மக்களிற்கிருக்கும் நெருக்கமான உறவை எமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

அரங்குடன் மக்களுக்கிருக்கும் இந்த உறவை வெறும் சினிமாத்தனங்களுடன் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்களுடனான உறவாக நாம் கருதமுடியாது. அதற்கும் மேலாக மக்களது உயிரான வாழ்வியக்கத்தோடு பிணைக்கப்பட்ட ஓர் உன்னதமான உறவாகவே அரங்கிற்கும் மக்களுக்குமிடையிலான உறவு உள்ளது.

இவ்வாறு மக்கள் அரங்காகச் செயற்பட்டு வந்த கிராமிய அரங்குகளை நாடகத்துறை சார்ந்த கல்வியாளர்கள் வெறும் சினிமாத்தனங்கள் என ஒதுக்கித்தள்ளியதன் மூலம் அரங்கிற்கும் மக்களுக்குமிடையிலான உயிரோட்டமான உறவையும் ஒதுக்கித்தள்ளினர்.

இவ்வாறான கிராமிய அரங்குகளில் தம்மையே அர்ப்பணித்துச் செயற்பட்ட சிறந்த கலைஞர்களையும் புறக்கணித்தார்கள். இதன் காரணமாக விடுதலைக்கான அரங்கின் தேவையை நாடகத்துறை சார்ந்த கல்வியாளர் சித்தாந்தரீதியாக உணர்ந்தபோதும்... அதற்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்து அரங்கை மக்கள் மயப்படுத்த அவர்களால் முடியவில்லை.

ஆனால் மக்களுக்கும் அரங்கிற்குமிடையிலான உறவைப் புரிந்துகொண்ட ஒரு சிலர் மக்களின் தளை நீக்கத்திற்கான போரில் இவ்வரங்கை மிகவும் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி உள்ளார்கள்...

1960 களின் நடுப்பகுதியில் சண்முகதாசனின் சீனச் சார்புக்கம்யூனிஸ் கட்சியால் முன்னெடுக்கப்பட்ட சாதி எதிர்ப்புப் போருக்கு மக்களை அணிதிரட்டும் நோக்குடன் அம்பலத்தாடிகளால் தயாரிக்கப்பட்ட 'கந்தன் கருணை' என்ற நாடகம் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் மத்தியிலே மிகுந்த எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது.

சாதிவெறி கொண்ட உயர்சாதிச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இந்த நாடகத்தை ஆயுத பலாத்காரத்தின் மூலம் அடக்க முயன்றும் அது முடியவில்லை... இவ்வரங்கச் செயற்பாட்டாளர்கள் அனைவருமே... இந்நாடகத்தில் பயன்படுத்திய வேல், சூலம் போன்ற ஆயுதங்களை சண்டைக்கும் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் இரும்புக்கம்பிகளால் தயார்செய்து... போருக்கும் ஆயுதமான முறையில் உண்மையான ஆயுதங்களுடன் இவ் அரங்கச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டார்கள் என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒரு விடயமாகும்.

அதுமட்டுமல்ல 1970-களின் நடுப்பகுதியில் சாதிப்பிரச்சினைக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் நிலப்பிரச்சினையை மையமாக வைத்து 'சமுதாய மாற்றத்திலே' என்ற நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்து கிராமப்புறங்களிலே கோழிக் கால்கல்லுடன் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட அரங்கக் காணிகள் இருப்பதை இனங்காட்டி, இக்

காணிகளில் நிலமற்ற விவசாயிகளை பலாத்கார மாக குடியேறும்படி இந்நாடகம் வறிய கூலி மக்களைக் கோரியது.

1977ம் ஆண்டு இந்த நாடகத்தை உரும்பிராயில் பார்த்த நடேசு என்னும் ஒரு நிலமற்ற கூலி விவசாயி அடுத்த நாள் காலையே பொக்கணையில் அரசாங்க நிலம் என இனம்காணப்பட்ட நிலத்தில் ஒரு கொட்டிலைப்போட்டு குடியேறிய துடன் நாடக நெறியாளருக்கும் தனது செயலை அறிவித்தார்.

உடனே இவ்விடயத்தில் தலையிட்ட நெறியாளர் அவரது கிராமத்து சனசமூக நிலையத்துடன் தொடர்பு கொண்டு இளைஞர்களை ஒன்று திரட்டி மேலும் பதினான்கு குடும்பங்கள் அங்கே குடியேற்றப்பட்டதுடன்.. இக்குடியேற்றத்தைத் தடுக்க வந்த பொலிசாருடனும் மக்கள் போராடினார்கள்.

இதன் காரணமாக அக்காணியில் அரசாங்கத்தின் மூலம் மேலும் 40 நிலமற்ற குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டு அக்கிராமம் ஒரு மாதிரிக் கிராமமாக உருவானது.

1979ல் வறிய கூலிமக்கள் மத்தியிலே உருவாக்கப்பட்ட 'கிராமிய உழைப்பாளர் சங்கப்' பிரச்சாரத்திற்காக தயாரிக்கப்பட்ட 'சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்' நாடகம் பல கிராமங்களிலே வறிய கூலி மக்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களது பிரச்சினைக்காக அவர்களை போராடத் தூண்டியது.

கோண்டாவில், இணுவில், உரும்பிராய், புன்னாலைக்கட்டுவன் பகுதிகளிலே 1980களின் ஆரம்பத்தில் நடைபெற்ற வறிய கூலி மக்களின் கூலி உயர்வுப் போருக்கு இந்த நாடகமே அடிப்படையாக இருந்ததுடன், இந்த நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்ட சகல கிராமங்களிலும் 'கிராமிய உழைப்பாளர் சங்க' கிளைகள் தோற்றம் பெற்றன.

இவ்வாறு மக்களுக்கும் அரங்கிற்குமான உறவை சரியாக இனங்கண்டு மக்களின் விடுதலை எழுச்சிக்கு இவ் அரங்கை பயன்படுத்த முனைந்த அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்கள் கிராமப்புற அரங்கச் செயற்பாடுகளை மேற்கூறிய உதாரணங்கள் மூலம் சமூக மாற்றத்திற்கான அரங்குகளாக மாற்ற முடியுமென இனங்காட்டியுள்ளனர்.

இதன் தொடர்ச்சியாக 1985 காலப்பகுதியிலிருந்து இன்றுவரை எமது தேசிய விடுதலைப்

போருக்கும் மக்களுக்குமிடையிலான உறவைப் பலப்படுத்தி... எமது போரை முனைப்புடன் முன்னெடுத்துச் செல்வதில் இவ் அரங்கின் பங்கு இன்றுவரை முக்கியத்துவம் பெற்றே உள்ளது.

இதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு நியம அரங்க வடிவங்களையும், மரபுகளையும் தூக்கி வீசிவிட்டு, அரங்கை மக்களின் மனப்புரட்சிக்கான ஒரு சாதனமாக மக்கள் மத்தியிலே எடுத்துச் செல்லும்போது, அரங்கானது அற்புதமான பல சாதனைகளை மக்கள் மத்தியிலே நிச்சயமாக ஏற்படுத்தும்.

அரங்கை மக்களின் விடுதலைக்கான ஊக்கியாக நாம் பயன்படுத்த முயற்சிக்கும்போது, அரங்கின் அமைப்பிலும் செயற்பாட்டிலும் ரசனைபற்றிய கருத்து நிலையிலும் மாற்றங்கள் மிகவும் அவசியமாகின்றது.

அரங்க அழுகையாளர்கள் இதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு... நியம அரங்கின் மரபுகளைத் தூக்கி வீசிவிட்டு விடுதலைக்கான அரங்கின் தேவையைச் சரியாக உணர்ந்து, அந்த தேவையின் அடிப்படையில் புதிய புதிய அரங்கு முறைமைகளைக் கண்டறிந்து முனைப்புடன் செயற்படும்போது அரங்கானது மக்கள் மத்தியிலே அற்புதமான மாற்றங்களை நிச்சயம் ஏற்படுத்தும்.

ஏனெனில் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி தமது உணர்ச்சிகளையும் அனுபவங்களையும் தமக்குள் பகிர்ந்துகொள்வதற்கான இடமாக இன்று அரங்குமட்டுமே மக்களுக்குள்ளது.

எனவேதான் அரங்கிற்கும் மக்களுக்குமிடையிலான உறவு தொப்பிள்கொடி உறவாக இன்று வரை உள்ளது. அரங்கினூடே மக்கள் போஷிக்கப்படுகின்றார்கள். அந்தப் போஷிப்பினூடாக மக்கள் உறுதிபெற்று தமது வாழ்வுக்கான தடைகளை அகற்றும் செயற்பாட்டில் உணர்வுபூர்வமாகப் பங்கெடுக்கின்றார்கள். இந்த நிலையானது மக்களின் பண்பாட்டில் மாபெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. எனவேதான் எந்தச் சக்தியாலும் இன்றுவரை மக்களிடமிருந்து அரங்கைப் பிரிக்க முடியவில்லை.

அரங்கிற்கும் மக்களுக்குமிடையிலான இந்த உறவுநிலையே விடுதலைக்கான அரங்கின் தேவை பற்றிய கருத்தின் மையப்புள்ளியாக உள்ளது.

வெளிச்சம்

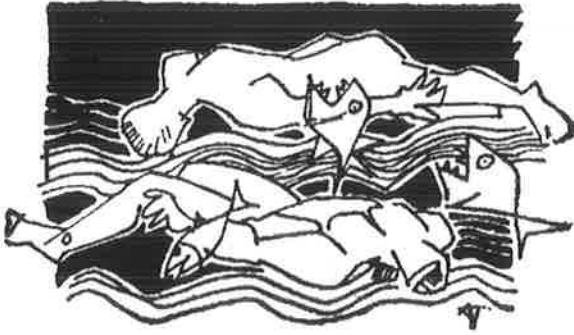
யதார்த்தம்

சைக்கிள் வலித்ததில்
முதுகு வலித்தது.

தாயகத்தெல்லைகளில்
குழ்ந்து வரும்
பேரழிவை எண்ணியதில்
மனமும் வலித்தது

தெருத் திருப்பத்தில்
குடையின் நிழலில்
சிறுபெண்

முகத்தில்
சந்தோசக்களை...
எனக்கென்னவோ
எரிபடப்போகும் நெற்பயிரின்
நினைவு வருகிறது

மனதில் வலி
'இந்த அப்பாவியையும் தானே'
என்ற வேதனையில்
எனக்கும்
அவள் வயதுதான் என்பது
மறந்து விடுகிறது.

தூரத்தில் ஒரு இளைஞன்
கையில் சிகரட் பிடித்தபடி

அவனைக் கடக்கையில்
அவன் சிரிப்பின் ஏளனம்
துல்லியமாய்
மனதை அறுக்கிறது.

ஆனாலும்,
நாளைய ஹெல்லில்
இவனும் சிலவேளை...
எண்ணுகையில்
அனுதாபம் பிறக்கிறது.

புவனசிங்காரன்

விடுதலை என்பது அரசியல் சார்ந்த போரில்
மட்டும் தங்கி நிற்கவில்லை. அது பரந்துபட்ட
மக்களின் மனப்புரட்சியிலேயே பெரிதும் தங்கி
யுள்ளது.

'ஒரு வெற்றிகரமான அரசியல் புரட்சி நடை
பெறுவதற்கு முன்பாக ஒரு பண்பாட்டுப் புரட்சி
நிகழவேண்டியது மிகமிக அவசியமானது என்ற
சிதம்பரநாதன் அவர்களின் கூற்று இன்றைய எமது
சூழலில் மிகவும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட
வேண்டிய ஒரு விடயமாக உள்ளது.

மண்ணை நேசிக்கின்ற, மக்களை நேசிக்கின்ற,
மனிதத்துவத்தை நேசிக்கின்ற ஓர் உயர்ந்த பண்
பாட்டைக் கொண்ட மக்கள் கூட்டத்தினரால்
லேயே ஓர் விடுதலைப்போரை வெற்றிகரமாக
நடாத்தி முடிக்க முடியும்.

வர்த்தக சமூக பண்பாட்டு மாயைக்குள்
வீழ்ந்து... வண்ணக் கனவுகளில் தமது வாழ்வை
இழந்துகொண்டிருக்கும் மக்கள் இன்று அன்னிய
மாதல் பண்பாட்டுக்குள்ளாகி சமூக உறவிலி

ருந்து தம்மை முற்றுமுழுதாகப் பிரித்தெடுத்து
தனித்தனித்தீவுகளாக தம்மை ஆக்கிக்கொண்டுள்ள
ளார்கள்.

இவ்வாறு தனித்தனியாக பிரிந்துநிற்கும் மக்
களை ஒன்றுதிரட்டி அவர்களது பிரச்சினைகளை
அவர்களுக்கு விளங்கவைத்து, அப்பிரச்சினைக
ளுக்கான தீர்வில் அவர்களது பங்கையும் ஆற்ற
லையும் மக்களுக்கு உணர்த்தி மக்களை ஒரு கூட்
டுச் சக்தியாக எழுச்செய்வதில் இன்று அரசுக்கின்
பங்கே மிகவும் முக்கியமாக உள்ளது.

விடுதலைக்கான காலம் கனிந்துள்ள இன்றைய
சூழலில் விடுதலைக்கான அரசுக்கின் தேவையை
உணர்ந்து இந்த மண்ணில் வாழும் அனைத்து
அரசங்கச் செயற்பாட்டாளர்களும் ஒன்றிணைந்து
நியம அரசுக்கின் வடிவங்களையும் மரபுகளையும்
தூக்கி வீசிவிட்டு சமூக மாற்றத்திற்கான மக்கள்
அரசங்கச் செயற்பாட்டில் ஒன்றுபட்டுச் செயற்
படுவாரேயானால் விடுதலை மிக விரைவில்
எமக்குக் கிடைக்கும்.

திறந்திருந்த யன்னல் வழியே வெளி முற்றத்தில் நிலவு பரவியிருந்தது. ஏன் இப்படி இரவுகள் நீள்கின்றன.

மனதின் அவஸ்தை நித்திரையின்றிய இரவுகள் இப்படித்தான் பலவித எண்ணச் சூழல்களோடு வழிகின்றன அம்மாவுக்கு. அம்மா புரண்டு படுத்தாள், விழிகளை இறுக மூடிக்கொண்டாள். நித்திரை வருவதாக இல்லை. தொலைவில் இரண்டு மணிச்சத்தங்கள் இடைவிட்டுக் கேட்டன. ஏதோ ஒரு குருவி கத்தியபடி அலைந்தது. ஆட்காட்டியா? அல்லது சிட்டுக் குருவியா ஏதென்று அம்மாவால் இனங்காணமுடியவில்லை.

நீண்ட நாட்களாக அவளது இரவுகள் இப்படியேதான் நீள்கின்றன. நிம்மதியின்றித் தவிக்கின்ற மனதின் வெப்பியாரமாக, சிலவேளைகளில் அழுவாள். மெதுவாக உடல் குலுங்கி மெல்லக் கேவல் எழும். தலையணையைச் சொட்டுச் சொட்டாய்க் கண்ணீர் நனைக்கும்.

‘அம்மா பேசாமல் படணை எந்த நேரமும் ஒப்பாரி’ சில வேளை மூத்தமகள் சிறிச்சினப்பதுமுண்டு.

மூத்தவளுக்குப் பக்கத்தில் நடுவில் இளையவள். மூவரும் வரிசையாகப் படுத்திருந்தனர். அவர்களின் ஆழ்ந்த உறக்கம் இவற்றுக்கெல்லாம் தடைப்படவில்லை. இரு வயது வந்த பெண்பிள்ளைகள், கடைசி மகளுக்குப் பத்து வயதுதான், மூத்த பிள்ளையையாவது யாராவது நல்லவன் கையில் பிடித்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இப்போதைய யாழ்ப்பாணத்துச் சீதன நிலைமையும் அம்மாவும், அவளுக்கு நினைக்கவே தலை

யைச் சுற்றுவதுபோல் இருந்தது. எல்லா யோசனைகளும் சேர்ந்து தான் அம்மாவுக்கு உறக்கம் வராது. விடிஞ்சாப்பிறகுதான் அம்மாவுக்கு உறக்கம் வரும்.

அம்மாவின் கனவுகளில் அவளது காணாமற்போன மூத்த மகளை கொடியவர்கள் யாரோ சுட்டுத்தள்ளுவார்கள். நித்திரை குழம்பி அலறுவாள்.

அவளது கனவுகளில் அவளது இளையமகன் வருவான். கொடிய விஷங்கள் உலாவுகின்ற அடர்வனங்களில் நடந்து திரிகிறாயா மகனே!

வன்னியின் காடுகளறியாத அவளது மனதின் ஊகங்கள் இப்படித்தான் விரியும்.

என்று தெய்வங்களை வேண்டினாள்.

வன்னி செல்லலாம் என்றால் இரண்டு வயது வந்த பெண்பிள்ளைகளையும் விட்டு எப்படி தனியே சென்று பார்த்து வருவது?

எப்போது நிலைமை என்ன மாதிரி இருக்கும் என்று யாருக்குத் தெரியும். திடீர் திடீர் என்று ரோந்துகள், சுற்றிவளைப்புக்கள், இதனால் வன்னிக்குச் சென்று வருவது பற்றிய யோசனை மனதுக்குள் அமுங்கிப்போகும்.

தனது ஊரையே சுற்றிய அவளது வாழ்க்கையும் வன்னி பற்றிய அதீத பயமும்தான் அவளை அப்போது கிளாலிக்

வீடு திரும்புதல்

சுதாமதி

அம்மாவிடம் வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அவன் இரண்டு மாதத்துக்கு முன் நடைபெற்ற சண்டையொன்றில் தனது இடது கையின் தோள்மூட்டில் பெரிய தொரு காயம் பெற்றுவிட்டதாக, அம்மாவுக்கு அன்றிலிருந்து பெரும் மன உழைச்சலும் தவிப்பும். எப்போது இனி அவள் மகனைக் காணப்போகிறாள்? மூத்த மகனைக் காணாது இருப்பதுபோல் இதுவும் நினைத்துப் பார்க்கவே அவளுக்கு அச்சமாக இருந்தது. அவனுக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்கவேண்டும்

கடல் தாண்டவிடவில்லை என்பது ஒரு காரணம்.

மற்றும் தனது வீடும் அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானமும் புருஷனின்றிய இத்தனை வருடங்களையும் ஏதோ ஒரு வகையில் நகர்த்தியாகிவிட்டது.

எப்படியிருப்பினும் அம்மாதன் மூத்த பெண்ணின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்படுவாள். வாழ்க்கைப்பாடும் அவள் உழைப்பிலே தான் போகிறது. மகள் நாள் முழுக்கத் தைத்தால்தான் அன்றைய சீவியப்பாடு ஓரளவு போகும். வளவின் வருமானம் குறைந்துவிட்டது. குலைக்கணக்கில் எண்ணிய தென்னைமரங்களின் தேங்காய் இப்போது அவர்

வெளிச்சம்

அம்மா உள்ளிருந்து கத்துவாள். 'தம்பி உன்னை வா தூவாணம டிக்கும்' 'வாறனம்மா' என்ற குரல் மட்டும் உள்ளே போகும். கூப்பிட்டுக் கூப்பிட்டு அலுத்த அம்மா அவனைத் தரதரவென உள்ளே இழுத்துப்போவாள். யன்னலூடே வெளியே நோக்கிய படி அவனிருப்பான் மழை ஓயும்போது இலைகளில் இருந்து துளிகள் விழும் சிறு ஓசையைக் கேட்டவாறே மணிக்கணக்காக இருப்பான். 'எங்கே இவன்' என எழும்பி வந்து பார்க்கும் அம்மாவிற்கு ஆச்சரியம், பயம் எல்லாம் வரும். 'இவன் மற்றப் பிள்ளையள் போல இல்லையே. மற்றதுகள் செய்யிற குழப்படியும் தாய்மார் படுறபாடும். இவன் ஏன் அப்படியில்லை. என்னை விட்டுத் தூரப்போய்க்கொண்டிருக்கிறானோ? அம்மா பாவம், அவளுக்குத்தன்னுள்ளே பெரு கிக்கிடந்த அன்பைக் காட்டும் வழி தெரியாது. கண்டிப்பு மட்டுமே தெரியும். வாழ்க்கை அவளுக்கு அடைத்தான் சுற்றுத்தந்திருந்தது.

அவன் அறையின் யன்னலோரம் அவன் மேசை இருந்தது. அவனது உலகத்தின் பாதி அந்த மேசையிலும் அந்த யன்னலிலுமே இருந்தது. அந்த யன்னலினூடு மாமரமும் அம்மாவின் சிறு தோட்டமும் தெரியும். அம்மாவின் தோட்டத்தில் மலரும் பல நிறப்பூக்கள் அவன் நேசிப்புக்குரியவை. சாதாரண வேளையிலும் அந்த மாமரம் நேசிப்புக்குரியதாக இருந்தாலும் மாம்பூ, பூக்குங்காலத்தில் அதை அவன் மிகவும் நேசித்தான். தேனீக்களும் தேன் சிட்டுக்களும் மாமரத்தை வலம் வருவது அவனுக்கு மிகவும் பிடித்த காட்சி. அந்தப் பெரிய மாமரத்தில் சிட்டுக்குருவிக்கூடு ஒன்றிருந்தது. தாய்க்குருவி மரத்தைச் சுற்றிப் பறந்து வட்டமடித்து புழுபூச்சிகளோடு வந்து குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டும். அந்தத் தாய்க்குருவியை அவன் அம்மாவா

கவே கற்பனை செய்து வைத்திருந்தான்.

வளர வளர அவன் நேசிப்புக்கூடிக்கொண்டே போனது. தனக்கு எட்டாததை நேசித்தான்; தனக்குப் பிரமிப்பூட்டுவதை நேசித்தான்; மனிதர்களை நேசித்தான்; நூல்களை நேசித்தான். சில நேரங்களில் நூல்களே அவனுக்கு மனிதர்களாயினர். மனதை ஆட்டும் குழப்பங்கள் பயங்களைப் போக்க வழியின்றி அவன் தவித்தபோது நூல்களே அவன் நண்பர்களாயினர்.

விளையாட்டில் அவனுக்கு ஆர்வமிருந்தது. ஆனால் மைதானத்தில் அவன் கால்பட்டதே கிடையாது காரணம் அம்மா 'தம்பி படி' என்ற அவளது வேதமந்திரம் அவனை மைதானத்திலிருந்து விலக்கியே வைத்திருந்தது. விளையாட்டின் மேலான ஏக்கம் விளையாடும் மனிதர்கள் மேல் நேசிப்பானது. மகன் நல்லா பற்றினரன் விளையாடுவான். அச்சுதன் உதைபந்து விளையாடுவான். சீலன் கிரிக்கெற் விளையாடுவான். இவர்கள் அவன் நேசிப்புக்குரிய மனிதர்களானார்கள்.

இந்த நேசிப்பும் அம்மாவுக்குப் புரியாமலே போனது. 'உந்த கிரவுன்சே கதியென்று கிடக்கிற பெடியளின்ரை சிநேகிதம் உனக்கு வேண்டாம். நீ படிக்க வேணும்' அவர்கள் மேலான அவன் பிரமிப்பு அவர்கள் போல் தன்னை எண்ணும் கற்பனை, ஆசை- அவர்கள் போல் ஆகாத ஏக்கம். இது அம்மாவுக்குப் புரியாத வேதனை என்றாலும் அவன் அதைத் தாங்கிக் கொண்டான். அவனுக்குத் தெரியும். அம்மாவுக்கு எல்லாம் அவன்தான். அம்மாவின் எதிர் பார்ப்பு நம்பிக்கை, வாழ்க்கை எல்லாமே அவன்தான். அம்மா மேலான நேசிப்பு ஒவ்வொரு கணத்திலும் இன்னும் ஆழமாய் வேரோடியது. அதே நேரத்தி

லெல்லாம் முற்றத்தில் நிற்கும் ஒற்றைப்பனை அவன் நேசிப்புக்குள்ளானது.

எந்த வயதில் அவன் கடவுளை நேசிக்கத்தொடங்கினான் என அவனுக்கே தெரியாது. 'கடவுளே! எனக்குப் படிப்புத் தாரும்.' எனும் சின்ன வயது வேண்டுகலுக்கு மேலாக ஏதோ ஒரு ஆழமான பிரமிப்புக்கலந்த பக்தி... அல்ல.. நேசம் அவனுள் எழுந்தது. கடவுள் அவனுக்கு மழை காற்றைப் போல ஏதோ பொரு ரசனைக்குரிய இயற்கையாகத் தோன்றினார். கடவுளிடம் மற்ற மனிதர்கள் நிபந்தனையுடன் வேண்டுவது அவனக்குச் சிரிப்பாய் இருந்தது. நிபந்தனையுடனான நேசிப்பா எனக்கேள்வி பிறந்தது. காற்றுக்கு நிபந்தனை போட முடியுமா? கடலுக்கு நிபந்தனைபோட முடியுமா? கடவுளும் அதுபோல் தானே என்ற எண்ணம் வந்தது.

தெருவில் போகும் சில புன்னகை தோய்ந்த விந்தை முகங்களை அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது. அவை இவன் பக்கம் திரும்பாதா என ஆவலோடு பார்ப்பான். திரும்பினால் புன்னகைப்பான். வியர்த்துக் களைத்த முகம், கனவும் உறுதியும் நிரம்பிய கண்கள், கனமான காலணி, தோளில் தொங்கும் ஆயுதம், இவர்கள் தோற்றம் அவனுக்குப் பிரமிப்பூட்டுவதாய் ரசனைக்குரியதாய்... நேசிப்புக்குரியதாய்...

ஒருநாள் பொழுது விடியும் முன்னரேயே தூரத்தில் சத்தங்கள் கேட்டன. விமானங்களின் இரைச்சலும் கேட்டது. அம்மா விழித்துப்பார்த்தபோது அவளது படுக்கையில் அவலில்லை. அம்மா வெளியே வந்து பார்த்தாள். அவன் வானத்தைப் பார்த்தவாறு நின்றிருந்தான். அம்மா பேசாமலே திரும்பிப் போய் குசினிக்குள் நுழைந்து விட்டாள்.

வானம் அவனுள் அதிர்ச்சியையும் ஆத்திரத்தையும் எழுப்பி

யிருந்தது. அவனது வெண்பஞ்சு முயல்களையும் குதிரைகளையும் அவன் காணமுடியாதவாறு கரிய புகைக்குவியல்கள் மறைத்திருந்தன. அவன் கீழிருந்து அலை அலையாய் எழும்பிக் கொண்டிருந்தன. சத்தங்கள் கிட்டக்கிட்ட வந்துகொண்டிருந்தன. அவனது மாமரத்துக்குருவிகள் அலமலந்து அங்குமிங்கும் தவித்தவாறு பறந்தன. குஞ்சுகள் கீச்சீச்சென்று அலறின. சூழல் அமைதியிழந்து தவித்தது.

வாசலில் மணிச்சத்தம் கேட்டது. அச்சுதன் வந்திருந்தான். 'மச்சான் குடும்பமா வவுனியா போவம் என்று அப்பா சொல்லுறார். காலமை வெளிக்கிடுறம். சொல்லீற்றுப் போக வந்தனான் போயிற்று வரட்டோ' கலங்கிய கண்களுடன் 'கவனமாயிரு' என்று தோளில் தட்டிப் பிரிந்து செல்லும் பிரியமானவனைப் பார்த்தவாறே நின்றான்.

தெருவில் வாகனங்களும் சைக்கிள்களும் அவசர அவசரமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தன. அவனை வியக்க வைக்கும் வித்தை மனிதர்களும் வந்தார்கள். ஆனால் எவர் முகத்திலும் புன்னகை இல்லை. இவனைப் பாராமலேயே போனார்கள்.

பொழுது சாயும் நேரம். 'இராணுவம் வந்துகொண்டிருக்குது, மக்கள் ஊரைவிட்டு வெளியேறுகிறார்கள், எனும் செய்தி காற்றாய்ப்பரவியது. அம்மா பரபரத்தாள். 'தம்பி என்னப் பன் செய்யவம் எங்கை போவம்' அவனுக்கு வங்கே போவதென்றே புரியவில்லை. அவன் போகவும் விரும்பவில்லை.

'விடியட்டும் அம்மா பார்ப்போம்' என்றான்.

இரவிரவாய் அலைபாயும் மனதுடன் கண்விழித்து விடியும் தறுவாயில் கண்ணயரும் போது 'படார்' எனக்கேட்ட வெடியொலியில் திடுக்கிட்டு விழித்து இவன் 'அம்மா' என

அலறியபோது, 'தம்பி' என அலறியவாறே அம்மா ஓடி வந்தாள். இன்னும் ஷெல் வெடிக்குமென்றெண்ணி தரையோடு தரையாகப் படுத்துக்கிடந்தார்கள். இனி ஷெல் வெடிக்காது என்று உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு வெளியே வந்தவன் 'ஐயோ அம்மா' என அலறினான். பதைபதைத்து வெளியே ஓடிவந்தாள் அம்மா. குருவிக் கூட்டோடு அவன் மாமரமும் சரிந்து இருந்தது. தாய்க் குருவி அலறியவாறே பறந்துகொண்டிருந்தது. 'அம்மா... என்ரை மாமரம்' கண்கள் கலங்கி வார்த்தைகள் தடுமாறி வந்தன.

'மாமரம்தானேயப்பன், வீட்டுக்கு மேலை விழேல்லையென்று திருப்திப்படு... வா... நிற்க நேரமில்லை கெதியிலை வெளிக்கிடுவம்?'

அறைக்குள் சென்றவனது கண்கள் மேசையை நோக்கினது. நூல்கள்... அவனது உற்ற தோழர்கள் இவைகளைக் கொண்டு செல்லவா முடியும்? கலங்கிய கண்களுடன் செய்வதறியாது நின்றான். அம்மாவே அவனுக்குத் தேவையான உடுப்புகளையும் சில புத்தகங்களையும் எடுத்து வைத்தாள்.

வீட்டைப் பூட்டித் தெருவில் கால்வைத்த போது ஊர் வெறிச்சென்றிருந்தது. ஆளரவமற்று இருந்த கோயிலில் பூவோ பொட்டு விளக்கோ இன்றி தனித்துப்போய் அவன் தோழர் இருந்தார்.

அலையலையாய் அவனுள் எழுந்த உணர்வுகள் அவனை அலைக்கழித்தன.

வெண்முகில்களின் மீதான அவனது நேசிப்பு, மழைத்துளியும் தளிரிலையும் தந்த நேசிப்பு மாமரமும் குருவிக்குஞ்சும் கிளர்ந்தெழ வைத்த நேசிப்பு, பிரியமான தோழனும், புன்னகை பூத்த மனிதர்களும், தெருவும் ஊரும் அவனுள் தோற்றுவித்த

நேசிப்பு இப்பொழுது பிரிவில் இன்னும் அதிகமாய் வேகமாய் மேலெழுவதை அவன் உணர்ந்தான். ஊற்றாய் கிளம்பி அவை அவனை ஏதோ திசையில் நெட்டித்தள்ளின. அவனுக்குப் புரிந்தது. அவனது நேசிப்புப் பட்டியலில் இப்பொழுது புதிதாய்... பெரிதாய்... ஒன்று... சுதந்திரம். ஆம் அவன் சுதந்திரத்தை நேசிக்கப் தொடங்கியிருந்தான்.

மக்கள் வெள்ளத்தோடு அள்ளப்பட்டு வந்து ஒதுங்கிய ஒரு வீட்டில் அவ்விரவு நீண்ட இரவாய் கணத்தது. அவன் கணமூடவில்லை. அம்மா விடிகாலையில் கண்ணயர்ந்தபோது மீண்டும் அவன் காணாமல் போனான்.

அதிகாலையில் கண்விழித்த அம்மா அவனைத் தேடினாள். வெளியே வந்தாள். அவனில்லை மற்றவர்களிடம் விசாரித்தாள். அவர்கள் எவருமே அவனைக் காணவில்லை.

அம்மா வாசற்படியில் அமர்ந்துகொண்டாள். கலங்கிய கண்களுடன் வாய்முடி மொளையானாள். அம்மா கண்டிப்பானவள். கனவுகளும், கற்பனைகளும் அவை தரும் உணர்வுகளும் அவளுக்கு அப்பாற்பட்டவை. வாழ்க்கை அவளை நிஜங்களை மட்டுமே பார்க்கப்பழக்கியிருந்தது.

அவளுக்கு அனைத்தும் புரியும்.

தமிழீழத்துக்கான

சினிமா

● ந. கேசவராஜன்

எமது மண்ணின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் வீச்சு எங்களது கலைகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை உண்டாக்கியதுடன் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. கலை கலைக்காக, கலை, கலைஞர்களின் ஆத்மதிருப்திக்காக என்பன போன்ற கோட்பாடுகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு 'கலை, மக்களுக்கானது' என்ற சமூக மாற்றத்திற்காக கோட்பாட்டுத் தளத்தில் உறுதியாகத் தரித்து இயங்குகின்றன எமது படைப்புக்கள்.

இந்த வகையில் திரைப்படக்கலையும் தமிழீழத்தின் தனித்துவத்தோடு புரட்சிகர சினிமாவாக அடையாளம் காட்டி நிற்கிறது.

ஒரு காலத்தில் இலங்கைத்தீவில் தமிழ்ச் சினிமாவின் வளர்ச்சி சாத்தியமில்லை என்றிருந்த நிலைமாறி 'தரமான தமிழ் சினிமாவின் ஆரம்பம் ஈழத்திலேயே தென்படுகிறது' என்று வெளிநாட்டு ஆய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கும் அளவுக்கு தமிழீழ வீடியோப் படங்கள் சாதிக்கிருக்கின்றன. தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் உரிமைப் போராட்டம் நடைபெறும் மண்ணிலிருந்து அதேகாலத்தில் உருவாக்கப்படும் இப் படங்கள் எல்லைகளற்ற புதிய வீச்சுடன் எழுந்து நிற்பது உண்மையே.

எமது வீடியோப் படங்கள் பின்வரும் சவால் களுக்கு முகம் கொடுத்து வளர வேண்டிய சூழ்நிலை உள்ளது.

ஊ ஹொலிவுட், இந்திய, வர்த்தக நோக்கிலான 'ஆக்கிரமிப்பு' சினிமா.

ஊ இந்த ஆக்கிரமிப்பு சினிமாக்களினால் திட்டமிட்டு மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட பார்வையாளரின் மனநிலை.

ஊ சிறீலங்கா அரசின் இனவாத அடக்கு முறை, அழித்தொழிப்புகள்.

உண்மையில் மேற்கூறிய மும்முனைகளுக்கெதிரான தற்காப்பு உத்தி, தாக்குதல் உத்திகளை வகுத்து ஒரு பெரும் போரினையே செய்து வருகின்றது எமது வீடியோப்படத்துறை, இவற்றில் உண்மையில் மிகக் கடினமானதாகக் காணப்படுவது 'மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட பார்வையாளரின் மனநிலைதான். இவை இன்றைய ஈழத்து வீடியோப்பட இயக்குநர்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப் பெரிய சவாலாகும். இந்த 'ஆக்கிரமிப்புச் சினிமாக்கலாச்சாரம்' மக்கள் மனதில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தவறான ரசனை, அவர்களை ஒரு மயக்க நிலையில் வைத்திருந்து, கேள்விகள் எழுப்பாமல் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் கண்மூடித்தனமான உளவியலைத் திணித்து, போதை மருந்துகள் போல் வசப்படுத்தி வைத்திருக்கும் விபரீதத் தன்மையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

போதை மருந்துகளுக்கு அடிமையானவர்களை திருத்தி நல்வழிக்குக் கொண்டு வருவது எவ்வளவு கடினமானதோ அதேயளவு பிரச்சி

னைகளை தமிழீழத் திரை வீடியோப்படத் துறை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது. இவற்றினூடே உண்மையான சினிமா ரசனையை உருவாக்குவதும், தரமான சினிமாவை வழங்குவதும் ஒரு இயங்கியல் சார்ந்த தொழிற்பாடுதான் என்பதை நாம் நினைவிருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

நீர் ஓடுவதால் மண்ணில் பாதைகள் உருவாவதும், அப்பாதைகள் ஏற்பட்டதால் நீர் அதன் வழி ஓடுவதும் இயங்கியல் சார்ந்த செயலாகும். அது பின் அருவியாகவோ ஆறாகவோ பரிணமிக்கும்.

அதுபோலவே நல்ல திரைப்படங்கள் உருவாகும்போது தரமான சினிமா ரசனை ஏற்படுவதும் தரமான சினிமா ரசனை ஏற்படுவதால் உன்னத திரைப்படங்கள் தோன்றுவதும் இயங்கியல் ரீதியாக சாத்தியமானதே. இதில் முக்கியமானது தொடர்ந்து பெருமளவு திரைப்படங்கள் உருவாக வேண்டும். ஈழத்து இயக்குனர்கள் மேற்சொன்ன தரமான ரசனையை உருவாக்க, திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கும் நேரத்தில் மட்டுமல்ல அது தவிர்ந்த நேரங்களிலும் பெரும் தேடலில் கடும் உழைப்பில் ஈடுபடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கின்றது.

தற்போது ஈழத்து ரசிகர்களிடையே இத்தகைய நல்ல ரசனைக்கான அறிகுறிகள் தோன்றியுள்ளது. இவ் அறிகுறி நல்லதொரு நிரந்தரப் பரிமாணத்தை அடைய தொடர்ந்து நல்ல, ஈழத்துக்கான திரைப்படங்கள் உருவாக வேண்டும்.

இன்று ஈழத்துக்கான தனித்துவ சினிமா மொழி ஒன்றை உருவாக்க வேண்டிய முக்கிய கடப்பாட்டில் நாமுள்ளோம். இதிலிருந்து எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் திரைப்பட இயக்குனர்களோ, தயாரிப்புத் துறைசார்ந்தவர்களோ நழுவுமுடியாது. அப்படி நழுவ முனைவார்களாக இருந்தால் அது மிகப்பெரிய வரலாற்றுத் தவறாகும்.

வேறெந்தக் கலையையும் விட திரைப்படக் கலையானது மனங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் கூடிய சக்தியைக் கொண்டிருக்கின்றது. இதனால்தான் எந்தவொரு போராட்டம் நடக்கும் நாடுகளிலும், புரட்சிகளினால் வெற்றி

கொண்ட நாடுகளிலும் மூன்றாம் உலக நாடுகளிலும் 'மக்களுக்கான சினிமா' பாரிய பாய்ச்சலை ஏற்படுத்துகின்றது.

திரைப்படக் கலையானது பெரும் பணமுதலீட்டுடன் சம்மந்தப்பட்டிருப்பதால் பெரும் முதலாளிகள் இத்துறையை இலகுவாக கைப்பற்றக்கூடியதாக இருந்தது. முதலாளித்துவத்தின் கைகளில் சென்ற திரைப்படக்கலை இலாபம் ஈட்டும் வியாபாரப் பண்டமாகவும், அதன் மனங்களை வெல்லும் தன்மையால் அடக்கப்படும், சுரண்டப்படும் மக்கள் விழிப்புணர்வு அடையாமல் இருக்க, போராடும் குணம் உருவாகாமல் இருக்க; அவர்களை தவறான ரசனையின் பால் திருப்பி, வக்கிரமான, வன்முறையான மூன்றாந்தர உணர்ச்சிகளுக்கு

அடிமையாக்கி, மாயமான மயக்ககரநிலையில் வைத்திருக்கும், அவர்களது பகுத்தறியும் தன்மையை ஆக்கிரமிக்கும் ஆக்கிரமிப்புச் சாதனமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

பணமுதலைகளால் உருவாக்கப்படும் இந்த வகைச் சினிமா, அதை உருவாக்குபவர்களின் வர்க்க நலனைப் பேணுவதாகவும் சுரண்டல்வாதிகளின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றும், அவர்களைக் காப்பாற்றும் ஒரு கருவியாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இன்றுவரை இந்தப் போக்குத் தொடர்ந்து வருகிறது.

தனிநபர் சாகசங்கள் பிரமிப்பூட்டும் காட்சிகள் காதலுறவின் கொச்சைப்படுத்தப்பட்ட

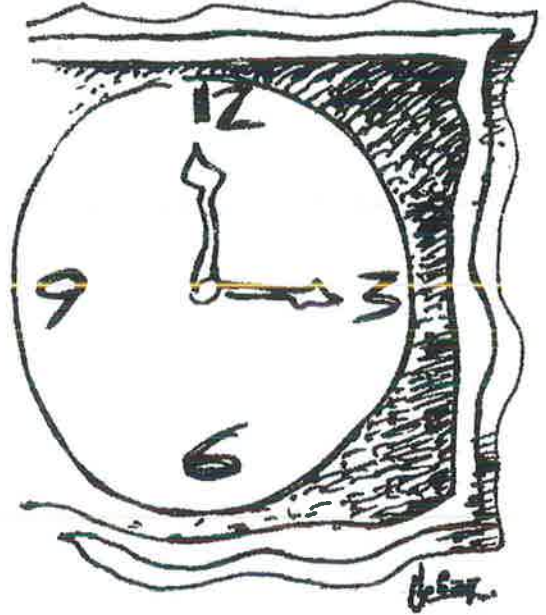
வெளிச்சம்

கள் விடுதலையை வேண்டும் கலைஞர்களால் தீவிர சினிமா உருவானது. இச் சினிமாப் புரட்சிகள் நடைபெறும் நாடுகளில் மட்டுமல்ல, வல்லாதிக்க நாடுகளுக்கு எதிராகப் போர்க் கொடி தூக்கும் நாடுகளில் மட்டுமல்ல, அமெரிக்கா, இந்தியா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளிலும் தோன்றின. பிரச்சினைகளுக்கு நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற சாகசம் மூலம் தீர்வைச் சொல்லி 'சுபம்' என முடித்து வைக்கும் பிற்போக்குச் சினிமாவின் வழிமுறைக்கு முற்றிலும் எதிரிடையான விளைவை ஏற்படுத்தும் சினிமாவாக இவை காணப்பட்டன. பார்வையாளர்கள், தமது பிரச்சினைகளை அவற்றின் தோற்றுவாய்களை, இனம் காணவும், கேள்விகள் கேட்கவும், அந்தக் கேள்விகளுக்கான விடைகளை அவர்களே தேடவும், இவ்வாறான சினிமாக்கள் வழிகோலின.

ஈழத்தில் நிலைமை சற்று வித்தியாசமானது. ஒரு கொடூர இன ஒழிப்பு யுத்தத்திற்கு முகம் கொடுத்துக்கொண்டே உயிர்ப்பான திரைப்படங்கள் இங்கு உருவாகின்றன. போராட்டத் தலைமை திரைப்படக் கலையின் சக்தியை உணர்ந்து அதன் வளர்ச்சிக் கு உகமம் கொடுத்து வருகின்றது. 1985ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் தயாரிக்கப்பட்டு 1986ஆம் ஆண்டு வெளியான 'தாயகமே தாகம்' என்ற இரு மணிநேர முழுநீள வீடியோப்படத்துடன் ஆரம்பமான 'தமிழீழத்தின் விடுதலைக்கான சினிமா' இன்று வரையான பதினாறு வருடகாலத்தில் பாரிய பரிணாம வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கின்றது. 1995ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் ஏற்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து வலிகாம இடம்பெயர்வின் பின் உண்டான நெருக்கடிகள் படத் தயாரிப்புக்கான வேகத்தைக் குறைத்த போதிலும், குறைந்தளவே வந்த திரைப்படங்கள் தொழில்நுட்பத்திலும் கோட்பாட்டுத் தளத்திலும் புதிய சினிமா மொழியாக்கத்திலும் பெரும் வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளன. சர்வதேச திரைப்படத்துறையினுள் தமிழீழச் சினிமா என்றதொரு புதிய சினிமா வடிவம் அறிமுகமாகும் அறிகுறி தோன்றத் தொடங்கியுள்ளது.

1995-ஆம் ஆண்டின் பின் இதுவரையான காலப்பகுதிகளில் எந்தவொரு முழுநீளப் படங்களும் இங்கு தயாரிக்கப்படாத போதும் பல

குறும்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. முழுநீளப் படங்களில் மட்டுமே ஆர்வம் காட்டி வந்த இயக்குனர்கள் குறும்படங்களைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டதால் ஈழத்து குறும்படங்களின் தரமும் தொகையும் உயர்ந்தன. பல இளம் திரைப்பட இயக்குனர்கள் உருவாகும் அறிகுறிகள் தோன்றின. இவர்கள் அனைவரும் போராளிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதிலும் வேறெங்கும் காணப்படாத அளவு பெருமளவு பெண் இயக்குனர்கள் குறும்படத் தயாரிப்புக்களில் ஆர்வம் காட்டினர். இவர்களும் போராளிகளே என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயம்.

போர் நெருக்கடிகளினால் மின்சாரம், தொழில்நுட்பம், கணினி வசதிகள் இல்லாத நிலையில் இங்கு இயக்குனர்களால் பெரும் தேடல் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சர்வதேச திரைப்படங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ, தகவல் தொடர்புகளோ அற்ற நிலையில் வெளியுலகத் தொடர்பற்று தனிமையில் விடப்பட்ட ஈழத்திரைப்படத்துறை, தன் மீதே கால் பதித்து அடுத்தடுத்த வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்குச் சென்றது. தன்னிடமிருந்தே பாடங்களைக் கற்றுக் கொண்டது. இதனால் புதிய புதிய வழிமுறைகள் தோன்ற, புதிய துறைகள்

உருவாகின.

ஈழத்து திரைப்படங்களின் வளர்ச்சிப் பாதையிலும் ஹொலிவுட் இந்தியத் திரைப்படங்களின் பாதிப்புக்கள் குறுக்கிடவே செய்தன. போர்க்களச் சாதனைகள் வெறும் சாகசங்களாக, ஹொலிவுட் சாகசப்படங்கள் போன்றும் தயாரிக்கப்பட்டன. அந்தச் சாதனைகளுக்குப் பின்னே இருந்த மனித உணர்வுகள், மனித நேயம் என்பனவற்றை இரண்டாம் பட்சமாக்கி சாகசங்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டன. ஒளிப்பதிவுக்கோணங்கள், படத்தொகுப்பு, நடிகர்களின் அசைவு (Action)

மும் வித்தியாசமாக அமைந்த சண்டைப்படங்கள் என்பதை இங்கு குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

இம்மூன்று 'சண்டைத்திரைப்படங்களும்' போர்க்களத்தைப்பற்றிப் பேசினாலும் போராளிகளின் மன உணர்வுகளையே முன்னிறுத்தின. மனிதநேயத்தைப் பற்றிப் பேசின. போராளிகளாகிய மனிதர்கள் ஏன் போராளிகளானார்கள் என்பதையும், அவர்களின் தனிமனித உணர்வுகள், ஆசாபாசங்கள், கோபங்கள், பலம், பலவீனங்கள் என்பனவற்றைப்பேசின. அதனால் அவை இன்று வரை மக்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்பதைக் காணக்கூடியதாகவே இருக்கின்றது.

உலகப்புக்கழ் பெற்ற போர்க்களப்படங்களை எடுத்து ஆராய்வோமானால் அவை போர்க்களச்சாதனைகளைக் காட்டும் அதேவேளையில் மனித உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவமும் முன்னுரிமையும் கொடுத்திருப்பதைக் காணலாம். அந்தக் காரணங்களுக்காகவே அவை உலகளவில் பேசப்படுபவையாக இருக்கின்றன. அவை ஹொலிவுட்டில் தயாரானாலும் ரஷ்யா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி போன்ற நாடுகளில் தயாரானாலும் இந்தப் பொதுமையை அங்கு காணலாம்.

உதாரணமாக அண்மையில் தமிழீழத்தில் காணக்கூடியதாக இருந்த குளோரி (The Glory) சேவிங் பிறைவேட் ரையான் (Saving Private Rayan) என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஈழமக்களின் பிரச்சினைகளை இந்திய வர்த்தக சினிமாவின் பாணியிலும் இங்கு வீடியோப்படங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டன. வேறெந்தத் திரைப்படங்களையும் உதாரணமாக காட்டாமல் என்னால் இயக்கப்பட்ட 'திசைகள் வெளிக்கும்' என்ற படத்தை கூறலாம். இத்தகைய திரைப்படங்களை இந்தியாவில் 'நடுத்தரச் சினிமா' (Middle Cinema) என்று திரைப்படத்துறையினால் அழைக்கப்படுகின்றன.

இந்திய வர்த்தக சினிமா பொய்மையை உண்மையாக தோற்றப்படுத்திக் காட்டுகிறது. நாம் உண்மையை உண்மையாகக் காட்டி, பாடல், நடனம் என்பனவற்றை குறிப்பிட்ட அளவில் அதில் கலந்து காண்பித்திருந்தோம். இந்திய வியாபாரச் சினிமாவில் காண்பிக்கப்படும் வக்கிரமான நடனங்கள், இரட்டை அர்த்

**எமது போராட்ட வாழ்வின்
உண்மைகளை கலை இலக்கியப்
படைப்புக்கள் தரிசித்து
நிற்கவேண்டும், எமது சமூக
வாழ்வியக்கத்தின் சகல
பரிமாணங்களிலும் ஆழமாக
ஊடுருவிநிற்கும் இன ஒடுக்குமுறையின்
கொடுரத்தினை, சிருஷ்டிகர்த்தாக்கள்
சித்தரித்துக்காட்டவேண்டும்.**

**தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்**

என்பன ஹொலிவுட் பாணியிலேயே அமைந்திருந்தன. இவை உடனடி வெற்றிகளை திரையரங்குகளில் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தலும் மிக விரைவில் மக்களால் மறக்கடிக்கப்பட்டன.

ஹொலிவுட் படரசிகர்கள் மேற்சொல்லப்பட்ட காரணங்களால் அத்திரைப்படங்களை வசூல் ரீதியில் வெற்றிபெறச் செய்துவிட்டு திரையரங்கை விட்டு வெளியேவரும்போது சுலபமாக அவற்றை மறந்தார்கள். (ஹொலிவுட் திரைப்படங்களை மறந்தது போலவே) இவற்றிற்கு விதிவிலக்கான படங்களும் இங்கு தோன்றின. இயக்குனர் பொ. தாசனின் 'தாயகக் கனவு' 'உயிர்ப்பூ' போன்ற படங்களும் சி. சேரனின் 'உறங்காத கண்மணிகள்' என்ற பட

வெளிச்சம்

தப் பாடல்கள், பாலியல் வக்கிரம், அர்த்தமற்ற நகைச்சுவை, பயங்கர வன்முறை, சாத்தியப் படாத சண்டைகள் என்பனவற்றைத் தவிர்த்திருந்தோம். கதையின் யதார்த்த தன்மைக்கு ஊறுவிளைவிக்காவண்ணம் தயாரிக்கப்பட்ட இத் 'திசைகள் வெளிக்கும்' திரைப்படம் மூன்றாம் தர இரசனைகளைத் தவிர்த்த நடுத்தரத் திரைப்படமாகும். உண்மையில் இவை ரசிகர்களின் பெரும் வரவேற்பைப்பெற்றபோதும், இது ஒரு ஆரோக்கியமான வழிமுறை அல்ல என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவே வேண்டும்.

பேசும் மொழிவழக்கு, சொல்லும் செய்தி, பிரச்சினைகள், வாழ்முறைகள் என்பன இப்படத்தில் ஈழமக்களுடையதாகவே இருந்தது. வெறும் கற்பனையாகவல்லாமல் உண்மைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டாலும், திரைக்கதையில் சம்பவப் பின்னல்கள் விறுவிறுப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான பின் நோக்கிய காட்சிகள் (Flash-Lock) மர்மம், திடீர்திருப்பம்

எம் மண்ணின் வாசனை, மக்களின் வாழ்முறை, எமது தேசியம், என்பவற்றை முறைப்படியான கதையாடல் மூலமாகவும், தொழில்நுட்ப சாதனங்களை உரியமுறையில் பயன்படுத்தி அதை படைப்புச் சாதனங்களாக அடையாளம் காண்பதனுடாகவும் இதைச் செய்ய முடியும்.

எமது திரைப்படங்களின் கமராக்கள் தேவர்களையும், சாகச கதாநாயகர்களையும் ஒளிப்பதிவு செய்யாமல் மனிதர்களை படம் பிடிக்கட்டும், நிலத்தில் வீழும் மனிதனின் வியர்வைத் துளி, கண்ணோரங்களில் துளிர்க்கும் கண்ணீர், கன்னங்கள் காட்டும் கோபத்தில் துடிப்பு, அகத்தின் குமுறல்கள், சிந்தும் இரத்தத் துளிகள், மனதின் மகிழ்வால் மலரும் முகம் இவற்றை நெருங்கி பதிவு செய்யப்படும் கவிதாபூர்வமாக அதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லட்டும். எமது மக்களின் மலை போன்ற உறுதி, தடைகளை உடைக்கும் மனோபலம், என்பனவற்றை உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்போடு படமாக்கட்டும். தென்றலாய், தேங்கியோடும் சிற்றோடையாய், ஆடிமாதக் காற்றாய், அருவியாய், புயலாய், காட்டுவெள்ளமாய் எமது படங்கள் கதை சொல்லட்டும்.

மக்களைச் சென்றடையாத திரைப்படங்கள் மக்களுக்கான சினிமா அல்ல, இலகுவில் மக்களைக் கவர்ந்த ஆதிக்கச் சினிமா எவ்வளவு பெரிய அநீதியானதோ, அதேயளவு பயனற்றதே இத்தகைய திரைப்படங்களும், உண்மையில் மக்களுக்கான சினிமாவானது வக்கிரங்களுக்குத் தீனி போடாமல் உண்மையை உண்மையாகச் சொல்வதுடன், மக்கள் அதில் தம்மை இனங்கண்டு அதனுடன் ஒன்றி அதிலிருந்து அவர்களுக்கான நல்ல செய்தியை வழங்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

இன்று எமது வாழ்விற்கான போராட்டம் வலுவடைந்து வருவதால் உலகின் கவனம் வேறெப்போதும் இல்லாத அளவு ஈழத்துக் கலை இலக்கியங்கள் பக்கம் திருப்பியுள்ளது. சர்வதேசத்தின் கவனம் எமது மண்ணில் குவிமையப்பட்டிருக்கும் இந்தவேளையில் நாம் எமது சினிமாவை வளம் படுத்தாவிட்டால் வேறெப்போதுமே முடியாது.

**இன்றைய காலத்தின் தேவைக்கேற்ப-
வரலாற்று ஒட்டத்திற்கு அமைய கலை
இலக்கியகர்த்தாக்கள் புதுமையான,
புரட்சிகரமான படைப்புக்களைச்
சிருஷ்டிக்க வேண்டும். இந்தப்
படைப்புகள் எமது புனித விடுதலைப்
போராட்டத்திற்கு உரமட்டுவதாக
அமையவேண்டும், சமூகப் புரட்சிக்கு
வித்திடுவதாக அமையவேண்டும்.**

**தமிழ்மீத தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள்**

என்பன தமிழகச் சினிமாப் பாணியிலே அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

இத்திரைப்படம் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றபோதும் அதேயளவு கண்டனங்களும் என்னை வந்தடைந்தன.

அப்படியானால் எனது தனித்துவ சினிமா எப்படி இருக்கவேண்டும்? என்ற கேள்வி முக்கியமானது.

இ

னி

எ

து
உ
ண
ர்
த்
து
ம்

நாவேந்தன்

‘அந்த எண்ணம்
அடிக்கடி என்னுள்
எழுந்து தணியும்
‘அம்புலன்ஸ்’ அலறிப்பறக்கும்
அடிக்கடி என்னுள்
கொஞ்சக் காலமாகவே
இப்படித்தான்.
ஆனால் தகிக்கும் தேசத்தின்
துயர் கமந்த கால நீள்களாய்
நகர்ந்த தசாப்தம்
கொஞ்சக் காலமெனில்
கொஞ்சக் காலமாகவே
இப்படித்தான்.
‘ஜெமினிமான்’
ருபவாகினியை சினேகிதமாக்கி
கற்பனைப்பாயில்
சிறுவர்களைப் பறக்க வைத்த
‘ஜெமினிமான்’
அடிக்கடி நினைவில் வரும்,
கொடூரத்தின் காவலன்
தொட முடியா உயரம்
பறக்கும் போதெல்லாம்
அந்த மாய மனிதன்
புன்சிரிப்போடு வந்து போவான்.
சதைச் சிதறலாய்
உறவுகள் தெறித்த
ரணப் பொழுதுகளில்
ஆறிட முடியா
வெப்பியார இரவுகளில்
மனம் வெதும்பி அலற
குருதி குடித்த களைப்பில்
ஓய்வெடுத்து உறங்கும்
அரக்கனின் தரிப்பிடத்தை
சிதறடிக்க முடியா
அலைப்பில் இதயம் குமுறும்.
ஒன்றாய் இரண்டாய்....
வந்த வல்லூறுகள்
பலவாய் பெருகி
வலிமை பொருந்தி
ஓலியை மிஞ்சும்
வேகம் கூட்டிட
அவலங்கள் தொடரும்
அவ்வப்போது ஒரு சில
நிலம் மோதி வீழினும்
அவலப் பொழுதுகள்
அடிக்கடி முகிழ்க்கும்

உள் நுளைந்து
ஒன்று இரண்டு...
இருபத்தியாறு, இருபத்தியேழு
எண்ணி எண்ணி...
வெடி பொருள் பொருத்தி விட்டு
தள்ளி நின்று
வெடிக்க வைத்து
கண் குளிரப் பார்த்துவிட்டு
மீண்டும் எமதிடம் திரும்புவதாய்
கனவுகள் தான்....
தாண்ட முடியா தடைகளும்
அடைய முடியா தூரங்களும்
நிஜம் உணர்த்த
‘ஜெமினிமான்’ எண்ணம்
தானாய் தணியும்.

இன்றுதான் புரிந்தது.
தாண்ட முடியா தடைகளும்
இல்லை.
எட்ட முடியா தூரமும் இல்லை.
மாஜா ஜாலம் ஏதுமின்றி
மனத் துணிவும்
விடா முயற்சியும்
சாதிக்கும் வெறியும்
பகை புகும் நுண்ணறிவும்
பேராற்றல் புலமையும்
உயிரிந்து பணிமுடிக்கும்
வீரமும் இணைந்தால்
எதுவும் சாத்தியமே.

நெருப்புமிழ்ந்த தேசத்தின்
நெற்றியில் அடித்தனர்
கற்பனைக்கும் எட்டா
காரியம் முடித்தவர்.
நடக்கவும் இருக்கவும்
அரைச்சுண்டு அரிசிக்கும்
குடிக்கின்ற தண்ணிக்கும்
பாஸ் வைத்து
சோதித்த பகை தாண்டிய
புதிர்களின் நாயகர்கள்
எவரென யாரறிவார்
அவர்களாய் விரும்பி
விடுவிக்கும் பொழுதே
அனைத்தும் புரியும்
விடிவிற்காய் தொடங்கிய
போரியல் வாழ்வில்
சிகரமாய் இன்று சாதித்தார் வீரர்.

வெளிச்சம்

கோட்டைகட்டிக்குளத்திற்கு அண்மையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலையின் படத்தினை பேராசிரியர் திரு. பத்மநாதன் அவர்களிடம் காட்டிய பொழுது காளியென்றும் அதில் தமிழ் பிராயி எழுத்துக்கள் காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

பூநகர்ப் பிரதேசத்தில் உள்ள நல்லூர் என்ற இடத்திற்கு அண்மையில் அமைந்திருக்கும் விளாத்திக் காட்டுப் பிள்ளையார் கோவிலில் உள்ள பிள்ளையார் சிலையானது பாண்டியர் காலத்திற்கு உரியது என்றும் அதில் தங்க முலாம் பூசப்பட்டுள்ளது என்றும் திரு. புஸ்பரத்தினம் குறிப்பிட்டுள்ளார். அச்சிலை அரசபுரத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டதென்பதற்கு கர்ண பரம்பரைக் கதையும் ஒன்று உண்டு. இறையொத்த விநாயகர் சிலைகள் இப்பிராந்தியத்தில் அநேக இடங்களில்

காணப்படுகின்றன.

மல்லாவி, பாண்டியன் குளப்பகுதிகளிலும் இத்தகைய விநாயகர் சிலைகள் காணப்படுகின்றன. சோழர் வருகைக்கு முன்னர் அம்மன், நாக விநாயகர் வழிபாடு மேல் ஓங்கி இருந்தது எனக்கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

சோழர் காலத்தில் சமயம்:

இலங்கையின் வரலாற்று நூல்கள் சோழர் பொலநறுவையில் சிவாலயங்களை அமைத்தார்கள் எனக் கூறுகின்றன. சோழர் பொலநறுவையில் மட்டுமல்ல இலங்கையின் பெரும்பாகங்களிலும் சிவாலயங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அழிந்த நிலையில் காணப்படும் சிவாலயங்கள் அண்மையில் கண்டு கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே பூநகரி மண்ணித்தலைச் சிவாலயம், உருத்திரபுரம் சிவாலயம் ஆகியன சோழர் காலத்திற்கு உரியன

கண்டெடுக்கப்பட்டு கோவில்களில் வைத்து வழிபடப்படுகின்றன. அக்கராயன் பிள்ளையார் கோவிலில் இருக்கும் சிலையும் புதுமுறிப்புக்குளத்திற்கு அண்மையில் இருக்கும் கோட்டைப்பிள்ளையாரும் முறிப்புக்குளத்திற்கு அருகில் இருக்கும் பிள்ளையார் சிலையும் ஒரே காலத்திற்கு உரியன என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

சிலையின் செய்முறைகள் தம்பிக்கையின் வளைவு அனைத்தும் ஒரே மாதிரியாக அமைந்திருக்கின்றன. இச்சிலைகளில் தங்கமுலாம் பூசப்பட்டிருப்பதும் நோக்கற்பாலது. விசுவமடு அதிசய விநாயகரும் இதேகாலத்துக்குரியது எனக்கொள்ளலாம். ஏனெனில், அக்கோவிலின் அருகாமையில் இருக்கும் சிங்காரம் என்பவரின் வளவில் புராதன கட்டடத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட செங்கட்டிகள்

என்பதை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் நிறுவியுள்ளனர்.

அக்கராயனில் காட்டம்மன் வீதியில் 341ஆம் இலக்கக் காணியில் அழிந்த நிலையில் காணப்படும் கட்டடம் சோழர் காலச் சிவாலயமாக இருக்கலாம். அண்மையில் தற்செயலாக ஒரு செங்கட்டியை எடுத்துப் பார்த்தபொழுது சில எழுத்துக்கள் இருப்பதை அவதானித்தேன். அதில் சிவலிங்கம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிந்தது. எனவே, அது ஒரு சிவாலயம் என்பதை உறுதி இட்டுக் கூறமுடிகின்றது. சோழர்கள் வவுனியா மாவட்டத்திலும் பல சிவாலயங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். வவுனியாவில் உள்ள இராசேந்திரன் குளம், இராசராச சோழனின் மகனின் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட குளம் என்பதற்கு அதன் அருகில் இடிந்த நிலையில்

காணப்படும் சிவாலயம் சான்றாக அமைகின்றது. அக்கராயனை அண்டிய பகுதியில் நஞ்சுண்டான் காடு என அழைக்கப்படும் பகுதி ஏற்கனவே ஒரு குளமாக இருந்திருக்கிறது. அதற்கருகில் பல சிவாலயங்கள் இருந்ததற்கான தடயங்கள் காணப்படுகின்றன.

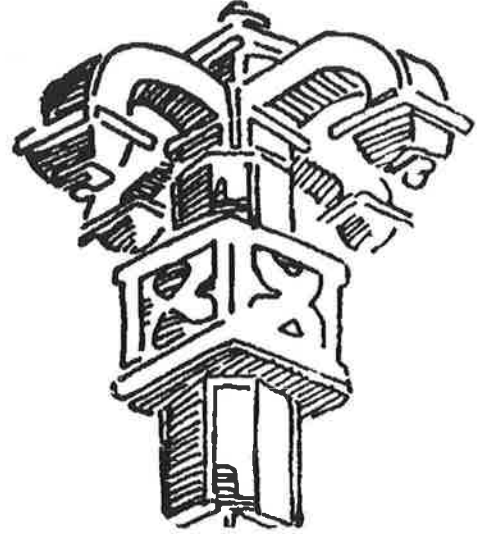
இவற்றைவிட இன்னும் ஆய்வு செய்யப்படாத எத்தனையோ இடிபாடடைந்த கட்டடங்கள் வன்னியின் பெருநிலப்பரப்பெங்கும் காணப்படுகின்றன. பூநகர்ப் பிராந்தியத்தில் ஆரையம் பொந்துவுக்குத் தெற்கே இடைச்சிமோட்டை என்ற காட்டுப் பகுதியிலும் இந்து ஆலயம் ஒன்று இருந்ததற்கான தடயங்கள் காணப்படுகின்றன. அதே போன்று முக்கொம்பனுக்கு அண்மையில் கொன்றையன்கட்டு அல்லது கொன்றையன்காட்டிலும் ஒரு இடிந்த கட்டடமும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. பொன்னாவெளிக்குக் கிழக்காக அல்லது மன்னார் பூநகரீ வீதிக்கு மேற்காக (14ம் மைல்கல்லுக்கு) நடுக் காட்டினுள் ஒரு இடிந்த நிலையில் பாரிய கட்டடமும் ஒரு பெரிய குளமும் இருக்கின்றது. மன்னார் வீதியில் இருந்து கிராஞ்சி அல்லது வலைப்பாடிற் குச் செல்லும் வீதிக்குத் தெற்காகவும் பற்றைக்காட்டிற்குள் இடிந்த கட்டட அழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. மல்லாலி உயிலங்குளத்திற்கு கிட்டமானமாக மாவில் என்ற இடத்தில் இன்னொரு புராதன காலக்கட்டடம் காணப்படுகின்றது. தென்னியன் குளம் என அழைக்கப்படும் தென்னவன் குளப்பகுதியை அண்டிய செழியாயில் என்னுமிடமும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய இடமாகும்.

நீர்வள நாகரிகத்திற்கான ஆதாரங்கள்:

வன்னியில் அண்மைக்காலங்களில் வெளிப்பட்டுவரும் தொல்பொருள் ஆதாரங்களை நோக்குகின்ற பொழுது நீர்வள நாகரிகம் ஒன்று நிலைத்திருந்தது என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறக் கூடியதான தடயங்கள் கிடைக்கப்பெற்று வருகின்றன.

முதலில் அக்கராயன் ஆற்றை எடுத்து நோக்கின், இதன் இருமருங்கிலும் புராதன அழிபாடுகள் காணப்படுவதுடன் நீரைப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றமையை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவ்வழி ஓடிவரும் கலவர்ப்பு ஆறு முதலில்

மருதங்குளத்தை நிரப்பி அதன் பின்னர் அக்கராயன் குளத்தை நிரப்பி அதற்கப்பால் உள்ள நஞ்சுண்டான் கட்டுக்குளத்தை நிரப்பிய பின்னர் குடமுறுட்டியாற்றில் சேர்ந்து யாழ் கடல்தீர் ஏரியைச் சென்றடைகின்றது. இவ்வாற்றின் ஒரு பகுதி பிரிந்து பல சிறுகுளங்களை நிரப்பிக் கொண்டு பொன்னாவெளி நோக்கிச் செல்கின்றது.

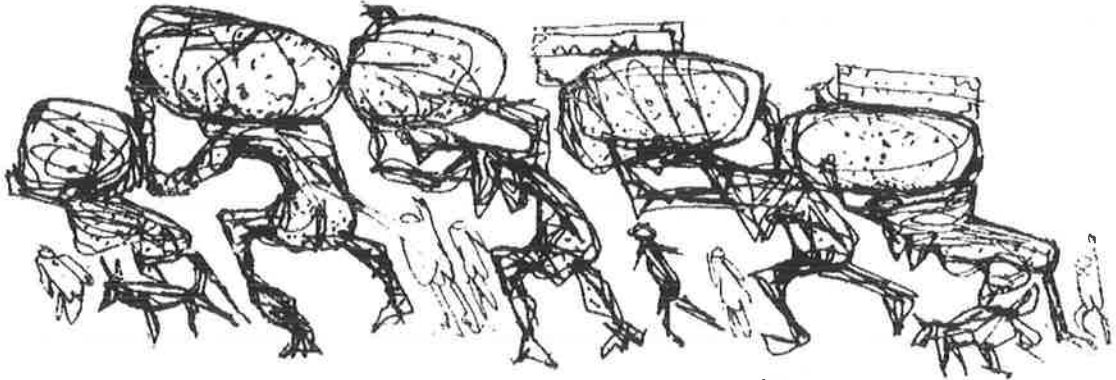

அட்டைக்குளம் யற்றன், குமரையன் தாழ்வ, முக்கொம்பன், நேரடம்பன், செக்காலை, பத்தினிப்பாய் ஆகிய பகுதிச் சிறு குளங்களை நிரப்பிய பின்னர் வீராபாண்டியன் முனை அல்லது கிரிக்குடா ஆகிய பகுதிக்கிடையில் கடலை அடைவதைக் காணமுடிகிறது. இக்குளங்களை அண்டி மக்கள் குடியிருப்புக்கள் இருந்திருக்கின்றன. இங்கேதான் அதிகமான ரோம மதுச்சாடிகள், ரோம மட்பாண்டங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இன்னொரு ஆறு அக்கராயனுக்கு மேற்காகச் சென்று 8ம் கட்டைக் குளத்தையும் 9ம் கட்டைக் குளத்தையும் வன்னேரிக் குளத்தையும் நிரப்பி பொன்னாவெளி அல்லது ஈழவூரை நோக்கிச் செல்கின்றது. இவ்வாற்றின் மருங்குகளில் மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்கள் காணப்படுகின்றன. 8ம் கட்டைக் குளக்கட்டும் சுதையினால் கட்டப்பட்டதை புனரூத்தாரண வேலை மேற்கொண்டோர் கண்டுள்ளனர். இக்குளத்தின் மேல் கையில் சுதை செய்வதற்காக சுண்ணாம்பு

ஜெயசிக்குறு நாளில் எழுதிய கடிதம்

Planton

இன்று மறுபடியும் அகதியானேன்
மல்லலவியிலிருக்கிறேன்
முன்பு நானிருந்த கிராமம் இப்பொழுது
ஆளில்லாத
யாருக்கும் சொந்தமில்லாத
ஒரு பெரிய இடுகாடுபோலாகிவிட்டது.
அது இப்பொழுது
அவர்களுக்குமில்லை இவர்களுக்குமில்லை.

இங்கேயும் எனக்கென்றொரு
நீரந்தர முகவரியில்லை.
இந்த இடத்திலிருந்தும் சில நாட்களின் பின்
மாறிவிடவேண்டும்.

எனக்காக யாரும் காத்திருக்காத
ஓரிடத்தை
வீடு என்று எப்படி அழைப்பது?

ஆட்கொல்லி நோய்களேயெங்கும்
ஓவ்வொரு நாளும்தான்
யாரோ ஒருவரின் அல்லது பலரின்
சிதை நெருப்பிலிருந்து
சூரியன் உதிக்கின்றது.
மாறலையில் அது
யாரோ ஒருவரின் அல்லது பலரின்
சிதை நெருப்பில்
வீழ்ந்து மறைகிறது.

ஓவ்வொரு நாளும்தான் சூரியன்
உதிக்கவும் மறையவும் என்று
இங்கே
உயிருயிராய் பலி கொடுக்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவின் அஸ்ரெக் நாகரிக வாசிகள்
சூரியனை உதிக்கச் செய்யவென்று
கைதிகளைப் பலியிட்டது போல

ஆனால் நண்பனே
எல்லாவித நிச்சயம் இன்மைகளின் பின்னாலும்
நான் எரிந்து விடாமலிருக்கிறேன்
எல்லவற்றையும் விட முக்கியமாக
நான் அசையாத நம்பிக்கையோடிருக்கிறேன்
நான் அகதியாயிருக்கிறேன்
ஆனாலும், இதயம் உடைந்து போகாமலிருக்கிறேன்
நான் அகதியாயிருக்கிறேன்
ஆனாலும், ஒவ்வொரு நாளும் மலரும்
சிறு பூவைப்போல
புதிதாயும் வாசமாயுமுள்ளேன்
நான் அகதியாயிருக்கிறேன்

ஆனாலும், நட்சத்திரங்கள் உள்ளளவும்
சிதறிப்போகாத
பொன்னான நம்பிக்கைகளோடிருக்கிறேன்.

சுற்றிலும் விண்மீன்கள்
உதிர்ந்து வீழ்ந்தாலும்
எனது வானம் மட்டும்
அமைதியாயுள்ளது
எனது விண்மீன்கள்
உற்சாகமாய் ஒளிர்கின்றன
எதிர்காலத்தைக் குறித்த
எல்லா நன்னியீத்தங்களும்
எனது வழியில் தெரிகின்றன.

எனது துக்கத்தை உங்களுக்குத்
தரமாட்டேன்
எனது தனிமையோ சலிப்போ விரக்தியோ
உங்களையும் தொற்றிக் கொள்ள
விடமாட்டேன்
என்னிடமிருந்து
உங்களைச் சோர்வடையச்செய்யும்
எதுவும் வராது
நானுங்களுக்குச் சொல்வேன்
இங்கேயுள்ள எல்லா அகதிகளின் பெயராலும்
சொல்வேன்
நாங்கள் இப்பொழுதும்
தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம்
எப்பொழுதுமே
தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம்.

நீலாந்தன்

1997 மழைக்காலம்
மல்லாணி

வெளிச்சம்

இலங்கை முழுவதும் தமிழர்களது முதற்குடிகள் அதாவது மூத்த குடிகள் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் நாகர்கள், இயக்கர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

இவர்கள் நாகரீகத்தில் முன்னேறிய பண்டைய வாழ்க்கை முறையைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்த ஒரு மக்கட் கூட்டமாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதும் கற்கருவி பண்பாடு வழி வந்தோர் என்பதும் வரலாற்று ஆய்வுகளின் மூலமும் அகழ்வாய்வுகள் மூலமும் கிடைத்த தொல்பொருட்சான்றுகள் மூலமும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் இலங்கை முழுவதும் திராவிட ருக்குச் சொந்தமாக விளங்கியதும் புலனாகின்றது.

சிங்ஹல விஜயனின் வருகையுடன் இலங்கையின் சிங்கள மக்களது தோற்றம் ஆரம்பமாவதாக வரலாற்றுச் செய்திகள் கூறுகின்றன. விஜயனின் வருகைக்கு முன்னர் (2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்) நாகரீகமடைந்திருந்த மக்கள் வசத்தில் இந்த நாடு இருந்ததாக 'பார்க்கர்' என்பவர் தன் 'புராதன இலங்கை' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழீழம் என்ற எண்ணக்கருவை அழிக்க நினைத்த சிங்களக் குடியேற்றங்கள்

● சி. விபுலேந்திரன்

குடிசார் வரலாற்றுப் புவியியல் அடிப்படையில் திராவிட் இனத்திற்குச் சொந்தமான மண்ணும் மக்களும் சிங்ஹல விஜயனின் வருகையால் தம் வளத்தின் ஒரு பகுதியை இழக்க நேர்ந்த சம்பவம் கி. மு. 438ம் ஆண்டு நிகழ்ந்தது.

தமிழீழம்:-

சிங்ஹல விஜயனின் வருகையும், இயக்கர்களின் தலைவியான குவேனியின் தொடர்பும், இந்தியா விலிருந்து விஜயனால் கொண்டு வரப்பெற்ற மக்கட் கூட்டமும் புதிய கலப்பினச் சந்ததியான சிங்கள இனம் தோன்ற வழிவகுத்ததோடு இவர்கள் மகாவலி கங்கை, மாணிக்கங்கை, களனி கங்கை ஆற்றங்கரைகளிலும், பள்ளத்தாக்குகளிலும் குடியமர்ந்து இயக்கர்கள் வாழ்ந்த இலங்கையின் தென் பகுதியை இழக்கும் நிலையை தமிழினம் அடைந்தது.

நாகர்கள் வலிமையும், ஆளுமையும் மிக்கவர்களாக இருந்ததனால் நாகர்கள் வாழ்ந்த இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, வடமேல் மாகாண கரையோரப் பகுதிகளும் தமிழர் இராச்சியமாக உறுதி பெற்று தமிழீழமாக நிமிர்ந்து நின்றது. இதுவே தமிழர்களின் தமிழீழத் தாயகமாகும்.

வடமாகாணம் மொத்தப் பரப்பளவு (சதுர கிலோமீற்றர்)	8879.6
கிழக்கு மாகாணம் மொத்தப் பரப்பளவு (சதுர கிலோமீற்றர்)	10001.0
வடமேல் மாகாணம் புத்தள மொத்தப் பரப்பளவு (சதுர கிலோமீற்றர்)	1488.5
எனவே தமிழீழ மொத்தப் பரப்பளவு (சதுர கிலோமீற்றர்)	20369.1

சிங்கள மயமாகும் தமிழீழம்:-

ஒரு நாட்டின் தலைமைப்பீடத்திற்கு சம்பூரணமாக கட்டுப்பட்டு தாங்கள் வாழும் இடத்தை விட்டு பிறிதொரு நாட்டிற்கோ, பகுதிக்கோ, இராச்சியத்திற்கோ சென்று புதியதொரு வாழ்க்கையை விஸ்தரிப்பதே குடியேற்றம் என்னும் சொல்லின் மையப் பொருளாகும்.

இலங்கையில் சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் விவசாய அபிவிருத்திக்காக வறுமை நிலையிலிருந்து தோரை வரண்ட பிரதேசங்களில் குடியேற்றி காணிகள் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு நட்பின் பல பகுதிகளிலும் விவசாய முன்னேற்றத்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பெற்றன.

சுதந்திரத்திற்கு முந்திய ஆண்டுகளில் 'டொனமூர் நிர்வாகத்தின் கீழ்' நாடு நிர்வகிக்கப்பெற்ற காலத்தில் இலங்கை இராஜதானியப் பகுதிகளான வடக்கு, கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களில் குறிப்பாக வடமத்திய மாகாணத்தில் அநுராதபுரம், பொலநறுவை மாவட்டங்களில் குடியேற்றத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பெற்றன.

சோல்பரி திட்டத்தினால் தேசபிதா என அழைக்கப்பெற்ற சுதந்திர இலங்கையின் முதல் மந்திரியாக இருந்த டி.எஸ். சேனநாயக்கா அவர்கள் காணி விவசாய அமைச்சராக இருந்தபோது இக்குடியேற்றத் திட்டங்களை ஆராய்ந்ததில் இவ் வட மத்திய மாகாண குடியேற்றத் திட்டங்களில் அக்காலத்தில் எவ் வித இனக்கலவரங்களும் இடம்பெறவில்லை என அறியப்பெற்றது. அதனால், பொலநறுவை மாவட்டத்தில் மின்னேரிய, பராக்கிரம சமுத்திர, எலகர, கடுவங்குளம் பகுதிகளில் 100 % சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்பெற்றது. பொலநறுவைக்கு தனி நிர்வாக மாவட்டம் தமிழீழ எல்லைப் பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பெற்றது. இதேபோன்று முற்றுமுழுதாக சிங்களவருடைய நன்மைக்காகவே தமிழீழத்தின் எல்லை மாவட்டங்களான பொலநறுவை, அநுராதபுரம், மொனறாகலை, பதுளை, சிலாபம், புத்தளம் ஆகியவற்றிலும் வேறு சிங்களப் பகுதிகளிலும் அநேக குடியேற்றத்திட்டங்கள் நிறுவப் பெற்றன.

இவற்றைத் தொடர்ந்து தமிழீழப் பகுதியில் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 'சேனநாயக்கா சமுத்திரத்திட்டம்' என அழைக்கப்படும் குடியேற்றத்திட்டம் கல்லோயாத் திட்டத்துடன் ஆரம்பமாகியது.

கல்லோயா ஆறு பதுளை மாவட்டத்திலுள்ள 'பதுல்சிமா'விலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. 62 மைல் நீளமான இந்த ஆற்றை மறித்து ஆற்று நீரைச் சேமித்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதே கல்லோயாத் திட்டத்தின் பிரதான நோக்கம் எனக் கூறப்பெற்றது. ஆனால், இத்திட்டம் நீர்த்தேக்க அரசு காணிகளில் சிங்கள மக்களை குடியேற்றும் நோக்கத்தையே கொண்டிருந்தது.

வெளிச்சம்

வரண்ட பிரதேசங்களில் நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை ஆரம்பித்தபோது தமிழர் வாழ்வு அதன் மூலம் பசுமையடைவதை டி. எஸ். சேனநாயக்கா விரும்பாததால் சிங்களவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் திட்டங்கள் தீட்டப்பெற்றது.

டி. எஸ். சேனநாயக்கா மகாபாக்கிரமபாகுவின் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே குடியேற்றங்களை ஒழுங்குபடுத்தினார். அதாவது, குளங்கள் மற்றும் நீர்த்தேக்கங்களை அமைத்தல், அதிலிருந்து நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி மக்களை குடியமர்த்தல் ஆகும்.

சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கு பிக்குகளும், இராணுவத்தினரும் சென்றனர். இவர்களின் அடாவடித்தனத்திற்கு 1956ல் கல்லோயா திட்டத்தில் நடைபெற்ற இனக்கலவரம் சான்றாகும்.

இக்கல்லோயாத் திட்டம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து சிங்கள மாவட்டமான அம்பாறை மாவட்டமும், அம்பாறைத் தேர்தல் தொகுதியும் உருவாக வழிவகுத்தது. 'நாட்டின் அபிவிருத்திக் காசு' என்ற திட்டம் தமிழர்களின் பாரம்பரியத்தாயகக் கோட்பாட்டை சிதைக்கும் என்பதைக் காட்டியது.

தமிழ் ஈழக் கருவை அழிக்கும் திட்டம்:-

தமிழீழ எண்ணக்கருவை அழிக்கும் வகையில் சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் சிங்கள அரசுகளால் திட்டமிடப்பெற்றன. இத்திட்டமிடல்களில் பல உள்ளூர்க்கங்கள் இருந்தன. அவையாவன:-

❑ தமிழீழ மாவட்டங்களைத் துண்டாடல்

❑ தமிழர் தாயகமான வடக்கு - கிழக்கு - வடமேல்மாகாண பகுதிகளின் இணைப்பைத் துண்டிப்பது.

❑ தமிழீழ தலைநகரை சிங்கள மயப்படுத்தல்.

இத்திட்டமிடல்களின் அடிப்படையில் தமிழீழப் பகுதியில் கல்லோயாத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அல்லைக் - கந்தளாய் குடியேற்றத்திட்டங்களும், முல்லை, வவுனியா மாவட்டங்களில் பாவற்குளம் குடியேற்றத்திட்டமும் அதன் பின் பதவியா, வெலிஓயா குடியேற்றத்திட்டங்களும் செயற்படுத்தப்பெற்றன.

இதன் தொடர்ச்சியாக மகாவலி அமைச்சின் பெரும்புள்ளிகளால் இரகசியமாக தீட்டப்பெற்ற துரித மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் குடியேற்றத் திட்டங்கள் தமிழீழக் கருவை அழிக்கும் திட்டங்களாக இரகசியமாகத் தீட்டப்பெற்றன.

மகாவலி அமைச்சை சேர்ந்த மாலிங்க ஹேர்மன் குணரெட்ண என்பவரால் வெளியிடப்பெற்ற பத்திரிகைச் செய்திகளும் பேட்டிகளும் இச் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் ஈழக் கோரிக்கையின் அடிப்படையே அழித்துவிடும் என்பதற்கு ஆதாரமாக அமைந்து குடியேற்றத் திட்டங்களின் உண்மை நோக்கத்தை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தது. இதன்படி இத்திட்டமிடலில்,

❑ முதற்பகுதி 45,000 நிலமற்ற விவசாயிகளை மதுறு ஓயாவுக்கு (மட்டக்களப்பு, பொலநறுவை மாவட்டங்கள்) அனுப்புவது.

❑ இரண்டாவது யான் ஓயாவில் குடியேற்றம் (திருகோணமலை மாவட்டம்) ஒன்றை அமைப்பது.

❑ மூன்றாவது ஈழக்கோரிக்கைக்கு எதிரானவர்களை மல்வத்து ஓயாவில் (மன்னார், புத்தளம் மாவட்டம்) குடியமர்த்துவது.

இத்திட்டங்கள் யாவும் 1983-84 காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பெற்றன. மேலும், இத்திட்டங்கள் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பவீனப்படுத்தும் நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தன.

ஹ மதுறு ஓயாத் திட்டத்தின் மூலம் கிழக்கு மாகாணத்தை துண்டாடுவதும் போராளிகள் தமிழீழப் பகுதிகளிலிருந்து மட்டக்களப்பு வர மதுறு ஓயாவைத் தாண்டியே வர இருக்கின்ற நிலையை உருவாக்கி போராட்டத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் நோக்கமும் இருந்தது.

ஹ யான் ஓயாத் திட்டத்தில் திருகோணமலைக்கு வடக்கே இருக்கும் யான் ஓயாப் பிரதேசம் இன்றைய யுத்தத்தில் ஒரு முக்கிய இடமாகும். யான் ஓயாத்திட்டத்தின்படி அங்கு 50,000 மக்கள் குடியேற்றப்படுவார்கள். இதன் மூலம் வடமாகாணமும் கிழக்கு மாகாணமும் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டு பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். அத்துடன், ஏற்கனவே உருவாக்கப்பெற்ற பதவியா, வெலிஓயா குடியேற்றத்திட்டங்களையும் பலப்படுத்தியிருக்கும். யான் ஓயாக்குடியேற்றத் திட்டத்தின் மூலம் போராளிகளின் நடமாட்டத்தை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கிடையே கட்டுப்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

ஹ மல்வத்து ஓயா குடியேற்றம் மூலம் மன்னார் முழுமையாக வடமேல்மாகாணத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

இக்குடியேற்றத்திட்டங்களை அமைக்க 10000 மில்லியன் ரூபாய்களை சிங்கள அரசு செலவிடும் வகையில் திட்டங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பெற்று குடியேற்றவாசிகளை பயிற்சியுடனான ஆயுதபாணிகளாக்க வேண்டியதும் செயற்பாடுகளாக இத்திட்டம் கெண்டிருந்தது. மேலும், இக்குடியேற்றங்களை மக்கள் பலத்துடனும் இராணுவப் பலத்துடனும் உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தையும் கெண்டிருந்தது.

தமிழீழத் தலைநகர்:-

தமிழீழத் தலைநகரம் 'திருகோணமலை மாவட்டம்' இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ளது.

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோரமாக அமைந்துள்ள திருகோணமலை வடக்கே யான் ஓயாவையும் (முல்லைத்தீவு மாவட்டம்) தெற்கே வெருகல் கங்கையையும் (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்) கிழக்கே வங்காள விரிகுடாவையும் மேற்கே அநுராதுபுரம், பொலநறுவை மாவட்டங்களையும் எல்லைகளாகக் கொண்டுள்ளது.

இங்குள்ள திருக்கோணைஸ்வரம் கோவிலும், கிண்ணியா வென்னீர் ஊற்றுக்களும் வேறு பல சின்னங்களும் பண்டைய இலங்கை வேந்தன் இராவணனால் நிர்மாணிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பெறுகிறது. இங்குள்ள பிரெட்றிக்கோட்டை ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்துக்குரியது. இங்குள்ள முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறைமுகம் உலகில் இரண்டாவது இயற்கைத் துறைமுகம் என வர்ணிக்கப்பெறுகிறது. இயற்கை அரண்கொண்ட இத்துறைமுகம் இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் சிங்கப்பூர் ஜப்பானிடம் வீழ்ந்ததும் இதன் முக்கியத்துவம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இந்து சமுத்திரத்தில் கடலாதிக்கத்தைப் பேணுவதற்குரிய நாடாக இலங்கை பிரித்தானியரின் கையிலிருந்தது. இந்து சமுத்திரத்தில் கடலாதிக்கம் செலுத்துவதற்குள் ஏடன், சிங்கப்பூர், திருகோணமலை ஆகிய துறைமுகங்களை பிரித்தானியர் பெரிதும் கருத்தில் கொண்டிருந்தனர்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை திருகோணமலையைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள நடைபெறும் இராஜதந்திரப் போரில் நேரடியாகப் பாதிக்கப் பெறுபவர்கள் தமிழ் மக்களேயாகும்.

தலைநகரைச் சிங்கள மயப்படுத்தல்:-

தமிழீழம் என்ற அடிப்படை எண்ணக்கருவை அழிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் தமிழீழ தலைநகரை சிங்கள மயப்படுத்தி 'தமிழீழ தலைநகர் திருகோணமலை' என்ற எண்ணக் கருவைச் சிதைக்கும் திட்டங்கள் சிங்கள அரசுகளால் மேற்கொள்ளப்பெற்றன.

வெளிச்சம்

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 'அல்லைக் - கந்தளாய்' குடியேற்றத் திட்டத்துடன் 1951ல் சிங்களக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பெற்று தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பெற்று 'தமிழீழத் தலைநகர் திருகோணமலை' சிங்கள அரசுகளால் சிங்கள மயப்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. இதற்கு இலங்கை சுதந்திரம் அடைய முன்னரும் (1946ம் ஆண்டு) இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் இறுதியாக (1987ம் ஆண்டு) எடுக்கப் பெற்ற புள்ளிவிபரத் தரவுகளே சான்றுகளாகும்.

திருகோணமலை மாவட்ட குடித்தொகைப் பரம்பல்:-

சுதந்திரத்தின் முன் (1946) சனத்தொகையும் வீதமும்

தமிழர்கள் 33795 44.5, சிங்களவர்கள் 11606 15.3, முஸ்லீம்கள் 23219 30.6

சுதந்திரத்தின் பின் (1987) சனத்தொகையும் வீதமும்

தமிழர்கள் 97940 35.79, சிங்களவர்கள் 98435 35.98, முஸ்லீம்கள் 74756 27.32

சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தும் வகையில் தேர்தல் தொகுதிகள் பிரதேசச் செயலர் பிரிவுகளுக்கு காணி ஒதுக்கீட்டில் சிங்களப் பிரிவுகளுக்கு 50 வீதத்திற்கும் மேலதிகமான காணிகள் ஒதுக்கப்பெற்றன.

தேர்தல் தொகுதி	திருகோணமலை	முதூர்	சேருவில்	
இனரீதியான தொகுதி	தமிழ்	முஸ்லீம்	சிங்களம்	
மொத்தப்பரப்பு (சதுரமைல்)	266	170	574	மொத்தம் 1010

புள்ளிவிபரப்படி மூன்று இடங்களையும் சரிசமனாகக் கொண்ட இம் மாவட்டத்தில் தற்போது 06 சிங்கள பிரதேச செயலர் பிரிவுகளும் 02 தமிழ்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவுகளும் 02 முஸ்லீம் பிரதேச செயலர் பிரிவுகளும் ஏற்படுத்தப்பெற்று இம் மாவட்டம் ஒரு சிங்கள மாவட்டமென எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே இந்த ஏற்பாடு என்பது வெள்ளிடமலை.

பிரதேச செயலக பிரிவும் பெரும்பான்மை இனமும்:-

திருகோணமலை பட்டணமும் சூழலும்: தமிழர், குச்சிவளி: தமிழர், தம்பலகமம் : சிங்களவர், மெறவேல: சிங்களவர், கோமரங்கடவல: சிங்களவர், கந்தளாய்: சிங்களவர், சேருவில்: சிங்களவர், பதவிசிறிபுர: சிங்களவர், முதூர் : முஸ்லீம், கிண்ணியா: முஸ்லீம்

சிங்களப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்யப்படும் வகையில் தமிழர்களது வாக்குகளைப் பிரிக்கவும், தமிழர்களது தேர்தல் தொகுதியில் தமிழர்களது வாக்குகளைக் குறைத்து சிங்களவர்களது வாக்குகளை அதிகரிக்கும் வகையில் பிரதேச செயலக மக்கள் தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு பிரிவாக்கப்பெற்றனர்.

மிசக் கொடூரமான தாக்கம் 'பதவிசிறிபுர' எனும் புதிய பிரிவை ஏற்படுத்தி அநுராதபுர மாவட்டத்தில் நிர்வகிக்கப்பெற்ற பகுதியை திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கு 1982ல் மாற்றி அதனை உள்ளடக்கி 574 சதுரமைல் பரப்புள்ள புதிய சிங்களத் தேர்தல் தொகுதியான 'சேருவில் தேர்தல் தொகுதியை' உருவாக்கியமை ஆகும்.

மேலும், சிங்களக் குடியேற்றங்களுக்கு வசதியாக தமிழ்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள் கூடிய சனத்தொகையில் இருக்கத்தக்கதாக சிங்கள பிரதேச செயலர் பிரிவுகள் குறைந்த சனத்தொகையுடன் ஏற்படுத்தப்பெற்றது.

பிரதேச செயலர் பிரிவு 1971ம் ஆண்டு எண்ணிக்கை வீதம்:-

திருகோணமலை பட்டணமும் சூழலும் 58013 30.8
 குச்சுவெளி 14986 7.9, தம்பலகமம், கிண்ணியா 39093 20.7,
 மூதூர் 29299 15.5, கந்தளாய் 25029 13.3, கோமரங்கடவல, மெறவேலா 8634 4.8,
 சேருவில் 13061 7.0, பதவிசிறிபுர (1982ல் ஏற்படுத்தப்பெற்றது.)

1981ம் ஆண்டு எண்ணிக்கை வீதம்:-

திருகோணமலை பட்டணமும் சூழலும் 72451 28.2
 குச்சுவெளி 17695 6.8, தம்பலகமம் 20770 8.6, கிண்ணியா 31142 12.1,
 மூதூர் 39992 15.4, கந்தளாய் 3837 14.7, கோமரங்கடவல 7096 2.7,
 மெறவேலா 9359 3.6, சேருவில் 20161 7.9, பதவிசிறிபுர 11085

திருகோணமலை பட்டணமும் சூழலும் தமிழ்ப்பிரிவு, குச்சுவெளி தமிழ்ப்பிரிவு, தம்பலகமம் சிங்களப் பிரிவு, கிண்ணியா முஸ்லீம் பிரிவு, மூதூர் முஸ்லீம் பிரிவு, கந்தளாய் சிங்களப் பிரிவு, கோமரங்கடவல சிங்களப் பிரிவு, மொரவேலா சிங்களப் பிரிவு, சேருவில் சிங்களப் பிரிவு, பதவிசிறிபுர சிங்களப் பிரிவு

பாரம்பரிய தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்ட 04 தமிழ்ப் பிரிவுகளும் அடைமொழியாக 'பற்று' என்ற தமிழ்ப் பெயருடன் வழங்கின. காலக்கிரமத்தில் சிங்கள அரசுகளின் சூழ்ச்சிகளினால் இப் பெயர்கள் நீக்கப்பெற்று பதிய சிங்களப் பெயர்கள் சூட்டப்பெற்றன.

பாரம்பரிய தமிழ்ப் பிரதேச செயலக பிரிவுகள் அப் பிரிவுகளில் உருவாக்கப்பெற்ற புதிய பிரதேச செயலக பிரிவுகள்:-

தம்பலகமம்பற்று கந்தளாய், கிண்ணியா
 கட்டுக்குளம்பற்று கோமரங்கடவல, மெறவேலா, பதவிசிறிபுர
 கொட்டியாரம்பற்று சேருவில்

	உருவாக்கப்பெற்ற ஆண்டு	இனரீதியான பிரிவு விபரம்
கந்தளாய்	1965	சிங்களம்
கிண்ணியா	1976	முஸ்லீம்
கோமரங்கடவல	1965	சிங்களம்
மெறவேலா	1976	சிங்களம்
பதவிசிறிபுர	1982	சிங்களம்
சேருவில்	1971	சிங்களம்

வெளிச்சம்

1981ம் ஆண்டு இலங்கையின் முதலாவது நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி J.R. ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் திருகோணமலை கடற்படைத் தளத்தில் கடற்படையினர் மத்தியில் உரையாற்றியபோது பின்வருமாறு கூறினார்:-

திருமலைத் தொகுதி தமிழருக்காக (Tamils Trincomalee) என்று கூறி T.T. என்றார்.

மூதூர்த் தொகுதி முஸ்லீம்களுக்காக (Muslims Muthur) என்று கூறி M.M. என்றார்.

சேருவில்லத் தொகுதி சிங்களவருக்காக (Sinhalese Seruwila) என்று கூறி S.S. என்றார்.

இந்தக் கூற்றிலிருந்து தலைநகரை சிங்கள மயப்படுத்த சிங்கள அரசுகளும் சிங்களத் தலைவர்களும் எவ்வளவு தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் திட்டமிட்டு செயற்பெற்றுள்ளனர் எனக்காணமுடியும்.

அத்துடன் தலைநகரை சிங்களமயப்படுத்தல் திட்டத்தின் கீழ் திருகோணமலையை வர்த்தக நகரமாக்கவும் ஒரு நாவாய்ப் படைத்தளமாகவும், முத்துக்குளிக்கும் ஸ்தானமாக்கவும் திட்டங்கள் தீட்டப்பெற்றிருந்தது. இதன் ஒரு அம்சமே சந்திரிகா அரசால் திருகோணமலையை சமாதான நகரமாக்கியதும் ஆகும்.

மாசே-துங்கின் ஒரு வார்த்தை

‘உனது எதிரி எதை எதிர்க்கிறானோ அதற்கு ஆதரவு கொடு. உனது எதிரி எதற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறானோ அதனை எதிர்’

எமது தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமும் இதனையே உணர்த்தி நிற்கிறது. சிங்கள இனவாதம் தமிழீழ மண்ணை ஆக்கிரமிக்கவும் சிங்கள மயப்படுத்தவும் கங்கணம்கட்டி நிற்கிறது.

தமிழர்களது தாயகப் பகுதியை ஆக்கிரமித்து சிங்களமயப்படுத்தி எமது மொழியை அழித்து, வரலாற்றைத் திரித்து, கலை பண்பாட்டை சீரழித்து, எமது பொருளாதார வாழ்வை சீர்குலைத்து, தமிழீழ எண்ணக்கருவை அழிக்க நினைக்கும் சிங்கள அரசின் திட்டங்களை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளும் அதன் தலைவரும் தவிடுபொடியாக்கி சிதறடித்து வருகின்றனர்.

தமிழீழத் தேசியத் தலைவரும் அவரது தியாக சேனையும் தமிழீழ மண் மீட்கவும், மண் காக்கவும் செல்லும் புனித விடுதலைக்கான பயணத்தில் தமிழ் மக்களாகிய நாமும் தலைவர் வே. பிரபாகரன் கரங்களைப் பலப்படுத்தி எமது மண்ணை சிங்கள இனவாதத்திடமிருந்து மீட்கவும் காக்கவும் புறப்படுவோம்.

புறக்கள் சிதைந்து உருக்குலைந்த தண்டுப்பாயில் பாக்கியம்
கிடந்தாள். காய்ச்சலின் உக்கிரம் அவளை நடுங்கச் செய்து.
கண்களை மிகக் கஸ்டப்பட்டுத் திறந்து பார்த்தாள். கந்தல்
கண்ட கூரையால் நிலவு உச்சியில் நிற்பது நன்கு தெரிந்தது.
முந்த நாள் பெளர்ணமி வந்ததால் இப்போது நேரம் இரண்டு
மணி இருக்குமென நினைத்துக் கொண்டாள். சொந்த ஊரும்,
வீடும் மனதில் ஆடியது. ஏத்தனை இடப்பெயர்வுகள், சொந்தங்
கள் பிரிந்து போக, அயலவர்கள் காணாமல் போக, கூடி வந்த
மகளும் உலகை விட்டுப் போக, மகளை நினைத்து அவள்
பெற்றதைக் கையிலேந்திக் கொண்டு... நினைவுகளில் இருந்து
விடுபட சரிந்து படுக்க முனைந்தாள். எல்லா எலும்புகளும் கூர்
கொண்டு குத்தின.

‘... அம்மா...’

முன்கியபடி நிமிர்ந்தே படுத்தாள். பாக்கியம் முன்கிய சத்தம்
கேட்டு நடேசு கண் விழித்துக்கொண்டார்.

‘என்னப்பா... என்ன வேணும்?’

‘தண்ணி விடாய்க்குது’ ‘கொண்டு வாறன்...’

நடேசு தட்டுத் தடுமாறி எழுந்து தண்ணீர்ப்பாணை கிடக்கும்
மூலைக்குப் போய், பேணியில் தண்ணீரைச் சரித்து எடுத்துக்
கொண்டு, பாக்கியம் கிடந்த இடத்திற்கு வந்தார். இருட்டில்
பாக்கியம் கிடந்த இடத்தை கண்களை இடுக்கிப் பார்த்தார்.

‘கொஞ்சம் பொறுங்கோ பிள்ளைக்கு மேல ஊத்திப் போடா
தேங்கோ...’

அவள் அவசர, அவசரமாக பக்கத்தில் படுத்திருந்த பேரப்
பிள்ளையை தன்னோடு அணைத்துக் கொண்டாள். பிள்ளை
யைக் கடந்து தண்ணீரைக் கொடுத்தார் நடேசு. நடுங்கும் கைக
ளால் பேணியை வாங்கிக் கொண்டாள் பாக்கியம்.

உறவுகள்

நடேசு வாஞ்சையுடன்
பாக்கியத்தின் நெற்றியில்
கை வைத்தார்.

‘கடவுளே! நெருப்பாய்க்
காய்து, படு பாக்கியம். ஈரத்
துணியால் துடைச்ச விடுகி
றன்’

‘வேண்டாம்! துடைச்சத்
துடைச்சத் தோல் புண்ணாய்ப்
போச்சது. மருந்தெடுக்காமல்
இது சரிவராது...’

‘முருகேசுவை ஐம்பது ரூபா
கேட்டனான்... வஸ்சில
போவம்...’

‘ஐம்பது ரூபா கைக்கு வாற
துக்கிடையில்... சா வந்திடும்...’

‘அப்படிச் சொல்லாத பாக்
கியம்... எப்படியும் விடிய
ஆசுப்பத்திரிக்குப் போறது
தான். காசில்லாட்டா சுந்தரத்
திட்ட நான் சைக்கிள் கேட்டு
வாங்கிவாறன்...’

விழிசிட்டி க. சிவராசா

அவள் ஏதோ சொல்ல
முனைந்தாள். ஆனால், இரு
மல் விடவில்லை. தொடர்ந்து
இருமினாள். பாக்கியத்தை
இருமவிட்டு, நடேசு ஒதுங்கிக்
கொண்டார்.

கிழக்கு தன்னை இனம்காட்
டத் தொடங்கியவேளை நடேசு
பாக்கியத்தைத் தொட்டுப்
பார்த்தார். கடுமையான குடு.

வெளிச்சம்

‘பாக்கியம் எழும்பு... கரி வைச்சுக்கிடக்கு. பல்லை விளக்கு. தண்ணி அள்ளி வாறன்’.

பாக்கியம் முனகியபடி எழுந்தாள்.

‘பாக்கியம், முருகேசர் காசில்லையாம்... நான் போய் சுந்தரத்திட்ட சைக்கிள் வாங்கி வாறன்...’

‘இவன் கரனை என்ன செய்யிறது’

‘அவனையும் கூட்டிக் கொண்டு, மெல்ல மெல்லப் போ, நான் பின்னால் சைக்கிள் எடுத்துக் கொண்டு வாறன்...’

பாக்கியம் பின்னால் பார்த்துப் பார்த்து மெல்ல நடந்து கொண்டிருந்தாள். அவளால் உடம்பைச் சமநிலைப்படுத்த முடியவில்லை. உடம்பு தளளாடியது.

‘இந்த மனுசன் இவ்வளவு நேரமும் சைக்கிளே செய்யுது...’

பாக்கியம் மனதுக்குள் புறு புறுத்துக் கொண்டாள்.

‘என்னம்மம்மா சொல்லுறியள்... நடக்கேலாமல் கிடக்குதோ...’

‘இல்லை கரன் அம்மப்பாவைக் காணேல்லை’

‘அவர் வாறுதுக்குள்ள நாங்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போடுவம்...’

‘கரன்! பின்னேரம் நீ அப்பா வீட்ட போ...’

‘ஏன் அம்மம்மா நேர்ஸரி துவங்கப் போவம்...’

‘அம்மம்மாவுக்கு வருத்தம், வேலை செய்ய ஏலாது...’

‘அம்மப்பா இருக்கிறார்

தானே... அப்பா வீட்ட நான் போகேல்ல சித்தி பேசும்...’

‘கரன் தூரத்தில் ஒரு சைக்கிள் வருகுது’

‘இல்லையம்மம்மா!... அது ஆரோ... ஜீன்ஸ் போட்ட ஆள் வாறார்’

பாக்கியம் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டு நடக்கத்தொடங்கினாள். மூச்சு வாங்கியது. வியர்வையால் சேலையும் சட்டையும் நனைந்துவிட்டன. தலைக்குப் போட்ட துண்டால் முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டாள்.

நடேசுவைத் திரும்பிப் பார்த்துப் பார்த்தே கழுத்து வலி கண்டது. கண்கள் இருண்டு கொண்டு வந்தன. கரனின் தோளைப் பிடித்துக் கொண்டு நடந்தாள். பசிக்களை அவளை விழுத்திப் போடுமோவென அஞ்சினாள்.

கடைசியாகச் சாப்பிட்டது முந்தாநாள் இரவோ... இல்லை அதற்கு முதல் நாள் காலை யில்... நினைவு கூடத் தடுமாறியது. வாகனங்களின் சந்தடி ஆஸ்பத்திரியை நெருங்கிவிட்டதை உணர்த்தின.

கரனை அனுப்பி நம்பர்துண்டு எடுத்தாள்.

‘அம்மம்மா! நூற்றி அறுபத்தெட்டாம் நம்பர்’

கரன் சொன்னான். பாக்கியத்திற்கு காதுகள் அடைத்து விட்டன போலிருந்தன.

நிறையச்சனம் நெருக்கியடித்தது. போடப்பட்ட இருக்கைகள் நிரம்பி பின்னால் மர நிழலில் சனம் மண்ணில் இருந்தது. பாக்கியம் கரனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு மர நிழலில் குந்தியிருந்தாள்.

‘அந்தாளுக்கு சைக்கிள் கிடைக்கவில்லையோ’

முன்னால் இருந்த சனம் மெல்ல நகர்ந்தது.

‘அம்மம்மா நீங்களும் முன்னால் போங்கோ’

பாக்கியம் சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டு எழும்பினாள். சுவரை அணைத்தபடி அங்குலம் அங்குலமாக நடந்தாள். கண்களில் கண்ணீர் சுரந்தது.

‘அம்மம்மா ஏன் அழுகிறியள்’

‘அம்மப்பாவைக் காணேல்லை’

‘சைக்கிள் கொண்டு வந்தா நடக்காமல் சைக்கிளில் போவம்’

‘ம்...’

அவள் சிரிக்க முனைந்தாள். சிரிப்பிற்குப் பதில் எச்சில் வந்தது. துண்டைக் கையைத் தூக்கினாள். கை அசைக்க முடியாமல் இருந்தது. ‘ஏதோ நடக்கப் போகிறது’ அவள் நினைப்பதற்குள்... இருட்டுக்குள் யாரோ அமிழ்த்துவது போலிருந்தது. அவள் சரிந்தாள்.

‘அந்த மனுசியைப் பிடியுங்கோ... விழுகுது...’

குரல்கள் ஒலித்தன. பாக்கியத்தைச் சுற்றிச் சனம் கூடி விட்டது. தாதி ஒருவர் ஓடி வந்தார். கைநாடி பார்த்தார். இமைகளை விரித்துப் பார்த்தார். நாலு பேர் சேர்ந்து கூட்டில் படுக்க வைத்தார்கள். வேகமாக வந்த டொக்டர் பாக்கியத்தை சோதித்தார். தலையை மெல்ல இருபக்கமும் ஆட்டினார். தாதி துணியால் பாக்கியத்தின் உடலை மூடினார்.

‘இந்த அம்மாவோடு ஆர்

கூட வந்தது.... இந்தத் தம்பி ஆர்...'

கரன் விறைத்துப் போய் நின்றான்.

இரவற சைக்கிள். எண்ணை தண்ணி காணாமல் கூக்குரல் வைக்க, ஆஸ்பத்திரி வாயிலில் மூச்சிரைக்க சைக்கிளை விட்டு பொத்தெனக் குதித்தார் நடேசு. வியர்வையில் நனைந்த முகத்தை வேட்டித் தலைப் பால் துடைத்துக் கொண்டு, வெளிநோயாளர் பிரிவைக் கண்களால் தேடுதல் போட்டார். மனம் திக்கென்றது.

'அதில் சனம் ஏன் கூட்ட மாய் நிக்குது'

காரணம் தெரியாமல் தேகம் நடுங்கியது. ஒரு ரூபாய் இல் லாததால் சைக்கிளை வெளியில் விட்டுப் பூட்டினார்.

கூட்டத்தை நோக்கி நடந்தார். பெருவிரலில் நின்று நாலைந்து தலைகளுக்கு மேலாக எட்டிப் பார்த்தார். தலையில் அடி விழுந்தது போலிருந்தது. பாக்கியம் கட்டி யிருந்த சாயம் வெளுத்த சிவப் புச் சேலை அடையாளம் காட்டியது.

'மருந்தெடுக்க வந்த இடத்தில் மனுசி போட்டுது. அந்தச் சின்னப் பொடியன் மனுசியோடதான் வந்திருக்குது போல இருக்கு'

கனரீனை நோக்கிப்போன இருவர் பேசிக் கொண்டு போனார்கள்.

'பாக்கியம்.... பாக்கியம்...'

நடேசு மனதுக்குள் குமுறினார். வாய்விட்டு அழவில்லை.

'பாக்கியத்தை எப்படி வீட்டை கொண்டு போறது...'

வீட்டை கொண்டுபோய்த் தான் என்ன செய்யிறது? என்ற நிலைக்கு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஆர் தரப்போகினம். பிள்ளை தேவியும் போட்டான்.... மருமோன் அந்தாள் இனி.... இரண்டாம் கை. உயிரோட கூட்டிவர ஆயிரம் கேக்கிறவங்கள்... உயிர் இல்லாமல் கொண்டு போக... ஐயாயிரம் கேப்பாங்கள்... அவளை வஸ்சில ஏத்திவிட மூன்று நாளா ஐம்பது ரூபாய்க்கு ஓடித்திரிந்தனான்... செத்த வீட்டுச் செலவுக்கு என்ன செய்வன்...'

நடேசு நடுக்கத்துடன் எண்ணிக் கொண்டார். 'அநாதைப் பிணமாக ஆஸ்பத்திரிச் செலவில் செய்யட்டும், எனக்குக் குடுத்து வைச்சது அவ்வளவு தான்... பாக்கியம் என்னை... என்னை... மன்னிச்சுக்கொள்...'

ஆருக்கும் தெரியாமல் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்ட நடேசு கூடியிருந்த சனத்தை விலக்கி பேரனின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டார். கரன் பயம் கலந்து, அம்மபாவைப் பார்த்தான். கரனைக் கூட்டிக் கொண்டு சைக்கிள் நின்ற இடத்திற்கு விரைந்தார் நடேசு.

'அங்க.... அங்க.... அந்தப் பொடியனை ஆரோ கடத்திக் கொண்டு போறாங்கள்.... பிடியுங்கோ... பிடியுங்கோ....'

தடதடவென பலர் ஓடி வரும் சத்தம், நடேசு சிந்திப்பதற்குள் கழுத்தில், சேட்டில், வேட்டியில் நாலைந்து கைகள் விழுந்தன. 'என்னடா பிடிச்சுக் கொஞ்சிரியளோ... குடுங்கோ நாலு'

எங்கிருந்தோ கட்டளை

பிறக்க... பட.... பட...வென நடேசுவின் உடம்பு வலி கண்டது.

'பிள்ளை பிடிக்க வெளிகிடுறியோ'

'ஐயோ அடியாதேங்கோ... இது என்ற பேரப்பிள்ளை...'

'அம்மப்பா'

கரன் நடேசுவைக் கூட்டிக் கொண்டு அழுதான்.

'அப்ப அதில செத்துப் போய்க் கிடக்கிறது...'

யாரோ கேட்டார்கள்.

'என்ற பெண்சாதி பாக்கியம்'

சொல்ல முடியாமற் கேவினார் நடேசு.

'கள்ளன் மாதிரி பிள்ளையையும் கூட்டிக் கொண்டு ஏன்யா ஓடினீர்?'

'தம்பி அவளைக் கொண்டு போய் செத்தவீடு செய்யிற அளவிற்கு என்னட்ட எந்த வசதியுமில்லை... நான் தான் அவயின்றை மனுசன் என்று சொன்னால்... பாக்கியத்தை... கையேற்க வேணும்... கொண்டு போய்க் கொள்ளி போட என்னட்ட என்ன இருக்கு... ஆர் உதவுவினம்...'

தலையில் அடித்துக் கொண்டு நடேசு கதறினார்.

'ஐயா நாங்கள் மனுசரில் லையோ... தலைக்கு நூறுரூபா போட்டு நல்ல மாதிரிச் செய்வம்... யோசியாதயுங்கோ...'

நடேசுவின் முதுகினை நாலைந்து கைகள் அரவணைத்துக் கொண்டன. கரன் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

(1)

கரையெடுக கவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும் வள்ளங்கள். வெறிச்சென்றிருக்கிறது கடல். எங்கேனும் ஒருவர் மட்டும் கடற்கரையில் நிற்கிறார். ஒன்றிரண்டு காசங்கள் சுவாரஸ்யமற்றுப் பறக்கின்றன. கடல் இரைகிறது குமுறலாக, தனித்து விட்டது போன்ற புலம்பலாக, தனக்கு நேர்ந்துள்ள நிர்க்கதியின் கதையாக, ஏலேலோ இல்லை. அம்பாப்பாடல் இல்லை. கடலில் தொழிலும் இல்லை. கரையில் மீன் காய்வதும் இல்லை. தொழிலும் படுக்க எல்லாம் படுத்துவிட்டன. கடலோடிகள் கூலிக்காரராகிவிட்டார்கள். விறகு வெட்டிகளாகவும் சுமை தூக்கிகளாகவும் வெகுதூரம் சைக்கிளோடிப்

குமுறும் கடலும் தீயில் கரையும்

தமிழீழக் கடலோரக் கிராமங்கள்
சொல்லும் கதை

● வா. கணேஸ்வரன்

பொதியிழுப்போராகவும் மாறிவிட்டார்கள்.

வள்ளங்கள் வளவுகளில் உறங்குகின்றன. வளவுகளில் - குடிசைகளில் தங்கள் கழிந்த கால நினைவுகளும் எதிர்காலக் கனவுகளும் தீழ்மட்டக் கிடக்கிறார்கள் எல்லோரும்.

எங்கள் தேசம் நீளத்துக்கும் விரிந்திருந்த கடலோரக் கிராமங்கள் இன்று கொள்ளை போனது போல அழிந்துகிடக்கின்றன.

பாதியைச் சிங்களப் படைகள் பிடித்திருக்கின்றன. மீதியை முற்றாகச் சிதைத்துவிட்டன. மிஞ்சியவற்றில்தான் கடலுக்குப் போகிறார்கள். தொழில்

செய்கிறார்கள். ஏதோ, வாழ்க்கை மெதுவாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் கடற்புலிகள் இன்று கடலை ஆள்வதால்தான் நடக்கிறது.

(2)

எங்கள் கடல், வளம் நிறைந்த மடி. மீன், இறால், அட்டை, கணவாய் என கடலுணவுகளின் பெருங்களஞ்சியம் அது. கரையில் 'இல்மனைற்' கண்ணாடி மணலும் கனிமங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. இன்னும் கரைநீளத்துக்கும் தென்னைகளும் பனைகளும் ஒரு பெரும் அரணாக வளம் சேர்க்கின்றன. எங்கள் கடலோரத்தில் தான் உலகம் விரும்பும் இயற்கைத் துறைமுகம் திருகோணமலைத் துறைமுகம் இருக்கின்றது.

காலாதிக்காலமாக கடலோடிகள் திரைகடலோடினார்கள். திரவியமெல்லாம் இந்தத் தேசத்துக்குத் தேடித்தந்தார்கள்.

இத்தீவு முழுவதற்கும் கடலுணவுகளைத் தந்தார்கள். கடலுணவால் அந்நியச் செலவாணியையும் ஈட்டித் தந்தார்கள். அப்போதெல்லாம் இரவிரவாக கொழும்புக்கு மீன் லொறிகள் ஓடும். ஐஸ் பக்ரிகள் ஊர்காவற்றுறை, காரைநகர், மயிலிட்டி, காங்கேசன்துறை, வல்வெட்டித்துறை, பருத்தித்துறை, தாளையடி, முல்லைத்தீவு, மன்னார், தலைமன்னார், திருகோணமலை மற்றும் மட்டக்களப்பின் பல பகுதிகளிலும் இருந்தன. உண்மையில் மீன்பிடியை இன்னும் நவீனப்படுத்தவும் அபிவிருத்தி செய்யவும் அரசு முயன்றிருக்க வேண்டும். மீன் பதனிடும் ஆலைகளைக்கூட நிச்சயம் அமைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால், சிங்கள அரசு செய்தது மாறாகவல்லவா இருந்தது.

தமிழர் தாயகப் பகுதியின் மீன்பிடிக்கு வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் உதவியையே அரசு நாடியது. இதனால், இலாபத்தையும் அதிகாரத்தையும் அந்த நிறுவனங்களே அதிகளவில் கொண்டிருந்தன. எங்கள் மீன வர்கள் வெறுமனே கடலோடிகளாகவும் வழங்குநர்களாகவுமே இருந்தனர்.

இலங்கை முழுவதற்குமான கடலுணவில்

பெரும் பகுதியை தமிழர் பிராந்தியமே ஈடுசெய்தது. அத்துடன் கடற்கொழிற் துறையானது கூடுதலான சந்தர்ப்பத்தில் நட்டின் பொருளாதாரத்தில் கணிசமான பங்கினை வகித்து வந்தது. கண்ட விளிம்புகளைக் கொண்ட வடதமிழீழக் கடற்கரையோரம் 200 மைல் நீள பொருளாதார வலயம் கொண்டுள்ளது. வடதமிழீழத்தில் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார் ஆகியவற்றின் கடற்பரப்பே அதிக கடல் வளத்தினை

இலங்கைக்கு வழங்கிவந்தது.

மீனின் விருத்தியின் பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டமைந்த கண்ட மேடைகளையும், உவர் நீர் கடல் ஏரிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு சிறந்து விளங்கிய எமது கடற்பரப்பு வெளிநாடுகளின் பார்வைக்கும் ஆளாகியது.

இந்த வேளையிற்றான் சிங்கள அரசின் கோரப்பார்வை கடந்துறை மீது விழுந்தது. தமிழ் மீனவர்களின் வாழ்க்கைச் சக்கரத்தைச் சீர்குலைக்கும் எண்ணம் கொண்ட இனவாத

அரசு, யுத்தத்தைப் பிரசவித்ததால் யுத்தம் எல்லாவற்றையும் விழுங்கிவிட்டது. இது இன்று இரண்டரை தசாப்தங்களாக பல இலட்சத்துக்கு மேலான மக்களின் வாழ்க்கையைத் தடம் புரள வைத்துவிட்டது.

கரையோரப் பிரங்கிப்படகுத் தாக்குதல்:

இன ஒடுக்குமுறையின் வளர்ச்சி பெற்ற வடிவம் மக்களின் மீதான நேரடித்தாக்குதலை ஆரம்பித்தது. தமிழ் மீனவர்களின் கரையோர வாழ்விடங்களை நோக்கி 1983க்குப் பின் சிறீலங்கா கடற்படையினரின் பிரங்கிப் படகுகள் இலக்கு வைத்துத் தாக்க ஆரம்பித்தன. இதன் காரணமாக அவர்களின் வாழ்விடங்கள் அழிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு அவலத்தைக் கொடுத்து வந்தது அரசு. பிரங்கி வேட்டுக்கள் நூற்றுக்கணக்கான மீனவர்களின் உயிரைப் பதம் பார்த்தன.

கடற்படுகொலைகளும் கடல்

வலயச்சட்டங்களும் நடுக்கடலில் ரோந்து என்ற போர்வையில் கரையோரங்களில் மீன் பிடித் தொழிலில் ஈடுபடும் மீனவர்களின் மீன்களைப் பறிப்பதும் அவர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதும் வள்ளங்களை பறிமுதல் செய்வதும் என பல அத்துமீறல் களை சிறீலங்கா கடற்படை தமிழ் மீனவர்கள் மீது கட்டவிழ்த்துவிட்டது.

கடற்படுகொலைகள்:

குமுதினிப்படகுப் படுகொலையுடன் (இது

நாமாக வாழ்ந்திடவே

வானமே கூரையாய்
வாழும் வாழ்வே எம்மவர்க்குச்
சிங்களம் தந்த சீர்வரிசை அண்டைதனில்
இயற்கை அன்னை சீறியெழுந்தாள்; ஓரிரவில்
அயலவர் யாவரும் ஒருநிலையில் வீழ்ந்தனர்
விரைந்தது அகிலம்; அப்போ
புரிந்தது மனிதம் என்னவென்று.

பள்ளிசிறார் பாதமதில்
முள் தடுக்கும்; செருப்பின்றி வாழ்வதே
பரிதாபம்.

அவரின் பாதத்தையே
கண்ணிகள் விதைத்து பறித்தெடுக்கும் ஆட்சி;
சிங்களம் தந்த சீர்வரிசை.

பலரும் பேசவர்
சிறாரினை காத்திடுவோம்
போரினில் புகுதலை வெறுக்கிறோமென
வட்டமாக சதுரமாக மிலேனியத்திலும் கூட்டம்.
மில்லியன் செலவுகளை செய்வதற்கா?
களியாட்டமிட்டு கூடிப்பேசிப்பிரிகையில்

கை உதறலில் தவறி விழும்
 சிறு செலவில் கண்ணிகளை அகற்றுவதாய்
 பாசங்கு காட்டி வரும் போக்கு.
 தானென்றும் தனதென்றும் ஊரென்றும்
 உறவென்றும் அப்புவும், ஆச்சியும் அந்நாளில்
 கூழும் கொண்டாட்டமுமாய் உறங்கிக்கிடந்தனர்.
 காலையில் அ. இ. காட்டுடனும்
 கடதாசிப் பையுடனும்
 கடைக் கதவின்றி முக்காலியாய்
 காத்துக் கிடக்கும் வாழ்வு; இந்நாளில்
 சிங்களம் தந்த சீர்வரிசை.

உலக ஸ்தாபனங்கள்
 'உலக மயமாக்கல்' பேச்சிலிருக்க
 மனிதம் ஒன்று மரணித்துப் போகிறது.
 உலகத்தாய் மடிமீதினிலேயே
 கைமருந்தும் கசாயமுமாய் வாழ்ந்த
 வாழ்வு வெள்ளைப் பேச்சில் மாறிப்போனதால்
 கூட்டுக்குழிசைக்கும் பனடோலுக்கும்
 தொடங்கி ஏ. ஆர். வி. இன்னும் பல
 வேண்டிட தொடரணி தேடி
 காத்துக்கிடந்திடும்; வாழ்வு
 சிங்களம் தந்த சீர்வரிசை.

உயரப் பறப்போம் விண்ணைத் தொடுவோமென்று
 உலகமெழுந்து இன்னும்
 முன்னூறு கோடி வருடத்தின் முன் வாழ்ந்த மனிதம் தேடும்
 புதுமையும் நடக்கிறது இந்நாளில்.

காக்கையின் கரைதலும், சிட்டுக்களின் சிங்காரிப்பும்
 குயிலினத்தின் சங்கீதமும் அருவியின் சலசலப்புமாய்
 புலரும் வாழ்வினை இரும்புப் பறவையின்
 பேரிரைச்சல் குலைத்து
 அசுரப் பசிக்கு மனிதத் தீனி போடும் வாழ்வு
 விசயந்திரங்கள் தீயை உமிழ்ந்து உயிர்குடிக்கிற;
 சிங்களம் தந்த சீர்வரிசை.

சுதந்திரக் காற்றை சுவாசித்திட; தன்
 சுவாசத்தை ஈயந்தவர்
 சிறு பூக்கள் சிரித்திட
 காற்றிலும், கடலிலும், தரையிலும்
 கரைந்தவர் வழிதனை மறவாமல்
 ஒரு கொடியினில் நடந்திடுவோம்
 நாமெல்லாம் நாமாக வாழ்வோம்.

மா. ஆதவன்

வெளிச்சம்

வெளவால் ஓடிய தென்னம்பட்டை
பூம்பட்டை புளியம்பட்டை
பட்டணம் பட்டணம்.....

பிள்ளைகள் உற்சாகமாய் கபடி விளையாடுவர்.
தாசர் நீளப் பிரம்புடன் வந்து

தாசர்: பள்ளிக்குப் போகாமல் நிண்டு கூத்த
டிக்கிறியள் என்ன! (பார்ப்போரை நோக்கி)
உந்தபள்ளிக்குச் செல்லாதோர் பட்டியலை,
வலயத்தார் சுணங்காமல் தயர்செய்யவேணும்.
இந்தப் பெடிபொட்டையள வெளியில் விட்
டால் உலகத்தை தலைகீழாப் பிரட்டிப் போடு
வாங்கள். பிறகு, உந்தக் கதிரைகளுக்கு ஆபத்து.
சொல்லிப்போட்டன் கவனம். கவனம். (பிறகு
பிள்ளைகளைப் பார்த்து) எழும்புங்கோடா
(பிள்ளைகளை ஆடுமாடுகள் போல் சாய்த்துக்
கொண்டு செல்வார்.)

பாடகர் குழு:- வட்டுக்கோட்டையிலே
வடிவேலனுக்கொரு பண்ணையுண்டு
பண்ணையிலே சில மாடுகள் உண்டு
அங்கும் உம்பா இங்கும் உம்பா
அங்கும் இங்கும் உம்பா உம்பா
வட்டுக்கோட்டையிலே
வடிவேலனுக்கொரு பண்ணையுண்டு
பண்ணையிலே சில நாய்களுண்டு
அங்கும் வவ் வவ் இங்கும் வவ் வவ்
அங்கும் இங்கும் வவ் வவ் வவ் வவ்.

தாசர் பிள்ளைகளை நிறுத்துவார். பின்-

தாசர்: ரெடி..... ஸ்ராட். (பிள்ளைகள் தத்தம்
காரியங்களை மனநோயாளிகளைப்போலச்
செய்யத் தொடங்குவர்)

பிள்ளை 1: சப்பமல்குமாரன் வந்தான். புவனேக
பாகு வந்தான். முதலாம் பராக்கிரமபாகு வந்
தான். இரண்டாம் பாக்கிரமபாகு வந்தான்.
மூன்றாம் பாக்கிரமபாகு வந்தான். கொழும்
பிலிருந்து கண்டிக்குப் போனான். கண்டியிலி
ருந்து கொழும்புக்கு வந்தான். கொழும்பில்
இருந்து வன்னிக்கு வந்தான். வன்னிக்கு
வந்து... வந்து... வந்து...

(மனனம் செய்து ஒப்புவிக்கும் பிள்ளையாக
இவர் இருப்பார்.)

பிள்ளை 2: ஒண், ரெண், மூண், நால்
ஓலைக்கால் சீலைக்கால்

2

(உடற்பயிற்சி செய்வது போல் பாவனை செய்
வார்)

பிள்ளை 3: ஓ... விளங்குது, விளங்குது. அடிக்
காதையுங்கோ வலிக்குது.

(வகுப்பில் எல்லாத்துக்கும் தலையாட்டும் பிள்ளை)

பிள்ளை 4: (கால்களுக்கிடையில் சைக்கிள்
சீற்றை வைத்த வண்ணம் ஓடித்திரிவார்.)

பிள்ளை 2: (பிள்ளை 4-ஐ மறித்து) தமிழ்த்தினப்
போட்டியாம்.

பிள்ளை 4: நான் வரேல்லை. எனக்கு டேக்
கிளாஸ் இருக்குது.

பிள்ளை 3: விளையாட்டுப் போட்டியாம் வரேல்
லையே?

பிள்ளை 4: எனக்கேலா, ஸ்பெஷல் கிளாஸ்
இருக்குது.

பிள்ளை 5: டேய் இங்கிலிஷ் டேயாம்.

பிள்ளை 4: நேரமில்லை பேப்பர் கிளாசுக்கு
போகவேணும்.

பிள்ளை 5: (பிள்ளை 6-ஐப் பார்த்து) பெலத்துச்
சிரிக்கப்படாது. பெடியனோட சேரப்பிடாது.
நாளைககு விலைபபடுகிற பொருளெல்லே.

அப்பெண் எல்லாவற்றிற்கும் தலையாட்டுவாள்.
எல்லோரும் சேர்ந்து வேகமாகத் தலையாட்டுவர்.
களைத்து ஒருவர் மீது ஒருவர் விழுவர். குறட்டை
விட்டு நித்திரையும் கொள்வர். வல்லரசாசை
தாசர் அழைத்து வருவர். வல்லரசாசை நடுமத்தியில்
நின்று எல்லோரையும் ஓட்டுமொத்தமாய்ப் பார்ப்
பார்.

தாசர்: சேர்! திறம் ஐட்டம் எல்லம் இருக்குது.

வல்லரசாசை ஒவ்வொருவரது தலையையும் சுண்
டிப்பார்ப்பார்.

வல்லரசாசை: ஊகும் (திருப்தியற்று தலையாட்டு
வார்)

தாசர்: சேர்! இந்த ஐட்டம் (இன்னொருவனைக்
காட்டி)

வல்லரசாசை: சீ சீ சுமார்

தாசர்: இந்த உருப்படியைப் பாருங்கோ

வல்லரசாசை: மட்டு மட்டு

(தாசர் சேர்வார். பின் மற்றொருவரைக்காட்டி)

தாசர்: மண்டைக்காய் சேர் (அவனை எழுப்ப
முயன்று, தோற்பார். வல்லரசாசையை உதவி
கேட்பார்.) கெல்ப் சேர்.

இருவருமாய் தூக்கி நிறுத்துவர். வல்லரசாசாவின் முகத்தில் திருப்திக்கான அறிகுறி தெரியும்.

தாசர்: எப்படி சேர் வேலை?

வல்லராசா: குட் ஜொப். உமக்குப் புறமோஷன் நிச்சயம்.

தாசர்: ஒருக்கா ரெஸ்டர் பண்ணிப் பாருங்கோவன்.

வல்லராசா: இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் யார்?

பிள்ளை 1: விஜயன் வந்தான். குவேனியைக் கலைத்துவிட்டு பாண்டியப் பெண்ணை மணந்தான். எழுநூறு தோழர்களும் எழுநூறு பாண்டியப் பெண்களை மணந்தார்கள். சப்புமல்குமாரன் வந்தான். 1ம் விஜயபாகு வந்தான். 2ம் விஜயபாகு வந்தான் 3ம் விஜயபாகு வந்தான். கண்டி மன்னனைச் சந்தித்தான். கண்டியில் இருந்து கொழும்பு போனான். கொழும்பில்

இருந்து கண்டிக்கு வந்தான். கண்டியிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் போனான். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வன்னிக்கு வந்தான். வன்னிக்கு வந்து... வந்து... வந்து...

வல்லரசாசா கெக்கட்டமிட்டுச் சிரிப்பான். பிறகு (புறத்தே)

வல்லராசா: இளைஞர்கள் இப்படி உருவாகினால், கிளர்ச்சி, புரட்சி, போராட்டம் யாவும்..

கைகளை நெரிப்பார்.

இப்போது பிள்ளைகள் பாத்திர நிலையில் இருந்து விடுபட்டு தமது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவர்.

இளைஞன் 1: இப்படித்தான் இன்றைய இளைஞர்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்கள். முகம் தெரியாத எவனுடைய கோப்பைகளைக் கழுவாத தற்காகவும் மலக் குழிகளைச் சுத்தம் செய்வ தற்காகவும் நான் இங்கே சப்புமல்குமாரனை மனனம் செய்கிறேன்.

இளைஞன் 3: எனது அயலைப்பற்றி, உறவுகளைப்பற்றி, தேசத்தைப்பற்றி எனக்கு எதுவுமே தெரியாது. ஆனால், மேற்குலகின் நதிகளையும் மலைகளையும் அதன் நீள அகலங்களையும் நான் நன்கு அறிவேன்.

இளைஞன் 4: நீங்கள் என்னைத் தயார் செய்வது எனது தேசத்தை நிர்மாணிப்பதற்காக அல்ல. மேற்குல சந்தையில் விற்பதற்காகவே என்பதை நான் நிச்சயம் அறிவேன்.

இளைஞன் 6: எதையும் தாங்கும் வலிமையும் தன்நம்பிக்கையும் இல்லாத துணிவற்ற, வெக்கப்படுகின்ற ஓர் அழகுப் பொம்மையாக நான் உருவாக்கப்படுகிறேன்.

இளைஞன் 2: தயவுசெய்து எனக்கு வாழக்கற்றுத் தாருங்கள். வெறும் உதடுகளால் மாத்திரமே சிரித்து நான் சலித்துப் போய்விட்டேன்.

இளைஞன் 1: எங்களுக்கு வாழக் கற்றுத்தர உங்களால் முடியவில்லை என்றால், பாடசாலைகளை இழுத்து மூடுங்கள். எங்களுக்கானதை நாங்களே உருவாக்கிக் கொள்வோம்.

இளைஞன் 1 சிந்தனை வசப்பட்டு நிற்க, ஏனையோர் வெளியேறுவர். வல்லரசாசா மெதுவாய் நழுவிந்து ஏவலாளரை இளைஞன் யீது ஏவுவார்.

வல்லராசா: திட்டங்களைக் கெடுக்கிறாய். இளைஞர்களைக் குழப்புறாய். தூண்டி விடுகிறாய்.

இளைஞன்: மூடனே! வரலாற்றின் குப்பைத் தொட்டி உனக்காகக் காத்திருக்கிறது.

வல்லராசா: ஈராக்கிலும் இந்தோனேசியாவிலும் இளைஞரின் இரத்த ஆறு ஓடியதை நினைவிற்கொள்.

இளைஞன்: நெஞ்சைப் பிளந்து, குரல்வளையில் இடறி, நாவில் வெடிக்கின்ற காலம் ஒன்று வரும். அப்போது கேள்.

வெளிச்சம்

தில் இருந்து வயோதிபர் ஒருவரை அவரின் மகன் மார் என்று கருதத்தக்க இருவர் இரக்கமற்ற முறையில் தள்ளிக் கொண்டு வருவர். அவர் கெஞ்சுவார்.

வயது முதிர்ந்தவர்: விடுங்கோடா! விடுங்கோடா! விடுங்கோடா!

பிள்ளை 1: போய்த்தொலை

பிள்ளை 2: மணக்குது

வயது முதிர்ந்தவர்: ஒரு மூலையில் இருந்திட்டுப் போறன். உங்களைப் பெத்த அப்பன்ரா நான். எடெய்... எடெய்...

பிள்ளை 1: உன்னட்ட இனி என்ன கிடக்குது?

வயது முதிர்ந்தவர்: அதைத்தானடா நீங்கள் ரெண்டு பேரும் எடுத்துப்போட்டியள்.

இரு பிள்ளைகளும்: இனி உன்னை என்னத்துக்கு (கழுத்தில் பிடித்துத் தள்ளி விடுவர்)

(சமூக நோக்குடைய இளைஞன் ஒருவன் அருவ ரூபு ஆதங்கத்துடன் அனைவரையும் பார்ப்பான்)

இளைஞன்: எங்களை இப்படி வரண்டு போன மனத்தை உடையவராக்கவா ஆசைப்படுறியள்? என்னை இப்படிப்பட்ட, ஒருவனாக்கவா,

அவதிப்படுறியள். எனக்கு ஏக்கமாய் இருக்கு. பயமாய் இருக்கு. நான் எச்சரிக்கிறன். இந்த நிலம் சுடுகாடாய் மாறப் போகுது. அந்தா கழுக்குகள் வருகின்றன.

(இளைஞனும் மற்றவர்களும் வெளியேறுவர்)

காட்சி: 7

வல்லரசாசா பின் இடதால் நுழைந்து பீடத்தில் ஏறி நின்று தொலை நோக்கியால் பார்ப்பார். சிலர் மரங்களைப் போல் ஆடி அசைந்தபடி அரங்கினுள் பிரவேசிப்பர்.

வல்லரசாசா: உங்கள் தேசம் மிக அழகானது. அதற்கு குளங்களும் மரங்களும் தேவையற்றது. அழித்துவிடுங்கள் அவற்றை. வானுயரக் கட்டிடங்களைக் கட்டுங்கள். யாமிருக்கப் பயமேன். உங்கள் கடல்கள் வளம் மிக்கன. இறாலும் நண்டும் சுவையான மீனும் அந்நியச் செலாவணி தருவன. அனைத்தையும் ஏற்றுமதி செய்யுங்கள்.

வல்லரசாசா முன் வலதிற்குச் செல்ல, பின் இட திலிருந்து டோசர்கள் இரச்சலுடன் வரும். மரங்களாய் நின்றோர் ஆடி அவறி வீழ்வர். பச்சை நிலம் பாளம் பாளமாய் வெடித்ததாய் மாறும். (இதைக் காட்சிப்படுத்துவது நெறியாளரின் கற்பனைக்கு உரியது)

சமூக மனிதன்: தேரோடிய வீதிகளில் பாளம் வெடிக்கிறது. அவ்வெடிப்புகளில் எங்களது பச்சை இரத்தம் உறைகிறது.

காட்சி: 8

பாடகர் குழு: செந்நெருப்பினைத் தகடுசெய்து பார் செய்ததொக்கும் அச் செந்தரைப்பரப்பு - அந் நெருப்பினில் புகை திரண்ட தொப்பு அல்ல தொப்புறா அதனிடைப்புறா தீயின் வாயின் நீர் பெறினும் உண்பதோர் சிந்தை கூரவாய் வெந்து வந்த செந்நாயின் வாயின் நீர் தன்னை நீரென நவ்வி நாவினால் நக்கிநிக்குமே.

கொதிமணல் குடிநீர் தேடிச்செல்லும் கூட்டம் ஓரிடத்தில் குழி தேண்டி ஊறும் நீரை சொட்டாக நாக்கில் விடுவர் சோர்வர். பிளாஸ்டிக் பொருள் களுடன் வல்லரசாசாவும் தாசரும் வருவர். கூட்டம் பின்னால இழுபட ஒருவர் மாத்திரம் அசையார்.

வல்லரசாசா: வருக! வருக! என் குடிகளே, உம் துயர் கேட்டு என் நெஞ்சம் உருகுது. துயர் துடைக்க நான் ஓடோடி வந்தேன்.

சனம் 1: வெள்ளைராசா, நல்லரசாசா

சனம் 2: கொடை வள்ளல்

வல்லரசாசா சைகை செய்வார் 'தாசரே'... ம்... தாசர் எல்லோரையும் வரிசையில் நிற்கச் சொல் வார்.

தாசர்: குடும்பக் காட்டோடை வாங்கோ

பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் விநியோகிக்கப்படும். வல்லரசாசாவுக்கு கும்பிடு போட்டவண்ணம் பொருள்களுடன் சனம் செல்லும். அருகில் செல் லாமல் நின்ற இளைஞனைப் பார்த்து-

வல்லரசாசா: ம்.. பிடி (கோப்பையை திணிப்பார்)

தாசர்: என்ன முறைக்கிறீர்?

ஊற்றுமில்லை என்பது போல் அவன் தலைய சைப்பான். வாகனம் புறப்பட்டுச் செல்லும். சனங் கள் தத்தமது பண்டங்களை மற்றவருடன் ஒப்பிட் டுச் சண்டை பிடிப்பர். குத்துப்படுவர். விழுந்து எழுவர். இளைஞன் வேதனையுடன் இவற்றை நோக்குவான். சனங்கள் களைப்பாய் வீழ்ந்து 'தண்ணி... தண்ணி...' என்பர்.

வல்லரசாசா பெரிய தண்ணீர் காணுடன் பிரவே சிப்பார். தாசன் கூட வருவான். வல்லரசாசா மறு கையில் பண்ணீர்ச் செம்பை வைத்திருப்பர். சனங் கள் எழுந்து தண்ணீருக்கு அவதிப்படும்.

தாசர்: லைன்... லைன்...

வல்லரசாசா ஒவ்வொருவரது நாக்கிலும் பண்ணீர்ச் செம்பால் நீர் தெளிப்பார். சனங்கள் ஏமாற்றத்து டன் செல்ல தாசர் அவர்களிடம் காசு பறிப்பார். இவை ஊமத்தில் நிகழ்த்தப்படலாம். சனங்கள் அனைவரும் வெளியேறிச் செல்ல இளைஞன் கோபத்துடன் சென்று தண்ணீர்க் காணைப் பற்று வான். வல்லரசாசாவும் இளைஞனும் தண்ணீர்க்

காணுடன் இழுபறிப்படுவர்.

வல்லரசாசா: பயங்கரவாதம்... பயங்கரவாதம்.

இளைஞன்: இது எங்கட நிலம். இது எங்கட நீர். எங்கட தேசத்தை எரித்தவன் நீ.

வல்லரசாசா: எதுக்கு நீ இந்தப் பேச்சை எடுக்கி றாய்? காதுக் கருகில் நின்று கத்தித் தொலைக் கிறாய்? உன்னாலை என்ன செய்ய ஏலும். இளைஞன் எங்களால் இயன்ற வழிகளில் நாங் கள் மானிடர் என்பதை உரக்கக் கத்துவோம்.

வல்லரசாசா: கத்துங்கள்... கத்துங்கள்! போடா

(இளைஞனை உதைத்து வீழ்த்தி விட்டு வல்ல ராசாவும் தாசனும் வெளியேறுவர்)

எடுத்துரைஞர் 1: உலகின் அத்தனை நதியோரங் களிலும் மனிதன் நடந்து திரிந்துள்ளான். உல கின் அத்தனை நதிகளின் நீரையும் மனிதன் சுவைத்துப் பருகியுள்ளான்.

எடுத்துரைஞர் 2: வயல்களில் செலுத்திப் பயிர் களை விளைவித்துள்ளான். அனைகளை எழுப் பித் தேக்கி மறித்து பொறிகளை இயக்கி ஆற்றல் விளைவித்துள்ளான்.

எடுத்தரைஞன்: மனிதனை போசித்த மாந்திகள் இன்று வரண்டு தெரிவதும் புனித நதிகளில் தூர்நாற்றம் புரள்வதும் மனிதனின் அறியாமை யாலா.

என் சோகத்தை இவர்களுக்குத் தான் சொல்லியழவேண்டும். 'கரன்! நீ என் நண்பன். பிரகாஸ் நீ என் நண்பன். இல்லை இல்லை, என் சகோதரர்கள்' என்றெல்லாம் குரல் தளர்த்துத் தான். வேறும் சில நாட்களில் மூவரும் சேர்ந்து ரூமில் தண்ணி அடித்தார்கள்.

அடுத்து வந்த ஓரிரு வாரங்களில் அவர்கள் பயணம் சரிவந்து விட்டதாகவும், மட்ராஸ் புறப்படுவதாகவும் கூறிச்சென்றார்கள். சில நாட்கள்தான் பழகினாலும் கரனும் பிரகாசும் அவனுக்கு மறக்கமுடியாத நண்பர்களாயினர். இப்போது தனித்து ரூமில் கிடப்பது நாதனுக்கு எரிச்சலாகப் பட்டது. தண்ணி அடிக்க வேண்டும்போல இருந்தது. மறுநாட்காலை முகாமில் தெரிந்த ஒருவரிடம் அடுத்த கொடுப்பனவின்போது தருவதாகக் கூறி ஐம்பது ரூபா வாங்கினான். சத்தியோசும் ரவுண்வண்டியில் போய் தண்ணி அடித்தான்.

அடுத்தடுத்த மாதங்களில் மழை காலமாயிருந்தது. வெளியே வெளிக்கிடமுடியாதளவுக்குத் தொடர்ந்த மழை. முகாமில் இருந்து வெளியில் யாரும் நடமாடுவதைக் காணமுடியவில்லை. மழை இன்னும் வலுத்துக் கொண்டு போனதே தவிர குறைவதாகத் தெரியவில்லை. முகாமில் இருந்து வேலைக்கு ஆட்களை ஏற்றிச் செல்லும் லொறி மழை தொடங்கிய நாளிலிருந்து வரவில்லை.

'என்ன நாதன் இந்த லொறிகாறன் எங்கட புளைப்பில மண்ண அள்ளிக்கொட்டுறான். நாலைந்து நாளா லொறியையே காணோம்' சிவராமண்ணருக்கு மழை ஒரு பொருட்டல்ல. வேலைக்குப் போகவேணும் என்கிற தவிப்பே அதிகமாக இருந்தது.

மழை நாலைந்தாம் நாட்களில் இன்னும் சாரல் கூடப் பெய்தது. மலைச்சரிவிலிருந்து வெள்ளம் பாய்ந்து ஊரெங்கும் சுழித்துக்கொண்டு ஓடியது. பேய்க்காற்று தாற்சீறக் கூரைகளை சடசடத்துக் கிளப்பியது. ரூமெங்கும் மழைச்சாரல்.

அவன் ரூமுக்குள்ளேயே அடைபட்டுக்கிடந்தான். மழை தொடங்கிய நாளிலிருந்து அந்த மலை முகட்டை அவன் பார்த்த தில்லை.

ஒரு வாரமாக கோயம்புத்தூர் போய் மீன் எடுத்துவருபவர்கள் யாரும் போகவில்லை. மரக்கறி வியாபாரம் செய்பவர்கள் மழையைச் சபித்தார்கள். கூலி வேலைக்குப் போகிறவர்கள் வீட்டில் உணவு ஒரு சந்தியானது.

ஏழெட்டு நாட்களின் பின்னர் மழை குறைந்து வானம் வெளுத்தது. வெள்ளம் ரயில் பெட்டிபோல நீண்ட முகாம் கட்டிடத்தைச் சுற்றிப்பாய்ந்து கொண்டாணிருந்தது. அவன் ரூமை விட்டு வெளியில் வந்தான். கண்கள் கூசியது. அந்த மலை முகடு இன்னமும்தான் தெரியவில்லை. சிலவேளை அங்கு இப்போதும் மழை பெய்யக்கூடும் கொஞ்சத் தூரம் நடக்கவேண்டும் போலிருந்தது. 'ஏ' புளக் முகாம் லைனில் இருந்து 'பி' புளக் லைன் வரை நடந்தான். ரூம்களில் விளக்கு மின்னியது. இப்போது வெளியில் கொஞ்சம் நடமாட்டம் தெரிந்தது. ஒரு பெண் தண்ணீர்க்குடத்துடன் குழாய்க் கிணற்றடிப் பக்கமாக நடந்து போனாள். அவனைக் கண்டு மெல்லியதாய் ஒரு சிரிப்புச் சிரித்தாள்.

அந்த மலை முகடு இப்போது கொஞ்சம் வெளுப்பது போலவும் தெரிந்தது.

**விடுதலைப் போராக
வீசிக்கொண்டிருக்கும்
வரலாற்றுப் புயல்,
எமது மண்ணில்
காலங்காலமாக
நிலைத்திருந்த
பழமைவாத
விருட்சங்களை
வேரோடு பிடுங்கி
வீழ்த்திவருகின்றது.
எமது மனக்குகையில்
குடியிருந்த முட
நம்பிக்கைப் பேய்கள்
விரட்டப்பட்டுவருகின்ற
ன. எமது சமூகக்
கருத்துலகில் புதிய
பார்வை மலர்கிறது.
புதிய விழிப்புணர்வு
தோன்றிவருகின்றது.
சமூக உறவுகளில்
புரட்சிகரமான மாற்றம்
நிகழ்ந்து
கொண்டிருக்கின்றது.**

தமிழீழத் தேசியக் கலைவர்
மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள்

பிரமிள்

1937-1997

நவீன தமிழ்க் கவிதையில் மிக முக்கியமானவர், பிரமிள் கவிதையில் படிமவியலை ஆழமாகப் பயன்படுத்தியவர். திருகோணமலையில் பிறந்த இவர், பின்னாட்களில் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தார். தமிழ்ப் படைப்புலகில் விமர்சனம், கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல், நாடகம் எனப் பல தளங்களில் மிக ஆழமாக தன் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியவர். தமிழீழத் தாயகத்தின் மீதும் தமிழீழத் தேசியத்தின் மீதும் பிரமிளுக்கு தீராத பற்றிருந்தது. 1985 காலப் பகுதியில் அவர் எழுதிய கவிதைகள் இரண்டை பிரமிள் கவிதைகள் நூலிலிருந்து தருகின்றோம்.

தமிழீழம்

கடலை அதிர்வினில்

விடுதலை உறும

தமிழீழத்தாய் எழுக,

அன்னை

உருவொடு உயிரும்

அருளோடு வீரம்

செல்வமுமாக வெல்க.

(வேறு)

வன்னியாழ் கோணைபுத்

தளம் மட்டு நகரொடு

மன்னார் அம்பாறையும் நிமிர,

அதிரும்

முத்திசைக் கடல்நடு

நெற்றியாய் ஒளிர்வது

கற்றவர் நிறையுமிந்நாடு

வர்க்கவர் ணங்களை

சிந்தை செய்திறனால்

வென்றது நம் தமிழீழம்

கண்கள்

எத்திசை நோக்கினும்

எம்மவர் மானுடம்

முற்றிலும் ஓர்குலமாகும்.

1986

இருபத்திநாலு

மணிநேர இரவு

■ கலைச் சட்டபூர்வமாகச் சதுரமிட்ட யன்னல்களில் நடுநிசியின் ரொடி நிழல்கள், பதுங்காமல் பவிஷடன் பவனிவரும் ஓநாய்ப் பற்களுக்கு இரும்பு வளைவுகளாய் ராணுவப் பாதுகாப்பு. இருமை தாண்ட விரதமெடுத்துத் தலைமழித்த பிஷமடத்தில் மலர்ச் செடிச் சிலிர்ப்புகள் கூட ராசஷஸத் தலைப் பரட்டைகளாகின்றன.

குழந்தை வீறிடுகிறான்

நாளாந்த நாகரீகத்தின்

ஒளிச்சதுரம் உடைந்து

வீட்டினுள் சிதறுகிறது

சட்டத்தின் கரம் எறிந்த

பெட்ரோல் வெடி

பீதியின் எல்லை

குழந்தைமை கற்பிழந்து

பயங்கரம் முதிர்கிறது

உலகின் ஊமைச் சட்டங்கள்

வீறிட்டு அழும் பெண் குரலைச் சுற்றி

உதவியற்ற

அமைதிப் பிராந்தியமாகின்றன.

விடிவின் திசையற்று

ஒரு சமூகத்தின் உயிரைச் சூழ்கிறது

இருபத்திநாலு மணிநேர இருள்.

கண் முன்னால் தாய் தங்கை

கழுத்தறுபடக் கண்டவனின்

பிஞ்சுக்கை பிடித்த

துப்பாக்கி இரும்பில் மட்டும்

நட்சத்திரங்களின்

ஒளிக் கண்ணீர்த்துளி ஒன்று

உதயத்தை நோக்கிப்

பிரவறிக்கிறது நெருப்பாக.....

1985

வெளிச்சம்

இதே சமயம் இவ் அரசாங்கத்திற்கு கடந்த பதவிக்காலத்தைப்போன்று வெளியில் இருந்தும்- எதிர்த்தரப்பு வரிசையில் இருந்தும் ஆதரவு என்பது குறைவாகவே கிடைத்தது. ஜே.வி.பி. அதாவது மக்கள் விடுதலை முன்னணி சில விடயங்களில் ஆதரவு அளிக்க முன்வந்தாலும் உறுதியான ஆதரவை அது கொடுக்கவில்லை. கடந்த முறை வெளியில் இருந்து ஆதரவளித்த தமிழ் குழுக்களில் ஈ.பி.டீ.பி. இம் முறை அரசாங்கத்துடன் இணைந்துகொண்ட அதேவேளை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உட்பட பாராளுமன்றத்தில் அங்கத்துவம் பெற்ற தமிழ்க்குழுக்கள் சில நிபந்தனைகளைக் கொண்டவையாகவே எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருந்தன.

இது ஒருபுறம் இருக்க ஆளும் தரப்பில் இடம் பெற்றிருந்த ரவூப் ஹக்கீம் தலைமையிலான முஸ்லீம் காங்கிரஸ் ஆளும் பொ.ஐ.முன்னணிக்கு அடிக்கடி தலைவலி கொடுப்பதாக இருந்தது. குறிப்பாக முஸ்லீம் காங்கிரஸ் தலைவர் ரவூப் ஹக்கீம் சுதந்திர ஆணைக்குழுக்கள் அமைத்தல் உட்பட சில கோரிக்கைகளை முன்வைத்ததோடு அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கென நூறுநாள் காலக்கெடுவும் விடுத்தார். இம்முன் நிபந்தனையுடனேயே அரசாங்கத்தில் பங்கேற்றார்.

இந்த வகையில், இழுப்புகளுடன் ஆரம்பமாகிய பொ.ஐ. முன்னணியின் இரண்டாவது பதவிக்காலம் 2000 ஆம் ஆண்டு யூன் மாத பிற்பகுதியில் முஸ்லீம் காங்கிரஸ் தலைவர் ரவூப் ஹக்கீம் அறு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் சென்று அமர்ந்தவுடன் ஆட்டம் காணத்தொடங்கியது. ஆனால் இதன் முடிவானது பொ.ஐ.முன்னணியில் இருந்து முன்னாள் அமைச்சர் எஸ்.பி. திசாநாயக்கா, பேராசிரியர் ஜி.எல். பீரிஸ் உட்பட மேலும் சில அமைச்சர்கள் உட்பட ஒன்பது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளியேறி எதிரணியில் சென்று அமர்ந்ததுடன் வந்தது. இவர்களின் வெளியேற்றம் பொ.ஐ.முன்னணி அரசாங்கத்திற்கு எவராலும் இனி வாழ்வழிக்க முடியாது என்ற நிலையை உருவாக்கியது. இந்நிலையில் சனநாயக மரபுகளுக்கு மதிப்பளித்தோ அன்றி அரசியல் யாப்பிற்கு உட்பட்டோ எதிர்த்தரப்பினருக்கு அரசாங்கம் அமைக்கும் வாய்ப்பெதுவும் வழங்கப்படாது சனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவினால் 11வது பாராளுமன்றம் அற்ப ஆயுளில் கலைக்கப்பட்டது.

இதேவேளை ரவூப் ஹக்கீம் ஆளும் தரப்பில் இருந்து வெளியேறியதில் இருந்து பாராளுமன்றம் கலைக்கப்படும் வரையிலான மூன்று மாத

காலத்திற்குள் பொ.ஐ.முன்னணியின் அரசாங்கத்தை காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கென பல்வேறு பட்ட முயற்சிகள் சனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்கென ஒருபுறம் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதி பதவியின் அதிகாரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மறுபுறத்தில் பொ.ஐ.முன்னணியின் கொள்கை கோட்பாடுகள் என்பன மட்டுமல்ல அதன் சுயகௌரவம் கூட விட்டுக்கொடுக்கப்பட்டது. அன்றி இழக்கப்பட்டது.

ரவூப் ஹக்கீம் தமது சகாக்கள் அறு பேருடன் ஆளும் தரப்பில் இருந்து வெளியேறியதும் ஆளும் பொ.ஐ.முன்னணி முதற்தடவையாக பெரும் பான்மையை இழந்தது. அவ்வேளை பாராளுமன்றில் எதிரணி வரிசையில் ஆளும் தரப்பைவிட அதிகரித்த உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். இந்நிலையில் பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் மீதான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்றை (22.06.2001) பாராளுமன்றில் சமர்ப்பித்தது. இப்பிரேரணை 16.07.2001இல் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ளதெனப் பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

ஆனால் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்த்தரப்பில் அதிகளவு உறுப்பினர்கள் இருப்பினும் ம.வி.மு. (ஜே.வி.பி) நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்கு வெளிப்படையான ஆதரவைத் தெரிவிக்கவில்லை. சிறுபான்மை இனக்கட்சிகளுடன் சேர்ந்து சிங்கள அரசாங்கம் ஒன்றை கவிழ்க்க அது விரும்பவில்லை. ஆயினும் பாராளுமன்றத்தில் மாதாமாதம் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய அவசரகாலச் சட்டத்திற்கு எதிராக வாக்களிப்பது என அது உறுதியான முடிவைக் கொண்டிருந்தது.

ஜே.வி.பி.யின் ஒன்றிற்கொன்று முரணான இந்நிலைப்பாடு காரணமாக ஒருவகை குழப்பநிலை நிலவியது. ஆயினும் பாராளுமன்றத்தில் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக்கு சில தினங்களுக்கு முன்பாக அவசரகாலச் சட்டம் நீடிப்பு செய்யப்படவேண்டியதாக இருந்தது. இந்நிலையில் இவ் அவசரகாலச்சட்ட நீடிப்பே நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையில் அரசாங்கத்தின் வெற்றி தோல்வியை கட்டியும் கூறும் ஒன்றாக அமையும் என அரசியல் வட்டாரத்தில் எதிர்வு கூறப்பட்டது.

இந்நிலையில் அவசரகாலச்சட்ட நீடிப்பு பிரேரணை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முதல்நாள் சனாதிபதி சந்திரிகா நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி பாராளுமன்றத்தை இரு மாதங்களுக்கு ஒத்திவைத்ததோடு

(செப் 7 வரை) அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத் திற்கு அங்கீகாரம் கோரி சர்வசன வாக்கெடுப்பு ஒன்று ஒகஸ்ட் 21ஆம் திகதி நடாத்தப்படும் எனவும் அறிவிப்புச் செய்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து ஒருபுறம் சர்வசன வாக்கெடுப்பிற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கையில் மறுபுறம் பொ.ஐ. முன்னணி அரசாங்கத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதில் பொ.ஐ. - ஐ.தே.க. இணைந்து தேசிய நல்லிணக்க அரசு ஒன்று அமைப்பதில் இருந்து ஜே.வி.பி. உடனான புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் பொ. ஐ. முன்னணி அரசாங்கத்தை நீடிப்பது வரை பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இறுதியில் ஜே. வி. பி.யுடனான புரிந்துணர்வு அடிப்படையில் ஓராண்டு காலத்திற்கு தகுதிகாண் ஆட்சி ஒன்றை பொ. ஐ. முன்னணி நடாத்துவதற்கு ஜே.வி.பி. ஒத்துழைப்பதென முடிவாகியது. இது தொடர்பான உடன்பாடு செப் 05இல் கைச்சாத்தானது. இதன் பிரகாரமே பாராளுமன்றம் செப் 06இல் கூட்டப்பட்டது.

ஆயினும், பாராளுமன்றம் கூட்டப்பட்டு சுமார் மூன்று வாரத்தில் (28-09-2001) ஐ.தே.கட்சி மீண்டுமொரு நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை சமர்ப்பித்து இப்பிரேரணையை சில தினங்களிற்குள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என ஐ. தே. க. வற்புறுத்தியபோதும் 11-10-2001இல் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதென தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஜே.வி.பி. நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்கப்போவதில்லை என்பது உறுதிப்பட்ட நிலையிலும் ஆளும் தரப்பிலிருந்து பத்திற்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் வெளியேறி நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக்கு ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையை ஐ.தே.க. உறுதியாகவே கொண்டிருந்தது.

இதற்கு ஏற்றாற்போல சனாதிபதி சந்திரிகா வின் சர்வாதிகரமான போக்கு ஜே.வி.பி.யுடனான உடன்பாடு என்பன ஆளும் தரப்பிற்குள் அதிருப்தியை வளர்ப்பதாக இருந்தது.

இந்நிலையில் நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு இரு தினங்களுக்கு முன்னதாக ஆளும் கூட்டணியில் இடம் பெற்ற மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியைச் சேர்ந்த பந்துல குணவர்தனா எதிர் அணியில் சேர்ந்தார். இதற்கு மறுநாள் அதாவது பத்தாம் திகதி முன்னாள் அமைச்சர்களான எஸ்.பி. திசாநாயக்கா

பேராசிரியர் ஜி.எல். பீரீஸ் உட்பட எட்டு ஆளும் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எதிரணியில் இணைந்தனர். இந்நிலையானது பொ.ஐ. முன்னணி அரசாங்கத்தின் சாவை எவ்வகையிலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. இவ்வேளையில் சனாதிபதி சந்திரிகாவிற்கு ஒரே தெரிவு பொ. ஐ. முன்னணி அரசாங்கத்தைக் கலைப்பதா? அன்றி பாராளுமன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்பட அனுமதிப்பதா? என்பதே ஆகும். இதன் முடிவாக பொ.ஐ. முன்னணி அரசாங்கத்தை கலைப்பதென்ற அறிவித்தலை 10ம் திகதி நள்ளிரவில் வெளியாகிய விசேட வர்த்தமானி தாங்கி வந்தது.

ஆனால், இங்கு கேட்கப்படும் முக்கிய கேள்வியானது பொ.ஐ. முன்னணி அரசாங்கத்தின் இவ் அகாலச்சாவு மேற்கூறப்பட்ட பாராளுமன்ற நடவடிக்கை அதாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கட்சி மாறல்களினால் நிகழ்ந்ததென்பதே ஆகும். அதாவது, பொ.ஐ. முன்னணி கூறிக் கொண்டது போன்று ஆளும் கட்சியில் இருந்த சிலர் துரோகம் இழைத்தினால் மட்டும் இச்சாவு ஏற்பட்டதா? என்பதே ஆகும்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி மாறியதால் அரசாங்கத்தின் சரிவு சடுதியாக ஏற்பட்டதொன்றாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆட்சி என்ற ரீதியில் பொ.ஐ. முன்னணி அரசு தார்மிக ரீதியில் எப்பொழுதோ மரணிக்கத் தொடங்கிவிட்டது என்பதே உண்மையாகும்.

ஆகையினால் சந்திரிகா குமாரதுங்கா தலைமையிலான பொ.ஐ. முன்னணி இரண்டாவது பதவிக் காலத்தில் அகாலச்சாவடைந்துவிட்டது எனக் கூறுவது எத்தனை தூரம் பொருத்தப்பாடானது? என்பது கேள்விக்குரியதாகிறது. ஏனெனில், பொ.ஐ. முன்னணி அரசாங்கம் இரண்டாவது பதவிக் காலத்தில் ஓராண்டு நிறைவுற்ற நிலையில் கலைக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம். ஆனால், பொ.ஐ. முன்னணியின் பதவிக்காலத்தை 1994ம் ஆண்டின் மத்தியில் இருந்தே நோக்குதல் வேண்டும். அத்தோடு பொ.ஐ. முன்னணியின் இரண்டாவது பதவிக்காலம் அது. பதவியில் இருந்ததன் விளைவாகக் கிடைக்கப்பெற்ற அனுசூலமே ஒழிய நேர்மையான தேர்தல் ஒன்றில் பெறப்பட்ட வெற்றிமூலம் கிடைக்கப் பெற்றதொன்றல்ல.

சனாதிபதி சந்திரிகா தலைமையிலான பொ. ஐ. முன்னணி கூட்டுக் காலத்தில் இடம்பெற்ற தேர்தல்களை குறித்து குறிப்பிடும் விக்டர் ஐவன்

வெளிச்சம்

நிபுணத்துவ வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள் போன்றவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்தியும் சண்டையில் பெருமளவில் காயமடையும் போராளிகட்கு சிகிச்சையளிக்க திக்முக்காட வேண்டி இருக்கின்றது. இன்றுடன் இதுவும் இல்லாமல் போகப்போகின்றது. இனி இவர்களால் அதிக காயங்கள் ஏற்படக்கூடிய மரபுவழிச் சமர்கள் போன்ற பெரிய சண்டைகள் பிடிக்கமுடியாது. சின்ன சின்னக் கெரில்லாத் தாக்குதல் சண்டைகளை மட்டுந்தான் பிடிக்கமுடியும். இப்படி சண்டை செய்து தயீழீழும் எடுக்க முடியாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் விடுதலைப் போராட்டத்தின் முடிவு இன்றுடன் தொடங்குகின்றது' என்று விரக்தியுடன் கூறினார். அதனை மற்றைய மருத்துவர்களும் 'நீங்கள் சொல்வது நூற்றுக்கு நூறு வீதம் சரி' என ஆமோதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

(1995ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில்) எம்மினத்தின் தொழில்கார நிபுணர்கள், கல்விமாண்கள் இவர்களில் விடுதலையினை நேசிப்பவர்களும் அடங்குவர். பெரும்பாலானோர் மேற்படி கருத்தினைப் பிரதிபலிக்கும் எதிர்வுகூறல்களையே கூறிக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

பெருமளவு போராளிகள் இருந்தாலும், இராணுவ பலம் இருந்தாலும் காயமடையும் போராளிகட்கு சிகிச்சை அளிக்கக்கூடிய சுயமாக தொழிற்படக்கூடிய மருத்துவ நிபுணத்துவ வளம், நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, உபகரண உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் விடுதலைப் புலிகளிடம் இல்லை.

இதுவரை யாழ் போதனா மருத்துவமனையின் வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தவர்களிற்கு அவ்வசதிகள் மறுக்கப்பட்ட பின் இனி என்ன செய்யப்போகின்றார்கள். எமது போராட்டத்தின் வரலாற்றுத் திருப்புமுனையான கால கட்டத்தின்போது எம்மக்களின் முன்னால் எழுந்த மிகப்பெரிய கேள்வி ஆச்சரியமுட்டும் விடையினை எதிர்கால வரலாறு பதிவு செய்யக் காத்திருந்ததினை அப்போது எவரும் உணரவில்லை.

1996ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இலங்கை அரசின் ஊதுகுழல்களான இலங்கை வானொலி, தொலைக்காட்சி, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் போன்றவைவற்றில் அப்போதைய இராணுவப் பேச்சாளர் 'பிரிகேடியர் சரத் முனசிங்க' தங்களுடைய வீரசாதனைகளை முழங்கிய பொழுது முதலில் யாழ் போதனா மருத்துவமனை அமைந்திருந்த யாழ் நகரம் கைப்பற்றப்பட்டதினால் அதன் வசதி புலிகளிற்கு மறுக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து தென்மராட்சி வடமராட்சி பிரதேசங்களும் கைப்பற்றப்பட்டதினால் அங்கிருந்த முக்கிய மருத்துவமனைகளான சாவகச்சேரி மருத்துவமனை, பருத்தித்துறை மருத்துவமனைகளைப் புலிகள் பாவிப்பது தடைப்பட்டுவிட்டது. வன்னிக்கு விரட்டப்பட்ட புலிகள் கடைசித் தெரிவாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்த கிளிநொச்சி மருத்துவமனை உள்ளிட்ட பிரதேசங்கள் எமது படைகளினால் கைப்பற்றப்பட்டுவிட்டது. ஆதலினால், புலிகள்

காயப்பட்ட போராளிகளை சிகிச்சை அளிக்க முடியாமல் அப்படியே சாகவிட்டு புதைக்கிறார்கள். அவ்வது அவர்களை சுட்டுக் கொல்கிறார்கள். இனி காயமடையும் போராளிகளை சுட்டுக் கொல்வதினை தவிர புலிகளிற்கு வேறு வழியில்லை என படைத்துறையின் அதிகார பூர்வமாகப் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார். இந்நிலை எமது போராட்டத்தினை தோற்கடிக்க வழிகோலும் என சிறீலங்கா அரசின் படைத்துறை வல்லுனர்கள் ஓர் கற்பனையான நம்பிக்கையினை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சிறீலங்கா அரசின் படைத்துறை வல்லுனர்களின் கனவு, ஆசை, எதிர்பார்க்கை மட்டுமல்ல எம்மினத்தின் கல்விமாண்கள் சிலரின் எதிர்வுகூறல்கள் எல்லாம் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் பொய்த்துப்போய் விட்டமையினை வரலாறு பதிவு செய்துள்ளது.

விடுதலைப் புலிப் போராளிகளிடையே ஒரு தன்நம்பிக்கை ஆழ வேருன்றி உள்ளது. களத்தில் வீரச்சாவடையாமல் மருத்துவப் பிரிவு போராளிகளின் கையில் கிடைத்துவிட்டால் அதன்பின் எவ்வளவு பெரிய காயம் என்றாலும் அவர்கள் அதனை மாற்றி மீண்டும் எம்மை களத்திற்கு செல்லக்கூடியவாறு நல்ல நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். இப்படியாக எதுவித ஐயப்பாடும் இல்லாத ஒரு முழுமையான நம்பிக்கை எவ்வாறு சாத்தியப்பட்டது? எவரையும் சார்ந்து நிற்காமல் சுயமாக தனித்துவமாக விடுதலைப் புலிகளின் மருத்துவப்பிரிவு கடந்த ஐந்து வருடங்களாக

பல்லாயிரக்கணக்கான
காயமடைந்த போராளிகட்கு
வெற்றிகரமாக சிகிச்சை
அளித்துள்ளது. மிகக்
கடுமையாக காயமுற்ற
போராளிகள் பலர் நல்ல
முறையில் சிகிச்சை
அளிக்கப்பட்டதினால் பூரணமாக
குணமடைந்து நடமாடித்
திரிவது ஓர் உயிருள்ள
உதாரணமாக அமைந்து,
மருத்துவப் பிரிவின்
வெற்றிகரமான
செயற்பாட்டினை எடுத்துக்
காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது.
இன்றைய காலகட்டம்
மருத்துவப் பிரிவின்
உச்சக்கட்டம். இதனை
எட்டிப்பிடிக்க மருத்துவப் பிரிவு
கடந்து வந்த பாதைகள்
மிகமிகக் கடுமையானவை.

மருத்துவப் பிரிவின் முதல்
பரீட்சைக் களம் ஓயாத
அலைகள்-1 முல்லைத்தீவு முகாம்
அழிக்கப்பட்ட சமர். இச்சமரில்
மருத்துவப் பிரிவின் பொறுப்பு
முதலில் முன்னணி கள
மருத்துவ நிலையத்திலும்
பின்னர் சத்திரசிகிச்சை
வசதிகள் கொண்ட பிரதான
மருத்துவமனையிலும் சிகிச்சை
அளிக்கப்பட வேண்டிய
ஆயிரக்கணக்கான காயமடைந்த
போராளிகள், அவர்களில் சில
நூற்றுக்கணக்கான, படுகாயம்
அடைந்தவர்களும் அடங்குவர்.
மிகப் பெரிய பொறுப்பு.
இதுவரை ஏதோ ஒரு பொது
மருத்துவமனையின்
வசதிகளைப் பயன்படுத்தி வந்த
மருத்துவப் பிரிவு தனித்து
களம் இறங்கப் போகின்றது.
தாக்குதலிற்கு முந்திய நாள்
முன்னோக்கிய திட்டமிடலுடன்
முழு வசதிகளுடன்
அமைக்கப்பட்டிருந்த மருத்துவப்
பிரிவின் மருத்துவமனை
பரபரப்பாக செயற்பட்டுக்
கொண்டிருந்தது.

முன்னணி கள மருத்துவ
நிலையத்திற்குத் தேவையான
மருத்துவப் பொருட்களுடன்
மருத்துவர்கள், உதவி
மருத்துவர்கள், மருத்துவப்
போராளிகள் அடங்கிய
குழுக்கள் புறப்பட்டுச் சென்று
கொண்டிருந்தன. மிகுதி ஒரு
சில மருத்துவர்களும் உதவி
மருத்துவர்களும் மருத்துவப்
போராளிகளுமே பிரதான
மருத்துவ மனையில்
கடமையாற்ற வேண்டி
இருந்தது. மிகக்குறைந்த
அறிவுசார் வளம், தேவை கருதி
பங்கிடப்பட்டுவிட்டது.
எல்லோரும் மிகக் கடுமையாக
உழைத்தால்தான்
நிலையமையினைச் சமாளிக்க
முடியும் என்ற நிலை.

சமருக்காக நகர்ந்து
கொண்டிருந்த போராளிகள்
அவர்களிற்கான கட்டளை
வழங்கிக்கொண்டிருந்த
தளபதிகள் போன்று
மருத்துவநிலையங்களில் இருந்த
மருத்துவர்களும் மருத்துவப்
போராளிகளும் பதற்றத்துடனும்
பரபரப்புடனும் இருந்தார்கள்.
முதல் தொகுதி காயங்கள்
எப்போது எமது நிலையத்திற்கு
வரும்? மொத்தம் எவ்வளவு
தொகையான காயங்கள்
வரப்போகின்றன?
இந்நிலையினை வெற்றிகரமாக
சமாளிப்போமா? என்ற
கேள்விகள் மனதில்
ஓடிக்கொண்டிருந்த நிலையிலும்
இரத்த சேகரிப்பு,
உபகரணங்களை தொற்று
நீக்கல், தேவையான
மருந்துகளை ஒழுங்கு செய்தல்
போன்றவற்றினை
நடைமுறைப்படுத்திக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

நள்ளிரவுப் பொழுதில் முதல்
தொகுதி காயங்கள் முன்னணி
கள மருத்துவ நிலையத்தில்

முதல்தவிச் சிகிச்சை
அளிக்கப்பட்டு பிரதான
மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு
வரப்படுகின்றது.
சத்திரசிகிச்சைக் கூடம்
முழுவீச்சில் செயற்பட
ஆரம்பிக்கின்றது. தொடர்ந்தும்
காயமுற்ற போராளிகளை
தொகுதி தொகுதியாகக்
கொண்டு வந்து இறக்கிக்
கொண்டிருந்தார்கள்.
அனுமதிக்கும் விடுதி நிரம்பி
நீழல் தரு மரங்களின் கீழ்
விடவேண்டிய அளவிற்குக்
காயமுற்ற போராளிகளினால்
மருத்துவமனை நிரம்பி
வழிகின்றது. வைத்தியர்கள்
ஓய்வின்றி உணவு
உண்ணக்கூட நேரமின்றி
சத்திரசிகிச்சைக் கூடத்திலும்
விடுதிகளிலும்
பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த
பிரதான மருத்துவர்கள்
சத்திரசிகிச்சை கூடம், விடுதிகள்
இரண்டிற்கும் மாறி மாறி
அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களில்
மிகவும் ஆபத்தான கட்டத்தில்
இருப்பவர்களை முன்னுரிமை
கொடுத்து சத்திரசிகிச்சைக்கு
தெரிவு செய்வதற்காகவும்,
பின்னர் விடுதிகளில் சிகிச்சை
அளிக்கப்பட்டவர்களை பார்வை
இடுவதற்காகவும்,
அதேவேளையில்
சத்திரசிகிச்சைக்கூட அறை
உபகரணங்கள்
ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு தயார்
எனின் அங்கு சத்திரசிகிச்சை
செய்வதற்கும் ஒடித்திரிந்து
கொண்டிருந்தார்கள்; இல்லை
பறந்து
திரிந்துகொண்டிருந்தார்கள்
என்றால் அது மிகையல்ல.
சத்திரசிகிச்சை கூடமும்
மருத்துவமனையும்
முழுவேகத்தில் தொடர்ச்சியாக
முன்று இரவுகளும் இரண்டு
பகல் பொழுதும் செயற்பட்டு
காயமடைந்து வருகின்ற

வெளிச்சம்

முழுப்போராளிகளிற்கும் சிகிச்சை அளிக்கின்றது.

முன்னணி கள மருத்தவ நிலையங்களிலும் இதே நிலை. அர்ப்பணிப்புடன் கடுமையான உழைப்புக்குக் கிடைத்த பரிசு எம்மால் எவ்வளவு பெரிய காயங்களையும், பெரிய தொகையிலான காயமுற்றவர்களையும் சிகிச்சை அளித்து குணமாக்கமுடியும் என்ற தன்நம்பிக்கை. பொறுப்பாளர்கள், தளபதிகள், போராளிகள் மத்தியில் மருத்துவப் பிரிவினாள் முடியுமா? என்ற சந்தேகக் கீற்றுக்கள் முழுமையாக அழிந்து, மருத்துவப் பிரிவின் மீது எதுவித ஐயப்பாடும் இல்லாத முழுமையான நம்பிக்கை. முகாம் தகர்க்கப்பட்டு முல்லை மண் மீட்கப்பட்ட வெற்றியினை

எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்த போது மருத்துவப் பிரிவு தனது பரீட்சைக் களத்தில் நூறு புள்ளியினைப் பெற்று முதல்தர சித்தி அடைந்ததை முல்லை மண் மீட்புடன் சேர்த்த (போனஸ்) பன்மடங்கு வெற்றியாக; இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தது. தொடர்ந்து எதிரியின் ஆக்கிரமிப்புச் சமர்களை எதிர்த்து சமராடி காயமுற்றவர்களிற்கும், எமது தாக்குதல்களின் போது காயமுற்றவர்களிற்கும் வெற்றிகரமாக சிகிச்சை அளித்துக் கொண்டிருந்த பொழுதுதான் ஜெயசிகரூ சமர் எமது விநியோகப் பாதைகளைக் கைப்பற்றி,

சமர்களும் வன்னியின் எல்லாப் பகுதிக்கும் பரவியபோது மருத்துவப் பிரிவு அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுத்து செயற்பட வேண்டி இருந்தது. வன்னியினை குறுக்கறுத்து பரவி இருந்த ஜெயசிகரூ எதிர்ப்படையினை வழி மறித்து சமராடிய போதும் கிளிநொச்சிப் பகுதியினை ஆக்கிரமித்திருந்த எதிர்ப்படையினை அழித்து அப்பகுதியினை விடுவிக்க சமர்புரிந்த போதும் காயமடைந்த போராளிகளிற்கு ஒரேநேரத்தில் வெவ்வேறு முனைகளில் சிகிச்சை அளிக்கவேண்டியிருந்தது. பல முன்னணிக் கள மருத்துவ நிலையங்கள் எம்மவர்கள் சமர்புரிந்த இடங்களில் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு முதல்தரவிச்

தமிழன் தொலைபேசி அட்டை

தமிழர்களுக்கான தொலைபேசி அட்டை

வெளிச்சம்

சிகிச்சை, ஆரம்பகட்ட சிகிச்சைகள் அளிக்கப்பட்டு சமர் தீவிரம் பெற்றிருந்த பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டிருந்த சத்திரசிகிச்சைக் கூடங்களிற்கு அனுப்பப்பட்டு சத்திரசிகிச்சைக் அளிக்கப்பட்டன. சமர் ஒரு முனையில் தணிந்து இன்னோர் முனையில் தீவிரம் அடையும்பொழுது இச் சத்திரசிகிச்சைக் கூடங்கள் நகரக்கூடிய வகையில் நடமாடும் சத்திரசிகிச்சைக் கூடங்களாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தன.

இங்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டவர்கள் பின்னர் பிரதான மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இதற்குரிய மருத்துவர்கள், உதவி மருத்துவர்கள், தாதிகள், மருத்துவப் போராளிகள்

முன்னோக்கிய திட்டமிலுடன் கல்வி அறிவூட்டப்பட்டு பெருமளவில் தயார்ப் படுத்தப்பட்டிருந்தமையினால் மிக இலகுவாகப் போர்க்களம் நகர்ந்த பகுதிகளில் எல்லாம ஒரே நேரத்தில் பல மருத்துவ நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு சமநேரத்தில் பல முனைகளில் வெற்றிகரமாக சிகிச்சை அளிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. ஓங்கி அடித்த ஓயாத அலைகள் மூன்று வன்னியில், ஆனையிறவில் நிலை கொண்டிருந்த இராணுவ இயந்திரத்தினை அள்ளிக் கொண்டு சென்றபோது எதிரிப்படையினை விரட்டிச் சென்ற போராளிகளை கள மருத்துவ நிலையங்களும் நடமாடும் சத்திரசிகிச்சை நிலையங்களும் பின் தொடர்ந்து சென்று இயங்கி

உங்களிற்கு அருகில் நாம் இருக்கிறோம் என்னும் ஆதரவினை, அரவணைப்பினை வழங்கிச் செயற்பட்டது. தேச விடுதலைப் போரின் மிக நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் எதிரியின் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் முறியடித்து விடுதலைப் படையின் பக்கபலமாக திகழ்ந்தது மருத்துவப்பிரிவு. மருத்துவத்தின் முக்கியத்துவம் உணர்ந்த இராணுவ வல்லுனர்கள், உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு, கல்விமாண்கள், தொழில்சார் நிபுணர்கள் வன்னியில் நடப்பவற்றை பெரும் ஆச்சரியத்துடன் நோக்கத் தொடங்கினார்கள். நாளுக்கு வருடமாக தொடர்ச்சியாக சமராடி வரும் விடுதலைப் புலிகளிடையே

- விடுதலை வெளிச்சம் நன்கு பிரகாசிக்கட்டும் -

சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி வங்கி

SOCIO ECONOMIC DEVELOPMENT BANK

இன்றைய சேமிப்பு என்றும் கைகொடுக்கும்.

உ

ங்கள் சேமிப்புகள் பலரை தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்தும்

இதன் மூலம் வறுமையை விரட்டி தற்காப்புள்ள சமூகத்தை உருவாக்குவோம்.

“வாரி”

இன்றே சேமிப்போம் வெளிச்சத்தை நோக்கி நாமும் செல்வோம்.

இவரு மீட்புத் திட்டங்கள்

துரித கடன் வசதிகள்

சேமிப்புத் திட்டங்கள்

எதிர்கால வழில் - சிறார்களுக்கானது
தாருகம் - மாணவர்களுக்கானது
மகளிர் மாண்மியம் - மகளிருக்கானது
தோட்டம் தேட்டம் - விவசாயிகளுக்கானது
உழைப்பின் ஊற்று - தொழில் புரிவோருக்கானது
வாழ்வின் வளம் - வலு விழந்தோருக்கானது

கிளைகள் - புதுக்குடியிருப்பு / மல்லாவி / விசுவமடு / கிளிநொச்சி / முழங்காவில்

வெளிச்சம்

கணிசமான அளவினர்
காயமடைந்து இருப்பார்கள்.
அவர்கள் எவ்வாறு சிகிச்சை
அளிக்கப்படுகின்றார்கள்,
பெருமளவில் நிரந்தர பாதிப்பு
ஏற்பட்டு அங்கவீனம்
அடைந்திருப்பார்கள், அவர்கள்
எவ்வாறு
பராமரிக்கப்படுகிறார்கள்.
எவ்வாறு புனர்வாழ்வு
அளிக்கப்படுகின்றார்கள், எந்தப்
பொது மருத்துவமனையிலும்
காயமடைந்த போராளிகள்
காணப்படுவதில்லை. எனவே
அவர்கள் எங்கே கொண்டு
செல்லப்படுகின்றார்கள்.
இதற்கான முழுமையான
பூரணமான விடை அவர்களுக்கு
கிடைக்கமுடியவில்லை.
எனினும், விடுதலைப் புலிகளின்
மருத்துவப் பிரிவு மிகவும்
வினைத்திறன் வாய்ந்தது;
பெரும் நிபுணத்துவ வளம்
பெற்றுள்ளது; ஆதலினால், மிக
நெருக்கடியான கட்டங்களை
எல்லாம் தாண்டி
வெற்றிகொண்டுள்ளது என்னும்
முடிவிற்கு வந்துள்ளார்கள்.
வன்னிக்கு வந்தபொழுது
புலிகள் காயமடையும்
போராளிகளை சாகவிடப்
போகின்றார்கள் என்று
எண்ணியவர்கள் இன்று இந்த
முடிவிற்கு வந்துள்ளார்கள்.

1996 முதல் நான்கு
வருடங்களாக விடுதலைப்
படையின் மருத்துவ
தேவையினை நிறைவு செய்த
மருத்துவப் பிரிவு அடுத்தகட்ட
பாய்ச்சலினை மேற்கொண்டது.
வன்னியில் உள்ள பொது
மருத்துவ மனைகளில் மருத்துவர்
பற்றாக்குறையினால் மக்கள்
போதிய மருத்துவ
ஆலோசனையும் சிகிச்சையும்
பெறமுடியாமல்
அவலமுற்றபோது எமது
மக்களையும் எம்மால் கவனிக்க
முடியும் என்பதினை

எடுத்துக்காட்டும் வகையில்
விடுதலைப் புலிகளின்
மருத்துவர்கள்
பொதுமருத்துவமனைகளிலும்
விசேட தனியார் மருத்துவ
மனைகளிலும் மக்களிற்கு
சிகிச்சை அளிக்கத் தொடங்கி
உள்ளார்கள்.

மருத்துவப்பிரிவு
மருத்துவர்களின் சேவையால்
திருப்தி அடைந்த எம்மக்கள்
அவர்களுக்குப் புகழ்
மாலைகளைச் சூட்டிக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். எம்
மக்கள் மட்டும் அல்ல,
கொழும்பில் இருந்து
வெளிவரும் பத்திரிகைகளில்கூட
இவ்விடயம் பற்றி எழுத
ஆரம்பித்துள்ளார்கள்.
பொதுமக்களுக்கு விடுதலைப்
புலிகளின் மருத்துவர்கள் பெரும்
நிபுணத்துவ சேவை
வழங்குவதாகவும்
சத்திரசிகிச்சையினை சிறப்பாக
மேற்கொள்வதாகவும் இதனால்,
வன்னியில் வாழும் மக்கள்
வடிவியா, கொழும்பு போன்ற
இடங்களிற்கு அலைய
வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள்
குறைகின்றன என ஓர்
கொழும்புப் பத்திரிகை தனது
கருத்தை வெளியிட்டிருந்தது.

வன்னி, திருமலை,
மட்டக்களப்பு பகுதிகளில்
விடுதலைப் படையின் மருத்துவ
தேவையிணையும் எமது
கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களில்
வாழும் மக்களின் மருத்துவ
தேவையையும் ஒருங்கே
கவனிக்கும் வல்லமையினை
விடுதலைப் புலிகளின்
மருத்துவப் பிரிவு பெற்றுள்ளது.
இது ஓர் உச்சக்கட்ட
வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடு.
இதன் பின்னால் எமது
தலைவரின் தீர்க்கதரிசனமான
ஆலோசனைகள்,
வழிகாட்டல்கள் மூலம்
போராளிகட்கு மருத்துவக் கல்வி

அறிவூட்டப்பட்டு மருத்துவர்கள்,
உதவி மருத்துவர்கள், மருத்துவப்
போராளிகள்
தயாராக்கப்பட்டிருந்தமை
அடித்தளத்தளமாக அமைந்தது.
இவ் அடித்தளத்தின் மீது
மற்றைய கட்டமைப்புகள் மிக
இலகுவாகவும் விரைவாகவும்
கட்டப்பட்டு மருத்துவப்
பிரிவின் உறுதிக்கும்
வளர்ச்சிக்கும்
வழிகோலப்பட்டது.

2001ம் ஆண்டின் இறுதிப்
பகுதியில் பிரிட்டனில் வசிக்கும்
தமிழ் வைத்திய நிபுணர் ஒருவர்
தமது உறவினர்களைச் சந்திக்க
எமது கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்கு
வந்திருந்தார். அவர் எமது
மருத்துவ மனை ஒன்றின்
செயற்பாடுகளை, சிகிச்சை
முறைகளை நேரில்
பார்வையிட்ட பொழுது
அவரிடம் சில நிபுணத்துவ
ஆலோசனைகள் வழங்குமாறு
கேட்ட பொழுது அவர்
நகைச்சுவையுடனும்
உறுதியாகவும் தெரிவித்த
கருத்துக்கள் 'போர்க்
காயங்களிற்கு மிகக் குறைந்த
உபகரண வசதியுடன் மிகச்
சிறந்த சிகிச்சை முறைகளை
மேற்கொள்ளும் உங்களிற்கு
நான் எதுவித
ஆலோசனைகளையும் கூறத்
தேவையில்லை. நெருக்கடியான
காலகட்டத்தில் உபகரண
வசதியின்றி மனித
ஆற்றலினால் எவ்வாறு
போர்க்காயங்களிற்கு சிகிச்சை
அளிப்பது என்பதினை
வெளிநாட்டில் உள்ள
மருத்துவர்கள் உங்களிடம்
ஆலோசனை கேட்க வேண்டி.
இருக்கும்' மருத்துவப்
பிரிவினைப்பற்றி வெளிநாட்டில்
பணியாற்றும் வைத்திய
நிபுணரின் தரச் சான்றிதழ்
இக்கட்டுரைக்கு முத்தாய்ப்பாக
அமைகின்றது.

இனியுமா கண்ணீர்?

தாயே உன் பிள்ளையின்
கல்லறை மீது
அழுவதை நிறுத்தி
ஒரு கணம்
காதை வைத்துக் கேள்
அவனிதயம் துடிக்கும்
ஓசையை.

இழந்தானா உன் பிள்ளை?
ஈழம் 'ஈழமெ'ன்ச் சொல்லி
துடிக்கிறதே இதயம்
இனியுமா கண்ணீர்
எதிரில் உன் பிள்ளை
இல்லையெனவா?

சமராடி
எதிரியை மாய்த்தானல்லவா
இப்போது ஓய்வெடுக்கின்றான்
பெருமை கொள்!

வேறு பெருமை
என்ன வேணும்
நீ எம் மண்ணின்
வீரத்தாய்
நிமிர்ந்து துடையம்மா
கண்ணீரை.....!

☉ **மோகன்**

வேண்டுகூல்

யாரோ சொல்கிறார்கள்
உன்னை நம்பாதேயென்று

எப்படி நானிருப்பேன்....?

கரையும் பொழுதுகளெல்லாம்
உனையே நினைவில் நிறுத்த
கால்கள் மிக வேகமாய்.....

யார் சொன்னால் என்ன.....

எனக்கு நீ
எதையும் தரவேண்டாம்.

உன்னிடம் நான் கேட்பது
என் தாய்மடியை....

☉ **க. வாழகாரந்**

கூலத்து மேட்டில் முளைத்துள்ளன
பச்சைக் காளான்கள்
காணாமல் போன இரணுவத்தொப்பிகள்

சத்தங்கள் மறந்தன
சருகுகள்
வேவுப்புலிகள் விரைகிறார்கள்

கரைக்கு அலைகள்
கைகொடுத்தன -
மூழ்கடிக்கப்பட்டது டோரா.

☉ **த. இளந்தளிர்**

னது பழமைவாத மகிமைக் கோட்பாட்டின் படிபட்டது. ஆசிய மறுமலர்ச்சிகளிலெல்லாம் அந்நிய எதிர்ப்பம்சம் இருக்கிது. ஆனால் த ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக அவை தேசிய கிவிட முடியாது. அந்நிய எதிர்ப்பம்சம் போக்கானதாக இருக்கும் போது பழமை மை வாதம் பிற்போக்கானதாக இருப்ப ன்பதை கருத்தில் எடுக்கவேண்டும்.

பல வேளைகளில் இன மானத்தையே அல் மத மானத்தையோ தேசியமென்று பல் று ஆசிய மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களும் பிழை க திசை திருப்பி அவற்றுக்குள் ஏனைய சியப் பண்புகள் வளரவிடாமல் தேசியத் து குழி பறித்து விடுகிறது. பொதுவாக யிரா எங்கும் இனமானம் அல்லது மத னம் என்பனவே தேசியம் என்று அதன் மை வெடிலுடன் ஸ்தாபிதம் பெற்றுள்ளன. சியத்தின் நல்லியல்புகளான சமத்துவம், மனித உரிமை, கூட்டுரிமை, சிந்தனைச் சந்திரம் போன்ற உன்னதமான அம்சங்கள் லாம் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு காப் அபினுடன் அடக்குமுறை கோலோச்சுகி

பழமை தொன்மை என்பனவே மேன்மை னவை என்றால் குரங்கு, மனிதனைவிட தொன்மையானது. குலக்குழு முறை ன்மையானது. சாதி தொன்மையானது ல்லது 3000 ஆண்டுகால பாரம்பரியத்தைக் ன்னடது, மன்னராட்சி தொன்மையானது, ராமிய சமூக முறை தொன்மையானது, ன்சாயத்து தொன்மையானது, பஞ்சாயத்து றையில் துகிலுரி தண்டனை தொன்மையா து (கடந்த ஆண்டு இந்தியாவில் பஞ்சாயத் ல் ஒரு பெண்ணுக்கு துகிலுரி தண்டனை றவேற்றப்பட்டது) இப்படித் தொன்மையின் டியல் பல வகையாய் நீண்டு செல்லும்.

சமூக வளர்ச்சிக்குத் தடையான, தேசிய னர்ச்சிக்குத் தடையான அனைத்துத் தடைக னாயும் தளைகளையும் அறுத்தெறிதலே விடுத லயாகும். ஆனால், ஆசிய, ஆபிரிக்கர் தம் ன்ணுக்குத் தெரியும் எதிரிகளை மட்டும் ிர்த்துவிட்டு ஏனைய சமூக அரசியற்நடை ளை எல்லாம் உரிமை மீறல்களை எல்லாம் லையில் உட்கார வைத்துவிடுகின்றனர். பழ மக்காப்பிய அபின்களால் போர்த்துக்கொண்டு

படுத்தும் விடுகின்றனர்.

‘சுதந்திரம்’ அடைந்தும் கால் நூற்றாண்டின் பின்பு அதாவது, தமிழரின் மீது சிங்கள ஓடுக்கு முறை பலமடைந்து வந்த சூழலில், என். சண் முகதாசன் தலைமையிலான கொம்யூனிஸ்டுக் களின் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தால்தான் குறைந்தபட்சம் ஆலயக் கதவுகளும், தேநீர்க் கடைகளும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்குத் திறக்கப்பட்டன. அதுவும், சிங்கள ஓடுக்கு முறை தமிழருக்கு எதிராக வலுவடைந்த நிலையில்தான் மேற்படி பேராட்டத்திற்கு வளைந்து கொடுக்க வேண்டிய தேவை தமிழ் சமூகத்தின் ஏனையோர் மத்தியில் ஏற்பட்டது.

தமிழ்த் தலைமைகள் அதுவும் தாழ்த் தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த எந்த ஒரு வரையும் 1977ஆம் ஆண்டுவரை நாடாளு மன்ற உறுப்பினர் ஆக்கவில்லை. ஆனால், 1970ஆம் ஆண்டு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா நன்னோக்கோடு அன்றி தமிழரைப் பிரிந்து ஆளும் நோக்குடன் தாழ்த்தப்பட்ட சாதி யினரின் சார்பில் எம். சி. சுப்பிர மணியத்தை நாடாளுமன்றத்திற்கான நியமன உறுப்பினர் ஆக்கினார். இதன் பின்பு தமிழ்த் தலைமைகள் விழித்து 1977ஆம் ஆண்டு தாழ்த்தப் பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த இராசலிங் கத்தை நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக்கி ஒரு முத்திரை வர்ணம் காட்டினர்.

இங்கு ஒரு வரலாற்றுப் பாடம் உண்டு. அதாவது, எதிரியின் ஓடுக்குமுறைப் பின்னணி யின் கீழ்தான் சாதிப் பிரச்சினையைக் குறைந்த பட்சம் சமாளிப்பதற்கான மனப்பாங்கைப் பெற தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஓடுக்கும் தரப்பினர் தயாராய் இருந்தனர் என்பது. இந்திய விடுத லைப் போராட்ட கால அனுபவமும் இத னையே சொல்கிறது.

இது இவ்வாறு இருக்கையில் தமிழ் பேசு வோர் என்ற பொது அடிப்படையில் இலங் கைத் தமிழர், முஸ்லீம்கள், மலையகத் தமிழர் எனப் பல்வேறு பிரிவினரையும் உள்ளடக்கிய மொழிவழி அடிப்படையில் முன்வைக்கப் பட்ட தமிழ்த் தேசியம்கூட வளர்ச்சி பெறா மல் உள்ளது. நடைமுறையில் இலங்கைத் தமி ழர், முஸ்லீம்கள், மலையகத் தமிழர் என மூன்று பிரிவினருக்கும் தனித்தனியே மூன்று தலைமைகள் காணப்படுவதுடன் மூன்று

பிரிவினரும் தனிவழி செல்கின்றனர். இதிலுள்ள இடைவெளிகளை நிரப்புவதற்கும் தடைகளை அகற்றுவதற்கும் ஏற்ற முன்முயற்சிகளும் அவற்றுக்கான சிந்தனைகளும் அவசியமானவை.

தேசிய சகாப்தத்துள் ஐரோப்பா 18ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நுழைந்தது. மேற்குலகம் தேசியத்திற்கு அப்பால் பல் தேசியத்திலும் அதற்கும் அப்பால் பிராந்திய வாதத்திலும் அதற்கும் அப்பால் சர்வதேசியத்திலும் இறுதியாக பூகோள வாதத்திலும் வந்து நிற்கிறது. ஆனால், ஆசிய ஆபிரிக்கரின் நிலை குறைந்த பட்சம் தேசியத்தையாவது ஈட்ட வேண்டும் என்பதுடன் பிற்பட்ட அனைத்து வளர்ச்சிகளுக்கும் ஈடுகொடுக்கவேண்டியுள்ளது. மேற்குக்குக் கிடைத்திராத குழப்பமான நிலை எமக்கு. நாம் விரும்பினால் என்ன விரும்பாவிட்டால் என்ன நாம் முதலாவது நிலையில் நிற்கும்போது மேற்கின் இறுதி நிலை வளர்ச்சிக்கும் சேர்த்தே முகம்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறாக தென்னாசிய நிலவரம் இருக்கையில் உலகளாவிய ரீதியில் தேசியம் பற்றிய அடிப்படை வரைவிலக்கணம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதை நோக்குவோம்.

இருபது இலட்சம் வருடங்களுக்கு முன் மனித குலம் தோன்றிய போதிலும் இற்றைக்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்தான் தேசியம் தோன்றியது. கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முன்னமே அனேகமான மொழிகள் தோன்றிவிட்ட போதிலும் அவை அப்போதே தேசியங்களாகி விடவில்லை. கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முன்னமே பல பெருமதங்கள் தோன்றிய போதிலும் அவையும் அப்போதே தேசியங்களாகி விடவில்லை.

குறிப்பிடக்கூடிய அளவில் ஆங்கிலத்தின் தோற்றம் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு படிப்படியாக பல மொழிகளைத் தனக்குள்ளேயே இணைத்து வளர்த்து வந்த ஆங்கிலம், கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைத் தொடர்ந்து தேசியங்களாக வளர்த்தொடங்கி இன்று ஐக்கிய அமெரிக்க, பிரித்தானிய, கனேடிய, ஆஸ்திரேலிய தேசியங்களெனப் பல தேசியங்களை உருவாக்கிவிட்டது.

இஸ்லாம் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு தோள்

றியது. அது இன்று பல தேசியக் கூறுகளாக உள்ளது.

தேசியம் என்பது மதமோ, இனமோ, மொழியோ அல்ல. அவை தேசியத்தின் புறவயக் கூறுகளேதான். தேசியம் என்பது ஒரு பண்பு. அது அனைத்து மக்களையும் ஒன்று திரட்டிய மக்களின் உரிமைத்திரட்சி. தனது நீண்ட நெடுங்கால வரலாற்றின் பெறுபேறாய் சுமாராக 200 வருடங்களுக்கு முன் மனித குலம் பெற்றெடுக்கத் தொடங்கிய முக்கியமான ஒரு வளர்ச்சிக்கட்ட வாழ்க்கை முறைதான் தேசியம்.

இனம் அல்லது மொழி அல்லது மதம் அல்லது பிரதேசம் என்பன தனித்தோ அன்றிக் கூட்டாகவோ நாராய் அமைய தேசியப் பண்புகள் மலர்களாய் அந்நாற்றிற் கோர்க்கப் பட்டு தேசியம் என உருப்பெறுகின்றது.

நார் மலர்களை ஒன்றாய் சேர்த்து வைத்திருக்குமிடத்து மலர்களின் கூட்டால் அது மாலை எனும் பெறுமானத்தைப் பெறுகின்றது. இங்கு மலர்களின் பண்பும் அவற்றின் புதுமையும் முக்கியம்.

மன்னர்களின் கீழும், பிரபுக்களின் கீழும், குழுத்தலைவர்களின் கீழும் அவர்களின் தன்னிச்சையான அதிகாரங்களின் கீழும், பழைய சமூக சம்பிரதாயங்களின் கீழும், கிராமங்களாய், குலக்குழுக்களாய், சாதிகளாய், சிறுவட்டங்களாய் வாழ்ந்து வந்த வாழ்வை ஒரு பரந்த பொது அலகாக்கி அங்கு மன்னர்களையும், பிரபுக்களையும், குலக்குழுத்தலைவர்களையும் அகற்றி அனைத்து மக்களும் பங்கும் பாத்திரமும் வகிக்கும் ஒரு புதிய சமூக, அரசியற், பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதே தேசியமாகும்.

ஒரு சிறுவட்ட பழக்க, வழக்க, பண்பாட்டுக்குப் பதிலாக பெரிய பொதுவட்ட பழக்க, வழக்க, சட்ட, சம்பிரதாய, நிர்வாக, உரிமை அமைப்புகள் என்பன புதிதாய்ப் பிறப்பெடுக்கின்றன.

ஒருவனுக்கு பிறப்பாற் கிடைக்கும் அதிகாரம், அந்தஸ்து என்பன அகற்றப்பட்டு அனைத்து மனிதனும் ஒருவனுக்கு ஒருவன் சமம் என்ற ஒரு புதிய சமூக விழுமியத்தை தேசியம் பிறப்பித்தது. பிறப்பால் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன்

வெளிச்சம்

அல்ல என்ற நிலையை அது தோற்றுவித்தது.

மக்களை மன்னர்களினதும், பிரபுக்களினதும், குலக்குழுத் தலைவர்களினதும், சாதி முதல்வர்களினதும், எதேச்சையான அதிகாரங்களிலிருந்தும், உயர்வு, தாழ்வுச் சமூக நியதிகளிலிருந்தும் விடுவித்து அவர்களைச் சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கவும், செயற்படவும் சமத்துவமாய் கூடிக்குலாவி வாழவும் அனுமதித்த ஒரு புதிய சமூக பண்பாட்டு அம்சம்தான் தேசியம்.

தேசியம் பற்றி லெனின் பின்வருமாறு கூறினார்:-

‘நிலமானிய முறையும், எதேச்சாதிகாரமும் வீழ்ச்சியுற்ற அதேசமயம் முதலாளித்துவ ஜனநாயக சமுதாயமும் தேசிய அரசுகளும் உருவான காலப்பகுதியுமான இக்கால கட்டத்திற்குமுன் முதன் முறையாக தேசிய இயக்கங்கள் வெகுஜன இயக்கங்களாக மாறின. மேலும், பத்திரிகைத் துறையூடாகவும், பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களில் பங்கு பற்றுவதன் மூலமும் மற்றும் வழிகளினாலும் எல்லா வர்க்கத்தினரையும் ஏதோ ஒரு வழியில் இத்தேசிய இயக்கங்களே அரசியற்றுறையிற் பிரவேசிக்கச் செய்தன.’

‘ஒடுக்கப்படும் எந்தவொரு முதலாளித்துவ தேசிய வாதத்திலும் கூட ஜனநாயகம் அதன் உள்ளடக்கமாக அமைந்துள்ளது’ என்று குறிப்பிட்டார்.

தேசியம் பற்றி வோற்சன் கூறுகையில்:- ‘ஒரு தேசிய இனம் என்பது ஒருமைப்பாட்டுணர்வாலும் பொதுப்பண்பாட்டாலும், தேசியப்பிரச்சினைகளாலும் இணைக்கப் பட்டுள்ள ஒரு மக்கள் திரளைக் கொண்ட சமூகப்பிரிவாகும்’ என்றார்.

ரிச்சாட் கூறுகையில்:- ‘தேசிய வாதம் பல சிறு அரசியற் கூறுகளை ஒன்றிணைத்த அரசியல் புவியியல் ரீதியாக ஒரு பெரிய அலகை ஆக்குகின்றது. பொதுப்பண்பாடு, சமயம், பழக்கவழக்கம், வாழ்க்கைமுறை, சூழவுள்ள உலகைப் பற்றிய நோக்குகள் போன்ற இவையாவும் சமுதாயப் பிணைப்பை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றன’ என்றார்.

கான்ஸ்கொன் கூறுகையில்:-

‘1789இல் பிரான்சில் ஏற்பட்ட புரட்சியோடு பிரஞ்சு அரசானது மன்னன் அரசு என்ற

**பயள இதழில்
காலடிபதிக்கும்
வெளிச்சம்
இதழுக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்.**

**தமிழீழ பொருண்மிய
மேம்பாட்டு நிறுவனம்.**

**TAMIL EELAM ECONOMIC
DEVELOPMENT
ORGANISATION**

தமிழீழம்

நிலைமாறி மக்கள் அரசானது. அது தேசிய அரசாக, தாய்நாடாக மாறியது’ என்றார்.

உண்மையிற் பிரஞ்சுப் புரட்சியானது பதிய அரசியற், சட்ட, பண்பாட்டு ஒழுங்கமைப்பையும், சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற ஒரு புதிய விழுமியத்தையும் உலகப் பரப்பிற் கோரி நின்றது. இதுவே தேசியத்தின் மூல ஊற்றும் ஆன்மாவும் ஆகும்.

ஊடகங்களின் ஊடாக ஒரு உளவியல் யுத்தம்

சில மாதங்களின் முன்னர் அமெரிக்க தேசிய பாதுகாப்புப் பிரிவின் பொது விவகாரங்களுக்கான சிரேஷ்ட அதிகாரிகள் நால்வரைக் கொண்ட குழுவொன்று சிறீலங்காவுக்கு விஜயம் செய்து, சிறீலங்காவின் ஆயுதப்படை, பொலிஸ் மற்றும் பாதுகாப்புத்துறை சார்ந்தவர்களையும், பாதுகாப்பு அமைச்சைச் சார்ந்தவர்களையும் சந்தித்து கலந்துரையாடியதுடன் அவர்களில் சுமார் 20 பேர் வரையிலானோரை அதுவும் வெகுசனத் தொடர்பு ஊடகங்களுடன் தொடர்புகளை மேற்கொண்டுள்ளோரை தேர்ந்தெடுத்துத் தற்போது இங்கு நடைபெற்றுவரும் போர், இராணுவ நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஏனைய பாதுகாப்பு

செயற்பாடுகள் தொடர்பான செய்திகள் தகவல்கள் போன்றவற்றை வெகுசனத் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கு எவ்வாறு வழங்குவது என்பது குறித்த ஆலோசனைகளை வழங்கியதுடன், அது தொடர்பான பயிற்சிகளையும் வழங்கினர்.

இரு நாட்கள் நடைபெற்ற இப்பயிற்சி பட்டறை தொடர்பாகக் கருத்துத் தெரிவித்த சிறீலங்காவிலுள்ள அமெரிக்கத் தூதரகப் பேச்சாளரான ஸ்ரீய் ஹெங்கோர் என்பவர் வெகுஜனத்தொடர்பு விவகாரங்களைக் கையாள்வதில் சிறீலங்காவின் பாதுகாப்புக் கட்டமைப்பைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளின் நிபுணத்துவத்தை மேம்படுத்துவதுதான் அமெரிக்க குழுவினரின் நோக்கமாகும் எனத் தெரிவித்திருந்தார்.

இது ஒரு வெறும் செய்தியாக பத்திரிகைகளில் வெளியானபோது இதன் பின்னணியில் இருந்த ஒரு வலுவான தொலைநோக்குடன் கூடிய திட்டம் பற்றி எவரும் அதிகளவில் யோசிக்கவில்லை.

ஊடகவியலாளருக்கு பயிற்சி வழங்குவதென்பது வேறு, ஊடகவியலாளரை கையாள்பவருக்கு பயிற்சி வழங்குவதென்பது வேறு. செய்திகளை தேவைக்கேற்ப - சூழ்நிலைக்கேற்ப, சட்டவிதிமுறைகளின் அச்சுறுத்தல்களின் துணையுடன் மாற்றியோ, திரித்தோ, கற்பனை செய்து அவற்றை ஊடகங்களூடாக தெரிவிப்பதற்கென வழங்குவதென்பது எப்படியென பயிற்சியளித்தல் ஒரு நுட்பமான கலையாகும்.

இதுவும் ஒரு முக்கியமான போரியல் தந்திர மூலோபாயமாகவே மேலாதிக்க சக்திகளால் காலம் காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகிறது. உளவியல் ரீதியான ஊடுருவல் யத்தமொன்றின் முக்கிய அணுகுமுறையாகவே பிரச்சாரயுத்தம் என்ற பெயரில் இந்த

● ராதேயன்

நடவடிக்கையானது முதலில் குறிப்பிட்டது போன்று மிகவும் தொலைநோக்குடன் கூடிய திட்டங்களின் அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது என்பது நிராகரிக் கப்பட முடியாத உண்மையாகும்.

குறிப்பாக விடுதலைக்காகப் போராடும் மக்கள் மத்தியில்,

வெளிச்சம்

'அசுர உழைப்பு' மற்றும் பேய்ச்செலவு போன்றவை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஏதாவது தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முனைந்திருப்பினும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எவ்வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தாமை அந்த நிகழ்ச்சிகள் - வெளிப்பாடுகள் ஆளரவமேயற்ற வகையில் அடங்கிப் போனதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

எதை மறந்தாலும் இந்தியப் படைக்காலத்து நிகழ்வுகளை எவரும் மறந்துவிடமுடியாது.

இந்தியப் படையினர் தமது அராஜக நடவடிக்கைகளை மறைக்கவும், மக்களின் மனதில் விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பான நம்பிக்கை வளராத சிதைக்கவும் வேறும் பலவகை நோக்கங்களுக்காகவும் தனது தொடர்பூடகங்களைப் பயன்படுத்திய விதம் கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் உரியதாக தமிழ் மக்களால் கருதப்பட்டது வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க சம்பவமாகும்.

இராணுவ மொழியில் 'மக்களின் மனங்களை வெல்லும்' நடவடிக்கை என ஊடகங்களினூடான உளவியல் நடவடிக்கையை கௌரவமாகக் கூறுவார்கள். உண்மையில் இது மனங்களைக் கொல்லும் மிகத் திட்டமிடப்பட்ட நடவடிக்கையேயாகும்.

அன்புவழி - வெற்றிமாலை - நேசக்கரங்கள் என இந்திய வானொலி ஒலிபரப்பிய நிகழ்ச்சிகளும், பலாலியூடாக தூரதர்ஷன் ஒளிபரப்பிய தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளும் எப்படியெல்லாம் ஒரு ஆக்கிரமிப்பு இராணுவமும், மேலாதிக்க சிந்தனை கொண்ட அரசும் கீழ்த்தரமாகச் செயற்படும் என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

ஆனால், இந்தப் பிரச்சார ரீதியிலான, தமிழீழ மக்களுக்கு எதிரான உளவியல் ஆக்கிரமிப்பு போரும் இந்தியாவுக்கு பாதகமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தியது.

தமிழ் மக்கள் அன்றைய இந்திய அரசின் நிஜ முகத்தையும், தங்களுக்குப் பிடித்தமான, தாங்கள் மிகவும் மதிக்கும் கலைஞர்கள், அறிஞர்கள், அரசியல்வாதிகளான தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த சோ, ம.பொ.சி. ஜெயகாந்தன், கல்யாணசுந்தரம் போன்ற பலரின் இரண்டாவது பரிமாணத்தையும் இந்த ஊடகவியல் ஊடுருவல் யுத்தத்தின்போது புரிந்துகொண்டார்கள்.

இதன் காரணமாக இந்தியாவின் ஊடகங்களுடான உளவியல் யுத்தமானது தமிழ்மக்கள் மத்தியில் மிக அவமதிப்புக்குரிய விடயமாகி படுதோல்வியை எட்டியமை வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்டதாகும்.

இந்திய உளவியல் யுத்தத்தை முறியடிக்க அதனை நிராகரித்து புறந்தள்ளும் வேலையை

எந்தவிதமான சிரமமுமின்றி மக்களே மேற்கொண்டமைதான் இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

ஊடகங்களுடான உளவியல் போர் மிகத் தீவிரமடைந்தது மூன்றாம் ஈழப்போர் காலகட்டத்திலேயே ஆகும்.

சிறீலங்கா அரசின், வெளிநாடுகளின் - அமெரிக்கா, இஸ்ரேல், பிரிட்டிஸ் போன்ற நாடுகளின் இராணுவ புலனாய்வு அமைப்புகளின் ஆலோசனைகள், பயிற்சிகள், மற்றும் நெறிப்படுத்தல்களுடன் கூடிய ஊடகவியல் ஊடான உளவியல் யுத்தம் பல மில்லியன் டொலர் செலவில் உள்ளூரிலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது இக்காலகட்டத்தில்தான்.

இதில் மிகநவீன இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படத் தொடங்கியது. உள்ளூர் பத்திரிகைகள் முதல் இணையத்தளம் வரை அனைத்தும் இந்த யுத்தத்திற்கான களங்களாயின.

சிறீலங்காவின் வெளிநாட்டு தூதரகங்களில் இந்நவடிக்கையை மேற்கொள்ளவென்றே விசேட பிரிவுகள் உருாக்கப்பட்டு தீவிர செயற்பாடுகளுக்கு ஊக்குவிக்கப்பட்டது.

தமிழின விரோதக் குழுக்களின் 'கைக்கூலி' இயல்புகள் இந்நவடிக்கையின்போது அரசால் வெகுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

தொலைநோக்குத் திட்டங்களுடன் கூடிய வெளிநாட்டுப் பயிற்சி பெற்ற நபர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் இடைவிடாது அனைத்துத் தொடர்பூடகங்கள் ஊடாக மேற்கொள்ளப்படத் தொடங்கியது.

இது ஒரு பெரும் 'மூளைச்சலவை' நடவடிக்கையாகவே மேற்கொள்வதற்கான செயல்முறைகள் எல்லாவகையிலும் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது.

இம்முறை - இத்திட்டங்கள் வேறுசில இலக்குகளையும் கேந்திர முக்கிய குறிகளாகக் கொண்டிருந்தன.

இன உணர்வு, போர்ச் சிந்தனை, விடுதலைப் புலிகளுக்கான ஆதரவு ஆகியவற்றினை தமிழ் மக்களின் மனிதிலிருந்து முற்றாக அழிப்பது.

காலாச்சார, பண்பாட்டு, தனித்துவத்தை சீர்குலைப்பதுடன் தமிழ் மக்களின் உள உறுதியைப் பலவீனமாக்குவது.

தமிழ் மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியை திசை திருப்பி வெட்டிப் பொழுதுபோக்குகளில் அவர்களின் மனதையும் அறிவையும் குவிய வைத்து அவர்களின் பொழுதுகளை வீணடிப்பது. அவர்களின் ஆழ்மனங்களில் 'ஆபாச' உணர்வுகளைத்

தூண்டிவிடுவது.

பொய்ப் பிரச்சாரங்களை, கலை இலக்கிய வடிவங்கள் ஊடாக உணர்வுபூர்வமாகவும், அறிவு பூர்வமாகவும், இயல்பாக ஊடுருவப்பண்ணி விடுதலைப் புலிகளுக்கும் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் எதிராகச் செயற்படவும் அல்லது அவற்றிலிருந்து அந்நியப்பட்டுப்போகவும் செய்வதற்கு வேண்டியதான அதிருப்பதி, விரக்தி, வெறுப்பு மற்றும் கொதிப்பு நிலைமையை தமிழ் மக்களிடையே ஏற்படுத்தவது...

ஆகியன அவர்களின் இலக்குகளில் சிலவாகும்.

இந்த இலக்குகளை நோக்கி ஏவப்படும் ஏவுகணைகளின் தாக்குதல் பல்வேறு வகைகளில் எம் மக்களிடையே வேகமாகவும், இடைவிடாதும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே சிறீலங்கா அரசின் பிரதானமான நோக்கமும் அபிலாசையுமாகும்.

திடீர் திடீரென புதிய புதிய வானொலி, தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் உருவாகின.

வானம்பாடி, தென்றல், சக்தி, சூரியன் என இடைவிடாது 24 மணி நேரமும் வேறு சிந்தனையேயின்றி மக்களை வானொலிப்பெட்டியின் முன்னால் குந்தவைக்கும் வானொலி சேவைகள் மக்களை வெகுவாக ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கியது.

எல்லையற்ற தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் தமிழ் மக்களின் - குறிப்பாக இளைய சமுதாயத்தவரின் எதிர்காலச் சந்ததியினரின் காலங்களை 'காலமாக' வைக்கத்தொடங்கின.

கட்டுப்பாடற்ற முறையில் திரைப்படங்கள் தரக்குறைான திரைப்படங்கள் 'மக்களின் ரசனைக்கு' என இறக்குமதி செய்து தாராளமாக சந்தையில் விற்பனைக்கும் வாடகைக்கும் கிடைக்கும் வசதிகள் பரவலாக்கப்பட்டது.

தினமுரசு பத்திரிகையில் ஆரம்பித்து முன்பு போதுமில்லாத வகையில் இடைவிடாது புதிதாக, கொழும்பிலிருந்து புற்றீசல் போன்று பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் தோன்றி தமிழ் மக்களிடையே கலை இலக்கிய ரீதியிலான கருத்தியல் ஆக்கரமிப்பை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன. தமிழ் மக்களின் போராட்டத்திற்கான ஆதரவு என்ற போலிக்கோலம் கொண்டு இவை மேற்கொள்ளும். இப்பத்திரிகைகள் மறுபுறத்தே கலை கலாச்சார பண்பாட்டு சீரழிவு நடவடிக்கைகளையும் மிக நுட்பமாக ஜனரஞ்சகம் என்ற போர்வையில் மேற்கொண்டு வருவதை தமது பொறுப்பான கடமையாகவும் கொண்டுள்ளது.

அரசு வெளியிடும், 'லேக் ஹவுஸ்' நிறுவனத்தின் பிரசுரமான 'அமுது' என்ற சஞ்சிகையை இதற்கான சிறப்பு உதாரணமாக கொள்ளமுடியும்.

அது கக்கும் 'விஷம்' மிகவும் துல்லியமாகத் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கையாகும்.

கொழும்பில் நிலைகொண்டு, தமிழ் வளர்க்கிறோம் எனக் கூறிக்கொள்வோரின் (சிலரைத் தவிர) மனங்கள்தான் அரசின் இந்த உளவியல் யுத்த நடவடிக்கையில் பெருமளவில் முழுமையான தோல்வியைக் கண்டதெனலாம்.

இங்கே தனித்தனியாக குறப்பிட்டுக் கூறாவிட்டால் கொழும்பில் தாம் விழாமல் இருப்பதற்காக விழாக்களை அடிக்கடி நடத்தி அரசின் ஆதரவையும், விருதுகளையும் யாசித்தபடி பிழைப்பு நடத்திவரும் இவர்களின் திருமுகங்களை கொழும்புப் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி காணமுடியும்.

தமிழ் மக்கள் மீதான உளவியல் ரீதியான இந்த யுத்தத்தினை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்குவிக்கும் கிரியா ஊக்கிகள் இவர்கள்தான்.

உளம் இழந்துவிட்ட இவர்கள் பல்வேறு பெயர்களும் தம் முகத்தை மறைத்து ஊடகங்கள் ஊடாக மேற்கொண்டு வரும் அரசு விசுவாசப்பணிகள் மூலம் எதைச் சாதிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியவிடயம். முக்கிய கேள்வியும் அதுதான்.

வசதி, வாய்ப்பு, பதவி, பணம் இவற்றைவிட வேறு கரணம் இதற்குக் கூறமுடியும் என்று தோன்றவில்லை.

❖❖

சில மாதங்களின் முன்னர் 'சண்டேரேம்ஸ்' என்ற ஆங்கில வாரப்பத்திரிகையில் கும்பகர்ணா என்ற பெயரில் எழுதிவந்த சிங்ஹல உறுமய கட்சியின் செயலாளரான சம்பிக்க ரணவுக்க என்பவர் தனது கட்டுரையொன்றில், அரசு சிங்கள மக்களின் நலனில் அக்கறையுடன் செயற்படுவதில்லையென்றும், அளவுக்கு அதிகமான தொலைக்காட்சி, வானொலி, அலைவரிசைகளை அமைக்க அனுமதி வழங்கியதால் சிங்கள மக்கள் சோம்பேறிகளாகிவிட்டார்கள் என்றும் இதனால்தான் அவர்கள் புலிகளுக்கெதிரான போரில் புத்துணர்வுடன் செயற்படாமல் இருப்பதாகவும், அரசு உடனடியாக இந்த ஒலி, ஒளி பரப்புக்களை தமிழுக்கு மாற்ற நடவடிக்கையெடுத்து இந்த ஒலி, ஒளிபரப்புக்களின் 'அன்ரெனாக்களை' வடபகுதி நோக்கி திருப்பி வைக்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தி இருந்தார்.

இந்தச் செய்திக்குள் அடங்கியுள்ள மற்றொரு செய்தியை புரிந்து கொள்வது இப்போது அவசியமாகின்றது.

இந்த ஒலி, ஒளி ஊடகங்கள் தமிழ் மக்களை

வெளிச்சம்

ஊடுருவி உளவியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதானே அந்தச் செய்தி.

யுத்தம் என்ற ஒன்றிருந்தால் முறியடிப்பு யுத்தம் என்றும் ஒன்றிருக்க வேண்டும்.

எம் மக்கள்மீதான, எம் மக்களுக்கு எதிரான இந்த உளவியல் யுத்தத்தை நாம் எவ்வாறு முறியடிக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி இங்கு எழவே செய்கிறது.

ஈழநாதம், வெளிச்சம், புலிகளின் குரல் என்ற எமது ஊடகங்கள் யாவும் எமது மக்களுக்கான ஊடகங்கள் (புலிகளின் குரல் சிங்கள ஒலிபரப்பைத் தவிர) இந்த ஊடகங்களின் வளம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவினதேயாயினும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. பரவலாக, நேரடியாக, உடனுக்குடன் மக்கள் அனைவரையும் சென்றடைதல் என்பதில் சாத்தியக் குறைவு இருக்கவே செய்கிறது. இருந்தாலும் இங்கு கருத்துப்பரம்பல் என்பதில் மக்களே நேரடியான, மக்களின் ஊடகமாக நிற்பதுதான் முக்கியமான விடயமாகும்.

இதுவே புற ஊடகங்களின் ரகசிய ஊடுருவல்கள் இங்கு பெருமளவில் மக்களில் உளவியல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்த முடியாமைக்குக் காரணமாகும்.

இது ஒரு மாறுபட்ட குறிப்பிடக்கக்க கள நிலைமையுமாகும்.

யாழ்ப்பாணம் சிங்களப்படையின் ஆக்கிரமிப்புக்குள் வீழ்ச்சி கண்டவுடன் அங்கு மனங்களை வெல்லும் - தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களை வெல்லும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை ஒரு வெளிநட்டு இராஜ தந்திரி வலியுறுத்தியபோது, அப்போது அங்கேயிருந்த சிங்களப் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் 'மின்சாரத்தை வழங்கி வீடியோ படங்களை விநியோகித்து, மதுபானக்கடைகளைத் திறந்துவிட்டது போதும் முழுத் தமிழர்களையும் வென்றமாதிரி தான்' என்றாராம்.

தமிழ் மக்களின் உள்ளம் பற்றிய அரது பார்வை அவ்வளவுதான். அனால், அதுவல்ல இங்கு கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயம். தமிழ் மக்களின் மனங்களை வெல்ல அவர்களின் பலவீனத்தை இனங் கண்டு உளவியல் ரீதியாக சிதைப்பதுதான், அல்லது மேலும் பல வீனமாக்குவதுதான் வழி என்று சிங்களப் பேரினவாத சிந்தனை குறித்தே நாம் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும்.

உண்மையில் இன்று எமக்குத் தெரியாத வகை

யில் நாம் முழுமையாக அறிந்துகொள்ளாத வகையில் எமது பகுதிகளுக்கு அப்பால் சிறீலங்காவின் ஏனைய பகுதிகளிலும், சர்வதேச மட்டத்திலும் ஊடகங்கள் ஊடாக எமது போராட்டம் குறித்தும் சிறீலங்கா அரசின் நடவடிக்கைகள் குறித்தும் மிகவும் பரந்த அளவில், மிக நவீனமான இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் ஊடாகவும், சாதாரணமான பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் ஊடாகவும் ஒரு கருத்தியல் யுத்தம் தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளது. இந்த பிரச்சார யுத்தம் உளவியல் போரின் இன்னொரு அங்கமேயாகும்.

சிறீலங்கா அரசு சர்வதேச மட்டத்தில் தனது வெளிநாட்டு தூதுவராலயங்கள் மூலமாக கோடிக்கணக்கிலான மில்லியன் ரூபாய்களைக் கொட்டி மேற்கொள்ளும் பொய்ப் பிரச்சாரங்கள் சர்வதேச சமூகத்தையும், புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் சமூகத்தையும் ஏமாற்றி அவர்கள் மனங்களை சிதைக்கும், கருத்தியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தையே கொள்கையாகக் கொண்டபோதிலும் இதனை எம்மவர்களின் தொடர்பூடகங்களே முன்னின்று முறியடித்து வருகின்றன என்பதே நிறைவுதரும் செய்தியாகும்.

இந்தக்கட்டத்தில் 'அக்கினிச்சுவாலை' இராணுவ நடவடிக்கைத் தோல்வியின் பின்னர் சிறீலங்காவின் பிரதிப்பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரத்வத்தை தொடர்பூடகங்களுக்கு விடுத்த செய்தி யொன்றின்போது நாங்கள் விரைவில் போரில் வெல்வோம். ஆனாலும் புலிகள் எமது பின்னடைவுகளை பெருந்தோல்விகளாகச் சித்தரித்து சர்வதேச ரீதியிலான பிரச்சார யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள் என்றுதான் கூறவேண்டும், என்று கூறிய ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை நினைவிற்குக் கொண்டுவருவதும் அசியமாகின்றது.

இன்று போர் குறித்த செய்திகளை வெயிளிடும் விசேட தகவல் ஊடக நிலையத்தின் பொறுப்பாளராக பாதுகாப்பு அமைச்சு பிரிகேடியர் சனத் கருணாரத்னா என்பவரையே நியமித்துள்ளமையைக் கவனத்தில் கொள்வதும் முக்கியமானதாகும். வெகுஜனத் தொடர்பூடகங்களுக்குச் செய்தி வழங்கும் பொறுப்பு (பேரார் பற்றிய செய்திகள்) ஒரு இராணுவ அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்படும்போது செய்திகள் எவ்வாறு திரிப்புடுத்தப்பட்டு மக்களை உளவியல் ரீதியில் பாதிப்புறச் செய்யும் என்பதை எமது மக்கள் கடந்த கால அனுபவங்களில் இருந்து அறிந்து கொண்டேயுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமேயாகும்.

மூன்று கவிதைகள்

ஒளி நிரம்பும் வித்தை

இந்த இரவுகளில்
ஓய்வாய் சிறிதும் துயில முடியவில்லை.
நண்பர்களுக்குக்
கடிதம் எழுதவும் மனசில்லை.

புத்தம்
எல்லா நிரந்தரங்களையும்
சிதறடித்து விட்டு
நிச்சயமின்மையை
ஒவ்வொரு வாசலிலும் விட்டுச்செல்கிறது.

எல்லா வழிகளையும் அடைத்தபிறகு
மிஞ்சிய ஒரு வழியிலும்
பொறிகளை வைத்திருக்கிறார்கள்
எதிரிகள்.

வேடிக்கை யென்னவென்றால்
பிராணிகளுக்கும் பட்சிகளுக்கும்
குழந்தைகளுக்கும் கூட
எதிரிகள் இருக்கிறார்கள்.
வியூகங்கள் வகுக்கப்படுகின்றன.

பலவேகயவின நாட்கள்
யாழ்த்தேவியின் நாட்கள்
றிவிரசவின் நாட்கள்
எடிபல, ரணகோஷ
வலம்புரி, வோட்ட்ஷெட்டின் நாட்கள்
எல்லா நாட்களிலும்
இடம் விட்டோடிகளாகவும்
போக்கிட மற்றவராயுமிருக்கிறோம்.

பத்து வருடங்களில்
ஒன்பது தடவைகள் அகதியாக்கப்பட்டேன்
ஆறு பள்ளிக்கூடங்கள்
மூன்று தாழ்வாரங்கள்
வீடில்லை
முகவரியில்லை
ஓய்வும் நிம்மதியுமில்லை.
இனிப்போவதற்கு வேறிடங்களும்மில்லை.

நோய் தின்றோரின்
பிணங்கள் தினமும் அடுக்கப்படுகின்றன.
வீரர்கள்
களத்தில்
வீழ்கிறார்கள்.
தோரணங்கள் நீள
அஞ்சலிக்கீதம் இசைக்கப்படுகிறது.

கீதங்களுடே
புதிது புதிதாய்
மடியிறங்கிப் போகிறார்கள்.
புதல்வர்கள்.

ஒரு வெற்றிடம்
நிரம்பும் போது
இன்னொரு வெற்றிடம் உருவாகிறது.
வெற்றிடங்களால் சூழப்பட்ட வீடுகள்
பிரிவு
தெருவழி
நடந்து ஊருக்குள் புக
துயரும் வலியுமே
நமது காலமுமாயிற்று.

வெளிச்சம்

ஆனாலும்
சிறு விளக்குகள்
மினுங்கும் குடிசைகளில்
எப்படியோ சிரிப்பொலி கேட்கிறது.

நான் பார்க்கிறேன்.
எல்லா வீடுகளுக்கும்
எல்லா அகதிமுகாம்களுக்கும்
விருந்தாளிகளாகவோ
உறவினராகவோ
போராளிகள் வந்து போகிறார்கள்
ஒரு அதிசயம் போல
வெற்றிடங்களால் சூழப்பட்ட வீடுகளில்
ஒளி நிரம்புகிறது.

மின்னிப் பூச்சிகள் பறக்கின்றன
வடிவாக
சிறு செடிகளில்
பூக்கள் மலர்கின்றன அழகாக.

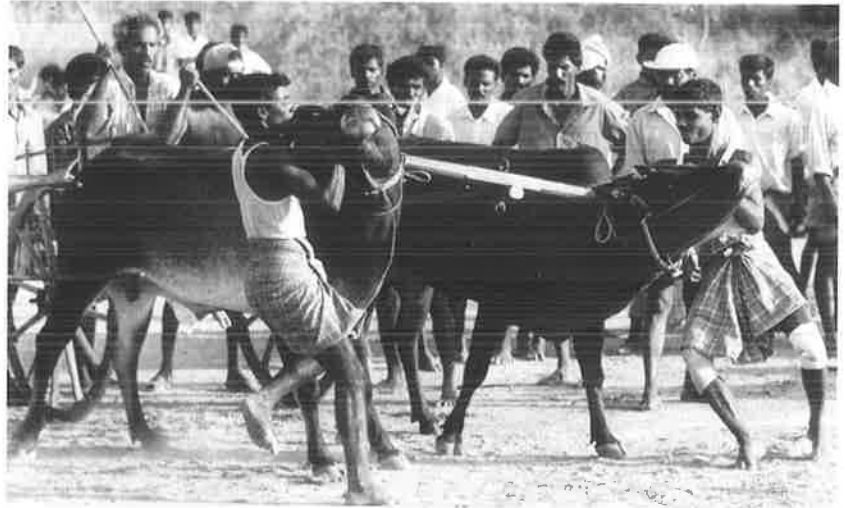
ஓகஸ்ட் 1999

மீண்டும் ஒரு சிலுவையிலறைதல்
அது
பிரிட்டனில் நிகழ்ந்தது.

வெளியே
பனியில்
ஓக் மரங்கள் விறைத்திருந்தன.
தேம்ஸ் நதி
-0.4 Cக்கு வந்திருந்தது.
அப்போது
36 ஈழத்தமிழகதிகள்
குளிரில் விறைத்தபடியும்
களைப்பில் சோர்ந்தபடியும்
லண்டனுள் நுழைந்தனர்.

'இலங்கையில் தொடரும்
இன வன்முறையால்
இவர்கள் அகதிகளாயினர்'
நீதி மன்றில் சமர்ப்பிக்க
அறிக்கைகளைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டார்
ஒரு அதிகாரி.

தடை செய்யப்பட்ட நாளின் குறியீடு

I

ஹென்றி ரஷு
நெடுநேர விவாதத்தின் பின்
பிரபுக்கள் சபையில்
'விலக்கல்' தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

சிலோன் 'ரீ'யைக் குடித்தபின்
அறிக்கை வாசிக்கப்பட்டது.

II

உயிரில் பிடித்த தீயுடனே
திக்குகளெங்கும் அலையும் விதியா நமது?
நமது காயங்கள்
தற்செயலானவையா?
நமது துயரம்
வேடிக்கையானதா?

இனி

காற்று வீசத்தடை

மழை பெய்யத்தடை

மரங்கள் பூக்கத்தடை

என்றெல்லாம் சட்டங்கள் வரும்.

எல்லா நீதியையும் குருடாக்கி விட்டு

இவ்வாறுதான்

இனிய பாடலின்மீது,

ஆணி அறையப்படுகிறது எப்போதும்.

‘வொண் ட்றிபேக்’குகள்

உயிர்த்து

மீண்டும் நம்மைத் தோல்வியுறும்படிக்கு

சூழ்ச்சிகள் செய்கிறார்கள்.

III

இன்றும்

சொல்வதற்கிருந்தன ஏராளம் சேதிகள்

வார்த்தைகளை

மௌனம் கரைத்தது

தீராத காயங்களோடு

நாங்கள் போராடுகிறோம்

வலி

மேலும் நம்மை உறுதியாக்குகிறது.

எதற்கும் தளராத தீர்மானமுடன்

அன்றும் நாங்கள்

இனிமையாகத் தேனீர் பருகினோம்.

பகிடைகள் கதைத்தோம்

நாடகம் பார்த்தோம்

என்னுடைய மூன்று நண்பர்கள்

இயக்கத்திற்கு வந்தார்கள்

மூன்று விமானங்கள்

கடற்கரையிலும் காட்டிலும் வெறியாடுகையில்

அவற்றைச் சுட்டு விரட்டினோம்.

இரவு

நட்சத்திரங்களோடு விளையாடியபின்

அமைதியாக துயில்கின்றன.

நம் குழந்தைகள்.

ஏப்ரல் 2000

சிதறும்

படையின் கதை

இந்த நகரத்துக்கு இன்று வந்தேன்

பழகிய தெருக்கள் எதுவுமில்லை

அறிந்த வீடுகள்

கடைகள், சந்தை, பூங்கா ஒன்றுமேயில்லை.

படிக்கட்டுகள் மட்டுமே மிஞ்சியிருந்த

ஒரு இரட்டை மாடியின் குவியல்

துண்டாடப்பட்ட வீதிகள்

கற்குவியல்கள், கருகியமரங்கள், புகை.

பதுங்கு குழிகளாலும்

காவலரண்களாலுமான நகரம்

ஒரு பெரும் இராணுவக்காடு

இப்போது

அது நினைவிழந்து கிடக்கிறது.

இன்னும் காயாத கண்ணீர்

இன்னும் வற்றாத குருதி

இன்னும் ஆறாத காயம்

தீராத வலியின் முனகல்

ஆனாலும்

இரண்டு நாள் சண்டையின் பின்

எண்ணூறு படையினர் வீழ்ந்த பிறகு

நகரம் மீட்கப்பட்டது.

எல்லாக் காவலரண்களும்

அவர்களைக் கைவிட்டன.

எல்லாப் பதுங்கு குழிகளையும்

விட்டோடினார்கள்.

வேடிக்கையென்ன வென்றால்

அவர்கள் விட்டு விட்டோடிய

பீரங்கிகளையும் துப்பாக்கிகளையும் கண்டு

அவர்களே ஓடுவதுதான்.

ஏப்ரல் 2000

கருணாகரன்

வெளிச்சம்

நன்றி

பவள இதழுக்கு படைப்புகள் நல்கிய
படைப்பாளிகள்

விளம்பரங்கள் வழங்கி உதவிய வணிக
நிறுவனங்கள்

பவள இதழை உருவாக்குவதில் ஊக்கமுடன்
உழைத்த வவுனியா வடக்கு ப. நேர. கூ. சங்கப்
பணியாளர்கள்

பதிப்பக பொறுப்பாளர்கள்

திரு. அ. அன்ரளி

திரு. நியூட்டன்

ஆகியோர்

சரவை பார்த்துதவிய

போராளி வளநாடன்

முல்லைக்கோணேஸ்

இத்தாவில் க. சிவராசா

இ. கிரி

சு. பேரின்பநாதன்

கருணைரவி

வா. கணேஸ்வரன்

சு. மகேந்திரன்

மேலும் எமது இயக்கத்தைச் சார்ந்த

அரசியல்துறையினர்

நிதித்துறையினர்

நிதர்சனம்

ஈழநாதம்

பாண்டியன் பதிப்பகம்

ஒற்றுருக்களை உருவாக்கித்தந்த

அழகன் ஒற்றுரு நிறுவனம்.

ஆகியோருக்கு எமது நன்றிகள்

— விடுதலைப் புலிகள் கலை, பண்பாட்டுக்

கழகமும்

வெளிச்சமும்.

